

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v hlavním líčení konaném dne 7.1.2016 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Renaty Gilové a přísedících Mgr. Jarmily Absolonové a Martina Tomšů **t a k t o :**

Obžalovaný

Petr K.,

nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx, toho času od 17.2.2014 ve vazbě ve Vazební věznici Ostrava,

je v i n e n ,

ž e

nejpozději od jarních měsíců roku 2013, kdy si v manželství s Monikou K. - ve vztahu, k níž se u něj zjevně prosazovaly rysy závislé poruchy osobnosti, potřeba blízké vazby a jistoty, a jejíž přízeň si vynucoval až latentní agresí, snahou o maximální materiální zabezpečení jejích potřeb, snahou o vyvolání pocitu její vděčnosti, jakož i snahou o přizpůsobení se a podřízení se, aby tak předešel jejímu odmítání, jeho opuštění a znehodnocení - uvědomoval stále se prohlubující odcizování manželky, která mimo jiné před časem tráveným s ním upřednostňovala komunikaci s jinými osobami přes sociální sítě, nereflektovala jeho citové projevy a odmítala intimní kontakty, což v něm utvrzovalo podezření na její mimomanželský poměr,

hluboce zklamán jejím chováním, ukřivděn, neschopen nést ztrátu její přízně a poháněn zlobou vůči ní, v rámci své emoční a sociální nevyzrálosti počal rozvíjet úvahy o možném důrazném řešení nastalých poměrů včetně možnosti fatálního ukončení jejich rodinného života usmrcením manželky Moniky, dcery Kláry i sebe samého,

přičemž po prožívaném déletrvajícím vnitřním napětí a aktuálním zjištění, že se její chladné a odmítavé chování vůči němu nezměnilo ani mimo běžný stereotyp v průběhu dnů od 25.7.2013 během jejich letní dovolené v Egyptě, kterou si Monika K. prosadila přes jeho prvotní nevoli, ze strachu z jeho opuštění a z něj plynoucího partnerského ponížení a debaklu a dále z obav z nesnesitelnosti života nezl. Kláry bez rodičů, se rozhodl k realizaci svých dřívějších úvah o spáchání rozšířené sebevraždy tak, že si připravil nezjištěný elektrický vodivý prostředek, který v časovém rozpětí od 22:00 hodin dne 28.7.2013 do večerních hodin dne 29.7.2013 v hotelovém pokoji č. 6343 hotelu Titanic Palace v letovisku Hurghada v Egyptské arabské republice zapojil do elektrické sítě a se záměrem je usmrtit, s jeho využitím svou manželku Moniku K., nar. xxx a nezletilou dceru Kláru K., nar. xxx vystavil účinkům elektrického proudu, a to prostřednictvím dvoupólového či jednopólového dotyku, který spočíval ve vyvedení vodičů s rozdílným potenciálem (fázového a nulového vodiče) a jejich přiložením k tělu Moniky K. - jednoho vodiče k zadní straně jejího krku a vodiče druhého k dolní části jejich zad či k její levé noze, jakož i k neidentifikovatelným částem těla nezl. Kláry K., a to buď postupně, jedné oběti po druhé, nebo k popsaným tělesným lokalitám Moniky K. v době, kdy byla v těsném fyzickém kontaktu s nezl. Klárou K. (dvoupólový dotyk) či přiložením fázového vodiče k jejich tělům v okamžiku, kdy byly ve styku s vodivým prostředím, a to postupně, jedné po druhé (jednopólový dotyk), čímž oběma způsobil smrt v důsledku akutního srdečního selhání, načež při momentální absenci hluboce depresivních prožitků z jejich smrti nenašel odvahu k usmrcení sebe samého a po dobu řady následujících hodin ve své mysli konstruoval příběh, kterým by vysvětlil úmrtí jeho dcery a manželky, konkrétně příběh o jejich možné otravě, podle něhož zinscenoval nálezové okolnosti na místě činu, zahrnující rovněž posmrtnou manipulaci s těly zemřelých, přičemž jejich smrt oznámil dne 30.7.2013 ve 03:36 hodin telefonicky své matce, následně osobně hotelovému hostu z vedlejšího pokoje a v 03:47 hodin na telefonní asistenční linku Allianz pojišťovny, a.s.,

t e d y

jiného úmyslně usmrtil po předchozím uvážení, spáchal takový čin na dvou osobách a na dítěti mladším patnácti let,

č í m ž s p á c h a l

zločin vraždy podle § 140 odst. 2, odst. 3 písm. a), písm. c) trestního zákoníku

a z a t o s e o d s u z u j e

podle § 140 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 54 odst. 2 trestního zákoníku k **výjimečnému trestu odnětí svobody v trvání 28 (dvaceti osmi) roků.**

Podle § 56 odst. 2 písm. d) trestního zákoníku se pro účely výkonu tohoto trestu **zařazuje do věznice se zvýšenou ostrahou.**

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný **povinen zaplatit** na náhradu škody poškozeným:

- **Erichu N.**, nar. xxx, bytem xxx, částku ve výši **4,018.418,- Kč**,
- **Radmilu N.**, nar. xxx, bytem xxx, částku ve výši **2,270.466,- Kč**,
- **Martinu N.**, nar. xxx, bytem xxx, částku ve výši **2,200.000,- Kč**.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškozený **Radmil N.**, nar. xxx, bytem xxx, **odkazuje** se zbytkem nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškozená **Allianz pojišť'ovna, a.s.** se sídlem Ke Štvanici 656/3, 186 00 Praha 8, IČO: 47 11 59 71, **odkazuje** s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í :

Po dokazování provedeném v hlavním líčení soud zjistil a vzal za prokázaný skutkový děj tak, jak je popsán ve výrokové části rozsudku a dospěl k závěrům, které budou v odůvodnění rozsudku dále rozvedeny. Při svých zjištěních a závěrech soud vycházel z výpovědi obžalovaného, svědků, znaleckých posudků, záznamů hovorů, zadokumentované písemné komunikace obžalovaného se svědky, materiálů opatřených cestou právní pomoci z Egyptské arabské republiky (dále jen EAR) a dalších listinných důkazů, jak tyto budou níže konkretizovány.

Obžalovaný Petr K. žil řadu let s poškozenou Monikou K., přičemž od roku 2007 se jednalo o manželský svazek a byl otcem jediného dítěte dcery Kláry K., nar. xxx. Charakteristickým rysem jeho osobnosti byla vyhraněná potřeba jistoty a vazby, což se projevovalo ve zvýrazněné potřebě závislosti a jistoty, pokud jde o soužití s Monikou K., které však v posledním období před inkriminovanou událostí nebylo idylické, docházelo k ochlazení jejich soužití v intimní oblasti a obžalovaný byl odmítán manželkou, ve vztahu k níž se u něj zjevně prosazovaly již zmíněné rysy závislé poruchy osobnosti a jejíž přízeň si vynucoval až latentní agresí, snahou o maximální materiální zabezpečení jejich potřeb, snahou o vyvolání pocitu její vděčnosti, jakož i snahou o přizpůsobení se, aby tak předešel jejímu odmítání, jeho opuštění a znehodnocení. Nejpozději od jarních měsíců roku 2013, kdy si obžalovaný uvědomoval stále se prohlubující odcizení manželky, která mimo jiné před časem tráveným s ním upřednostňovala komunikaci s jinými osobami přes sociální sítě, nereflektovala jeho citové projevy a odmítala intimní kontakty, což v něm utvrzovalo podezření na její mimomanželský poměr, hluboce zklamán jejím chováním, ukřivděn, neschopen nést ztrátu její přízně a poháněn zlobou vůči ní, v rámci své emoční a sociální nevyzrálosti počal rozvíjet úvahy o možném důrazném řešení nastalých poměrů včetně

možnosti fatálního ukončení jejich rodinného života usmrcením manželky Moniky, dcery Klárky i sebe samého, přičemž následně po prožívaném déletrvajícím vnitřním napětí a aktuálním zjištění, že se její chladné a odmítavé chování vůči němu nezměnilo ani mimo běžný stereotyp v průběhu dnů od 25.7.2013 během jejich letní dovolené v Egyptě, kterou si Monika K. prosadila přes jeho prvotní nevoli, ze strachu z jeho opuštění a z něj plynoucího partnerského ponížení a debaklu a dále z obav z nesnesitelnosti života nezl. Kláry bez rodičů, se odhodlal k realizaci svých dřívějších úvah o spáchání rozšířené sebevraždy tak, že si připravil nezjištěný elektrický vodivý prostředek, který v širším rozmezí od 22:00 hod. dne 28.7.2013 do večerních hodin dne 29.7.2013 v hotelovém pokoji č. 6343 hotelu Titanic Palace v letovisku Hurghada v EAR zapojil do elektrické sítě a se záměrem je usmrtit, za jeho využití svou manželku Moniku K. a nezl. dceru Kláru K. vystavil účinkům elektrického proudu, a to prostřednictvím dvoupólového či jednopólového dotyku, který spočíval ve vyvedení vodičů s rozdílným potenciálem (fázového a nulového vodiče) a jejich přiložením k tělu Moniky K. - jednoho vodiče k zadní straně jejího krku a vodiče druhého k dolní části jejich zad či k její levé noze, jakož i k neidentifikovatelným částem těla nezl. Kláry K., a to buď postupně, jedné oběti po druhé, nebo k popsaným tělesným lokalitám Moniky K. v době, kdy byla v těsném fyzickém kontaktu s nezl. Klárou K. (dvoupólový dotyk) či přiložením fázového vodiče k jejich tělům v okamžiku, kdy byly ve styku s vodivým prostředím, a to postupně, jedné po druhé (jednopólový dotyk), čímž oběma způsobil smrt v důsledku akutního srdečního selhání, načež při momentální absenci hluboce depresivních prožitků z jejich smrti nenašel odvalu k usmrcení sebe samého a po dobu řady následujících hodin ve své mysli konstruoval příběh, kterým by vysvětlil úmrtí jeho dcery a manželky, konkrétně příběh o jejich možné otravě, podle něhož zinscenoval nálezové okolnosti na místě činu, zahrnující rovněž posmrtnou manipulaci s těly, přičemž jejich smrt oznámil dne 30.7.2013 ve 03:36 hod. telefonicky své matce, následně osobně hotelovému hostu z vedlejšího pokoje a v 03:47 hod. na telefonní asistenční linku Allianz pojišťovny, a.s.

Obžalovaný Petr K. jak v přípravném řízení, tak v rámci hlavního líčení trestnou činnost popsanou ve výroku rozsudku rozhodně popřel. K prvnímu procesnímu výslechu obžalovaného za účasti obhájce bylo pristoupeno krátce po zadržení a zahájení trestního stíhání dne 18.2.2014, obžalovaný se však k věci nevyjádřil, když využil svého zákonného práva plynoucího mu z ustanovení § 33 odst. 1 tr. řádu a nevyprávěl. Poprvé se k věci vyjádřil až v rámci **vazebního zasedání** v souvislosti s návrhem na jeho vzetí do vazby dne **20.2.2014**. Zdůraznil, že po smrti manželky Moniky a dcery Kláry spolupracoval s policií a již z Egypta zaslal prostřednictvím své sestry Lenky K. výpověď, v níž podrobně popsal průběh posledních tří dnů před jejich úmrtím. Za nepravdivá označil tvrzení, že byl zklamán chováním své manželky v partnerském a rodinném životě a že by manželka po dobu několika měsíců odmítala s ním mít intimní kontakty. Dle něj se tak dělo pouze po dobu asi tří týdnů před dovolenou, tehdy manželka pracovala dvanáctihodinové směny, říkala, že je unavená a on neměl důvod jí nevěřit. Dovolenu v Egyptě neplánoval, chtěl jet na Slovensko, Egypt si prosadila manželka. Dále uvádí, že fotky, které poškozená Monika K. zveřejňovala na internetových stránkách, mu ukazovala, chtěla znát jeho názor, o focení mu říkala, na focení jí dával i peníze. Připustil, že ze začátku mu to vadilo, ale když zjistil, že na internetu jiné modelky dokonce odhalují své intimní partie, což manželka nikdy nedělala, vadit mu to přestalo. Až dodatečně zjistil, že manželka často lhala, například ohledně jeho pracovního zařazení, ceny dovolené, jejich finanční situace apod. Co se týče událostí v Egyptě, poznamenal, že poslední večer před zdravotními problémy byli na dětské diskotéce, kde mu manželka udělala žárlivou scénu, protože se zahleděl na animátorku. Po skončení programu všichni společně odešli na pokoj, kde již setrvali. On naposledy jedl kolem 15:00 hod. dne 28.7.2013, obě zemřelé asi kolem 18:00 hod. K příčinám úmrtí vyslovil přesvědčení, že byli

otrávení, museli mít něco v pití, protože všichni tři zvraceli od dopoledních hodin dne 29.7.2013 a měli průjem. Manželka ráno po probuzení zatahla u okna závěsy a během dopoledne se všichni střídali na WC a polehávali. On měl zprvu příznaky mírnější, avšak později se u něj potíže stupňovaly. Domnívá se, že manželka si vzala jednu tabletu Antinalu, zda ten lék dala i dceři, neví. Po celý den pili pouze vodu, colu a sprite. Televizi neměli zapnutou. Během dopoledne jim došel toaletní papír, proto se on i manželka asi 2x sprchovali. Dcera pozvracela prostěradlo na jeho posteli, tak jej sundali a dál ležel na osušce. Obžalovaný dále tvrdí, že většinou kolem poledne chodil uklízeč, ale popisovaného dne nepřišel. Někdy v té době jim došla voda, cola mu nedělala dobře, proto požádal manželku, aby zašla pro vodu, ta však tvrdila, že jí není dobře a vybídla jej, ať se napije coly. Nakonec vzal tři láhve a šel do baru pro pití sám. O tři pokoje dál spatřil uklízeče, ukázal mu, že mu není dobře a on mu dal vodu a colu navíc. Toho dne k nim na pokoj uklízeč nepřišel. Postupem času průjmy u manželky a dcery ustaly, mu bylo naopak stále hůř, když se napil vody, hned to vyzvracel. Své chování popisuje tak, že různě posedával, spal vsedě, polosedě, manželce vysvětloval, že nemůže ležet, má stále sucho v ústech, ta ho opět vybízela, aby se napil coly. Jak plynul čas, manželka s dcerou přestaly chodit na WC a pouze si daly k posteli odpadkový koš, do kterého zvracely. Manželka ležela na posteli blíže k balkonu na pravém boku, dcera ležela na druhé posteli blíže koupelny na levém boku. Při tom, jak polehával, si všiml, že manželka nemá kalhotky a hrozně smrdí. Obžalovaný dále popisuje bez časového vymezení, jak různě pospával a zároveň zjistil, že mu opět došla voda, kdy za této situace zase požádal manželku, aby zašla pro vodu, což nechtěla, proto se oblékl a šel někdy před 22:00 hod. do baru pro vodu on. Z pokoje se tehdy vzdálil asi na osm minut, při návratu si dveře otevřel kartou. Svítilo se pouze v koupelně. Jednu láhev dal do lednice, druhou mezi něj a manželku a třetí láhev, kterou cestou z poloviny vypil, dal do koupelny. Obžalovaný tvrdí, že po návratu opět zvracel, různě polehával, pospával, a když vypil vodu odloženou v koupelně i v lednici, zašel si pro třetí láhev odstavenou u manželky, v níž v té době zbyla jen čtvrtina tekutiny. Odešel s ní do koupelny, vodu dopil, přičemž zjistil, že byla říznutá colou. Poté, co zbytek tekutiny v této láhvi dopil, opět zvracel a pak si lehl k dceři Klárce, která spala na levém boku a ruku měla pod hlavou. Drcnul do ní, protože chtěl, aby se posunula, ona se ale nehýbala. Po tomto zjištění jí dal ruku k nosu, necítil její dech, pak se jí dotknul a zjistil, že je studená. Okamžitě rozsvítil světlo, otočil dceru na záda a začal ji oživovat. Zároveň křičel na manželku, aby mu pomohla, ale ta nereagovala ani poté, když ji plácl po zadku. Přistoupil k manželce, otočil ji a zjistil, že i ona je mrtvá. Obě poškozené se snažil oživovat, nevěděl, co má dělat, pak vyběhl ven z pokoje a začal bouchat na dveře vedlejšího pokoje, odkud k nim zatahl nějakou paní, která když viděla manželku s dcerou, začala křičet a někde odběhla. Z výpovědi obžalovaného plyne, že sám další pomoc za této situace nevyhledával, nýbrž v dané chvíli myslel jen na to, že má zavolat domů a na pojišťovnu. Logicky však nevysvětlil, proč se sám nesnažil přivolat odbornou pomoc. Telefonát pojišťovně vysvětluje tím, že vždy byli instruováni, že pokud se něco stane, je třeba pojišťovně zavolat, za situace, kdy je však na prvním místě zajištění pomoci postiženým, se jeví takovýto postup absurdní. Dále soud z jeho výpovědi zjistil, že byl následně odveden do vedlejšího pokoje nějakými lidmi, vybavuje si, že stále křičel, že mu je špatně, bolí ho na hrudi a chce se mu pít. Tvrdí, že když se ve vedleším pokoji napil, ihned zase zvracel, pak byl odveden do nemocnice, kde mu mimo jiné vypumpovali z žaludku hnědo-černou tekutinu, a byl napojen na přístroje. V nemocnici za ním byla několikrát delegátka, vedení hotelu zjišťovalo, co jedli a kde jedli. Obžalovaný potvrzuje, že jedli pouze hotelové jídlo. Dále uvádí, že následně mu delegátka sdělila, že u dcery s manželkou byl lékař a konstatoval u nich, že byly čtyři hodiny mrtvé. Obžalovaný zdůraznil, že dle jeho informací se dostavila do jejich pokoje policie až po hodině a půl, čili 1,5 hodině, z čehož dovozuje, že do pokoje měl do té doby přístup kdokoliv a mohl manipulovat s důkazy. Obžalovaný rovněž popsal, s kým se v následné době po hospitalizaci kontaktoval, jak dlouho pobýval

v nemocnici apod. Dále z jeho výpovědi plyne, že po poradě se svou sestrou posléze vyhodil oděvní svršky, které měla manželka a dcera v kritickou dobu oblečené na sobě. Dne 29.7.2013 večer viděl manželku, jak se snaží telefonovat na recepci, ale nedovolala se. On sám užil dvě tablety Antinalu asi dvě hodiny poté, co si tento lék vzala manželka, kromě toho si vzal i jednu tabletu Ibalginu 400 proti bolesti. Dcera Klára byla během dne strašně hodná, naposledy ji slyšel mluvit v pozdních večerních hodinách nebo časných ranních hodinách, když chtěla podat pití. Vybavuje si rovněž, že když ležel na posteli u jejich nohou, tak ho kopl. Kromě toho mluvila ze spaní. Dále uvádí, že první den po příjezdu chtěli dát postele k sobě, proto společně s manželkou odsunuli noční stolek a zjistili, že do něj vedou různé kabely. Několik těchto kabelů nechťíc při této manipulaci vytrhli, proto noční stolek zasunuli zpět a od manipulace s postelemi upustili. Zdůrazňuje, že si vůbec neumí vysvětlit, jak by mohlo dojít k usmrcení poškozených elektrickým proudem. Co se týče jeho prvního vztahu s Lucií W., připustil, že byl někdy žárlivý, ale nikdy ji fyzicky ani psychicky neublížil. Až po smrti manželky se dověděl, že v poslední době před šetřenou událostí nebyla zrovna vzornou matkou, což mu měla sdělit jeho matka, které se měla stěžovat dcera Klára, že manželka se jí moc nevěnuje a většinu času tráví na počítači. Stejně tak od sousedky Světlany C. se v následné době dověděl, že manželka často křičela po dceři a na výletech se více věnovala jiným dětem. Co se týče případného sledování internetové komunikace Moniky K., obžalovaný připustil, že se jednou dostal k počítači v době, když byla manželka přihlášená na facebooku a takto zjistil, že má na něm spoustu cizích mužů, kteří jí dávali nevhodné návrhy, což se mu nelíbilo, manželce to sdělil a dohodli se, že facebook pod tímto přihlašovacím heslem bude sdílet společně s manželkou i on a skutečně 1x týdně tam nahlížel. V této souvislosti se obžalovaný vyjádřil i k nevěře manželky a připustil, že jednou mu volal soused Natan C., jenž mu řekl, že Monika ho asi 2x podvedla. Poté se na to ptal manželky, ta mu odpřísáhla na Klárku, že to není pravda a on jí věřil. Tvrdí, že o vztahu manželky s Jánem R. se dověděl až z usnesení o zahájení trestního stíhání, což však zjevně nekoresponduje dalším svědeckým výpovědím, jak budou rozvedeny níže. Dále tvrdí, že nikdy nevěřil tomu, že by jej manželka podváděla, nesledoval ji, neměl na to ani čas, neboť 6 dnů v týdnu trávil v zaměstnání. Ve zmíněné výpovědi rovněž vyslovil své úvahy o tom, že v Egyptě mělo zřejmě dopadnout vše jinak, když již manželka měla za něj náhradu a asi se ho chtěla takto zbavit, čímž by získala v případě jeho smrti všechny jejich společný majetek, když jak je známo, Ján R. nedisponoval žádným větším majetkem. Obžalovaný tak nabízí variantu, že v pozadí byla snaha jeho manželky otrávit ho, neboť si byla vědoma toho, že v případě rozvodu by nezískala žádný majetek. Ve vztahu k manželce dále zdůrazňuje, že trpěla depresemi, bolestmi hlavy, zad, nechutenstvím a obecně se vyjadřovala, že ji to tady nebaví. Dále soud z výpovědi obžalovaného zjistil, že informace, jak mají postupovat pro případ zdravotních potíží, byly obsaženy již v pokynech k dovolené, které obdrželi před odjezdem, a taktéž při první schůzce s delegátkou jim bylo řečeno, že než začnou volat lékaře, mají volat jí. Číslo na delegátku bylo na nástěnce. V této souvislosti je třeba poznamenat, že ač všichni členové rodiny trpěli celodenními zdravotními potížemi, které se navíc u obžalovaného během dne, jak sám tvrdí, stupňovaly, tento neuznal za potřebné delegátku a potažmo lékaře kontaktovat. Dále obžalovaný připustil, že skutečně u svého kamaráda svědka Š. v následné době po šetřené události zjišťoval informace ohledně posmrtných skvrn, což odůvodňuje tím, že se chtěl dopátrat pravdy, kdy a jak mohly manželka s dcerou zemřít, ač v kritické době byl společně s nimi prakticky stále na pokoji. Svědek Š. mu přes Skype rovněž sdělil, ještě když byl v Egyptě, že Monika byla lehká holka, ať ji nelituje, ale on této informaci nevěřil, což však opět nekoresponduje výpovědím dalších svědků z okruhu jejich známých, s nimiž v té době byl v kontaktu. V neposlední řadě z výpovědi obžalovaného plyne, že manželka s dcerou po celou dobu od návratu z diskotéky ve večerních hodinách dne 28.7.2013 neopustily pokoj, kartu s čipem na otevírání pokoje měli jen jednu a pokud karta nebyla vložena do spínače za

vstupními dveřmi, nefungovalo světlo, televize ani klimatizace. Co se týče stavu elektroinstalace v obývacím pokoji v kritickou dobu, potvrdil, že fungovalo vše až na jedno světlo nad stolečkem. Dále upřesnil, že hotelový pokoj opustil poprvé cca na 5 minut mezi 12:00 a 13:00 hod., podruhé se vzdálil kolem 21:00 hod., v obou případech šel pro vodu. K manipulaci se stolečkem mezi postelema doplnil, že byl těžký, měl nahoře mramorovou desku, jinak byl ze dřeva, přičemž při odsunutí zjistili, že do něho vedou různé kabely - dvojlinka bílé barvy. Zda kabely skutečně vypadly ze stolečku, neví, nevyšiml si, že by byly nějak narušené, nacházelo se na něm rovněž ovládání klimatizace, která fungovala. Zdůraznil, že s elektřinou nedělá, neumí vyměnit ani zásuvku, zároveň však připustil, že zapojit autorádio ve vozidle dokázal sám.

V dalších výpovědích učiněných **v přípravném řízení dne 25.2., 4.3. a 14.3.2014** obžalovaný popsal události obdobně, byť mnohem detailněji. Zdůraznil, že vše uvedl rovněž v nahrávce, kterou policii zaslal krátce po tragické události, když byl ještě v Egyptě. Z těchto výpovědí plyne, že dovolenou začali plánovat začátkem roku 2013, on chtěl s rodinou a tchánem jet na Slovensko, manželka však chtěla jet k moři a on po dohodě nechal výběr dovolené na ní. Destinaci i hotel tedy vybrala ona, a byť on nechtěl jet do Egypta, nechal se přesvědčit. V dřívější době už byli 2x v Tunisu a 2x v Egyptě, tudíž měli jisté zkušenosti. Při těchto dovolených měl vždy záživací potíže, průjem, zvracel a měl horečku. Manželka s dcerou trpěly jen občas, a pokud, tak maximálně jeden nebo dva dny. Při poslední dovolené v Egyptě asi v roce 2010 již neměli žádné problémy. Na své dceři rozhodně nešetřil, koupil jí vše, co potřebovala, i hračky pro radost. Jinak ale tím šetrivým v rodině byl on, měl na starost větší finance, manželka dostávala peníze na jídlo a méně nákladné věci, byla totiž dle obžalovaného schopna utratit za své oblečení několik tisíc měsíčně, pokud by je měla k dispozici. Měli společný účet psaný na něj a on jí dával peníze. O domácnost se manželka starala dobře, za celou dobu nepozoroval, že by mělo být něco špatně. Manželka sice měla své nálady, ale co se týče společného života, byl údajně vždy spokojený včetně intimní oblasti. Stejně jak v dřívější výpovědi tvrdí, že pouze cca tři týdny před dovolenou spolu intimně nežili, čehož měla být příčinou manželčina únava z nadměrného pracovního vytížení. Obžalovaný doplnil, že manželka asi od začátku roku 2013 brala pravidelně 1x denně nějaké léky, říkala, že je po nich unavená, pořád by jen spala, ale cítí se po nich dobře, je jí všechno jedno, jakoby z ní opadly všechny starosti. Jaké konkrétní starosti měla na mysli, se nezmiňovala. Během poslední dovolené v Egyptě byli pojištěni, jednalo se o základní cestovní pojištění sjednané u pojišťovny Allianz, a.s. Z výpovědi obžalovaného dále plyne, že do Hurghady odletěli dne 25.7.2013, po příletu měli problém s ubytováním, neboť nebyly v jejich hotelu Titanic Palace volné pokoje. Nepřijali nabídku ubytování v jiném hotelu a posléze jim byl pokoj dle smluvních podmínek poskytnut. Jednalo se o pokoj č. 6343 ve 2. patře. Pokoj se skládal z jedné místnosti, malé chodby a koupelny s WC. Měli rovněž balkon. Na pokoji byly dvě velké postele oddělené nočním stolem a malá přistýlka, u níž stál skleněný stůl. Naproti postelím byl stůl, u něj bobek na sezení a nad ním zrcadlo. Obžalovaný potvrdil ve shodě s prvotní výpovědí, že manipulovali s nočním stolem ve snaze srazit postele k sobě. Manipulací nedošlo k poškození elektrického připojení, když všechno poté fungovalo, v zásuvce umístěné v přední straně nočního stolku nabíjeli potom i tablet, kromě toho tam byl ovládač klimatizace a vypínač na osvětlení. Obžalovaný tvrdí, že na pokoji nefungoval trezor, což ještě téhož dne po příjezdu oznámili na recepci, a přesto, že jim byla opakovaně přislíbena oprava, protože byl 2x v poledne na pokoji, k opravě nedošlo. Vstupní dveře do pokoje se otevíraly pomocí plastové karty, měli jen jednu, když se vytáhla ze spínače, světlo zhaslo a u elektrozařízení vyjma ledničky došlo k vypnutí. Během dovolené většinou spal na posteli s dcerou. Ke schůzce s delegátkou dodal, že si ani nevzpomíná, zda jim uváděla, že součástí hotelu je nějaká nemocnice. Číslo na delegátku bylo na nástěnce, zda

jim případě na informační schůzce předala nějaké listiny s instrukcemi a telefonními čísly, si nevšiml, každopádně při zdravotních potížích měli nejdříve volat delegátku a pak doktora. Dne 29.7.2013 ve večerních hodinách, když měli zdravotní potíže, se manželka snažila kolem 19:00-20:00 hod. telefonicky spojit s recepcí, ale nedovolala se, respektive toto mu tvrdila. Tehdy jí řekl, že počkají do rána a podle toho, jak jim bude, se rozhodnou, zda zajdou k lékaři.

Při pokračování ve výpovědi dne **4.3.2014** obžalovaný ohledně přístupu k rodinným financím doplnil, že Monika K. ovládala internetbanking, některé platby chodily na její mobil, respektive její mobilní číslo, a on prováděl na konci měsíce zpětnou kontrolu plateb. Někdy zjistil, že manželka utratila větší sumy peněz na oblečení, což mu nevadilo, chtěl, aby byla manželka spokojená. Dále podrobně popsal další průběh dovolené od soboty dne 27.7. 2013 do neděle dne 28.7.2013, během níž se z jeho pohledu nestalo nic mimořádného, nikdo neměl žádné zdravotní problémy, čas trávili vesměs spolu při koupání v bazénu nebo moři, procházeli se v okolí hotelu, fotili, navštěvovali večerní minidiskotéku pro děti, dcera navštívila i dětský klub a stravovali se v rámci hotelového komplexu. Pro tekutiny si chodili do hotelového baru. Před večeří se vždy manželka s dcerou buď společně, nebo každá zvlášť sprchovaly, potom si vysoušely vlasy fénem, který byl zabudovaný v koupelně. Během dovolené pili nápoje nabízené v hotelovém komplexu, manželka kromě běžných nealkoholických nápojů pila rovněž nealkoholické pivo a víno, on s Klárkou pili colu, sprite, fantu nebo čistou vodu. V sobotu 27.7.2013 urgovali u českého animátora, že stále nemají opravený trezor, ten to nahlásil na recepci a následně byli informováni, že někdo to přijde opravit v neděli kolem 12:00 hod., proto šel před zmíněnou hodinou na pokoj, ale nikdo opět nepřišel. Za této situace už nic neurgovali a peníze, doklady i pasy si zamkli do kufru. I v neděli se cítili celý den zdravotně dobře. Před 18:00 hod. šli společně na večeři, on měl pocit sytosti ještě z odpoledního jídla, tak nevečeřel, manželka měla zeleninový salát a pečivo, dcera špagety s kečupovou omáčkou. Pili běžné nealkoholické nápoje, asi fantu a manželka ještě jedno deci nějakého vína. Večer zašli na minidiskotéku a společně se vrátili na pokoj po 22:00 hod. Před spaním se ještě na pokoji napili, on pil colu, dcera sprite, co pila manželka, si nepamatuje. Klimatizaci měli zapnutou na 27°C. Závěsy u okna byly odhrnuté, protože tam nebyly žádné lampy, které by jim svítily zvenku do pokoje. Manželka spala na posteli blíže okna a dcera spala toho dne na stejné posteli vedle ní, on si lehl na druhou postel dál od okna. V pondělí 29.7.2013 manželka vstala kolem 6:30 hod., venku již svítilo slunce, zatahla závěsy, řekla, že jí není dobře a že dnes nikam nepůjdou. Dcera Klárka ještě spala. Poprvé běžel na záchod ráno před 7:00 hod., zvracel do umývadla. Manželka běžela poprvé na záchod, když už on opět ležel na posteli. Po návratu se zmínila, že má průjem. V té době se probudila rovněž dcera a řekla, že jí také není dobře. Od té doby začal kolotoč běhání na WC. Dle výpovědi obžalovaného to vypadalo tak, že manželka seděla na záchodě, před sebou měla plastovou vložku z odpadkového koše, do které zvracela. On zvracel do umývadla a viděl to. Dcera v té době ještě nezvracela a neměla ani průjem. Jelikož měli sebou z domova lék Antinal, řekl manželce a dceři, ať si ho vezmou. Manželka si lék určitě vzala, zda ho dala i dceři, neví. Kromě běhání na záchod a zvracení různě polehávali. Protože zvracel, vzal si dvě tablety Antinalu později, až kolem 8:00 hod. a zapil je vodou z plastové láhve. Všichni pili tekutiny přímo z láhve, co přesně pily holky, neví, mezi postelemi byly láhve od spritu a coly. Obžalovaný poznamenal, že dcera byla toho dne velmi hodná, vůbec nezlobila, jen ležela. Ležela na posteli s manželkou, když šla manželka na záchod, lehla si vedle něho. Pokud šla na WC dcera, doprovázela ji vždy manželka. Klárka pozvracela rovněž povlečení na posteli, která byla dál od okna. Manželka prostěradlo z postele proto sundala a společně s peřinou je hodila vedle postele, on pak dal na postel osušku z pláže, na níž ležel. O výměnu prostěradla později uklízeče nepožádal. Průběh zdravotních potíží ještě během dopoledních hodin

obžalovaný dále popisuje tak, že jednu dobu mu strašně brněly ruce od zápěstí až ke konečkům prstů a strašně jej bolelo celé tělo, proto si vzal jednu tabletu Ibalginu. Všichni tři polehávali, spali. Najednou jej probudilo silné pocení, pot mu tekl z vlasů, bylo mu strašně vedro, naopak manželka říkala, že jí třepe zima a vypnula klimatizaci. Nedalo se to vydržet, proto po určité době klimatizaci opět zapnul a řekl jí, ať se pořádně přikryje. V jednu dobu jim rovněž došel toaletní papír, protože manželka chodila hodně na záchod. On byl jednou nebo 2x. Neměli se do čeho utřít, proto se on i manželka opakovaně sprchovali. Měl sice průjem, ale nebyl nějaký silný, z jeho pohledu takový minimální. Kolem 13:00 hod. jim došla voda. K množství tekutin vypověděl, že na pokoji byly z předchozího dne tři půllitrové láhve vody, asi dvě litrové láhve coly a jedna litrová láhev spritu. Jednu láhev vody měli pořád postavenou na umývadle v koupelně kvůli čištění zubů. On převážně pil vodu, neví, kolik vypil, pil i colu. Vodou si s manželkou v koupelně vyplachovali ústa po zvracení. O dceři se při popisování výše zmíněných činnosti nezmiňuje, byť měla mít obdobné zdravotní potíže jak oni. Shodně jak ve své dřívější výpovědi uvádí, že kolem 13:00 hod. řekl manželce, ať zajde pro vodu, ta to odmítla, že jí není dobře a sdělila mu, ať se napije coly nebo spritu. Jelikož tyto nápoje mu nedělaly dobře, odebral se pro vodu sám, přičemž vzal sebou tři prázdné láhve od vody. Když vyšel z pokoje, spatřil na chodbě opodál uklízeče a požádal ho, zda by mu nemohl dát tři láhve vody. Uklízeč jeho žádosti vyhověl a skutečně mu dal tři půllitrové láhve vody, které měl v papírových krabicích, kromě toho si od něj vyžádal i toaletní papír, dostal dva kusy, za což mu slíbil, že mu následující den dá 2 USD. Byť na pokoji měli pozvracené prostěradlo, z výpovědi obžalovaného je zřejmé, že uklízeče nepožádal v této souvislosti o výměnu prostěradla ani o provedení úklidu na pokoji, ač by se to přímo nabízelo. Takto se obžalovaný mimo pokoj zdržel asi 5-7 minut. Po návratu sdělil manželce, že přinesl vodu a v podstatě události dál probíhaly obdobným způsobem, jak v dopoledních hodinách, to znamená, chvíli se spalo, chvíli zase běhalo na záchod. Jelikož časem si manželka vzala koš, ve kterém byl sáček, postavila si ho k posteli, a když potřebovala, tak zracela do koše, přičemž to samé dělala dcera, a na záchod nechodily, usoudil z toho, že průjem už nemají. Z výpovědi obžalovaného dále plyne, že dobu, od kdy dcera neležela na posteli společně s manželkou, není schopen upřesnit. Setrval na svém dřívějším tvrzení, že ve večerních hodinách se manželka snažila někam dovolat, ale zda volala na recepci a sháněla delegátu nebo doktora, jak mu tvrdila, s jistotou neví. On sám se lékařskou pomoc nesnažil přivolat, rozhodl se vyčkat do rána následujícího dne, jak se potíže vyvinou. Vůbec ho tehdy nenapadlo, že ten jejich stav je natolik vážný, že by mohlo jít o život. Příznaky tomu neodpovídaly, trpěli jen průjemem a zvracením, nikdo si nestěžoval na nějaké bolesti. Domnívá se, že se jedná o tzv. „faraonovu pomstu“ a že se pomocí Antinalu z toho dostanou. Mezi 21:00-22:00 hod., když ležel s dcerou na posteli, zjistil, že jim došla podruhé voda, manželka opět odmítla pro ni zajít, že jí není dobře, proto šel zase on. Předtím pili vodu všichni, dceru sice neviděl vodu přímo pít, ale domnívá se, že když šla na WC, tak se napila vody odstavené v koupelně. Coly a spritu v láhvích ještě trochu zbylo. Ve zmíněné době vzal tři prázdné láhve od vody, kartu na otevírání dveří, oblékl si žluté triko, které později zaslal na expertizu na policii, a odebral se pro vodu k baru. Jelikož na diskotéce ještě hrála hudba, usuzuje, že nebylo více než 22:00 hod. Naplnil láhve vodou z fontánky a ihned se vracel zpět na pokoj, cestou půl láhve vypil, protože měl stále sucho v ústech. Upitou láhev postavil na umývadlo do koupelky, další dal do lednice a poslední postavil na stolek mezi postelemi. Po jeho příchodu manželka něco nesrozumitelně zamumlala, vykazovala tedy dle tvrzení obžalovaného ještě známky života. On šel po návratu zvracet do koupelny a poté si lehl k dceři Klárce. Uvádí, že usnul, určitě musel spát. Oproti své dřívější výpovědi dále uvádí, že různě polehával chvíli u dcery, chvíli u manželky. Když byl na posteli společně s dcerou, tak jej ještě při otáčení koplá nohou, nebyl schopen upřesnit, zda se tak stalo před nebo až po návratu s vodou. Dcera rovněž mluvila ze spaní. Když si lehl k manželce, tak nijak

nereagovala, cítil pouze, že hrozně smrdí potem, měla zavřené oči. S jakým odstupem po návratu s vodou k této situaci došlo, neupřesnil. Z výpovědi dále plyne, že po návratu s vodou bez časového upřesnění po něm chtěla dcera, ať jí podá pití, na což jí odpověděl „Klári, vždyť to pití máš vedle sebe“, v té době ležel u jejích nohou. Když seděl na posteli u dcery a dřímal, manželka se zvedla a vybídla ho, aby si šel lehnout k ní na postel. On jí na to řekl, že ať spí, že mu je špatně. Potom už manželku ani dceru neslyšel mluvit, vypadaly, jako by spaly. Láhev s vodou, kterou postavil na stolek mezi postele, byla téměř celá vypita, on ale z té láhve nepil. Pozici, ve které se poškozené nacházely, když zjistil, že nejeví známky života, popsal shodně, jak při vazebním řízení. Obžalovaný zdůrazňuje, že on ležel v různých pozicích, i na břicho, protože ho bolelo na hrudi, nikdy mu ještě nebylo tak špatně, jak tehdy. Když došla voda v koupelně i lednici, chtěl se napít z láhve na nočním stolku, která, jak již bylo řečeno, byla téměř vypitá. Vzal láhev se zbytkem vody a šel se napít do koupelny, přičemž zjistil, že voda byla údajně naředěná colou, za chvíli vše vyzvracel a opět si šel lehnout k dceři. V tomto případě si polštář opřel o čelo postele, dal si nohu přes Klárku, řekl jí, ať se posune, ale ona se nehýbala, tak na ni sáhl a zjistil, že je celá studená. Z této výpovědi tedy plyne, že v době, kdy zjistil, že dcera nejeví známky života, nespál. Nutno poznamenat, že v popisu této zatěžující situace oproti dřívější výpovědi jsou drobné rozpory. Následovalo pak zjištěno, že i manželka nejeví známky života, obě se snažil oživovat masáží srdce a umělých dýcháním, proto je otočil na záda, přičemž u dcery cítil, že je studená, u manželky necítil, zda je studená nebo teplá, v tomto směru se vyjadřuje neurčitě. Dále upřesnil, že při otočení dcery jí zůstaly ruce nahoře. Když jeho oživovací snahy byly bezvýsledné, vyběhl na chodbu a začal bušit na vedlejší dveře, kde požádal nějakou ženu o pomoc. Ve shodě s dřívější výpovědí potvrdil, že sám jiné aktivity směřující k přivolání pomoci nečinil. Seděl u manželky na posteli, nevěděl, co má dělat a za této situace jej napadlo, že musí zavolat rodičům a říci, co se stalo. Potom ještě volal pojišťovně. V následné době byl lidmi z vedení hotelu vyveden z pokoje, při tom se složil k zemi a byl umístěn na vedlejší pokoj polské turistky, kterou původně žádal o pomoc. Když se na tento pokoj dostavila delegátka, řekl jí, že manželka s dcerou asi zemřely ve spánku a zřejmě byly otráveny. Následné kroky ohledně jeho Hospitalizace a ošetření v nemocnici, jakož i zjišťování, co jedli v předchozí době, líčí v podstatném shodně s dřívější výpovědí. Závěr o usmrcení manželky a dcery zásahem elektrického proudu je dle jeho mínění zcela nesmyslný. On neměl žádný důvod je usmrtit.

Při výslechu dne **14.3.2014** se vyjádřil k obsahu prvotního telefonátu Allianz pojišťovně. Domnívá se, že žádné podrobnosti nesdělával, pouze oznámil, že zemřely ve spánku a chtěl poradit, co má dělat. Zda sdělával nějaké konkrétní údaje ohledně smlouvy, si nevybavuje. Opět zdůraznil, že ještě na pokoji polské turistky, poté, co se napil vody z PET láhve, opětovně zvracel přímo v koupelně toho pokoje a bylo mu stále velmi špatně. Odtamtud byl odveden do nemocnice, přičemž v té době měl být v tak špatném stavu, že na jedné straně ho musela držet delegátka, na druhé nějaký Egyptan, nemohl tam sám dojít, museli ho zvedat. Co se týče dalšího průběhu událostí, doplnil, že posléze byl přestěhován na pokoj č. 5001. Věci mu sbalili zaměstnanci hotelu, on byl u toho fyzicky přítomen. Protože svršky, v nichž manželka a dcera zemřely, zůstaly na postelích v pokoji, přihodil je do kufříku a nechal je přenést se svými věcmi. Poté byl opětovně odveden do nemocnice, kde strávil dvě noci, navštívili ho tam psychologka z ČR i český lékař. Věci, které měly zemřelé na sobě a které nechal odnést, měl asi dva dny pokoji, pak je na radu své sestry, s níž telefonicky komunikoval, vyhodil. Po několika dnech, snad po 6.8.2013, byl přestěhován do levnějšího hotelu Sea Garden. Kromě prvotního výslechu, jenž se uskutečnil ještě na recepci hotelu Titanic Palace, nebyl policií kontaktován, neměl žádné informace o stavu šetření, proto se snažil získat informace přes internet. Obžalovaný popsal svou prvotní telefonickou komunikaci se sestrou, následné zřízení e-mailové schránky i instalaci Skypu Martinem K.

z TV NOVA, kteréžto komunikační kanály při svém pobytu v Egyptě využíval. Popsal i své kontakty s médii, spolupráci s TV NOVA, redaktorem Blesku Etiennem B. i dalšími zástupci médií. Tuto aktivitu vysvětluje tím, že byl rád, že tam je někdo z ČR, kdo se o věc zajímá. Informace o vývoji vyšetřování včetně zákazu vycestování získával od konzulky, respektive i od velvyslance ČR v Egyptě. Na myšlenku, že jejich zdravotní potíže se smrtelnými následky mohla zapříčinit manželka Monika, jej přivedla jeho sestra Lenka K. v době, kdy neměl ještě e-mail ani Skype a byli jen v telefonickém kontaktu. Stalo se tak ještě, když byl ubytován v hotelu Titanic Palace. Nad touto možností začal přemýšlet, a když se později dostal na internet, začal rovněž zjišťovat a shromažďovat informace o manželce, přičemž zjistil, že mu byla nevěrná a údajně plánovala nový život. Z Egypta komunikoval s řadou svých známých prostřednictvím e-mailu a Skypu. Kromě sestry Lenky a zástupců médií se jednalo o Stanislava Š., Daniela B., Petra K., Kateřinu G., Světlanu C., Helenu P., Danu Z., Lenku S., Šárku M. a kamarády z práce. Probíral s nimi, co se stalo a zjišťoval informace, jak mohla manželka s dcerou zemřít. Chtěl slyšet jejich názor. Co se týče jeho záměru přes vyslovený zákaz vycestovat z Egypta, připustil, že o té záležitosti hovořil se Stanislavem Š. a chtěl odtamtud za každou cenu pryč, jelikož měl strach, aby si Egyptané na něj něco nevymysleli. V této souvislosti se seznámil s mužem přezdívaným H2O - byl to Čech, jenž mu uváděl, že by se dalo z Egypta dostat, že má známého na letišti, jenž by ho mohl pustit přes kontrolu. Za tímto účelem dal tomuto muži dokonce 7.000 Kč na letenku. S pomocí Š. zajišťoval pas s vízem a s fotografií muže, jenž by mu byl podobný, tuto záležitost rovněž probíral rovněž s kamarády Danielem B. a Petrem K. Nakonec mu však byl zákaz vycestování zrušen dříve, než byli schopni zrealizovat zamýšlený nelegální pokus o vycestování. Obžalovaný se vyjádřil i ke svým vztahům se ženami po návratu do ČR. Pokud jde o první známou s Kateřinou J., iniciativa vzešla od ní, opakovaně jej kontaktovala osobně i SMS zprávami, dala mu dokonce bonboniéru, upekla bábovku a říkala, že mu chce pomoci. Pak došlo k tomu, že se párkrát setkali, byli se projít, povídali si, došlo i na intimnosti. Jmenovaná byla rozvedená, měla dvě děti a zřejmě čekala od toho vztahu více než on. Další známou, s níž navázal bližší kontakt, byla Šárka L. I ona jej kontaktovala jako první, oslovila ho dopisem, na který po několika dnech reagoval. Byli v telefonickém kontaktu a časem došlo i na osobní setkání, celkem se viděli 3x v místě jejího bydliště, vždy došlo na intimnosti. S ní události v Egyptě rozebíral poněkud více, jelikož měli k sobě blíž. Při hovorech s L. se téměř 100% ujistil, že to, co se stalo v Egyptě, musela udělat manželka, a to i vzhledem k následným informacím o její nevěře atd. Pokud jde o vztah zemřelé Moniky K. s Jánem R., obžalovaný připustil, že o tom věděl již zhruba před třemi léty. Tehdy mu soused C. tuto informaci telefonicky sdělil. Monika mu však tvrdila a odpřísáhla na svého otce i dceru, že to není pravda a on ji věřil. Od té doby ji už údajně z nevěry nikdy nepodezíral, neměl k tomu důvod. Po návratu z Egypta zjistil, že Ján R. měl být údajně životní láskou manželky Moniky, dále z usnesení o zahájení trestního stíhání zjistil, že jej manželka měla s ním podvádět, vyžadovala častější schůzky a také vše financovala. S ohledem na toto zjištění obžalovaný rozvádí své úvahy v tom směru, že manželka mohla být v kritické době natolik zklamaná, zoufalá, že ji Ján R. využil, nasliboval nějakou budoucnost, která se neuskutečnila, že mohla způsobit to, co se stalo v Egyptě z nešťastné lásky, ze zoufalství, že nemohla mít svou životní lásku, jak tvrdily její kamarádky. Kromě toho obžalovaný nastiňuje i jinou možnost, a to že pokud jeho manželka plánovala novou budoucnost, nový život, byl to on, kdo jí překážel. Po jeho smrti by získala peníze z jeho životní pojistky, byt, garáž, dvě auta, duchodové a stavební spoření a nějakou hotovost na účtu, což ji mohlo motivovat k tomu, aby se jej snažila usmrtit. Manželka totiž dobře věděla, že kdyby se někdy chtěla rozvést, byl schopen doložit, kde na vše vzali peníze, že garáž byla na něho přepsána ještě před manželstvím, byt kupoval za peníze, které mu dala matka s babičkou, koupil auta financoval ze svého stavebního spoření atd., tudíž by nic nedostala. Domnívá se, že to už je dobrý důvod k tomu někomu nějakým

způsobem ublížit a začít nový život tak, jak se zmiňovaly její kamarádky. Poněkud neobvyklý zájem o tvorbu posmrtných skvrn, který obžalovaný projevil krátce po událostech, vysvětluje tím, že se snažil zjistit, v kolik hodin mohly umřít, aby si zpětně mohl promítnout situaci a okolnosti, které tomu předcházely. I v této pokračující výpovědi soustavně zdůrazňuje, že zdravotně nejhůř na tom byl v kritické době jednoznačně on. Co se týče jeho znalostí a schopností v oblasti elektřiny, elektroinstalace, tyto považuje za marginální. Elektrospotřebiče si sám neopravoval, to jim prováděl otec manželky Moniky. V práci byl schopen nanejvýš vyměnit žárovku nebo zářivkovou trubici. Zásuvky by dle svého mínění nebyl schopen namontovat, opravit, neví ani, co znamená nulák.

V rámci hlavního líčení obžalovaný na svých dřívějších výpovědích v podstatě setrval a kontinuálně zdůrazňuje, že své holky miloval a neměl důvod jim ublížit. Co tvrdí obžaloba, se nestalo. Popsal lítost nad ztrátou svých nejbližších, jejich předchozí společné aktivity i budoucnost, kterou si plánovali před inkriminovanou událostí včetně úvah o koupi domu, kdy čekali jen na vhodnou nabídku. Zdůrazňuje smutek, který je v něm pevně zakořeněn, jenž ale neprojevoval a neprojevuje navenek, neboť nechtěl, aby jej lidé litovali. Připustil, že z vlastní vůle krátce po událostech začal komunikovat s médii, protože byl v Egyptě sám a spoléhal na jejich pomoc, ale média pouze využila a zneužila situace, v níž se nacházel. Toto tvrzení ne zcela koresponduje dalším provedeným důkazům, například obsahu zachycené komunikace se svědkem Stanislavem Š., snahou z této součinnosti materiálně těžít, jakož i to, že sám u hlavního líčení připustil, že nabídl redaktorovi Etiennu B. témata na článek ohledně dědictví z důvodu rozepře s bratrem jeho manželky Radmilem N., jenž se nechtěl vzdát dědictví. Dále obžalovaný poukazuje na svou spolupráci od prvopočátku jak s egyptskou policií, tak i českou policií, jímž poskytl nejen žádané informace, ale i věci, které měly pomoci k objasnění smrti obou zemřelých. Popírá, že by se jeho manželství s Monikou K. nacházelo v nějaké krizi. Dovolená probíhala až do ranních hodin dne 29.7.2013 standardně, užívali si ji, žádné neshody s manželkou neměl, taktéž se nevyskytly žádné problémy vyjma počátečních potíží s ubytováním a nezprovozněného trezoru. Dovolankový čas, tedy koupání, relaxace u moře či bazénu, procházky v hotelovém komplexu i vně, stravování i různé zábavní aktivity trávili společně, tudíž měl vcelku dobrý přehled o tom, co kdo jedl a jaké nápoje pili. Z jeho popisu je zřejmé, že se vyskytly opakovaně i situace, kdy byl v hotelovém pokoji sám, přinejmenším v souvislosti s vyčkáváním příchodu někoho z personálu za účelem zprovoznění trezoru. K určitému drobnému napětí mezi ním a manželkou došlo pouze dne 28.7.2013 ve večerních hodinách, kdy se měl dle mínění manželky tzv. zakoukat na animátorku. Připustil manipulaci s nočním stolkem umístěným mezi postelemi z důvodu snahy srazit obě postele k sobě, k čemuž mělo dojít na začátku dovolené. Z výpovědi dále plyne, že dne 28.7.2013 ve večerních hodinách, předtím, než se odebrali spát, nikomu nebylo špatně, ani nic nenaznačovalo tomu, že by k takové situaci mělo dojít. Příjem stravy a tekutin se odehrával výhradně v objektu hotelu Titanic Palace. Sled událostí od ranních hodin dne 29.7.2013 do zjištění, že manželka s dcerou nejeví známky života, popsal taktéž ve shodě s dřívějšími výpověďmi. Poukazuje na to, že manželka nechtěla ani v jednom případě zajít pro vodu, když jim došla na pokoji. Když se tak stalo poprvé kolem 13:00 hod., manželka jej přesvědčovala, aby se napil coly, že to pomáhá na žaludek, když tak učinil, okamžitě zvracel, proto pil raději vodu. Z výpovědi dále plyne, že jim během dopoledne měla dojít nejen voda, ale též toaletní papír, od uklízeče, kterého zastihl kolem 13:00 hod. na chodbě v blízkosti jejich pokoje, si vyžádal dvě role toaletního papíru, tři láhve vody a jeden litr coly. Láhve byly originálně balené. Ač dle jeho výpovědi i v odpoledních hodinách měli stále průjem a zvraceli, přesto obě role toaletního papíru zůstaly nedotčeně odložené na stole v pokoji, což je zřejmé z doložené dokumentace. Dále je třeba uvést, že ač by se přímo nabízelo vzhledem k prezentovaným potížím i pozvracenému povlečení na

posteli, aby uklízeče požádal o provedení úklidu na pokoji či alespoň o výměnu ložního povlečení, takto obžalovaný neučinil s tím, že jej to vůbec v té době nenapadlo. Oproti dřívějším výpovědím není schopen uvést, kdy naposledy zaznamenal nějaký životní projev dcery a toliko neurčitě uvádí, že někdy ve večerních hodinách mezi prvním a druhým odchodem pro vodu. Manželka ani dcera si nestěžovaly, že by měly nějaké silné zažívací problémy, křeče, případně že by zvracely krev, proto byl v přesvědčení, že přivolat lékařskou pomoc není nezbytné. Koneckonců manželka pracovala v tomto oboru a přivolat pomoc mohla sama. Když se v nočních hodinách díval na ležící manželku a dceru, domníval se, že se jim udělalo lépe, proto usnuly a spí. On se různě pohyboval po pokoji, bylo mu nejhůře, nemohl ležet, proto dřímával vsedě na posteli, chodil často na WC a nějakou dobu tam i podřimoval, protože čekal, kdy opět bude mít nutkání zvracet. I v této výpovědi obžalovaný tvrdí, že u dcery a posléze i u manželky zjistil, že nejeví známky života až za situace, kdy přišel do pokoje z koupelny a chtěl si lehnout k dceři na postel, dotkl se jí a zjistil, že je úplně ledová, jak by byla vytažená z mrazicího boxu. V té době dcera ležela na levém boku, levou ruku měla pod bradou a pravou podél břicha s dlaní položenou na loketní jamce levé ruky. Popisuje opětovně oživovací pokusy střídavě u dcery a manželky s tím, že si nevybavuje, zda poté nejdřív volal domů nebo prvně vyběhl ven a začal bouchat na dveře vedlejšího pokoje s žádostí o pomoc. Připouští, že někdy v té době volal rodičům domů, co se stalo, a matka mu radila, že má volat pojišťovnu, aby mu pomohli, on sám nevěděl, co má dělat, tak na tu pojišťovnu zavolał. Z výpovědi obžalovaného soud dále zjistil, že v popisované době měl být značně rozrušen, nevěděl, co má dělat, sám nebyl schopen vyvinout intenzivnější snahu o přivolání náležité pomoci svým blízkým, mělo mu být velmi špatně, když ho vyvedli z pokoje a postavili k zídce, sesunul se na zem, následně zvracel i na vedlejším pokoji polské turistky a do nemocnice byl dovláčen, přesto byl schopen v kritické době koordinovaných úkonů spojených s telefonováním domů, jakož i vyhledáváním pojistné smlouvy a telefonního čísla v souvislosti s telefonátem na pojišťovnu. Z doloženého záznamu hovoru je pak zřejmé, že byl schopen vcelku plynulé komunikace včetně sdělování konkrétních údajů, na které byl tázán. Ve výpovědi u hlavního líčení obžalovaný rovněž potvrdil, že tekutinu, která z něj vyšla při výplachu žaludku, egyptští zdravotníci zachycovali do misky a sáčku, tudíž tuto měli k dispozici pro následné odborné zkoumání. Psycholožka, která za ním přijela z ČR, jej připravovala na to, že po návratu domů pro něj bude začlenění se do běžného života těžké a věci, které zůstaly po zemřelých na hotelovém pokoji i doma by měl dát co nejdřív někam pryč mimo byt. Touto radou se posléze řídil, proto mimo jiné nechal kufry s věcmi manželky a dcery v Egyptě. Asi 5.8.2013 se dověděl od konzulky, že má zákaz vycestování z Egypta po dobu dvou měsíců s možností o prodloužení o jeden měsíc. V té době byl v telefonním kontaktu se sestrou Lenkou K., s níž se předtím asi 10 let nestýkal, ale za dané situace byl rád, že mu pomáhá. Ta jej údajně vybízela, aby komunikoval i s médií, že to je jeho šance, aby se tam na něj v Egyptě nezapomenulo. Rovněž ona jej jako první přivedla na myšlenku, zda to, co se stalo, nemůže mít na svědomí manželka Monika. Oproti dřívějším výpovědím výrazně akcentuje to, že se ho sestra snažila o vině manželky přesvědčit, zdůrazňovala mu, že neměla mít dceru Klárku ráda, uváděla rovněž, že se nevěra jeho manželky potvrdila atd. Tudíž pokud kontaktoval redaktora TV NOVA, učinil tak na její radu a z jejího popudu. Ani s novinářem Blesku nechtěl zprvu komunikovat, nakonec se nechal přesvědčit. Co se týče zamýšleného vycestování z Egypta, obžalovaný to staví do pozice, že víceméně po uplynutí dvouměsíční lhůty byl vybízen svými kamarády, aby v Egyptě dál nezůstával a zcela pomíjí své úvodní snahy vycestovat krátce po události, v podstatě v době, kdy se ještě ostatky zesnulých nacházely v Egyptě. Z výpovědi obžalovaného je patrné, že pokud komunikoval s velvyslanectvím, konzulkou či egyptskými právníky, zásadně jej zajímalo především to, jak dlouho může být ještě zadržován v Egyptě, kdy bude moci vycestovat, ale po informacích ohledně příčin úmrtí svých blízkých se nějak zvlášť nepídil. Po určité době se chování jeho

sestry vůči němu razantně změnilo, přestala mu věřit, přestala s ním komunikovat, neustále tvrdila, že právníci v Egyptě jsou drazí, že zruinuje rodinu, bude muset prodat byt apod. Neví, proč u ní došlo k takovému zlomu. Dále zdůrazňuje, že po návratu do ČR spolupracoval s policií, vydal jim věci, které požadovali, snažil se spolupracovat při vyšetřování a taktéž se dobrovolně podrobil vyšetření na tzv. detektoru lži. Po návratu docházel na hřbitov několik dnů, ale vždy v ranních hodinách, aby nebyl zastižen novináři, nestál o to, aby ho fotili. Musel se vyrovnávat se zájmem médií i s tím, co o něm šíří. Posléze údajně v zájmu ulehčení pozice svým rodičům a známým přistoupil pod určitým nátlakem na spolupráci s novináři, za což obdržel i nějakou finanční odměnu, kterou použil na zaplacení náhrobku. Nechtěl se tímto způsobem nějak obohacovat. Kontakty s ženami popisuje vcelku ve shodě s dřívějšími výpověďmi a zdůrazňuje, že při těchto příležitostech byl schopen alespoň na chvíli zapomenout na to, co se stalo, přijít na jiné myšlenky. Jako laik si nedokáže rozumně vysvětlit, jak by mohlo dojít k usmrcení manželky a dcery zásahem elektrickým proudem. Snaží se výrazně zlehčovat své znalosti v této oblasti s tím, že po celou dobu pracovní kariéry nepotřeboval jakékoliv znalosti z tohoto oboru, nebylo to náplní jeho studia, byť měl svářečské zkoušky, neměl zálibu v provádění elektrooprav, ty si nechával provádět vždy jinými osobami. S odstupem času se stále více domnívá a je přesvědčen, že v případě manželky a dcery se nejedná o násilnou smrt, nýbrž o otravu, kdy to, co přivedilo jejich smrt a vážné zdravotní potíže i jeho osobě, mohlo pocházet jediné z láhví, které byly v lednici a z nichž všichni pili. Pokud jde o manželské soužití s Monikou K., považuje je za zcela normální. Nebyl nikdy nevěrný, v intimní oblasti probíhalo dle něj vše, jak má být, připustil, že k určitému ochlazení intimního života došlo pár týdnů před dovolenou, bylo to však zapříčiněno výhradně vnějšími vlivy, o nichž se zmiňoval v dřívějších výpovědích, vždy však došlo k jeho uspokojení. Připustil, že během dovolené k žádné změně v této oblasti nedošlo a vzhledem ke stísněným prostorovým podmínkám si to ani nedovedl představit. Odpovědi na otázku, zda s takovou představou odjížděl na dovolenou, se zjevně snažil vyhnout, byť připustil, že ano. Pokud jde o facebook či e-mailové adresy, neměl tušení, že manželka měla více adres a facebookových stránek, zjistil to až po její smrti. Připustil, že se mu aktivity manželky nelíbily, nechtěl, aby komunikovala přes facebook a měla v přátelích neznámé muže, vyříkali si to, měl pocit, že manželka to pochopila a on měl posléze přístup k její facebookové komunikaci. Že mu přesto manželka něco záměrně tají, nevěděl, věřil jí. S dřívější svou partnerkou Lucií W. žil zhruba tři roky, plánoval s ní stavět rodinný dům, nakonec ze všeho sešlo, neboť měli různé představy o společném životě, partnerka si chtěla více užívat, rozešla se s ním, on měl zájem tento vztah udržet. Doznal, že ji kontaktoval posléze písemně z Egypta za situace, kdy se dověděl, že byla vyslýchána policií, chtěl se jí údajně omluvit za způsobené problémy. Tvrdí, že jeho sestra se měla snažit jmenovanou přesvědčit, že manželku Moniku a dceru usmrtil on. Tuto záležitost diskutoval ještě v době, kdy pobýval v Egyptě, se svým známým Stanislavem Š. Dále z jeho výpovědi plyne, že dceři bylo evidentně lépe několik hodin předtím, než šel podruhé pro vodu. Nově doplnil, že celý den se zdržovali v pokoji se zataženými závěsy, televizi neměli během celého dne zapnutou, tablet také nepoužívali toho dne a celou dobu všichni jen leželi v zatemněném pokoji a nikdo neměl ani chuť na jídlo. Přestože osmileté dceři mělo být několik hodin podstatně lépe, přitom se zdržovala celý den v těchto do určité míry stísnujících podmínkách, obžalovaného, jak sám uvádí, nenapadlo, aby dceru něčím rozptýlil a například ji vzal sebou projít se pro vodu. Ve večerních hodinách jej rovněž nenapadlo, aby roztáhl závěsy, neví, proč by to měl dělat, nesledoval čas, nedíval se ani, kolik je vlastně hodin. Dne 28.7.2013 šli spát manželka s dcerou na jednu postel blíže k balkonu, on ležel na druhé posteli sám. Kdy se dcera následující den, tj. 29.7.2013, přemístila do postele blíže ke koupelně, kde se nacházela v době smrti, nebyl schopen uvést, nedokázal si ani přibližně vybavit, v jakou denní dobu se tak stalo. Tvrdí, že to jsou právě ty momenty, které si příliš nepamatuje. Jediné vymezení,

kteřé byl schopen uvést, bylo to, že dcera ležela v posteli, kde následně zjistil, že je mrtvá, už v době, kdy přinesl podruhé vodu. Doznal, že nechal demontovat náhrobek z hrobu, kde byly pohřbeny dcera s manželkou, což učinil z toho důvodu, že sestra prodala bratrovi manželky Radmilu N. za jeho zády hrobové místo a obával se, že by mohl jmenovaný nechat tento náhrobek odstranit. Dále v rámci hlavního líčení obžalovaný připustil, že během dovolené manželce navrhoval, že by se mohli v intimních záležitostech sejít v koupelně, ale nikdy k tomu nedošlo, neboť byli po celodenním koupání unaveni a vždy usnuli. Taktéž doznal, že své manželce v dřívější době nabízel, jak vysvětlil v rámci určité předešlosti, peníze za sex. Stalo se tak řadu měsíců před poslední dovolenou. Ohledně kontaktů Moniky K. s Jánem R. připustil, že již někdy v roce 2011 měl informace a věděl, že se sešla s Jánem R., ptal se jí přímo na to, ona to potvrdila s tím, že byli pouze na kávě. Tedy tyto informace předcházely dalším informacím o nevěře manželky, které mu sdělil Natan C. I z tohoto poznatku je patrné, že obžalovaný měl mnohem více informací o možné nevěře své manželky v době předcházející kritickým událostem, než je ochoten přiznat. V neposlední řadě také připustil, že měl instalovanou kameru ve vozidle zn. Chevrolet Orlando, která se automaticky zapínala při nastartování. Dále soud zjistil, že několik let v době předcházející dovolené užíval léky na vysoký tlak, přičemž po návratu z Egypta se jeho stav najednou natolik upravil a stabilizoval, že je dál nemusí brát. Pozoruhodné na výpovědi obžalovaného je rovněž jeho tvrzení, že nezná účinky elektrického proudu na lidský organismus, nikdy je nezjišťoval, stejně tak nezná účinky toxických látek na lidský organismus a v tomto směru se nepídil po žádných informacích. Zdůrazňuje, že vztah s manželkou byl založen na vzájemné důvěře, což však příliš nekořesponduje s dalšími poznatky plynoucími z jeho výpovědi i z dalších provedených důkazů. Rozhodně popírá jakékoliv své sebevražedné sklony a naopak naznačuje, že takové sklony mohla mít jeho manželka, kdy v tomto směru uvádí, že někdy v roce 2013 před poslední dovolenou se jej měla ptát, co by dělal, kdyby se jí něco stalo. K dotazům během hlavního líčení rovněž potvrdil, že kromě dvou případů, kdy se krátce vzdálil z pokoje a šel pro vodu, strávili celý den všichni tři společně na pokoji a nikdo další tam nepřišel, tedy nevyskytovala se tam žádná jiná osoba. Přes toto vcelku jednoznačné tvrzení v dalším průběhu hlavního líčení v souvislosti s výpovědí znalce z oboru elektrotechniky Ing. Karla Sokanského, CSc. a jím prezentovaných možností usmrcení poškozených v důsledku úrazu elektrického proudu dochází u obžalovaného k posunu v tom směru, že do pokoje mohl někdo nepozorovaně vniknout za situace, kdy se nacházel v koupelně a podřimoval, mohla tam tedy být nějaká další osoba.

Při posuzování výpovědi obžalovaného Petra K. soud vzal na zřetel rovněž obsah jeho audionahrávky pořizené ve dnech 6.8. a 7.8.2013 s vyjádřením k šetřené události (viz č.l. 1424), i obsah audiozáznamu jeho volání na asistenční linku Allianz pojišťovny, a.s. (viz zvukový záznam a jeho přepis č.l. 1437-1448, 2261-2390). Lze konstatovat, že obsah **audionahrávky** v podstatě kořesponduje s jeho následnými výpověďmi a mimo jiné je z něj zřejmé, že dne 28.7.2013 všichni tři jedli kolem 15:00 hod. hranolky, obžalovaný rovněž hamburger, přičemž v jeho případě to bylo poslední jídlo, manželka s dcerou ještě večeřely kolem 18:00 hod., kdy dcera jedla špagety s kečupovou omáčkou a manželka zeleninový salát s bagetou a 2 dcl vína. Během večera pili čepovanou fantu a na pokoji poté vodu, colu i sprite. Tyto nápoje požívali i během následujícího dne. Dále zde obžalovaný uvádí, že sice různě během dne polehávali, ale dcera ležela víceméně s manželkou a zvracely do kbelíku. Ze začátku měly i průjem a běhaly na WC. Zmiňuje se, že jim došel toaletní papír, takže používali ubrousky a také se manželka sprchovala. Zhruba po 13:00 hod. šel poprvé pro vodu, zastihl na chodbě v blízkosti jejich pokoje uklízeče, od nich obdržel originálně zabalené tři láhve vody, jednu litrovou láhev coly a dvě rolky toaletního papíru, které však, jak plyne z provedeného dokazování, zůstaly zcela nedotčené, ač v té době již žádný jiný toaletní papír

neměli mít k dispozici. Ve shodě se svými výpověďmi rovněž uvádí, že zdravotní problémy manželky a dcery se zmírňovaly, u něj se naopak zdravotní stav zhoršoval, byl na tom nejhůře ze všech. Podruhé šel pro vodu mezi 21:00-22:00 hod., tehdy již dcera ležela na posteli blíže koupelny. Při odchodu si vzal kartu od pokoje, mimo byl maximálně sedm minut a po návratu manželka i dcera ještě jevily známky života, když manželka se otáčela na posteli, i na něj mluvila, dcera ho kopla za situace, kdy seděl na posteli u jejich nohou, a mluvila ze spaní. Že je dcera studená a nejeví známky života, zjistil teprve v době, kdy si šel později k ní lehnout. Vykresluje verzi o možné otravě a zároveň považuje za nepravděpodobné, aby někdo jiný vnikl v kritické době do jejich pokoje. Naznačuje možnost, že původcem otravy může být zemřelá Monika K. Co se týče **audiozáznamu** volání na asistenční linku Allianz pojišťovny, a.s., tuto poprvé kontaktuje dne 30.7.2013 v 03:47:40 hod. a následně prostřednictvím této linky komunikuje s operátory asistenční služby i s některými svými rodinnými příslušníky a známými v období od 30.7. do 6.8.2013. V případě zmíněných dalších osob se jedná o konferenční hovory zprostředkované asistenční službou. Oproti svým výpovědím v průběhu trestního řízení i ve zmíněné audionahrávce v úvodu prvního hovoru s operátorkou asistenční služby zřetelně uvádí, že před chvílí vstal (nikoliv, že si šel lehnout, jak tvrdí v jiných případech) a zjistil, že manželka s dcerou jsou mrtvé, zemřely ve spánku. Dotazuje se, co má dělat, když má u nich pojištění. Operátorka mu nabízí, že mu zavolá zpět a v 03:49:01 hod. mu skutečně obratem volá. Následný hovor trvá 5 minut 59 sekund, přičemž z něj plyne, že obžalovaný má již u sebe připravenou pojistnou smlouvu, je plně orientován, s operátorkou zcela věcně komunikuje o dění na místě, nejsou u něj zjevné známky nějakého významnějšího rozrušení, slabosti či jiných problémů, zdravotních potíží. K dotazu, co se stalo, uvádí: „Od včerejška jsme začali všichni zvracet a přišla noc, šli jsme spát, já jsem zvracel dále, no a potom jsem stanul a říkám, proč ta dcera se tak na mě lepí, že ji posunu, a vůbec se nehýbala, dívám se, byla úplně modrá, tak volám manželku a ta taky.“ Při jednom z dalších kontaktů s asistenční službou téhož dne v 10:16:57 hod., kdy se již nachází v hotelové nemocnici, bezmála 9 minut komunikuje s pracovnící této služby a popisuje události ve dnech 29. a 30.7.2013, kdy mimo jiné uvádí, že poté, co byl večer nabrat vodu z fontánky a vrátil se na pokoj, chodil zvracet do koupelny, protože mu bylo stále velmi špatně, poté se vracel na pokoj, lehal si různě k manželce nebo dceři, až zjistil, že dcera je mrtvá. Dříve si toho nevšiml, protože na pokoji byla tma, svítilo se pouze v koupelně, on se domníval, že obě spí. Stejně tak v následném hovoru v 11:52:57 hod. plynule popisuje události a mimo jiné je z tohoto hovoru zřejmé, že dne 29.7.2013 jim chtěl uklízeč uklidit pokoj, ale obžalovaný si to nepřál s tím, že jim není dobře. V hovoru uskutečněném ve 13:38:07 hod. pak uvádí, že si cítí již dobře, potíže ustaly. Ze zaznamenaných hovorů je patrné, že okolnosti, za nichž došlo k úmrtí poškozených Moniky a Klárky K., jakož i to, co tomu předcházelo, detailně rozebírá v následujících dnech rovněž se svou sestrou Lenkou K. včetně spekulací o příčinách úmrtí, zda k nim do pokoje mohl někdo vniknout, co jedli a pili, kdy s poškozenými naposledy hovořil atd. V telefonátech zaznívá, že všichni tři zvraceli a měli průjem, že ještě po návratu s vodou ve večerních hodinách obě zemřelé s ním komunikovaly. Poukazuje na to, že v jednu chvíli si všiml, že manželka nemá oblečené kalhotky a posléze při balení věcí si všiml, že tričko, v němž dcera spala, bylo na levém rukávu pozvracené. Zdůrazňuje, že dehydratace jako příčina úmrtí je úplně vyloučena, protože obě poškozené pily. Dne 3.8.2013 v 09:48 hod. se Lenka K. zmiňuje o tom, že v ČR zaznívají spekulace, že to musela být vražda a sebevražda, že to mohla udělat Monika ze msty a ptá se, zda neměli nějaké rozepře. Obžalovaný uvádí v tomto počátečním stádiu šetření oproti pozdější době, že by ho tato varianta nikdy nenapadla, Monika k tomu neměla žádná důvod, nic by z toho neměla. Dále z jeho úst zaznívá, že mu to připadá, jak by jim někdo vešel do pokoje a něco jim nalil, případně i znásilnil Moniku, což však sestra nechápe a argumentuje s tím, že by mu to manželka řekla. Obžalovaný rovněž poukazuje na to, že voda v láhvi, která byla postavena na

stolku mezi postelemi, na nichž ležely Monika a Klárka, kterou si později vzal, aby se napil, byla smíchaná s colou. Nelze též přehlédnout, že za situace, kdy měl být značně otřesen smrtí svých nejbližších a měl velký zájem, aby byly zjištěny příčiny jejich úmrtí, již dne 5.8.2013 v hovoru proběhlém v 19:27 hod. obžalovaný přemýšlí o způsobu, jak se vzdálit z území EAR a zmiňuje se o variantě vycestování na cestovní pas kamaráda, jenž by mu byl podobný s tím, že by mu pas dovezl manžel Lenky K. V neposlední řadě se sestrou vede rovněž diskusi o svém vystoupení v televizi, kdy je nabádán, aby se držel jedné verze a z té neuhýbal, na což obžalovaný reaguje slovy, že to má již srovnané v hlavě, už ví, co má říct, jak to všechno bylo, ale pořád ho ještě nenapadá ten motiv.

Při posuzování předmětné trestní věci soud vycházel z celé řady **svědeckých výpovědí**, k nimž nutno poznamenat, že žádný ze svědků nebyl v kritické době přítomen na místě činu, neviděl, co se dělo na pokoji obývaném rodinou K. a nemá tudíž přímé poznatky o jednání, které ve svém důsledku vedlo k úmrtí poškozených Moniky a Kláry K. První okruh svědků tvoří osoby, s nimiž obžalovaný přišel do kontaktu při oznámení tragických událostí nebo v krátkém časovém odstupu poté přímo v Egyptě, vyjma zástupců médií.

Předně se jedná o svědkyni **Magdalenu Iwonu L.**, polskou státní občanku, jejíž výpověď byla v rámci hlavního líčení přečtena postupem dle § 211 odst. 1 tr. řádu. Jmenovaná potvrdila, že na přelomu července a srpna 2013 byla na dovolené v hotelu Titanic Palace. Asi třetí nebo čtvrtý den pobytu se vrátila na pokoj v pozdních nočních hodinách, snad kolem 02:00 hod. a ihned poté tak do dvou minut, jen co se převlékla do noční košile, slyšela z vedlejšího pokoje mužský hlas a jednu větu pronesenou hlasitým tónem, nešlo ale o křik. V zápatí uslyšela kroky na chodbě a lomcování klikou u dveří jejího pokoje. Po otevření spatřila za dveřmi muže ve věku 30-40 let, který volal „help“. Zprvu se domnívala, že má problém s tekoucí vodou, jaký měla i ona v předcházející době. Muž nic dalšího neuváděl, byl v šortkách, nebyl špinavý ani zraněný. Šla za ním do vedlejšího pokoje, kde spatřila na posteli blíže dveřím blondatou holčičku ve věku 8-10 let ležící na zádech s rukama zvednutými nahoru kolmo ke zbytku těla. Dlaně měla natočené k sobě. Nohy měla asi pokrčené, ale ona sledovala především ty ruce. Na druhé posteli blíže balkonu ležela taktéž na zádech žena ve věku 30-40 let, blondýnka, ruce měla položeny podél těla. Zprvu ji nenapadlo, že jsou mrtvé. Na podlaze mezi postelemi byla láhev Coca-Coly z jedné třetiny naplněna tekutinou, vedle ní na podlaze byla skvrna po vylité tekutině stejné barvy. Svědkyně rovněž vyhotovila náskres pokoje (viz č.l. 4213-4214) a na figurantkách znázornila pozici těl poškozených, v nichž je zaregistrovala při vstupu do pokoje, jak bylo fotograficky zadokumentováno (viz č.l. 4220-4221a). To, co spatřila, ji vyděsilo, vyběhla na chodbu a volala o pomoc. Běžela na recepci, aniž by se v tu chvíli zajímala o dotyčného muže. Přišlo jí však divné, že stojí a nic nedělá. Svědkyně dále popsala, jak kontaktovala hotelového zaměstnance, kterého zastihla u bazénu, s nímž se vrátila do pokoje obžalovaného a jenž pak telefonicky přivolal pomoc. Mimo byla maximálně 10 minut, po návratu byla situace v pokoji úplně stejná, jak před jejím odchodem. Uvědomila si zároveň, že v pokoji je hrozný smrad připomínající hnilobu. Muž, který ji žádal o pomoc, seděl na posteli, kde ležela dospělá žena, byl velmi klidný, v ruce držel svazek papírů týkající se pojištění, lékařské pomoci, které každý host a klient cestovní kanceláře má sebou. Jeden z papírů byl i s telefonními čísly, v druhé ruce držel mobilní telefon, chtěl někam volat, že by s někým hovořil, ale neslyšela. Události probíhaly velmi rychle, asi po 5-10 minutách se dostavil do pokoje další muž z hotelového personálu a pak čekali na chodbě na doktora. Muž, který ji žádal o pomoc, na chodbu nevycházel, stále klidně seděl na posteli, občas si podložil hlavu rukama, dle svědkyně nebyl v žádné panice, neviděla na něm žádné emoce. Naopak ona byla ze vzniklé situace velmi nervózní, rozčilovala se, proč lékař tak dlouho nepřichází, muži z personálu jej několikrát volali, lékař se dostavil asi po hodině či

hodině a půl. Po celou tuto dobu se obžalovaný ničeho neúčastnil, byl klidný. Naopak ona křičela, bála se, že umře, protože si dávala stav ženy a dívky do souvislosti s colou, kterou má každý v pokoji v baru a kterou zahlédla v blízkosti zemřelých. Z výpovědi svědkyně dále plyne, že obžalovaný v její přítomnosti nic nejedl, nic nepil, nechodil na toaletu, nezvracel. Po celou dobu bylo v pokoji rozsvíceno, neviděla stopy po zvracení ani exkrementech. Do příchodu lékaře se u obžalovaného neprojevovaly žádné zdravotní problémy, na nic si nestěžoval. Z jeho chování se nezdálo, že by mu snad něco bylo nebo že byl nemocný. Lékař po příchodu na místo činu nařídil, aby všichni odešli z pokoje a osoby tam ležící vyšetřil. Pak vzal muže - obžalovaného k ní na pokoj, taktéž ho vyšetřil, přičemž za této situace obžalovaný začal hrozně kašlat a choval se tak, jakoby chtěl zvracet, ale nezvracel. S lékařem šel dokonce do její koupelny s tím, že snad bude zvracet, vrátil se, dál seděl na posteli a nezvracel. Jeho chování nenasvědčovalo tomu, že je nemocný. Nevypadal jako trpící osoba, pohyboval se normálně. V přítomnosti lékaře jen okázale projevoval potíže ve formě určitého náběhu na zvracení, dávení. Z rozhovoru obžalovaného s lékařem za přítomnosti tlumočnice vyrozuměla, že ženy z jeho pokoje vypily colu a poté se něco stalo, tvrdil, že se otrávil. Lékař pak uzamkl pokoj s ležící ženou a dívkou bez známek života a obžalovaný z místa odešel v přítomnosti lékaře a tlumočnice. Svědkyně dále potvrdila, že ona během pobytu v hotelu Titanic Palace neměla žádná zdravotní potíže a ani známým se nic nepříhodilo. Konzumovala jídlo a nápoje, které se v hotelu nabízely. Ke stravě, čistotě a poskytovaným službám neměla připomínky. Lékařská péče byla dostupná v hotelu, někteří lidé hovořili o žaludečních potížích, nebylo to však nic dramatického. Stávalo se, že byly určité potíže s elektrickou energií, ale nestalo se, že by vypnuli proud v celém hotelu.

Z výpovědi delegátky CK Blue Style **Alžběty C.** soud zjistil, že klienty po příjezdu vždy informovala o tom, že jsou v Egyptě a měli by počítat s rizikem vzniku průjmových onemocnění. Informovala je rovněž o možnosti zakoupit lék Antinal. Dále potvrdila prvotní problémy s ubytováním rodiny K. v hotelu Titanic Palace, kde nebyly volné pokoje. Nepřijali nabídku ubytování v sesterském hotelu Titanic Beach s kompenzací a nakonec byli ubytováni v hotelu, který si zakoupili. Jednalo se o pokoj s jednou větší a jednou menší postelí, což svědkyně zároveň doložila náčrtem pokoje (viz č.l. 1065). První informační schůzku s klienty provedla osobně a je přesvědčena, že se jí zúčastnila i rodina K. Klienti obdrželi po příjezdu informační obálku včetně telefonního kontaktu na delegáty. Na schůzce byli rovněž poučeni, že v případě potřeby vyhledat lékařskou pomoc se mohou obrátit na delegáta, jenž je dostupný na telefonu 24 hodiny denně. Mohli se rovněž sami obrátit na smluvní pojišťovnu nebo vyhledat pomoc přímo na klinice, která se nacházela v hotelu Titanic Palace. Kromě toho CK Blue Style měla partnerskou smlouvu se soukromou klinikou, kde zpravidla klienty posílali, byla tam česky mluvící zdravotní sestra. O tom, že došlo k úmrtí klienta jejich cestovní kanceláře, byla informována z recepcce hotelu Titanic Palace dne 30.7.2013 kolem 04:00 hod. Do hotelu se dostavila za 10-15 minut, na místě zjistila, že došlo k úmrtí dvou osob. Před pokojem rodiny K. zastihla 4-5 pracovníků hotelu, do pokoje nevstupovala, byla odeslána do vedlejšího pokoje s otevřenými dveřmi, kde seděl na posteli obžalovaný Petr K. a nacházela se tam ještě jedna paní - polská turistka. Obžalovaný seděl v předklonu, hlavu měl v dlaních, vzlykal, byl rozrušený, mluvil nesouvisle, plakal. K jejímu dotazu, co se stalo, jí sdělil, že jeho žena a dcera jsou mrtvé a jemu je špatně od žaludku. Snad jí řekl, že je někdo otrávil. Snažila se ho co nejdříve dostat k lékaři k provedení výplachu žaludku a posléze jej odvedla do Thebes Hospital, která se nachází v prostorách hotelu. Z výpovědi svědkyně plyne, že v pokoji ani cestou do nemocnice obžalovaný nezvracel, nic nejedl ani nepil. U hlavního líčení doplnila, že v průběhu přesunu nedošlo k žádnému pádu obžalovaného, uklouznutí či sesunutí na zem, dle jejího názoru byl přesun plynulý. Během cesty pouze na mobil obžalovaného volala jeho matka, on nechtěl telefonát vzít, uváděl, že nemá na to, aby

přijal hovor a požádal ji, aby telefonát s matkou vyřídila za něho. Hovor však hned nepřijala, učinila tak až později. V této souvislosti svědkyně potvrdila, že z předchozí komunikace s obžalovaným vyrozuměla, že již s matkou po tragických událostech hovořil. Do nemocnice se dostavili kolem 04:30 hod., během cesty jí obžalovaný nesdělil nic bližšího o svém zdravotním stavu. Lékaře požádala o výplach žaludku obžalovanému, čemuž osobně již nebyla přítomna, čekala před dveřmi a vyřizovala hovor s jeho matkou a Evropskou pojišťovnou. Následně čekala na recepci na příjezd šéfdelagáta, po jeho příjezdu se dostavili na místo i nějací kriminalisté, kteří šli provést obhlídku pokoje K. V 08:30 hod. se vzdálila z hotelu, ale ještě dopoledne byla přivolána velitelem kriminalistů zpět a požádána, aby se šla s ním podívat na pokoj K. Ten byl při jejich příchodu uzamčen, před ním stálo více lidí, všichni byli kriminalistou poučeni, že nesmí po odemčení bez svolení vstoupit dovnitř a nesmí na nic šahat. Na žádost kriminalisty vstoupila dovnitř a prohlédla zemřelé Moniku a Kláru K., zejména v jaké jsou poloze a co mají na sobě. Těla byla zakryta prostěradly, prostěradla při prohlídce pouze nadzvedla. V té době velitel z pokoje odešel a stál před ním, což odůvodňoval tím, že je ramadán, tudíž těla měla zkontrolovat ona, protože je žena. Z výpovědi svědkyně plyne, že se v pokoji moc nerozhlížela, na dvou oddělených postelích ležela dvě těla přikryta prostěradly. Před nočním stolkem mezi postelemi stál kýbl z odpadkového koše, ve kterém nebyly žádné odpadky, na jeho dně se leskla nějaká tekutina, jak by do něj někdo naplival. Těla neprohlížela, jen nadzvednutím prostěradel zjistila, o jaké osoby se jedná. Na posteli blíže balkonu ležela Monika K., na sobě měla černé tílko, kalhotky neměla, ležela na zádech, ruce podél těla, nohy natažené, do obličeje jí neviděla. Na posteli u zdi byla Klára K., na sobě měla fialové kalhotky a žluté tričko. Ležela také v poloze na zádech, ruce měla ale divně pokrčené, lokty jí směřovaly ke stropu, byly v ostrém úhlu a dlaně měla u hlavy. Do obličeje jí neviděla. Po pravé straně hlavy Klárky směrem do uličky mezi postelemi zahlédla na posteli hnědou skvrnu o průměru cca 5 cm. Žádného jiného potřísnění nebo znečištění postele či těl zemřelých si nevšimla. Na pokoji cítila zápach jakoby po zvracích. Vzdálenost mezi postelemi byla cca 60 cm a mezi těly do jednoho metru. Teplotu nevnímala rozdílně od venkovní teploty. Barva kůže zemřelých byla s nádechem do modra. Televize v době ohledání nehrála, přes okno byly zatažené závěsy. Na nočním stolku mezi postelemi bylo více věcí, mimo jiné tak PET láhev od Coca-Coly o objemu jeden litr, ve které bylo asi 3-4 cm nějaké tmavé tekutiny. Dále se svědkyně domnívá, že na stolečku byla rovněž i půllitrová láhev od vody, kolik v ní bylo tekutin, si nebyla schopna vybavit. Na pokoji byla velmi krátce, asi minutu. Téhož dne v následné době opět kontaktovala obžalovaného v nemocnici, vrátila mu mobilní telefon, přičemž v té době na něm bylo vidět, že je uklidněný, že mu je po fyzické stránce už dobře. Sděloval jí, že mu dělali výplach žaludku a dali nějaké léky na uklidnění. Na pokoji rodiny K. byla v odpoledních hodinách s velitelem podruhé, tehdy se jí ptal na léky, jež se nacházely v šuplíku stolu naproti postelí, jednalo se o Ibalgin, Nurofen, něco jako Paralen. Kriminalista prohledával skříně, kufrы a další věci. Prohlížel si rovněž koupelnu, díval se do odpadkového koše, prohrabával ho. Ona si ničeho zvláštního nevšimla. V koupelně byl sprchovací kout, umývadlo, nad ním bylo zrcadlo, vpravo od umývadla byl záchod. Na podlaze celé koupelny včetně sprchovacího koutu byly kachličky. Sprchovací kout byl oddělen od podlahy koupelny soklíkem. Odtok ze sprchového koutu byl v levém zadním koutu koupelny, nad kterým byla sprcha a polička na odkládání mýdla. Sprchovací růžice byla na hadici, nebyla napevno. V popisované době již na pokoji ani v koupelně žádný zápach necítila. Bylo tam již uklizeno. Co se týče pokoje, na podlaze byly kachličky a mezi televizí a postelí koberec, tzv. běhoun. Svědkyně se vyjádřila i k dalšímu vybavení pokoje, to je trezoru, lednici v předsíni a lampičkám nad postelemi s tím, že toto vybavení je v hotelových pokojích stejné. Dále bylo zjištěno, že svědkyně byla rovněž přítomna výslechu obžalovaného egyptskými kriminalisty, jenž proběhl tak, že velitel kladl otázky v arabštině, šéfdelagát překládal lámanou angličtinou jí a ona pak do češtiny

obžalovanému. Ten uváděl, že celá jeho rodina měla střevní potíže, v průběhu celého dne byli na pokoji, nikam nešli, ani na jídlo a popisoval okamžik, kdy zjistil, co se stalo. Zdůrazňoval, že všichni měli průjem, zvraceli celý den. Mezi 22:00-23:00 hod. měl jít pro pití do loby baru. Smrt svých nejbližších a popisované zdravotní potíže vysvětloval tím, že se domníval, že je někdo otrávil. Po ukončení Hospitalizace obžalovanému pomohla přestěhovat věci z původního pokoje, věci sbalili do dvou kufrů, obžalovaný se při tom choval dle názoru svědkyně nezúčastněně, jakoby se ho to netýkalo. V následné době jej potkávala na recepci hotelu, vždy se za ním zastavila s dotazem, zda něco nepotřebuje, jak se cítí apod. Vybavuje si, že chtěl po ní zařídit internet, což se mu snažila rozmluvit kvůli informacím o případu. Někdo z CK Blue Style mu nakonec internet zařídil. Dále svědkyně zdůraznila, že cestovní kancelář ve spolupráci s Evropskou pojišťovnou zřídila provizorní ordinaci, kde byli svoláni všichni klienti a nechali je vyplnit základní dotazník o jejich zdravotním stavu s tím, že v případě zájmu mohli navštívit českého lékaře, který byl přivolán do hotelu. Někteří klienti toho využili, jiní prohlašovali, že se cítí v pořádku. Část klientů měla zdravotní problémy typické pro pobyt v Egyptě, tedy tzv. „faraonovu pomstu“. Cca 3-4 dny po události hovořila s obžalovaným, ten se jí svěřoval, že ho mrzí, že si celý český národ myslí, že je vrah. Pak z vlastní iniciativy jí nastiňoval tři možné teorie, jak mohlo k události dojít. První z nich byla, že to udělal on, což popřel, druhá, že to byl někdo z hotelu nebo je chyba na straně hotelu a třetí, že to udělala jeho manželka Monika. Na zmíněnou třetí teorii reagovala tak, že se ho zeptala, jestli si vůbec uvědomuje, co řekl, načež obžalovaný uváděl, že už ani neví, co si o ní má myslet a zmiňoval se o nějakých jejich facebookových profilech s tím, že když mu lhala v takových věcech, pak kdo ví, v čem ještě mu mohla lhát. Co se týče úrovně služeb hotelu Titanic Palace, stížnosti byly pouze na úroveň stravování v tom smyslu, že byl slabý výběr jídel a chuťově nic moc. Neměla žádné poznatky o tom, že by v kritické době, ať již v hotelu Titanic Palace či v celé Hurghadě, došlo k otravě kohokoliv. Nebyly zaznamenány také žádné stížnosti klientů ve vztahu k elektroinstalaci, tedy že by vypadávaly pojistky, nesvítla světla, nefungovala klimatizace či jiné spotřebiče. Svědkyně potvrdila, že pravidlem bylo, že klientům byla vydána jedna odemykácí elektronická karta k pokoji, ale na vyžádání na recepci si mohli nechat vystavit i další. Elektronická karta byla nutná k tomu, aby v pokoji fungovaly elektrospotřebiče. Telefon v pokoji K. se nacházel na stolečku mezi postelemi, jednalo se o tlačítkový telefon, pevnou linku. Z její výpovědi bylo dále zjištěno, že na pokoji byl seznam důležitých telefonních čísel v angličtině, němčině a ruštině. V informacích, které klienti obdrželi po příletu od ní, pak byly v jazyce českém. Obálku se zmíněnými informacemi viděla na pokoji K. na stole oproti postelím při balení věcí. Co se týče úklidu pokoje, ten probíhal každý den v dopoledních hodinách cca od 10:00 hod., zpravidla v době, kdy klienti nejsou na pokojích. Prováděla se standardně výměna ručníků, toaletního papíru, vynášení odpadkového koše, stlaní postelí, vytření podlah a každý druhý nebo třetí den se doplňovaly nápoje neperlivá voda, cola a sprite. Kromě toho na hotelu byl rovněž tzv. postmix, kde si host sám mohl načepovat perlivé nealkoholické nápoje. Tento byl umístěn v hotelu Titanic Palace přímo v loby baru, který se nachází vedle recepcce a byl volně přístupný po celý den i noc. Nezaznamenala, že by si někdo z klientů stěžoval na pachut' nápojů, stížnosti byly pouze v tom směru, že nebyly doplňovány příchutě. Svědkyně rovněž při své výpovědi znázornila, v jaké poloze viděla těla zemřelých Moniky a Klárky K., což bylo fotograficky zadokumentováno, a provedla i náčrtek pokoje s těly zemřelých (č.l. 1066-1072). U hlavního líčení svědkyně doplnila, že dle zprostředkovaných informací jí je známo, že obžalovaný měl nechat kufry s věcmi o zemřelých na hotelu se vzkazem pro pracovníky hotelu, ať si věci rozeberou. Dále potvrdila, že animátorem v hotelích Titanic Palace a Titanic Beach byl Patrik M., jenž byl i v kontaktu s obžalovaným K. a překládal i při nějakém jeho výslechu. V neposlední řadě zdůraznila i u hlavního líčení, že na obžalovaném v době, kdy s ním byla v kontaktu, nepozorovala objektivně žádné zdravotní potíže, vycházela jen z jeho

subjektivního sdělení. Na pokoji polské turistky neodbíhal na WC, nezvracel. Při cestě na kliniku jí sděloval, že již kontaktoval telefonicky matku, ale potom nechtěl přijmout její hovor a uváděl, že nemá sílu s ní mluvit, byť jej vybízela, aby hovor přijal.

V průběhu hlavního líčení byla soudem vyslechnuta rovněž svědkyně **PhDr. Blanka Č.**, psychologka, která byla vyslána do Egypta za obžalovaným k provedení krizové intervence. Obžalovaného poprvé kontaktovala dne 2.8.2013 společně s konzulkou P., v té době byl Hospitalizován v nemocnici vedle hotelu, kde byl ubytován. Jejím úkolem bylo poskytnout mu psychologickou pomoc a psychicky jej stabilizovat. Zdůraznila, že se zásadně vyhýbala přímému dotazu, zda se na úmrtí svých blízkých nějak podílel. Proběhly celkem dva rozhovory ve dnech 2. a 3.8.2013 v délce cca 1,5 hodiny. Obžalovaný vykazoval posttraumatické jevy. V této souvislosti vysvětlila, že posttraumatická stresová reakce je normální reakce na nenormální situaci na úrovni myšlení, cítění, chování a tělesných reakcí. V rámci hlavního líčení doplnila, že posttraumatické stresové jevy mohou nastat i u osoby, která traumatizující událost sama vyvolala, šetřený čin spáchala. Obžalovaný byl dle svědkyně při komunikaci s ní neklidný, hovořil na přeskáčku a stále se vracel k tomu, co se stalo. Neustále opakoval otázku, proč se to stalo, kdo to zavinil. Obsah jeho sdělení pro ni nebyl důležitý, nepamatuje si přesně, co říkal, víceméně události popsal tak, jak četla posléze v médiích. Pozastavila se nad jeho sdělením, že od uklízeče údajně dostal jednu nebo dvě láhve Coca-Coly, které vzal na pokoj, napil se a v tu ránu se mu udělalo špatně a šel zvracet. Zda colu pily manželka s dcerou, se nevyjadřoval. V této souvislosti si svědkyně vybavila, že v nějaké firmě v ČR, která plnila láhve Coca-Colou, se při vymývání láhví dostaly do nápojů nějaké chemikálie a lidé pak měli zdravotní problémy. Dále obžalovaný uváděl, že když zjistil, že manželka s dcerou jsou studené, zemřely, tak první, co udělal, bylo, že volal své matce a teprve poté vyběhl ven z pokoje a bouchal na dveře vedlejšího pokoje s prosbou o pomoc. Nepřipadalo jí to příliš divné, jelikož nelogické kroky patří k posttraumatickým jevům. Obžalovaný s ní spolupracoval, byl rád, že může s někým mluvit česky, neuměl totiž anglicky, tudíž se nemohl domluvit s lékařem ani zdravotním personálem. Vyjádřil se před ní, že neví, proč je v nemocnici, že mu to příliš nepomáhá, když je v izolaci, připadá si jako ve vězení a chtěl zpět do hotelu. Podle egyptských lékařů byl psychotický, z jejího pohledu nikoliv, jen traumatizovaný. Dohodla se s lékaři, že není nutné, aby zůstal v nemocnici. Následující den, když s obžalovaným hovořila, již byl zpět na hotelovém pokoji, byl klidnější. Hovor byl orientován na budoucnost, jaké situace mohou nastat, jak by bylo vhodné postupovat. Připravovala jej na to, že po návratu domů ho bude čekat byt s manželčinými a dceřinými věcmi, které je třeba odstranit, např. zabalit a uložit na půdu, aby nezabředl zpět do vzpomínek, ať již příčinou tragických událostí bylo cokoli. Toto radila obecně proto, aby se u něj posttraumatické stresové jevy nepřeklopily do posttraumatické stresové poruchy. Svědkyně dále poznamenala, že jejím úkolem nebylo obžalovaného psychologicky vyšetřit, nýbrž mu pouze poskytnout krizovou pomoc. Obžalovaný jí rovněž líčil, že na dceru byl velmi vázaný, že měl krásné manželství, na manželku byl pyšný, uváděl, že to byla hezká a chytrá holka, měl se s čím chlubit, z jeho slov byla cítit pýcha. O žádných manželských sporech či problémech v intimní oblasti se nezmiňoval. Byla na něm vidět jak lítost nad ztrátou, tak bezradnost z osobní budoucnosti. Ona se jej snažila připravit na to, že teď bude vše jiné. Obžalovaného zjevně trápilo, že nevěděl, co bude dál. Mluvil i o tom, že může být podezírán z podílu na smrti, že to je jedna z možných variant, o které se musí uvažovat, když byl s nimi na pokoji. Nepřipadal jí, že by byl tak chytrý a něco předstíral, ale psychologické vyšetření a vyhodnocení jeho osoby nespadlo do jejího úkolu. Neměla k tomu ani potřebné podklady a informace. Obžalovaný se dále hodně zajímal, jak dlouho bude v Egyptě, jak dlouho bude probíhat vyšetřování, zda to bude probíhat tam, což mu nedokázala odpovědět a s těmito dotazy jej odkázala na konzulku. Obžalovanému rozhodně doporučovala, aby se

vyhnul komunikaci s médii, neposkytoval žádné rozhovory, protože situace je velmi vážná a dokud se nevyšetří, nemá smysl do toho zabředávat, ale jak je patrné z jeho dalšího jednání, na její rady nedal. Při rozloučení mu dala svou vizitku a nabídla mu možnost zprostředkování psychologických služeb v místě bydliště, až se vrátí, aby na to, co nastane, nebyl sám, ale nekontaktoval ji.

Ze čtené výpovědi svědka **MUDr. Petra K., MBA**, lékaře asistenční služby Euroalarm Praha, soud zjistil, že byl vyslán do Hurghady z důvodu úmrtí dvou klientů CK Blue Style a přítomnosti dalších 200 klientů této cestovní kanceláře na místě. První informace hovořily o možnosti otravy z jídla, proto byla obava z následného postižení většího množství lidí. Měl za úkol připravit logistiku a spolupráci s tamějším zdravotním systémem. Na místo odlétal v úterý (což bylo 30.7.2013), den či dva po úmrtí zmíněných osob, před půlnocí. Do hotelu Titanic Palace dorazil ve středu kolem 09.00-10.00 hod. a s obžalovaným se sešel v hale hotelu. Předtím se setkal s místním lékařem v nemocnici Thebes, která se nacházela vedle hotelu. Prohlédl si ordinaci, zásoby léků apod. Toto zdravotní zařízení nemělo nic společného s našimi nemocnicemi, z pohledu svědka to byla taková garáž, klimatizované pokoje, ve kterých byl například monitor na tlak, EKG a různý personál. Povolal proto jednoho partnerského lékaře z Europaclinic v Hurghadě, který zřídil provizorní ambulanci z jednoho hotelového pokoje. Svědek dále zdůraznil, že cestovní kancelář nabídla všem klientům vyšetření, využilo toho asi 20 klientů s nepodstatnými zdravotními problémy. Nic nenásvědčovalo tomu, že by se jednalo o nákazu z hotelového stravování. Žádný další smrtelný případ v té době nebyl reportován z celého resortu. Nikdo po něm, jako lékaři, nic nechtěl, nikdo se nedostavil konzultovat nějaký zdravotní problém. Obecně s pobytem v resortu vládla spokojenost. S obžalovaným K. se sešel v přítomnosti delegáta CK a zjišťoval, jestli mu může nějak pomoci. Při prvním setkání obžalovaný nepožadoval odbornou pomoc, naopak mu utkvělo v paměti, že se zajímal v této pro něj tíživé situaci o úhradu nákladů za přepravu zavazadel při návratu do republiky, když se vrací sám a má tři kufry. Konkrétně ho zajímalo, zda bude platit za tři kufry. V této souvislosti svědek dodal, že pracuje jako lékař urgentního příjmu a mnoho let jako lékař záchranné služby, v situacích úmrtí členů rodiny nebo blízkých se pohybuje, proto byl velmi překvapen starostí obžalovaného o finanční poplatek za transport zavazadel v pro něj takto krizové situaci. Dále poznamenal, že obžalovaný neplakal, byl upravený ve stylu hotelových hostů, na nic si nestěžoval. Během 48 hodin od jeho příletu si nikdo na nic nestěžoval a nepožadoval zdravotní intervenci. Obžalovaný ho kontaktoval ještě následující den ráno s tím, že se necítí dobře, že nezvládá samotu a organizační řešení úmrtí své rodiny. Navrhl mu proto sedativa a přijetí na kliniku Thebes, kde byl napojen na infuze a byla mu podána sedativa. Z ČR byla povolána psycholožka PhDr. Č. a s nemocnicí bylo dohodnuto, že obžalovaný nebude sám a nebude propuštěn do doby příletu psychologa, a to z preventivních důvodů, z možného zkratkového jednání typu sebevraždy. Obžalovaný s tím souhlasil a léčbě se podrobil. Byly mu podány benzodiazepiny a infuze krystaloidních roztoků a glukózy, což byla náhrada přijímání tekutin a výživy. Průjmem ani zvracením obžalovaný netrpěl, za jeho přítomnosti nepožadoval, aby mu bylo provedeno nějaké lékařské vyšetření či ošetření mimo zmíněné infuze. Když obžalovaného opouštěl, ležel na klinice, byl spokojený, na nic si nestěžoval. V Hurghadě se zdržel dva dny, PhDr. Č. informoval o stavu obžalovaného, osobně se s ní v Hurghadě nepotkal. Co se týče zdravotních problémů, obžalovaný mu při jejich setkání uváděl, že s manželkou a dcerou zvraceli a měli průjem, trpěli tím všichni předtím, než manželka a dcera zemřely. Uváděl, že zkoušeli pít Coca-Colu, že jim pomáhala v malém množství. Nezmiňoval se mu, že by po smrti manželky a dcery byl nějak ošetřován. S obžalovaným pouze hovořil, komplexně ho nevyšetřoval, protože to ani během jejich kontaktu nepožadoval. Obžalovaným byl ujišťován, že se stravoval pouze v hotelovém

komplexu. Dle názoru svědka vzhledem k nepřítomnosti dalších postižených se mu jeví otrava z hotelové stravy za 48 hodin jako málo pravděpodobná, stejně jako úmrtí dvou mladých lidí, dle dostupných informací zdravých, na průjem, zvracení a dehydrataci, navíc v časovém úseku 24 hodin nebo jednotek dnů.

K návrhu obhajoby byli u hlavního líčení vyslechnuti rovněž svědci **Patrik M.** a **Tat'ana K.** Prvně jmenovaný svědek byl v kritické době animátorem v hotelu Titanic Palace, byl tam vyslán CK Blue Style, organizoval nejen zábavnou činnost pro klienty, ale staral se rovněž o jejich ubytování a komunikaci s nimi. Potvrdil problémy s ubytováním v hotelu Titanic Palace v době příjezdu rodiny K., nebyly volné pokoje, ale nakonec se dva pokoje našly. Zbytek klientů byl ubytován ve vedlejším hotelu. Svědek popsal rozsah informací podávaných klientům shodně jak svědkyně C. Žádný problém kromě úvodního ubytování se již nevyskytl. Oproti tvrzení obžalovaného uvádí, že s rodinou K. žádný problém ohledně funkčnosti trezoru neřešil, je si tím jist. Co se týče úmrtí Moniky a Kláry K., telefonovali mu z recepce hotelu kolem 04:00-05:00 hod. dne 30.7.2013. Jako první byla kontaktována delegátka Alžběta C. Na pokoji rodiny K. přímo nebyl. S obžalovaným se setkal až na klinice Thebes, ve chvíli, kdy tam dorazil, ležel za závěsem a měl kapačku. Slyšel, že mu pumpovali žaludek a pak mu dávali nějaké léky na uklidnění. Zda obžalovaný v tomto nemocničním zařízení zvracel nebo podobné zvuky vyluzoval v souvislosti s pumpováním žaludku, nebyl schopen upřesnit. Během dopoledních hodin dne 30.7.2013 na něj obžalovaný působil dojmem, že léky, které mu byly podány, jej oblbly, nebyl schopen příliš hovořit. Jediné, co říkal, byly otázky typu, co se stalo a proč se to stalo, plakal, byl z toho nešťastný. O tom, co předcházelo úmrtí jeho nejbližších, v té době nic neuváděl. Teprve v odpoledních hodinách se vyjádřil k věci a vylíčil, co se stalo konzulce P. V pozdější době vystupoval jako překladatel u výslechu obžalovaného. Další kontakty s obžalovaným byly proto, aby jej trochu rozveselil a přivedl na jiné myšlenky. Obžalovanému zařídil internet a on pak stále sledoval, co se děje. Přístup k internetu si obžalovaný sám žádal, získal ho maximálně tři, čtyři dny po kritické události. V Egyptě byl od přelomu měsíců duben květen 2013 a s obdobným případem, který je předmětem tohoto trestního řízení, se nesešel. Když přišel k pokoji rodiny K., cítil zápach, jak by někdo zvracel, či něco podobného. Teplota v hotelovém komplexu se pohybovala okolo 27°C. Když se do hotelu dostavil lékař, žádné zásadní zdravotní problémy u klientů nebyly zjištěny. Svědek potvrdil, že byl přítomen i výslechu, kde se řešily otázky sexuálního soužití manželů K. a zaznělo tam, že zemřelá Monika K. nechtěla s manželem spát a jediné, co mu bylo nabízeno, bylo nějaké jiné uspokojení. Svědek v neposlední řadě připustil, že mu Monika K. nabídla tykání a obžalovaný proti tomu nic nenamítal.

Svědkyně **Tat'ana K.** potvrdila, že byla na dovolené v hotelu Titanic Palace společně s rodinou K. Po příjezdu se odmítla nechat ubytovat v jiném komplexu a společně s K. byla nakonec ubytována ve zmíněném hotelu. Kromě toho, že jí i K. nešel otevřít trezor, jiné problémy s ubytováním nebyly. Opravu trezoru řešila na recepci společně s Monikou K. Jí byl trezor zprovozněn ihned a domnívá se, že tomu tak bylo i u K., ale jistě to neví. Během pobytu se s K. potkávala u snídaně, večeře, i během dne, její vnučka a dcera K. chodili společně do dětského klubu. Zdravotní problémy běžné při pobytu v Egyptě, tedy průjem a bolení břicha, mělo více lidí, nebylo to však nic zásadního. Manželé K. si na zdravotní problémy nestěžovali, jen malá Klárka asi třetí den pobytu se zmínila, že matku bolí trochu břicho, ta však normálně ležela venku na lehátku. Den předtím, než došlo k tragické události, je viděla u vody, Monika K. si normálně hrála s dcerou, byly plné života, stále fotily, nepozorovala na nich, že by byly nějak smutné, utrápené apod. Když se následující den neobjevily u snídaně ani během dne, domnívala se, že jely na zájezd, protože Monika K. se jí zmínila, že se pojedou s dcerou podívat na delfíny. Později byli informováni delegátkou o

jejich úmrtí, byla jim nabídnuta lékařská pomoc v případě potřeby, ona s vnučkou však žádné potíže neměla. Z výpovědi svědkyně dále plyne, že delegátka jim po příjezdu poskytla všechny potřebné informace a taktéž jim vysvětlila, kde má lékař v hotelu ordinaci, nebyl problém s jeho dostupností. Obžalovaný jí přišel během pobytu otažitý, jeho manželka byla naopak usměvavá, působila na ni spokojeným dojmem, Klárka byla plná života, tančila, skákala, užívala si to tam. Když si hrála s její vnučkou, někdy tam s ní byla matka, někdy otec, různě se střídali. Po úmrtí Moniky a Kláry K. obžalovaného sice ještě v hotelu vídala, ale o tom co se stalo, spolu nehovořili. Popřála mu jen upřímnou lítost. Po události na ni obžalovaný působil nezměněným dojmem, že by byl zdrcen tím neštěstím, na něm nebylo příliš vidět.

Další skupinu svědků tvoří nejbližší příbuzní obžalovaného a jeho zemřelé manželky, s nimiž byl v telefonickém kontaktu již krátce po události či v následujících dnech svého pobytu v Egyptě, jakož i po návratu do ČR. Předně se jedná o jeho matku **Irenu R.**, která se obsáhle již v přípravném řízení vyjádřila k osobě obžalovaného, jeho dětství, povahovým rysům, vzdělání, zaměstnání, soužití s Monikou K. a jejich dcerou Klárkou, jeho vztahu k sestře Lence i ke komunikaci s ním po smrti Moniky a Kláry. Z výpovědi plyne, že asi rok po narození syna se rozešla a následně rozvedla s jeho otcem, jenž byl alkoholik, a žila s dětmi sama do roku 1986, kdy se podruhé vdala za Karla R. Ten se k dětem choval velmi dobře. Syn byl dyslektik, dosahoval průměrných školních výsledků, byl spíše tichý, neměla s ním výchovné problémy. Vyučil se v oboru zámečnick. Vždy se snažil pracovat, vystřídal několik zaměstnání, s prací neměl problém. S první dívkou Lucií W. žil cca dva roky, zařídili si byt, měli plány do budoucna, chtěli stavět dům, měli už i parcelu, ale pak se najednou rozešli. Důvody rozchodu jí nejsou přesně známé, synovi údajně vadilo, že Lucie chodila s nějakým jiným mužem. Lucie W. byla moc krásná atraktivní dívka. Rozchod proběhl v klidu, syn o ní hovořil i poté stále hezky. V následné době dívky měly zájem o syna, on byl ale spíše takový bojácný a nesmělý k ženám. Pak navázal vztah s Monikou, jejich soužití vnímala jako spokojené. Monika byla společenská, veselá, chtěla být středem pozornosti, někdy byla trochu výbušná, ona s ní obecně vycházela dobře. Obžalovaný byl šťastný, že má rodinu, byl domácí typ. Dělal vše pro rodinu, na holkách nešetřil. Co chtěly, to jim dopřál, i když jinak byl až moc šetrný. Obžalovaný se svou sestrou dlouho nemluvil, až to co se stalo v Egyptě, je ze začátku opět spojilo. Po pohřbu Moniky a Klárky se zase rozkmořili, není jí známo proč. V této souvislosti svědkyně uvedla, že dcera začala prohlašovat, že obžalovanému nevěří, neuváděla z jakého důvodu, jen naznačovala, že ví něco, co jí není známo. Chování poškozené Moniky K. se poněkud změnilo, když po mateřské nastoupila do zaměstnání v domově důchodců v Karviné. Tehdy se rozhádala se svými dřívějšími kamarádkami, na každé něco viděla. Také chování obžalovaného vůči dceři Klárce dle svědkyně bylo daleko vřelejší než Moniky k ní, což mimo jiné dovozuje z toho, že jiným dětem se měla věnovat víc než své vlastní dceři, mazlivala se více i se psem, což Klárce bylo líto. Snacha měla říkat své dceři, že je tlustá, že ji odstávají uši a dokonce se na obžalovaného zlobila, když dceři koupil nějakou drahou hračku místo toho, aby něco koupil manželce. Dovolenu v Egyptě prosadila také Monika, obžalovaný chtěl jet na Slovensko, že musí šetřit, moc se mu tam nechťelo. Den před odletem do Egypta byla ještě u nich na návštěvě, vše se jí jevilo v pořádku, atmosféra byla klidná, žádné hádky. Klára se těšila na moře a potápění. Z Egypta jí syn poslal SMS, že jsou v pořádku a mají se dobře. Jednou hovořila i se snachou Monikou, říkala, že se mají výborně. V souvislosti s úmrtím snachy a vnučky uvedla, že v noci kolem 03:10 až 03:15 hod. ji probudil telefon. Volal jí obžalovaný, byl mimo, zadýchaný, těžce oddechoval, bylo mu špatně rozumět. Když se jej ptala, co se děje, řekl jí, že „Klárinka a Monika jsou mrtvé“. Uváděl, že neví, co se stalo, že dával dceři první pomoc, ale už byla mrtvá. Ptal se jí, co má dělat, na což mu řekla, ať vyběhne na chodbu, křičí a bouchá

na dveře, až mu někdo otevře a pak hovor přerušila, aby zatelefonovala své dceři Lence, co se stalo. Jelikož obžalovaný neuměl cizí řeči, dcera jí sdělila, aby mu poradila ihned zavolat a věc oznámit delegátce. Zpět obžalovanému volala kolem 03:30 hod., telefon však vzala nějaká česky hovořící žena, která jí uvedla, že syn je v šoku a berou ho do nemocnice na výplach žaludku. S obžalovaným hovořila poté až k večeru, sdělil jí, že mu vypumpovali žaludek a dostává kapáky. Říkal, že mu není nic moc, k příčinám a okolnostem úmrtí manželky a dcery se nevyjadřoval. Potom mu psala podpůrné SMS, komunikovala s ním přes Skype, přičemž ještě v době pobytu v Egyptě i po návratu ji syn ubezpečoval, že on holkám nic neudělal, že je měl rád. Těžce nesl, když mu zakázali z Egypta vycestovat, nechápal, proč si ho tam chtějí nechat. Při komunikaci s obžalovaným vnímala, že hodně prožíval, co se stalo, byť to nedával navenek najevo. On je totiž spíše uvnitř takový měkký a lítostivý. Dále popsala okolnosti pohřbu snachy a vnučky a potvrdila, že polovinu nákladů pohřbu, tj. 18.500 Kč, zaplatili rodiče Moniky. Svědkyně se rovněž vyjádřila k chování a kontaktům obžalovaného po návratu z Egypta. Zdůraznila, že se ho na nic neptali, nechtěli totiž, aby to znovu prožíval, a on jim sám ohledně toho, co se odehrálo na dovolené, nic neříkal, nic nevysvětloval, jen jí přísahal, že zemřelým nic neudělal. Ohledně ženských známostí, které navázal po návratu z Egypta, tvrdil, že se jedná pouze o kamarádky. O nevěře syna v době manželství nic neví. Pokud jde o snachu Moniku, uvedla, že vnučka se jí jednou zmínila, že rodiče se pohádali a nemluví spolu. Ptala se proto syna, co se stalo, ten jí zprvu nechtěl nic říci, pak přiznal, že se měl od sousedky dovědět, že ho manželka podvedla. Dál to nerozebírali, řekla mu, ať si udělá doma pořádek a manželku nějak potrestá. Obžalovaný to ale nevydržel a za chvíli bylo zase vše v pořádku. Svědkyně dále poukázala, že se jí vnučka v poslední době před kritickými událostmi stěžovala, že matka na ni nemá čas, že se o ni moc nestará, protože pořád sedí u počítače. Že by Monika K. trpěla nějakými sebevražednými sklony, jí není známo, syn se jí pouze zmínil, že jednou pro ni volal záchranku, protože se jí špatně dýchalo. Pak se nějak měla léčit, nic konkrétního o tom neví. Obžalovaný dle ní nikdy nepracoval s elektřinou, v elektroinstalacích se nevyzná. Že mohou mít v Egyptě během dovolené zdravotní problémy z jídla, věděl, měl s tím zkušenosti, neboť již 2x v Egyptě byl a potíže měli. Brali sebou, pokud je jí známo, i nějaké léky a zřejmě vzhledem k předchozím zkušenostem nevyhledal lékařskou pomoc. U hlavního líčení na svých tvrzeních svědkyně setrvala a opět vyjádřila pevné přesvědčení, že obžalovaný žalovanou trestnou činnost nespáchal. Zdůraznila, že obžalovaný byl spíše tiché dítě, aktivnější byla dcera Lenka. K jejich neshodám a hádkám v dospělosti došlo z důvodu sporu ohledně splácení peněžní půjčky, kterou obžalovaný poskytl své sestře a jejímu manželovi. Co se týče rozchodu s Lucií W., nesl ho spíše těžce, plakal, když jí to sděloval, jinak se ale rozešli v klidu. Popis dění během dne 29.7.2013, jak svědkyni měl vyličit obžalovaný, rámcově odpovídá jeho výpovědím. Svědkyně zdůraznila, že kriminalisté v ČR všechno probírali jen s dcerou Lenkou, ji neinformovali, co se stalo, dcera naznačovala, že má od kriminalistů více informací, které jí nesdělovala a které měly být příčinou toho, že obžalovanému přestala věřit. I informace o tom, že údajně k úmrtí snachy a vnučky mělo dojít v důsledku úrazu elektrickým proudem, jí byly sděleny až s časovým odstupem, dcera Lenka evidentně o tom věděla dříve. Postup kriminalistů považuje za nestandardní, verzi o usmrcení elektrickým proudem nevěří. V neposlední řadě rovněž rozebírá spory ohledně dědictví a aktivní přesvědčovací roli své dcery Lenky vůči rodině N., aby se dědictví nezřekli, což gradovalo sporem o hrobové místo a žádosti obžalovaného v době, kdy se již nacházel ve vazbě, aby zařídila odstranění náhrobku z hrobu Moniky a Klárky, jenž byl přemístěn na vedlejší místo, které pro tento účel zakoupili.

Výpověď svědka **Karla R.**, nevlastního otce obžalovaného, kterou soud v rámci hlavního líčení se souhlasem obžalovaného i státního zástupce přečetl, vyzněla obdobně, jak

svědectví Ireny R. Z výpovědi mimo jiné plyne, že obžalovaný byl manuálně zručný, pracovitý, vyučil se zámečníkem a během učení si udělal i svářečský kurz. Rozchod s Lucií W. nesl hodně těžce, on se však po důvodech jejich rozchodu nepídil, s manželkou se nikdy dětem do života nepletli. Ani když obžalovaný žil s Monikou, se nezajímali o to, co se u nich doma děje. Manželka svým dětem zdůrazňovala, že nechce slyšet nějaké stížnosti, nechtěla slyšet o věcech, kvůli kterým se se svými partnery hádaly. Připustil, že vnučka Klárka se jim někdy svěřila, že mamka se s taťkou nebaví, pak ale pro ni rodiče přišli a drželi se za ruce. Nevěděl, co si o tom má myslet, ale neptal se. Obžalovaný si mu také nikdy nestěžoval na manželku. Když začala Monika pracovat v domově důchodců, stala se z ní najednou „dáma“, chtěla se lépe oblékat, přizpůsobit se tamnímu kolektivu, poněkud se změnila. Potvrdil rovněž, že v posledním období před tragickými událostmi se mu vnučka zmiňovala asi 2x, že matka na ni nemá čas, že sedí pořád u počítače. Obžalovaný se o manželku i dceru staral, dopřával jim, manželce vždy ustoupil, co chtěla, to měla. S manželkou o celé tragické události věděli pouze to, co jim sdělil obžalovaný a co se uvádělo v médiích. Obžalovaný jim tvrdil, že nic neudělal, říkal, že si to pořád přehrává a přemýšlí, jak se to mohlo stát, že on sám by byl rád, kdyby se dověděl, jak k tomu došlo, a nechápal, proč ho v Egyptě zadržují. I po návratu z Egypta se jim dušoval a přísahal, že holkám nic neudělal. Dále svědek potvrdil, že dcera Lenka zprvu obžalovanému velmi pomáhala, ale pak změnila názor, přestala mu věřit a nakonec se s ní rozkmotřili a přestala se s obžalovaným stýkat. Potvrdil dále, že obžalovaný uvažoval i o alternativě, že skutek mohla spáchat i zemřelá Monika, nevěděl ale, jakým způsobem by to provedla, pořád se hovořilo pouze o otravě, žádný elektrický proud nebyl dlouho zmiňován. Jelikož obžalovaný dceru Klárku miloval, což bylo okolí zjevné, Moniku musel milovat taky, když jí kupoval auto, věci a prakticky vše, co chtěla, nevěří tomu, že by je úmyslně usmrtil. Obžalovaný rovněž naznačoval, že by to mohl být případně i někdo z personálu hotelu, neboť požadovali řádné ubytování, měli problémy s trezorem, nedoplňovali jim pití, což u něj vyvolávalo výše zmíněné úvahy. Ve shodě se svědkyní Irenou R. taktéž uvádí, že nemá žádné poznatky o tom, že by obžalovaný byl své manželce nevěrný, ale naopak dozvěděl se, že nevěrná měla být Monika. O tom se začalo mluvit, když byl obžalovaný v Egyptě po tragických událostech. Svědek se taktéž obdobným způsobem zmínil o zdravotních problémech Moniky K. s tím, že byla do jisté míry náladová, výbušná, ale nikdy u ní neměl pocit, že by chtěla spáchat sebevraždu. Obžalovaný byl žárlivý jako každý jiný chlap, zda měl v manželství problémy v intimní oblasti, se mu nesvěřoval, nic o tom neví. Co se týče zkušeností obžalovaného s elektřinou, tvrdí, že nebyly příliš valné, že si uměl tak vyměnit žárovku. Když měnil staré vypínače za nové, volal tchánovi, aby mu poradil, jak má zapojit dráty a ten mu vysvětloval postup. V neposlední řadě z výpovědi svědka plyne, že životní pojistku měl uzavřenou pouze obžalovaný, manželka ani dcera žádnou pojistku neměly. Po zadržení v Egyptě mu pojistku platili s manželkou a i nyní, když je ve vazbě, v tom pokračují. Nesli rovněž za obžalovaného další výdaje (nájem, platby za telefon, leasing). Náhrobek na hrob manželky a dcery si zaplatil obžalovaný sám.

Svědčce **Lenka K.**, sestra obžalovaného, zprvu u výsledku dne 26.3.2014 využila svého zákonného práva plynoucího jí z § 100 odst. 1 tr. řádu a nevypovídala. Posléze svůj postoj přehodnotila a dne 2.6.2014 podala svědeckou výpověď, z níž mimo jiné plyne, že u obžalovaného od útlého věku docházelo k výbuchům vzteku, svým způsobem byl agresivní a takto se projevoval i vůči ní. Časem se však uklidnil, tzv. z toho vyrostl. V dospělosti neměla s bratrem ideální sourozenecký vztah, protože jsou povahově odlišní, preferují jiné životní hodnoty. Pro obžalovaného byly prioritou vždy finance a majetek, což odpovídalo i matčině výchově, která jim vštěpovala, že si mají uchovávat účty o každé věci, kterou si koupí, pro případ rozvodu. S dřívější jeho přítelkyní Lucií W., se kterou žil ve společné domácnosti po dobu asi tří let, si rozuměla. V té době se i navštěvovali, ale důvody jejich rozchodu jí nejsou

přesně známy. Dle jejího mínění dala popud k rozchodu Lucie, když tato jí uváděla, že měli rozdílné představy o životě a ona se nechtěla vázat. Obžalovaný jí tvrdil, že si Lucie měla najít jinou známost. S rozchodem se špatně vyrovnával, Lucii opakovaně kontaktoval, ale zbytečně. Další jeho vážnou známostí byla až Monika. Jelikož v té době se s bratrem nepohodla ohledně zapůjčených peněz, přestali spolu komunikovat a tento vztah přetrvával až do smrti jeho manželky Moniky a dcery Klárky. V popisované době komunikovala pouze s jeho manželkou Monikou o běžných věcech, s Klárkou se vidávala při návštěvách u svých rodičů. Moniku K. charakterizuje jako společenskou veselou ženu, která veškerý čas, pokud je jí známo, trávila s dcerou a obžalovaným. Nesvěřovala se jí o žádných problémech v manželství, zmiňovala se pouze, že o financích v rodině rozhoduje obžalovaný, který jí přiděluje finance na každý týden. O smrti Moniky a Klárky se dověděla telefonicky od své matky dne 30.7.2013 v 03:25 hod., předtím to matce telefonicky oznámil obžalovaný. Ihned jela za ní a poté se snažila z jejího telefonu kontaktovat obžalovaného, hovor však přijala delegátka, od níž se dověděla, že bratr je na ošetření a poté asi za půl hodiny jim delegátka telefonicky sdělila, že se zřejmě jedná o otravu. Pak ještě během téhož dne s bratrem opakovaně hovořila, poprvé kolem 08:00 hod., snažila se mu pomoci, řešili zejména kontakt na pojišťovnu Allianz, aby mu poradili, jak má postupovat a co má dělat. Svědkyně popsala celou škálu úkonů, které činila v zájmu pomoci svému bratrovi v nastalé tíživé situaci. Z její výpovědi dále plyne, že se obžalovaného ještě téhož dne ptala, co se tam stalo, přičemž on uváděl, že najednou zjistil, že Klárka nedýchá, začal ji oživovat, křičel na Moniku, ta nereagovala a pak zjistil, že i Monika je mrtvá. Když je našel, měly být celé ztuhlé, modré a měly spoustu fleků po celém těle. Dále tvrdil, že když je našel mrtvé, tak volal matce, co má dělat a pak se podle toho zachoval. Během večera zmíněného prvního dne s ním stále řešila, co se mohlo stát, on naznačoval, že se snad jedná o otravu, jak by k ní mělo dojít, ale neřekl. Průběh kritického dne popisoval tak, že už od rána zůstali všichni na pokoji, protože jim nebylo dobře. Tvrdil, že nejhůř bylo jemu, nestále zvracel a měl průjem, taktéž Monika a Klárka zvracely a měla průjem, ale pouze dopoledne. Poslední jídlo měli konzumovat večer předchozího dne. Další popis průběhu dne, jak je vylíčila ve své výpovědi svědkyně, víceméně koresponduje s tím, jak událost popsal obžalovaný. Svědkyně zdůraznila, že jí nešlo do hlavy, jak Klára, takový živel, vydržela celý den ležet v posteli. Ptala se na to obžalovaného, ten jen opakovaně tvrdil, že tomu tak bylo. Taktéž s ním rozebírala, jak je možné, že když měli takové závažné zdravotní problémy, nevyhledali hotelového lékaře. On jí na to v podstatě neodpověděl, reagoval na to jen tím způsobem, že údajně chtěli jít až ráno, protože si myslel, že je to tzv. „faraonova pomsta“ a měli si vzít nějaký prášek, který si dovezli sebou z ČR. Lék si měli vzít údajně všichni. Obžalovaný zdůrazňoval, že většinu času toho dne strávil v koupelně, stále zvracel a Monika měla sedět na WC s průjmem a zvracet do nějakého kbelíku. Z jeho sdělení rovněž vyrozuměla, že Klárka se dopoledne pozvracela, Monika proto sundala povlečení z postele a dala ho na zem. V této souvislosti jí rovněž nešlo do hlavy, proč nechtěl obžalovaný nechat uklidit za této situace pokoj a nepožádal o povlečení postele. Přímo se ho na to tázala, on se k tomu ale v podstatě nevyjádřil. Dále jí uváděl, že byl opakovaně pro vodu, že během dne průběžně pili, přičemž podruhé měl jít pro vodu kolem 21:00 hod., když se vrátil, tak se obě holky napily, komunikovaly s ním, byly plně při vědomí a nějak mezi 21:00-22:00 hod. šly spát. Kromě vody měli mít na pokoji také nějaké sladké nápoje, snad colu nebo fantu. Když dívky usnuly, tak chvíli ležel na posteli u Moniky a chvíli u Klárky, ale ničeho si prý nevšiml. Až v momentě, když si lehl ke Klárce a dotkl se jí, zjistil, že je studená. Poté ji otočil a začal oživovat, dával jí umělé dýchání a křičel na Moniku, ta se však neozývala a jak posléze zjistil, byla také mrtvá. I té měl dávat umělé dýchání. Nešlo jí to do hlavy, jak si nemohl všimnout, že manželka s dcerou nejeví známky života, že nedýchají, když byl s nimi v jednom pokoji. Dokonce před ním uváděla, že to snad ani není možné si nevšimnout, on jí však na to uvedl, že si skutečně ničeho nevšiml, v pokoji byla tma, mu bylo

stále špatně a většinu času trávil v koupelně. Hovor s ní vedl stále tím způsobem, že on byl ten, komu bylo nejhůř. Z jeho sdělení rovněž vyrozuměla, že celý den byli na pokoji pouze oni tři a až na krátké časové intervaly, kdy odcházel pro vodu stále spolu. Dále poznamenala, že obžalovaný při jejich prvních hovorech občas plakal, ale to bylo pouze ten první den, kdy se to stalo, později již ne. Když mu zakázali vycestovat z Egypta, hodně jej toto sdělení rozrušilo, stále na ni tlačil, ať zajistí, aby ho pustili domů, ona byla za něj ochotna zaplatit kauci, řešilo se to s konzulkou, ale nešlo to. V době, kdy se řešil pohřeb Moniky s Klárkou, začalo jí docházet, že obžalovaný v podstatě nikdy neprojevil žádnou lítost nad jejich smrtí. Tehdy mu sama nabídla, že mu pohřeb zadokumentují, nahrají na kameru, nafotí, on to odmítl. Chtěla, aby po návratu viděl, že byly důstojně pohřbeny. V době, kdy vedli řeči o pohřbu, obžalovaného více zajímal převoz jeho vozidla z letiště z Ostravy než samotný pohřeb. To také nedokázala pochopit a řekla mu to. On na to reagoval tím způsobem, že přece tam auto nenechá. Pak se dověděla, že prý pohřeb sledoval přes internet. Výdaje, které hradila za bratra v době jeho pobytu v Egyptě, jí posléze v plném rozsahu uhradila matka. Bratr byl rovněž v každodenním kontaktu se Stanislavem Š. Sám přišel s tím, že chce veřejnosti sdělit, co se stalo. Nahrál detailní výpověď a po ní chtěl, ať zvukovou nahrávku předá Policii ČR. Nahrávka jí byla pak zaslána z e-mailu od štábu TV NOVA na její e-mail a policii ji předala. Dále svědkyně uvedla, že obžalovaný v té době stále řešil nevěru manželky, o které mu měl rok nebo dva roky předtím říci jeho kamarád. Zmiňoval se, že mu tehdy Monika odpřísáhla, že mu nevěrná nebyla. Pak s ní řešil, zda je nemohla otrávit Monika. Když se ho ptala na důvod, proč by to měla udělat, spatřoval ho v tom, že mu opravdu byla nevěrná a bála se, že on to zjistí. Zdůrazňoval, že manželka problematickým způsobem užívala facebook, že se takto kontaktovala s několika muži, když na to přišel, souhlasila, že bude mít k jejímu facebooku přístup a bude tak moct kontrolovat obsah komunikace. Taktéž s ním řešila, za jakou dobu vznikají posmrtné skvrny a ztuhlost těla, tato problematika ho velmi zajímala. Postupně sílila její nedůvěra k obžalovanému. Když mu za jeho pobytu v Egyptě sdělila, že třetinu majetku dědí rodina od Moniky, reagoval výbušně, byl vulgární a řekl „Monika přišla s holým zadkem a s holým zadkem odejde“. Zajímalo ho rovněž, zda na něho něco má kriminálka v ČR, tuto otázku rovněž řešil s panem Š., který měl synovce u policie. Š. mu tvrdil, že na něho kriminálka nic nemá. Po jeho návratu mu po několika dnech osobně sdělila, že mu nevěří a že si myslí, že všechno bylo v tom Egyptě úplně jinak. Obžalovaný se pouze na ni ironicky usmál a vyjádřil se, že mu je to jedno. Jeho chování po návratu z Egypta je pro ni zcela nepochopitelné a nepřijatelné. Pokud jde o žárlivost obžalovaného, od Lucie W. ví, že na ni žárlil, a obdobně tomu bylo i u Moniky. Jelikož bratrovi nevěřila a Radmil N. chtěl, aby přepsala hrobové místo, kde byla pohřbena Monika s Klárkou na něj, této jeho žádosti vyhověla, když uznala, že má větší právo starat se o svoji zemřelou sestru a neteř než obžalovaný, což ho velmi pobouřilo a přestali spolu komunikovat. V rámci hlavního líčení svědkyně popsala události shodně, navíc doplnila, že za situace, kdy bratrovi sdělila, že mu nevěří a domnívá se, že to udělal, on se jí vysmál a řekl, že nejsou žádné důkazy. Fakticky tímto okamžikem se jejich cesty rozešly a od té doby dál nekomunikovala s rodinou, jen vše sledovala z povzdálí. Zdůraznila, že obžalovanému v žádném případě nesdělila, aby věci, v nichž v Egyptě spaly jeho manželka a dcera, vyhodil. Když spolu probírali, co se kritického dne dělo na pokoji a když vznášela připomínky k jeho chování či výhrady, proč nejednal jinak, nikdy jí nic nevysvětlil. S verzí, že to mohla udělat jeho manželka, tedy otrávit sebe a dceru a pokusit se otrávit i jeho osobu, přišel jako první rovněž obžalovaný. Bylo to snad ještě téhož dne, kdy byl hospitalizován. Tedy zprvu hovořil obecně o otravě a pak se začal klonit k tomu, že to mohla udělat manželka, že je chtěla otrávit všechny, ale nevyšlo to.

Svědék **Erich N.**, otec zemřelé Moniky K., se k věci vyjádřil v přípravném řízení, v rámci hlavního líčení vzhledem ke svému značnému rozrušení odkázal na tuto výpověď a

při využití svého zákonného práva nevyprávěl. Ze zmíněné výpovědi plyne, že nevnímal, že by soužití dcery s obžalovaným bylo problémové. Vzájemně se chovali k sobě pěkně. Byl s nimi v častém kontaktu, pomáhal jim vodit Klárku do školy a každý den ji rovněž vyzvedával. Trávil s ní hodně času i v odpoledních hodinách a nikdy se před ní nezmiňovala, že by se rodiče nějak hádali. Monika se chovala k dceři pěkně a měla o ni starost, i z práce telefonicky zjišťovala, zda ji nezapomněl vyzvednout, zda je vše v pořádku, co dělají apod. Obžalovaný se choval ke Klárce jako otec k dceři. Dcera Monika se starala o svou domácnost a pomáhala i jim jako rodičům. Obžalovaný měl rád pořádek a Monika se podle toho chovala. Není pravdou, že by se chovala ke své matce špatně. Manželka měla problémy s chůzí, chodila o berlích a Monika se jí snažila pomáhat. Po smrti Moniky a Klárky obžalovaného zprvu, když byl ještě v Egyptě, litoval, ale když se vrátil a začal hned navazovat různé známosti s ženami, ztratil jeho důvěru. Jeho matka se chovala rovněž poněkud necitlivě, když v nemocnici při návštěvě manželky začala před návratem obžalovaného do ČR rozvíjet úvahy, že by se mohl dát do kupy se sousedkou Katkou. Obžalovaný ho stále ubezpečoval, že holky byly otrávené, že chodily pořád na WC, on taky, zvraceli a měli průjem. Přímo se ho zeptal, zda to udělal, což on popřel, tvrdil, že něco muselo být ve vodě a když mu na to odvětil, že vodu přinesl na pokoj on, tak musel vědět, co donesl, tak nebyl schopen již argumentovat, jen se bránil, že za nic nemůže. Nikdy neprojevil lítost, ani se neomluvil, že na holky nedal větší pozor. Po návratu z Egypta byl dle jeho názoru až moc klidný. V určité době mu připadalo, že vinu za úmrtí Moniky a Klárky chce svěst na hotelový personál. Před ní nikdy nemluvil o tom, že by to mohla spáchat Monika. O tom, že by mu byla Monika nevěrná, nemá žádné poznatky. Svědek vyloučil, že by si Monika sáhla na život a už vůbec by nikdy neublížila Klárce, kterou měla velmi ráda. Klárka byla zdravé dítě. Neví nic o tom, že by Monika byla nějak nemocná, akorát jednou jí bylo špatně a dostala injekci. Pokud ví, pravidelně nikde k lékaři nechodila. Nevšiml si ničeho, z čeho by se dalo usuzovat, že by chtěla Monika obžalovaného opustit. S obžalovaným žádné problémy neměl, až do dovolené v Egyptě vycházel s ním vždy dobře. Z výpovědi dále plyne, že během dovolené mluvil s dcerou Monikou 2x, hovořil i s Klárkou a na nic si nestěžovali. O jejich úmrtí se dozvěděl telefonicky o půl čtvrté ráno v úterý od Ireny R. Asi čtyři dny poté obžalovanému sám volal, ptal se ho, co se stalo, ale on mu prakticky neodpověděl. Říkal mu, že to přece musí vědět, obžalovaný chvíli něco říkal, co mu nebylo vůbec rozumět, a poté telefonát ukončil. Následně mu volala Irena R. s tím, že mu nemá volat, že je to drahé. Pak mu poslal SMS ve znění „co se stalo, odepíš mi“, ani na tuto SMS mu neodpověděl. Jak již bylo řečeno shora, v době, když se obžalovaný zdržoval ještě v Egyptě, mu jej bylo líto, tak mu napsal SMS „vydrž, jednou tě musí pustit“. Za celou dobu, co měl zákaz vycestování, mu napsal asi pět SMS, obžalovaný mu napsal dvě nebo tři o tom, že tam mají svátek, že se nevyšetřuje, že mají volno, že má zákaz vycestování, ale konkrétně, co se stalo, nikdy. Taktéž mu dodnes nevysvětlil, proč nevolal lékaře, když jim bylo všem tak špatně. V této souvislosti svědek poznamenal, že když byli v Egyptě minule, tak mu Monika říkala, že měli zažívací problémy a tehdy hned lékaře navštívili. Dal jim nějaké prášky, po kterých se jim zdravotní problémy zmírnily. I tedy bylo špatně všem, taky měli průjem. Má zato, že rovněž během dovolené v Tunisku měli stejné zdravotní problémy a tam také vyhledali lékaře, proto jej zarazilo, že tentokrát jim bylo špatně celý den a lékaře nevyhledali. Svědek se rovněž vyjádřil k otázkám souvisejícím s dědickým řízením, kdy on se původně s manželkou u notářky dědictví vzdali, protože se dohodli s obžalovaným, že si dědictví vezme pod podmínkou, že udělá a zaplatí náhrobek, což skutečně obžalovaný zařídil a zaplatil. Syn Radmil a sestra obžalovaného Lenka však na něj měli podezření, přestali mu věřit, obžalovaný se měl hádat se svou sestrou o peníze a dospělo to do takového stádia, že syn Radmil si již nepřál, aby obžalovaný dostal všechno. To se obžalovanému a jeho matce nelíbilo, obžalovaný ho přesvědčoval, aby to zůstalo tak, jak se dohodli, ale nakonec bylo projednání dědictví

pozastaveno do vyřešení případu. Svědek zdůraznil, že i následné vystupování obžalovaného v médiích jej příliš nepřesvědčilo, moc mu nevěřil. Petra viděl plakat jen jednou na hřbitově v jeho přítomnosti, když on nad hrobem dcery a vnučky jakoby s nimi mluvil, litoval je a obžalovaný to slyšel. Obžalovaný byl dle názoru svědka zručný, dělal si doma různé věci sám, ale co se týče jeho znalostí a schopností provádět elektroinstalační práce, ohledně toho nemá potřebné poznatky. Pamatuje si pouze, že v únoru či březnu 2013 mu obžalovaný telefonoval z práce s tím, že má problém a potřeboval by namontovat nějakou zásuvku, mělo se jednat o napětí 220 V a tehdy mu vysvětlil, že pokud tam má tři dráty, tak nulák je žlutozelený. Obžalovaný mu tehdy ještě sdělil, že kromě toho tam je jeden černý a jeden hnědý a k tomu mu uvedl, že je jedno, zda černý nebo hnědý napojí na levou či pravou stranu s tím, že nulák musí být na nuláku, tedy na kolíku, že to je jistění. Dá se říci, že v uvedeném rozsahu tedy byl poučen.

Z výpovědi svědka **Radmila N.**, bratra poškozené Moniky K., soud zjistil, že se sestrou nebyl v denním kontaktu, měla svoji rodinu a svůj život, ale na jejím soužití s obžalovaným neviděl žádnou chybu. Byla plná života, ráda se pěkně oblékala, měla radost z každé nové věci, pohybovala se v prostředí žen, které chtěly hezky vypadat. Říkala, že má ráda práci, pracovala jako ošetrovatelka v domově důchodců. O tom, že měla trávit hodně času při komunikaci na sociálních sítích, nechávala se fotit apod., se dověděl až po její smrti. Byl překvapen, když hovořil s matkou obžalovaného, jak na ni házela špínu v tom smyslu, že to byla tzv. lehká holka. Stejně jak otec Erich N. se zmiňuje o necitlivém jednání Ireny R. vůči jeho nemocné matce, když byla hospitalizována v nemocnici, kdy před ní prezentovala své přání, aby se obžalovaný dal dohromady s nějakou jeho sousedkou Kateřinou, a to ještě v době, kdy pobýval v Egyptě. Před tragickou událostí se scházel se sestrou a obžalovaným maximálně 1x měsíčně. Dne 7.7.2013 byli společně v ZOO, výletu se zúčastnila i jeho tehdejší přítelkyně, která byla spolupracovnicí sestry v domově důchodců. Sešli se potom i u piva, ale ani během těchto setkání si nevšiml ničeho pozoruhodného na vztahu sestry a obžalovaného. O tragické smrti byl informován sestrou obžalovaného Lenkou K. Po smrti svých blízkých byl s obžalovaným v kontaktu, psali si e-maily, které svědek rovněž poskytl pro účely vyšetřování (viz č.l. 484-489). Ze začátku obžalovaného podporoval, aby vše psychicky unesl. Zlom v nahlížení na jeho osobu nastal v době, kdy obžalovaný byl ještě v Egyptě a začal vyšilovat ohledně majetku a dědictví po manželce. Jeho sestra Lenka K., která mu pomáhala během jeho nedobrovolného pobytu v Egyptě a starala se o jeho záležitosti a platby i zde v ČR, se zmiňovala, že nějak rychle „zrehabilitoval“ a také mu přestala věřit. Svou nedůvěru nedával obžalovanému najevo, protože neměl žádné důkazy, aby ho mohl odsoudit. Po návratu z Egypta s ním hovořil o dalším jeho životě, čekal, že mu vzpomínky na manželku a dceru skoro nedovolí v bytě dál setrvat, že jej uvidí nějak truchlit, ale on naopak krátce nato navázal nový vztah, začal se horlivě zajímat o dědictví, již z Egypta aktivně oslovoval jeho rodiče, aby mu přislíbili, že se dědictví vzdají, což u něj vyvolávala stále větší pochybnosti do té míry, že posléze po návštěvě notářky obžalovanému sdělil, že se dědictví vzdávat nebudou. Jeho chování mu nekorespondovalo s tím, že by těžce nesl ztrátu svých nejbližších. Po tomto sdělení obžalovaný začal okamžitě vytahovat špínu na zemřelou manželku, poukazovat na její fotky, že má důkazy, že měla nějakého chlapa a že za této situace si již nemá s rodiči zemřelé co říci. Přesto cca za dva dny opět kontaktoval jeho otce Ericha N. a přesvědčil ho, aby mu rodiče vzali plnou moc, kterou mu dříve pro vyřizování dědictví udělili. Jelikož otec byl tehdy na tom fyzicky špatně a chtěl mít klid od obžalovaného i jeho matky, učinil tak. Dále se svědek vyjádřil k osobě obžalovaného a jeho způsobu vystupování v minulosti. Poukazuje, že se choval nadřazeně, peníze u něj byly na prvním místě, vystupoval stylem „já mám, ty nemáš“. Z jeho řeči a chování dovozuje, že byl žárlivý, manželku dost hlídal. K dceři Klárce měl dobrý vztah. V neposlední řadě též poukázal na to,

že obžalovanému někdo po návratu z Egypta propíchl pneumatiky u vozidla a nasprejoval nápis vrah, kdy obžalovaný jej měl označit za pachatele, ač mu jasně sdělil, že nemá důvod ničit jeho věci. Krátce poté bylo poškozeno osobní vozidlo jemu, věc oznámil na policii. Z doložené e-mailové komunikace je pak patrné, že ještě v měsíci říjnu 2013 obžalovaný předstírá hlubokou lítost nad ztrátou své manželky a dcery, že nechápe, jak mohly umřít ve spánku a tichosti, že neví, jak dopadne, až se vrátí, v lepším případě se zhroutí a v horším skončí někde v blázinci, a to vše uváděl v době, kdy již dlouhodobě intenzivně komunikoval s dalšími osobami, intenzivně pátral po tom, do jaké míry mu byla manželka nevěrná, a nabízel v podstatě variantu, že za to, co se stalo, může zemřelá manželka. Výpověď svědka u hlavního líčení vyzněla shodně, opětovně mimo jiné zdůraznil, že po návratu obžalovaného z Egypta na něm neviděl, že by jej smrt manželky a dcery nějak zasáhla, choval se stejně jak předtím, jakoby se nic nestalo, nijak netruchlil, záhy navazoval nové známosti. Neviděl na něm žádný smutek, stesk, vzpomínky apod. Nově se vyjádřil rovněž k přemístění náhrobku z hrobu Moniky a Kláry za situace, kdy mu sestra obžalovaného prodala toto hrobové místo, k odstranění došlo, aniž by byl předtím nějak vyrozuměn, on pak na vlastní náklady pořídil nový náhrobek, aby byla zachována důstojnost místa, kde jeho sestra a neteř byly pohřbeny.

Další nejbližší příbuzný zemřelých Moniky a Kláry K., **Martin N.**, se k věci nevyjádřil, když již v přípravném řízení využil svého práva nevypovídat.

Výpověď svědkyně **Vlasty D.**, tety obžalovaného, byla v rámci hlavního líčení za naplnění podmínek § 211 odst. 1 tr. řádu přečtena. Z výpovědi plyne, že byla ve sporadickém kontaktu s rodinou K. Moniku viděla pouze asi 2x v životě, Klárku neviděla vůbec. Po jejich smrti obžalovanému občas zavolala, psali si SMS, jejichž obsah zmínila ve své výpovědi. Konkrétně se jednalo o SMS zprávy ze dne 12., 13., 27., 28.8. a 6.11.2013. V těchto zprávách obžalovaný uváděl, že nechápe, co se stalo, proč k tomu došlo, že doufá, že u nás budou výsledky dřív a pravda vyjde najevo. Zdůrazňoval, že Klárce a Monice nic neudělal, žil jen pro ně a dával jim vše. V následné SMS zprávě mimo jiné uvádí, že pořád na ně myslí, stále brečí a moc mu chybí, nedokáže si představit, jak bude žít bez nich, měl tam raději zůstat on a ony měly žít. V poslední SMS zprávě zasláné ještě z Egypta, uváděl, že se moc těší domů, ale zároveň má velký strach, jak to doma zvládne. Svědkyně potvrdila, že s obžalovaným komunikovala rovněž přes Skype a snažila se ho psychicky podpořit. Přímou o nešťastné události, která je předmětem šetření, se nebavili. Zmínil se o tom pouze v e-mailu, který však již neměla k dispozici. Tehdy jí zaslal rovněž fotky Klárky a Moniky s tím, že pro něho moc znamenají. Po jeho návratu z Egypta se s ním osobně setkala 2x, jednou u jeho rodičů a podruhé přišel i s rodiči k ní, přinesl jí velkou kytici jako poděkování. Při osobním setkání o tom, co se stalo v Egyptě, příliš nehovořili, o zemřelých mluvil velice hezky. Obžalovaného považuje za hodného, pozorného a citlivého kluka, který žil jen pro svou ženu a dceru, aspoň tak to cítila. Svědkyně se dále pozastavila u posledního hovoru přes Skype ze dne 30.10.2013, kdy jí obžalovaný řekl „teto sedíš? Teto, fakt sedíš? Sedni si. Teto, já ráno letím domů“. Ač byla s obžalovaným po jeho návratu do ČR pouze 2x v osobním styku, uvádí, že to pro něj bylo v ČR těžké, pořád chodil s černými brýlemi, pořád plakal, ona ho pobízela, že musí vydržet a že musí jít dál. Obžalovaného byla navštívit i ve věznici, stále ji utvrzoval, že to neudělal a že ji nezkłame. Nikdy jí nelíčil zdravotní problémy, které předcházely té tragické události, kterými měli všichni trpět, pouze tvrdil, že Monika s Klárou byly otráveny. Před ní nikdy neuváděl, že by to měla udělat Monika. V souvislosti s výpovědí svědkyně Vlasty D. se rovněž poukazuje na telefonický hovor, který proběhl mezi ní a obžalovaným dne 22.11.2013 v 17:48:52 hod. (viz přepis č.l. 2085-2086), jež byl zaznamenán na základě příkazu k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu vydaného soudkyní Okresního soudu v Karviné. V tomto hovoru se mimo jiné zmiňuje o podezření vůči zemřelé Monice, že za

tohoto stavu by neměla nárok na žádné peníze a vyhrožuje, že pokud se N. dědictví nevzdají, tak bude požadovat úhradu poloviny nákladů za pořízený náhrobek. Dále poukazuje, že mu měla být Monika nevěrná, kdy svědkyně ho sama vybízí, aby ji nechal na pokoji, neboť už se nemůže bránit a stará se sám o sebe. V tomto hovoru z jeho úst přímo zaznívá, že on cítí, že bude ten vysmátý a bude se mít dobře, že mu všechno vyšlo, i v tom Egyptě.

Z výpovědi svědka **Stanislava Š.** soud zjistil, že v době od listopadu 2008 do listopadu 2009 pracoval v automobilce Hyundai v Nošovicích, kde byl zaměstnán rovněž obžalovaný Petr K., a to na pozici údržbáře pro všechno. Byl velice šikovný, zručný, uměl udělat vše, co se týkalo zámečnických prací. Svařoval rovněž elektrickým obloukem, prováděl i zednické práce. Pokud jde o elektrikařinu, na to byli specialisté, ona maximálně vyměnil žárovku či zářivku. Měl dobré nápady, uměl si zorganizovat práci, věděl, jak dělníkům práci ulehčit, uměl při práci uvažovat hlavou. Časem obžalovaný u nadřízeného zařídil, aby mu mohl pomáhat. Také s ním chodil na přesčasy, aby si přivydělal. Stali se z nich dobří kamarádi, jezdili spolu do práce. Obžalovaný se vždy těšil domů za holkami. Viděl, že má z dcery radost, nikdy mu nenaznačil, že by měl mít v manželství nějaké problémy. Z výpovědi svědka dále plyne, že obžalovaný i on v práci někdy nějaké věci odcizili, kupříkladu náradí, klíče, lepidla, spreje atd. Když končil pracovní poměr, bylo mu vedením naznačeno, že o těchto drobných krádežích ví, neboť všechno je monitorováno kamerami. Bylo mu záhadou, že on byl za to vyhozen, respektive ukončil pracovní poměr dohodou, a obžalovaný v práci mohl zůstat. Po propuštění ze zaměstnání se s obžalovaným stýkal sporadicky, asi 3x do roka. Co se týče osobnostních charakteristik obžalovaného, uvedl, že pro něj hodně znamenaly peníze, uměl ušetřit, vždy zvažoval, za co utratit. Zmiňoval se, že jeho manželka Monika se ráda obléká, na ní nešetřil a nikdy o ní nehovořil ve zlém. V lednu 2012 svědek nastoupil jako ošetřovatel do domova důchodců, kde byla zaměstnána rovněž manželka obžalovaného. Z jeho výpovědi dále plyne, že se s ní potkával, byla příjemná, usměvavá, veselá, ale udržovala si od něj odstup. Když přestal v domově důchodců v dubnu 2012 pracovat, již se s ní nesetkal. Monika K. v zaměstnání o svém manželovi hovořila, že je manažerem v Hyundai, že je vysoce postavený, on to nijak nekomentoval, byť věděl, že tomu tak není, že má pouze dobře placenou práci. S obžalovaným se viděl naposledy v červenci 2013 v pátek před jejich cestou do Egypta. Viděli se na myčce. Následně se z televize dověděl, že v Egyptě došlo k úmrtí dvou žen ve věku 8 a 36 let z Karviné, dal si to do souvislosti s obžalovaným, a proto mu napsal SMS s dotazem, zda je vše OK. Okamžitě přišla odpověď od obžalovaného, že právě ztratil všechno dobré a tím začala jejich komunikace zprvu prostřednictvím SMS zpráv a po 14 dnech pak začali komunikovat prostřednictvím Skypu a e-mailu. Takto byl poté s obžalovaným v kontaktu i několik hodin denně, ten pořád řešil dokola, co se stalo, rozebíral všechny možné varianty, jak došlo k úmrtí manželky s dcerou. Chtěl znát jeho názor na různé věci, například proč byly závěsy na jejich pokoji zastřené, proč zrovna je chtěl někdo otrávit, jaký to mohl být jed, vyptával se i na posmrtné skvrny a při tom popisoval, jak ležela Monika a Klárka na postelích. Později začal vylučovací metodou od některých verzí ustupovat. Uváděl, proč by zrovna je chtěl někdo trávit, když tam bylo několik set hostů. Poukazoval na to, že mu Monika stále říkala, ať si jde lehnout a ať se napije, ač on jí říkal, že mu je zle, že ho bolí hlava a chodí zvracet. Svědek potvrdil, že obžalovanému e-mailem zasílal, co zjistil na internetu ze soudního lékařství ohledně posmrtných skvrn. Obžalovaného rovněž zajímalo, zda těla Moniky a Kláry byly dopraveny do ČR bez vnitřních orgánů a zda to může nějak ověřit. V této souvislosti se mu zmínil, že má synovce u kriminálky v Praze a že se ho zeptá. Ve skutečnosti se ho neptal a obžalovanému sdělil, že synovec se ptal ostravských kriminalistů a ti mu odmítli sdělit, jestli je to pravda. Chtěl tak obžalovaného pouze uklidnit. V únoru 2014 se pak synovec Lukáš Č. setkal s obžalovaným, když šli na pivo, ale k otázkám probíhajícího vyšetřování se synovec vůbec nevyjadřoval. Svědek dále uvedl, že obžalovaný

po něm chtěl, aby vyhledal na facebooku Lucii W., s níž žil před seznámením se s Monikou, že by ji chtěl vidět. Dne 1.10.2013 pak nastoupil do nových lázní Darkov jako ošetřovatel, zmínil se o tom obžalovanému, jenž mu uvedl, že Lucie W. tam má pracovat a ať ji od něj pozdraví, pokud s ní bude. Učinil tak, ta byla z toho překvapena a dál spolu nekomunikovali. Na druhý den v lázních přestal pracovat, protože mu tam nevyhovovaly podmínky. Obžalovaný chtěl pak na Lucii kontakt. Z jeho sdělení vyrozuměl, že se měl s Lucií pohádat a následně se rozešli. Dále svědek zdůraznil, že ke konci pobytu v Egyptě byl obžalovaný úplně apatický, vše mu bylo jedno, byl zoufalý, že se nic neděje. Říkal, že za každou cenu uteče, že se nenechá pověsit a že nic neudělal. Zmiňoval se, že se tam setkal s nějakým Čechem s přezdívkou „H2O“, jenž mu nabízel, že mu je schopen zařídit, aby mohl vycestovat z Egypta na cizí pas, obžalovaný se pak skutečně snažil získat od kamarádů z ČR pas, sháněl osobu, která by byla mu podobná. Chtěl vsadit všechno na jednu kartu a odtamtud utéct s tím, že by se hned po návratu přihlásil Policii ČR a šel by i na detektor lži. Po návratu do ČR nakonec na vyšetření na detektoru lži byl, ale o výsledcích mu nic neřekl s tím, že má zakázáno o tom mluvit. Během pobytu v Egyptě obžalovaný se také dotazoval, zda má stále kontakt na domov důchodců, kde pracovala Monika a žádal ho, zda by tam nemohl zajít a zjistit, co se tam o případu povídá. Skutečně tam potom zašel a poptával se, jaký tam panuje názor na neštěstí rodiny K., přičemž zaměstnankyně domova zastávaly názor, že Monika to v žádném případě udělat nemohla. Po návratu obžalovaného zpět do ČR se s ním nadále scházel, dle jeho mínění se obžalovaný choval normálně, zařizoval věci ohledně hrobu. Vyjadřoval se v tom smyslu, že chce začít nový život, věci a hračky od dcery odvezl do dětského domova a kojeneckého ústavu, věci od manželky rozdával. Dále uváděl, že potřebuje peníze, že má dluhy, které mu hradili rodiče, proto jej požádal o to, aby za něj prodal nějaké zlato od manželky s tím, že on se stydí, je sám prodat. Skutečně tak učinil, jednalo se o tři až čtyři řetízky a dva prstýnky, které prodal v zastavárně za částku 8.500 Kč. Svědek rovněž připustil, že obžalovaný dostával finanční prostředky za poskytnutí informací ohledně předmětné věci od médií, přičemž ho požádal, aby tyto peníze mohly chodit na jeho účet. Ještě během pobytu v Egyptě se obžalovaný zmiňoval, že to mohla udělat Monika a v této souvislosti mu poslal fotky z restaurace Kasper v Karviné, na nichž byla zachycena Monika, jak tančí s nějakým striptérem. Obžalovaného rovněž zajímalo, co si o tom lidé obecně myslí. Uváděl, že policie zřejmě stále řeší jeho a zda vůbec někdo ví, že se Monika léčila kvůli depresím. V tomto směru se také zajímal, jaké jsou projevy deprese. Obžalovaný se mu rovněž svěřil, že s manželkou intimně nežil a že to nechtěla. Dokonce se jej měla příležitostně při procházce v parku Monika ptát, co by na to řekl, kdyby jí někdo zaplatil 1.000 EUR za sex. Zmiňoval se rovněž o tom, že od nějaké manželčiny kamarádky, s níž během pobytu v Egyptě komunikoval, získal informace, že mu byla manželka nevěrná s nějakým Slovákem Janem a že ten již byl policií vyslýchán. Obžalovaný během jejich diskusí se vyjadřoval nakonec v tom smyslu, že existují jen dvě možnosti, jak k událostem došlo, buď to udělal on, nebo Monika. Tvrdil, že neměl k tomu důvod. Poukazoval, že Monika měla všechno a snad neunesla, že byla nevěrná. V případě, že to udělala Monika, pak je chtěla zřejmě všechny otrávit, ale jakým způsobem by to udělala, se nedobrali. Obžalovaný tvrdil, že inkriminovaný den chodil pro vodu jen on, pil to, co manželka s dcerou vyjma coly, která mu nedělala dobře. Svědek rovněž připustil, že věděl, o tom, že obžalovaný po návratu do ČR navazuje nové vztahy s ženami, párkrát navštívil svou sousedku Kateřinu G., zda mezi nimi došlo k intimnostem, neví, pak se stýkal s Kateřinou J., údajně taktéž neví, jaký vztah mezi ní a obžalovaným byl, byť pořizené odposlechy hovorů mezi ním a obžalovaným svědčí o opaku. Po této známosti pak byl asi 3x se Šárkou L. z Prahy, v tomto případě říkal, že je do ní zamilovaný. Zda obžalovaný měl nějaké zkušenosti s elektroinstalátorskými pracemi, neví, nikdy ho nežádal o pomoc s věcmi, které souvisí s elektřinou, když takovou pomoc potřeboval, obžalovaný mu dal kontakt na Petra J.

Svědék **Vladislav M.** se znal s obžalovaným od roku 2008, oba pracovali ve společnosti Hyundai cca 2-3 roky na stejném pracovišti, byli spolu v každodenním styku, jejich vztahy byly kamarádké, hovořili spolu i o svém soukromí a rodinném životě. Vypověděl, že manželství K. mu připadalo v pořádku, obžalovaný si na něm zakládal. Asi rok před poslední dovolenou v Egyptě mezi manželi K. ale snad něco zajiskřilo z důvodu, že jeho manželka Monika měla různé fotky na facebooku a obžalovanému se to nelíbilo. Fotky viděl, obžalovaný mu je ukázal. Nebyly to sice „lechtivé“ fotky, ale z jeho pohledu ne moc vhodné na vdanou ženu. Před obžalovaným vyslovil názor, že by to tam neměla Monika dávat a asi se kvůli tomu pohádali. On se v té době rozváděl, tak se s obžalovaným více svěřovali. Z výpovědi plyne, že posléze po návratu z Egypta mu obžalovaný přiznal, že mu lhal, pokud tvrdil, že doma je vše v pořádku, odůvodňoval to tím, že nechtěl, aby to vypadalo, že má problémy. Na dovolenou do Egypta původně měli jet jejich rodiny společně. Plánovali, že pojedou v červnu 2013, dovolenou objednávali už po novém roce. Poznamenal, že původně chtěl jet obžalovaný na Slovensko a on do Itálie, Monika však na internetu našla zájezd do zmíněného Egypta. Ač to takto plánovali, obžalovaný posléze říkal, že jeho manželka nedostane dovolenou v daném termínu, tak jeli každý zvlášť, vědělo se to již někdy v únoru. Obžalovaný mu ještě doporučoval, aby si koupil tablety Altinalu, které pomáhají při průjmu, měl už z dřívější zkušenosti. Jejich dovolená proběhla v pohodě. K. jeli do stejného hotelu na přelomu července a srpna. Obžalovaný se jich vyptával ohledně jejich dovolené, chtěl vědět úplně všechno, ukazoval mu i fotky. Když se dověděl o tom neštěstí v Egyptě, napsal mu SMS, zda je vše v pořádku a obžalovaný ještě téhož dne 30.7.2013 volal, brečel a uváděl, že je chtěl někdo otrávit, respektive, že mu někdo otrávil Moniku a Klárku. Vyprávěl mu, jak jim bylo špatně, jak od rána všichni tři zvraceli, a to snad 10x nebo 15x za hodinu, a všichni měli rovněž průjem. V dané situaci nechtěl obžalovanému přímo vynadat, ale řekl mu, že na co čekal a proč nešel k doktorovi. Obžalovaný mu argumentoval tím, že si s Monikou řekli, že počkají do dalšího dne, pokud jim bude stále špatně, tak půjdou k lékaři. Poukazoval na to, že jeho manželka je zdravotní sestra, že dělala v domově důchodců a že měla vědět, co má dělat. Zdůrazňoval, že mu bylo hodně špatně, že pil colu, která byla buď špatná, nebo otrávená, že když se napil, tak ho to natahovalo a šel hned zvracet. Dle jeho popisu se stav dcery Klárky časem zlepšil, u něj se to jen horšilo a horšilo. V této souvislosti obžalovaný jej vyzýval, aby mu věřil, doslova uváděl „Láďo, musíš mi věřit, já v tom nemám prsty, ty víš, že jsem to neudělal, že je mám obě rád“. Na jednu stranu tedy obžalovaný brečel, na druhou stranu jeho projev byl chladný a klidný. V následné době s obžalovaným komunikoval každý den, zprvu telefonicky, pomocí SMS a později e-mailem. V podstatě probírali vše pořád dokola, obžalovaný mu popisoval průběh celého dne i to, co se dělo předchozího dne ve večerních hodinách. V podstatě vše popisoval tak, jak to prezentoval ve svém hodinovém prohlášení na internetu. Projev obžalovaného však byl dle svědka chladný, bez emocí. Teprve po návratu obžalovaného z Egypta se dozvěděl, že se o celé věci obdobným způsobem bavil již z Egypta s dalšími lidmi. Na spoustu věcí chtěl znát jeho názor. Asi tři dny po události jej obžalovaný požádal o to, aby udělal veřejný rozhovor v televizi, aby o něm řekl něco pozitivního v tom smyslu, že ho dobře zná, že by toho nebyl schopen, že by holkám nebyl schopen ublížit. V tomto směru hodně na něj tlačil a sám to s televizí domluvil. Zprvu to odmítal, nakonec jeho žádosti vyhověl a pro televizi rozhovor poskytl. Obžalovaný si nepřál, aby říkal nějaké podrobnosti o tom, co se mělo stát. V rozhovoru zejména uvedl, že obžalovanému věří, že to neudělal, že dle jeho mínění je vina na hotelu a že by za obžalovaného dal ruku do ohně. Na naléhání reportérky udělal dovětek, že jim mělo být celý den špatně a že obžalovaný odešel asi na 20 minut pro pití. To zřejmě neměl říkat, neboť obžalovaný mu záhy přeposlal SMS, kterou mu napsala jeho sestra a on ji doplnil. Šlo o SMS ze dne 6.8.2013 ve znění: „Ahoj Láďo, dostala jsem toto info..... On vypověděl, že ty ses díval na TV, mezi tím jsi odešel pro

vodu na cca 20 minut a začíná to celé nesedět... Prosím, požádej ho, ať už nic nikde neříká, nebo se do toho zamotáš... Ráno kolem 8 hod. zjistím tu TV a budeme pokračovat dál, ale musíme už nyní uvést, jak ti bylo... Prosím, dávej si pozor, co říkáš!!!!, uvědom si, že ty jsi zatím jediný podezřelý!!!! Chápu, že ti chce pomoci, ale informace, co řekl, jsou špatné. Já ti věřím Láďo, prosím, už nic neříkej, mám tě rád, dnes to bude vše v TV, drž mi palce. Hlavně si to nevykládej špatně, prosím.“ Když později komunikoval s obžalovaným přes Skype a rozebírali vše pořád dokola, přímo obžalovanému sdělil, ať mu nevykládá, že se tam mezi ním a Monikou něco nestalo, že se nepohádali. Obžalovaný byl z toho zaražený a potom mu přiznal, že se s Monikou pohádal na diskotéce večer před kritickými událostmi. K hádce mělo dojít proto, že se zadíval na jednu animátorku a manželka si toho všimla, animátorku vyfotila a hodila pak po něm foťák se slovy, ať si ji vezme sebou. Když o tom obžalovaný hovořil, byl poměrně v klidu, svědkovi připadalo, že to prožívá více než on. Obžalovaného se opakovaně v průběhu jeho pobytu v Egyptě ptal, proč nešli k lékaři, zejména i s ohledem na malou Klárku, proč vůbec nic neřekl komukoliv jinému, na co čekal, ten však víceméně na to nereagoval. Obžalovaného osobně navštívil druhý den po jeho návratu do ČR. Objal ho a popřál mu upřímnou soustrast. Obžalovaný reagoval chladně, studeně, jakoby se ho smrt jeho nejbližších ani netýkala. On osobně očekával, že bude lítostivý, takový zlomený, případně bude plakat, ale nic z toho se nestalo. Obžalovaný mu již tehdy sdělil, že zruší dětský pokoj a udělá si tam ložnici, větší obývací. Reagoval na to slovy, jak to může udělat, když tam jsou věci od Klárky, nebylo mu odpovězeno. S obžalovaným se pohádal i z důvodu, že se zbavuje věci po Monice a Klárce, že on by nedokázal vyhodit ani jednoho plyšáka. Při návštěvě přišla řeč i na to, jak si představuje obžalovaný budoucnost, na což ten reagoval, že si najde nějakou mladší ženu tak o 10 let a bude si užívat, děti už nechce ani vidět. Později se mu chlubil se svými novými známostmi a intimnostmi, které mezi nimi byly. V neposlední řadě z výpovědi svědka plyne, že po návratu z Egypta se mu obžalovaný přiznal, že mu lhal, že v jeho manželství to bylo ještě horší, než jak popisoval svědek o okolnostech jeho rozvodu, doslova mu obžalovaný sdělil, že už půl roku před Egyptem s manželkou nespál. Když se jej ptal, proč mu lhal, zdůvodňoval to tím, že by se mu smáli. Vyprávěl mu také potom, že údajně Monika měla být zlá na Klárku, že ji párkrát udeřila, že se změnil vztah manželky k dceři k horšímu, což se mu nelíbilo. Co se týče osoby obžalovaného, poznamenal, že byl zručný, měl pěkný byt, kde si měl údajně vesměs všechno dělat sám, byl dominantní, chtěl být něco víc než ostatní, byl ale kamarádský. Dále z výpovědi svědka plyne, že na dovolenou do Egypta jel se stejnou cestovní kanceláří jak obžalovaný, byly jim poskytnuty vyčerpávající informace, a to i v tom směru, jak mají postupovat, pokud budou mít nějaké zdravotní problémy, měli kontakt na delegáta, byli informováni, kde se nachází v hotelovém komplexu lékař a na pokoji měli u telefonu listinu nejen s číslem na recepci, ale i na lékaře a další důležitá čísla, což bylo napsáno v různých jazycích. U hlavního líčení vyzněla výpověď svědka shodně, nadto doplnil, že po návratu od něj obžalovaný odkoupil zbytek balení léku Antinal. Svědek rovněž vyjádřil své pochybnosti nad tím, jak mohla nezletilá Klárka vydržet celý den i ve večerních hodinách ležet na pokoji, když už jí bylo lépe, jak tvrdil sám obžalovaný, on z vlastních zkušeností ví, že by své děti na pokoji neudržel, že by chtěly jít ven, chtěly by se koupat atd. Poukázal rovněž, že z výpovědi obžalovaného vyrozuměl, že Klárka s Monikou měly popisovaný den 29.7.2013 spát společně v jedné posteli, on spal naproti nich v posteli sám a že se koukali i na televizi, přičemž během popisované doby i párkrát usnul. Co se týče jednotlivých verzí příčin úmrtí manželky a dcery, obžalovaný zprvu uváděl, že jim snad mohl chtít někdo ublížit z hotelu, protože tam udělal rozruch kolem výměny pokoje, pak přišel s další verzí, že je chtěl někdo otrávit a posléze uváděl i to, že je chtěla otrávit manželka všechny tři nebo třeba jen jeho a dopadlo to, jak to dopadlo. Obžalovaného enormně zajímalo, jaký je jeho názor na tyto možné verze příčin smrti jeho blízkých. Svědek rovněž potvrdil, že při rozhovorech s obžalovaným, když mu byl vysloven zákaz vycestování, zvažovali, že by

bylo dobré utéct a vrátit se domů, protože mu tam hrozí nebezpečí. Připustil, že ho v tomto záměru podporoval, přičemž mimo jiné zazněl ze strany obžalovaného i návrh, zda by nechtěl za ním přijet a něco mu tam přivést, což však odmítl, protože situace v Egyptě nebyla klidná a měl svou rodinu. Pokud jde o manuální zručnost obžalovaného, doplnil, že neví o tom, že by se to týkalo elektroinstalatérských prací, rozvodů, výměny elektrodrátů apod., poznatky má pouze v tom směru, že si uměl vyměnit zásuvku.

Další ze spolupracovníků a kamarádů obžalovaného svědek **Daniel B.** vypověděl v přípravném řízení i u hlavního líčení, že se s obžalovaným poznal v roce 2008, jsou kamarádi, v práci spolu trávili hodně času, ve společnosti Hyundai byl zaměstnán do června 2013. Obžalovaný byl zručný na různé údržbářské práce včetně svařování. Byli si blízcí, probírali spolu různá témata včetně rodinného života. Obžalovaný se mu nikdy nepsal, že by měl s manželkou nějaké problémy, působil dojmem, že žádné problémy nemá, nikdy si nestěžoval. Odpovídal tomu i způsob, jakým před ním telefonicky hovořil s manželkou. Svědek potvrdil, že obžalovaný společně s Vladislavem M. plánovali společnou dovolenou v Egyptě v roce 2013, ale nakonec jejich rodiny jely každá v jiném termínu. Když se dověděl o úmrtí jeho nejbližších v Egyptě, zaslal mu pár soucitných a povzbuzujících SMS. Časem začali komunikovat přes Skype, takto byli v kontaktu i několik hodin denně, protože on byl v té době nezaměstnaný. I tomuto svědkovi obžalovaný vylíčil průběh událostí obdobným způsobem, jak bylo zveřejněno v médiích. Z výpovědi svědka plyne, že se obžalovaný vracel opakovaně k tomu, co se stalo, popisy nebyly rozporné, nikdy se nepřekřekl ani nezakotkal. Postupem času se jej obžalovaný ptal na jeho názor na to, že příčinou úmrtí byla otrava, nepřišla jim však reálná žádná látka, která by to mohla způsobit. Zabývali se tím, že otrávený člověk by musel mít strašné bolesti, musel by trpět, což do obrazce událostí nezapadalo. Obžalovaný v této souvislosti poukazyval, že mu vypumpovali žaludek, řešili rovněž, jak dopravit tričko potřísněné tekutinou ze žaludku do ČR a předat policii za účelem provedení odborného zkoumání, protože egyptské orgány se údajně dle obžalovaného k ničemu neměly. Nakonec se mu to podařilo zaslat v balíčku přes nějaké české turisty, kde byla i karta z fotoaparátu, na níž měly být fotografie z dovolené v Egyptě. Na žádost obžalovaného prošetřoval i nějaké telefonní číslo, z něhož bylo voláno na mobilní telefon zemřelé Moniky, obžalovaný totiž chtěl zjistit, komu to telefonní číslo patří, ale jednalo se jen o nějaký penzion v Kutné Hoře. Obžalovanému věřil, měl o něho strach, bál se, aby si neublížil, byť obžalovaný mu přímo neřekl, že by měl nějaké sebevražedné myšlenky. Podporovalo ho více známých, ale nakonec mu zůstaly jen on, Petr K. a Stanislav Š. S obžalovaným probírali různé varianty, jak k úmrtí mohlo dojít, v médiích proběhlo, že to mohla být i jeho manželka Monika. K tomu obžalovaný doplnil, že když někdo trpí schizofrenií a bere léky, tak má sebevražedné sklony a zároveň v této souvislosti sdělil, že Monika měla trpět nějakou psychickou poruchou, údajně brala i nějaké léky, ale před dovolenou si nevšiml, že by je užívala. Obžalovaný nechtěl věřit tomu, že by toho byla schopna. Také mluvil velmi hezky o dceři Klárce, při komunikaci na toto téma téměř pořád brečel. Postupem času začal obžalovaný zjišťovat, že žil s někým 10 let a nevěděl, že ta osoba žije dvojím životem, čímž měl na mysli svou manželku. Údajně až po její smrti se začal dovídat z různých zdrojů, například z facebooku od jejích kamarádek, že ho manželka podváděla, měla několik profilů na facebooku apod. Svědek rovněž potvrdil, že se obžalovaný snažil dostat z Egypta nelegálně, i v součinnosti se Stanislavem Š. plánoval útěk na cestovní pas jiné osoby. Pas mu tam měl dovést on, jednalo se o pas Petra K., jenž byl ochoten mu pro tento účel pas zapůjčit. S pasem měl odjet do Egypta v sobotu, ale ve čtvrtek obžalovaného pustili a on se legálně vrátil do ČR dne 31.10.2013. Za této situace nebyl záměr s dovezením cestovního pasu realizován. Obžalovaného odvázel z letiště v Praze do Karviné k jeho rodičům. Do týdne od návratu mu pak přivezl pro dceru a manželku několik pytlů věcí po zemřelých Klárce a

Monice, podstatnou část mu však vrátili, aby to daroval někomu jinému. Svědek se rovněž zmínil o vztazích, které obžalovaný navázal s ženami po návratu z Egypta. U první Kateřiny mu tvrdil, že nešlo o intimní vztah, když s ní byl přistižen novináři, dušoval se mu, že si s ní byl pouze povídat. V případě další známosti s blondýnkou z Čelákovic přiznal, že za ní 2x byl a měl s ní intimní poměr. O nevěře obžalovaného v době manželství nic neví, obžalovaný mu spíše připadá stydlivý. Svědek rovněž vyslovil přesvědčení, že obžalovaný nezapříčinil úmrtí svých blízkých, osobně si nedovede představit, jak by to mohl provést elektřinou a už vůbec ne, že by byl schopen usmrtit svou dceru, kterou miloval. U hlavního líčení svědek připustil, že obžalovanému předal kontakt na léčitelku Žannu Š., protože mu chtěl údajně pomoci po psychické stránce. Z obsahu zachycených hovorů ze dnů 3.11.2013 v 12:37:17, 19:03:58 hod., 4.11. 2013 ve 14:19:49 hod., 5.11.2013 v 17:43:14 hod. a 20.11.2013 v 18:31:04 hod. je však naprosto zřejmé, že jedinou motivací těchto kontaktů byly zjištěné důvody, snaha finančně těžit z tragické události, kdy je zde zachycena zjevná přetvářka obžalovaného před okolím a médií i co se týče zármutku nad smrtí poškozených.

Svědka **Petr K.** dosvědčil, že se znal s Monikou a Petrem K. již pře jejich svatbou, manželka byla Monice za svědka. Přátelili se, navštěvovali se a chodili společně i na různé akce. Zemřelá Monika byla super holka, pro jiné by se rozdala, i když po svatbě se trochu změnila, jako by se cítila, že je něco najednou více. V roce 2009 mu obžalovaný zařídil práci v Hyundai, kde byl sám zaměstnán na pozici údržbáře v lakovně. Obžalovaný dělal veškeré údržbářské práce, měl papíry na vysokozdvizný vozík i svářečský průkaz. S elektřinou v práci nedělal, na to byli určeni elektrikáři. Zároveň však vyslovil přesvědčení, že elektrice rozuměl obžalovaný jako každý jiný chlap, snad uměl zapojit zásuvku či prodlužovačku, protože to není nic těžkého, jsou tam jen tři dráty. Manželé K. navenek působili jako dokonalý spokojený pár. Obžalovaný byl klidšas, k dceři se choval pěkně, byla jeho mazel. Monika byla na dceru Klárku přísnější, zakazovala jí jíst sladkosti, zmiňovala se, že je tlustá apod. Všude chodili spolu, nikdy je neviděl se pohádat. Monika se měla dobře, na co ukázala, to měla. Plánovali dokonce koupit rodinný dům, ale nakonec z toho sešlo, bylo to někdy na jaře 2013. Do Egypta chtěla jet Monika. O smrti manželky a dcery obžalovaného se dověděli na dovolené v Černé Hoře od známých. Téhož dne večer mu volal obžalovaný, emotivně do telefonu křičel „Pěťo, Pěťo, stala se hrozná věc, Klárka a Monika zemřely, nevím, co mám teď dělat. Umřely mi na pokoji, řval jsem: Pane Bože proč“. Při tom hovoru plakal, pořád opakoval, že neví, co se stalo, že přišel a viděl je mrtvé, odkud přišel, neříkal. Po návratu z Černé Hory s obžalovaným komunikoval jenom přes Skype. Ten nechápal, co se mohlo stát, téměř za každou větou brečel. Uváděl, že je někdo otrávil, že všichni zvraceli, že měli průjem, střevní potíže, ale jak mohlo k otravě dojít, neuváděl. Říkal také, že na zemřelé sahal, že byly studené. Po tomto zjištění křičel na pokoji „Pane Bože, Pane Bože“ a ihned vyběhnul ven z pokoje a začal bouchat na nějaké dveře, z nichž vyběhla nějaká ženská a volali pomoc. Všechno vysvětloval podrobně. Zmiňoval se i o tom, že když ještě Monika žila, tak ji prosil, ať zajde pro vodu, že mu je špatně, že mu je hůř než jí, ale ona pro vodu nešla. Co se týče svých potíží, obžalovaný uváděl, že zvracel, měl průjmy a stejně jako Monika i Klárka velké křeče v žaludku. S manželkou neležel v jedné posteli, nespali spolu, ležel s Klárkou. Dále mu uváděl, že manželka měla být hodně chladná ke Klárce. Kromě toho z výpovědi svědka plyne, že obžalovaný si před dovolenou párkrát stěžoval na manželku, že je k němu chladná, že s ním nechtěla mít žádný intimní vztah. Zdůvodňoval to psychicky náročnou prací, kterou manželka měla. Dále se zmiňoval, že se vůbec nevěnovala Klárce, že pořád byla na facebooku, navíc měla brát silné prášky na bolesti hlavy, s níž se měla údajně léčit, jsou o tom záznamy u lékaře. Když si prášky nevzala, byla více náladová a jakoby schizofrenní. To se projevovalo tak, že když se chtěl večer Moniky dotknout, tak po něm vystartovala, byla na něj jak na cizího, v těchto situacích ji vůbec nepoznával. Dále mu tvrdil, že před odletem do

Egypta si Monika nevyzvedla prášky na hlavu, takže je sebou neměla. Obžalovaný měl představu, že si tu dovolenou spolu užijí, ale manželka byla na něj jak na cizího, proto také spala i odděleně na vedlejší posteli, blíže k oknu, a on spal s Klárkou. Z jeho sdělení vyrozuměl, že v době před kritickými událostmi měli jídlo i pití konzumovat jen v hotelu. Oproti výpovědi obžalovaného i některých svědků uvádí, že z podání obžalovaného vyrozuměl, že jim začalo být špatně až poté, co byli na obědě. Pak už z pokoje nevycházel, na večeri nešli a v noci je našel mrtvé. Ve 22:00 hod. měl opět prosit manželku, ať jde pro vodu, protože on byl v křečích, měl větší bolesti než holky. Nakonec to dopadlo tak, že pro vodu šel k recepci opět on. Svědek dále uvedl, že i on sám uvažoval, kdo to mohl udělat a obžalovanému říkal, že Monika dělala se starými lidmi a určitě měla přístup k nějakým lékům, že si je mohla obstarat na pomstu obžalovanému. Věděl totiž, že obžalovaný zakázal Monice komunikovat přes facebook, měli hádku, když obžalovaný zjistil, že přes facebook komunikovala s muži a nevěnovala se rodině. Po celou dobu jejich komunikace obžalovaný trval na tom, že příčinou smrti byla otrava. Připustil posléze i to, že by to mohla udělat Monika. Jeho chování po návratu z Egypta bylo poněkud jiné než v předchozí době, byl smutný a choval se divně. Když se před ním snažil o něčem zažertovat, tvářil se zaraženě. V neposlední řadě svědek potvrdil, že obžalovaný se mu zmínil, že věděl, že mu Monika byla nevěrná. Již z Egypta mu přes Skype říkal, že mu je divné, proč Monika chtěla na dovolenou do Egypta a vedl úvahy o tom, že to bylo asi proto, že našel na jejím facebooku kontakt na nějakého Egyptána. Když jej navštívil ve vazbě, zmiňoval se před ním, že Monika měla poměr s nějakým Slovákem, chodila s ním na hotel a ještě to platila. Připustil rovněž, že obžalovaný chtěl přes vyslovený zákaz vycestovat z Egypta, k čemuž mu měl poskytnout vlastní cestovní pas, ale nakonec k tomu nedošlo, protože obžalovanému cca po třech měsících dovolili z Egypta vycestovat.

Další kamarád obžalovaného svědek **Miloš K.** vypověděl, že s obžalovaným vycházel velmi dobře, působil na něho vyrovnaným klidným dojmem, měli společnou zálibu v autech, rozuměli si. Jeho manželka Monika na něj působila taktéž příjemně a jevila se být pohodová. Po narození dcery Klárky se s obžalovaným několik let neviděli a opět se setkali až v roce 2013, než odjeli na dovolenou do Egypta. Při tomto setkání se manželé K. k sobě chovali hezky, stejně tak i ke Klárce, působili harmonickým dojmem. Několik dnů poté, těsně před odjezdem na dovolenou, Monika K. slavila narozeniny s kamarádkami a obžalovaný mu zavolaal, zda by si s ním někde nezašel posedět. Jeli spolu do Futura v Ostravě do kavárny, bavili se především o svědkově nastávajícím otcovství apod. Obžalovaný měl poté přijet pro manželku a vyzvednout ji z oslavy. Během jízdy autem se obžalovanému zmínil, že měl dlouhodobý vztah se svou přítelkyní a dojel na to, že se dozvěděl, že mu byla nevěrná, on nevěru neuznává. Netušil, že obžalovaný si tento hovor během jízdy v autě nahrává. Vybavuje si, že mu obžalovaný na to řekl, že našel doma v počítači či na jiném médiu fotky manželky Moniky, mělo se jednat snad o nějaké lechtivé akty a je z toho rozčarovaný. Uváděl, že tomu nerozumí, proč to tam dává. Tehdy sdělil obžalovanému, že si nemyslí, že by to měl být náznak nějaké nevěry ze strany jeho manželky. Pak se mu obžalovaný světil, že nějaký známý jej upozorňoval, aby si dával na manželku pozor, že už mu byla nevěrná, na což mu svědek odpověděl, že tomu nevěří. Při tomto sdělení obžalovaný nebyl rozčilený, choval se normálně, byl v klidu. V této souvislosti se jej obžalovaný rovněž dotazoval, jak by na to reagoval a on mu odpověděl, že by bylo dobré si s manželkou otevřeně promluvit. Následně po jejich odjezdu na dovolenou se dověděl z médií, co se v Egyptě stalo. Ihned volal obžalovanému a ptal se, zda je to pravda a k čemu vlastně došlo. On mu sdělil, že to pravda je, z jeho hlasu bylo poznat, že je z toho smutný, uváděl, že je nešťastný a sám neví, jak se to stalo. Asi za dva měsíce mu napsal SMS s dotazem, jak to zvládá, na což mu obžalovaný odpověděl, že

neví, co bude bez Moniky a Klárky dělat, že je na tom psychicky špatně. V této souvislosti se také zmínil o tom, že z médií se dověděl, že manželka měla více profilů na facebooku, podváděla ho na každém kroku a někdo jí dokonce nabízel peníze za intimní styk. Po návratu obžalovaného z Egypta svědek pochopil, že obžalovaný s médií spolupracuje, měl z toho smíšený pocit a dál s ním již nekomunikoval. Shodně vyzněla i jeho výpověď u hlavního líčení.

Svědčce **Lucie W.**, dřívější přítelkyně obžalovaného, potvrdila, že s ním žila v letech 1999-2000 ve společné domácnosti v jejím bytě. Obžalovaný byl nevýrazný, tichý, klidný, nikdy nebyl na ni agresivní ani na ni nezvyšoval hlas, spíše byl spořivý. Nepamatuje si, že by dával najevo na sobě naštvanost, zřejmě pokud se takto cítil, dusil to v sobě. Poznamenala, že jednou ji upozornila její matka na to, že obžalovaný si vzal její telefon a že si myslím, že tak učinil záměrně, aby zjistil, s kým je v kontaktu. Dále z výpovědi svědkyně plyne, že jí přišlo, že je žárlivý, když se rozcházel, myslel si, že někoho má. Když byla například s kamarádkami na diskotéce, psal jí SMS, kdy přijde domů. Jednou měla rovněž pocit, že ji při návratu z práce sleduje, zda ji případně někdo nedoprovázel. Důvodem rozchodu bylo to, že si společné bydlení a vzájemné soužití představovali jinak. Obžalovaný byl usedlejší. Iniciativa k rozchodu vyšla z její strany, přišlo jí, že to obžalovaný hůře nesl. Nějakou dobu ji přemlouval, ať s ním ještě zůstane, poté zaujal spíše pozici uraženého. Vybavila si rovněž situaci, kdy si přišel obžalovaný pro nějaké věci, a když mu sdělila, že rozchod je definitivní, tak ze zoufalství 2x hlavou udeřil do skříně v chodbě bytu. Dále svědkyně potvrdila, že po událostech v Egyptě jí někdy na přelomu srpna a září 2013 kontaktovala sestra obžalovaného Lenka a chtěla vědět, jak se k ní choval. Řeč byla o tom, co si kdo myslí o tom, co se v Egyptě událo, přičemž ji udivilo, že jeho sestra si myslela, že to skutečně udělal. V neposlední řadě svědkyně rovněž potvrdila, že následně byla kontaktována cizím mužem v zaměstnání s tím, že ji z Egypta pozdravuje Petr K. a že se s ním může spojit. Po nějaké době jí přišel od obžalovaného e-mail, v němž se zmiňoval, že se mu doneslo, že byla vyslychaná policií, obhajoval se před ní a zdůrazňoval, že pro svou rodinu žil.

Obsáhleji se k soužití manželů K. vyjádřili ve své výpovědi rovněž manželé P. a C. Svědkyně **Helena K.** mimo jiné dosvědčila, že Monika K. hodně času trávila na internetu, vyhledávala různé castingy, chtěla se zviditelnit, být modelkou. Nechávala se rovněž fotit nějakou kamarádkou, která měla ateliér. Byla přátelská, společenská, akční, měla ráda návštěvy a byla optimistická. Obžalovaný byl spíše tichý, nebyl moc výmluvný, staral se, aby se manželka s dcerou měly dobře. Na dceru Klárku se jevila být Monika přísnější než obžalovaný. O domácnost se starala řádně, ráda nakupovala nové věci jak pro sebe, tak pro Klárku. Když ona měla asi v květnu 2013 menší manželskou krizi a chtěla od manžela odejít, svědčila se jí přes facebook, přičemž jí Monika sdělila, že měli taktéž krizi a že to ustáli. Později se jí zmínila o tom, že jim to v manželství v poslední době nefunguje a že spolu nespí. Monika se jí zmiňovala, že obžalovanému vadilo, že má své fotky na internetu, že má na facebooku plno chlapů, a proto jí facebook zakázal. Ona ho sice zrušila, ale po nějaké době si založila nový účet. Dle svědkyně obžalovaný na svou manželku hodně žárlil, doprovázel ji i do práce. Monika byla atraktivní, chodila s kamarádkami na diskotéky, dávala z těchto akcí fotky na facebook, z čehož určitě nebyl obžalovaný nadšený. O případných nevěrách jak ze strany obžalovaného, tak jeho manželky nemá žádné poznatky. S obžalovaným na toto téma hovořila až po jeho návratu z Egypta, tvrdil jí, že se dozvěděl od policistů, že mu byla manželka nevěrná a že viděl její fotky s cizími muži. Taktéž jí obžalovaný psal již z Egypta, že musel Moniku do sexu nutit, že ona to nepotřebovala, nechtěla, z čehož vyzvedl, že někoho měla. Svědkyně popsala komunikaci s obžalovaným v době jeho pobytu v Egyptě, jeho popis událostí, které předcházely zjištění, že manželka a dcera nejeví známky života. Lze

konstatovat, že popis událostí v podstatě odpovídá tomu, co obžalovaný sděloval i jiným osobám. Nadto z výpovědi svědkyně plyne, že v době, kdy Monika s Klárkou šly spát, on se díval na televizi, pak si lehl ke Klárce, chtěl nějak změnit její polohu a zjistil, že je studená. Naopak obžalovaný ve svých výpovědích jakékoliv sledování televize popírá. Taktéž jí obžalovaný soustavně zdůrazňoval, že on měl větší zdravotní potíže než Monika s Klárkou, na což mu sdělila, že zřejmě vzhledem k tomu, že má větší hmotnost a silnější tělesnou konstituci, tak se lépe vypořádal s oslabením organismu a nemocí. Obžalovaný soustavně řešil, kdy mohly poškozené zemřít a co je mohlo zabít, přičemž sám nabízel pouze verzi o otravě. Vzhledem k jeho dotazům mu napsala, zhruba po jaké době a kde se tvoří posmrtné skvrny. S obžalovaným byli v e-mailovém kontaktu každý den, snažila se mu poskytnout psychickou podporu. Svědkyně rovněž potvrdila, že ještě během pobytu v Egyptě se u obžalovaného začaly objevovat úvahy, že to mohla spáchat Monika, že mohla chtít zabít Klárku a ona chtěla od něho odejít. Smrtí Klárky se mu tak měla chtít pomstít. Psal jí, že podle něho mohla Monika něco nachystat do pití a napili se toho omylem všichni. Po návratu z Egypta je obžalovaný navštívil, přičemž ji překvapilo, že už je takový otřepaný oproti tomu, jak budil dojem při komunikaci z Egypta. Byl klidný, vyrovnaný, nepůsobil vůbec dojmem, že přišel o nejbližší osoby. Připadalo jí to divné. Navíc začal stále intenzivněji hovořit o tom, že to mohla udělat Monika, soustavně řešil její nevěru a chtěl vědět, s kým mu měla být nevěrná s tím, že mu to policie nechce říct. Z Egypta jí rovněž obžalovaný psal, že mu Monika v minulosti říkala, že kdyby se jí něco stalo, tak ať si najde nějakou jinou ženu, že nechce, aby zůstal sám. Monika se jej údajně měla rovněž ptát, co by na to řekl, kdyby dostala nabídku se s nějakým mužem vyspat za peníze, na což reagoval slovy, že to snad ani nemůže myslet vážně. O stycích s jinými ženami po jeho návratu má informace pouze z médií.

Svědék **Michal P.**, jenž se s obžalovaným znal z dob studií na SOU technickém, kde oba navštěvovali obor mechanik a opravář strojů a zařízení, se vyjádřil ve své výpovědi zejména k náplni výuky, přičemž poznamenal, že zapojování elektrických obvodů a další věci související s elektřinou se neučili. V rámci výuky však absolvovali čtyřtýdenní svářečský kurz plamenem nebo elektrickým obloukem. V souvislosti s tím byli rovněž poučeni o bezpečnosti práce při svařování. Obžalovaný byl vždy klidný, nepil, nekouřil, byl pohodový. Na manželské soužití se jej nevyptával, až po inkriminované události mu obžalovaný sdělil, že manželka s ním nechtěla spát, jednou jí údajně nabídl za sex 1.000 Kč a ona řekla ano. Jinak si na manželku nestěžoval. Svědek neví, že by měla trpět Monika K. nějakými depresiemi.

Svědčce **Světlana C.** poznala Petra a Moniku K. přes jejich kamarádku Deniku B., jejímž přítelem byl Ján R. Svědkyně uvádí, že Monika ráda organizovala různé setkání, chystala pohoštění, ráda pomáhala jiným, obžalovaný byl vždy v klidu. Měla ráda luxus, hodně se v tomto směru chválila, což svědkyni od ní poněkud odrazovalo. Když se sešli s K. například u piva, měla pocit, že jí chce přebrat manžela, cítila se z její strany ohrožená. Svědkyně popsala jejich společné kontakty, výlety i s Denisou B. a Jánem R. včetně sdělení Denisy B., že jí byl R. s Monikou K. nevěrný. Dále uvedla, že z vyprávění Denisy jí je rovněž známo, že byla s Monikou na diskotéce s vystoupením striptérů, kde se měla Monika odvázat, byla při tom vyfocena, obžalovaný si tyto fotky následně prohlédl a s Denisou se pohádal, že láká na takové akce jeho manželku. Tehdy Monika za ní přišla s pláčem, že nechce s obžalovaným žít, že se s ním rozvede, že jí vzal všechny kreditky, peníze apod. Ján R. se časem Denise B. přiznal, že s Monikou něco měl, ona se proto Moniky přímo zeptala, zda byla manželovi nevěrná, což ona popřela, ale při dotazu na R. byla velmi zaskočená. Dále potvrdila, že poškozená Monika K. měla více facebookových profilů a prosila ji, aby se před obžalovaným o tom nezmiňovala. Taktéž dosvědčila, že její manžel sdělil obžalovanému v únoru 2014, že jeho manželka spala s Jánem R. Monika z toho byla celkem vyplašená a od

té doby se přestali s K. stýkat. Když byl pak obžalovaný zadržen v Egyptě, napsal jí, že tehdy neměl důvod Monice nevěřit, protože mu přísahala na smrt Klárky, že s R. nic neměla. S K. byli od roku 2011 sousedé a v následné době po výše zmíněném konfliktu slýchávala Moniku, jak křičí po Klárce, když se chystaly do školy, přišlo jí, že není na tom psychicky dobře. Klárku nechávali plakat v dětském pokoji. Svědkyně se domnívá, že Monika by Klárku vzala určitě k sobě, ale obžalovaný jí to zakazoval, aby si zvykla spát sama. Podobně přísně totiž přistupoval i k výchově psa. Z toho hlediska byla Monika hodná a dobrá duše, nevěří, že by sama nechala dceru plakat. Když ta byla nemocná, vždy se o ni starala a byla z toho nešťastná. Před dovolenou v Egyptě v roce 2013 viděla obžalovaného s manželkou odcházet z bytu s kufry, připadalo jí, jako kdyby byli pohádaní. Z Egyptu ji obžalovaný kontaktoval několika SMS zprávami a také později komunikovali přes e-mail a Skype. E-maily však již nemá k dispozici. Obžalovaný chtěl, aby mu poskytovala informace. V první SMS ze dne 4.8.2013 v 11:21 hod. se dotazoval, zda měla Monika více facebooků a e-mailů v době, kdy bylo mezi nimi vše dobré, že je to důležité. Téhož dne v SMS odeslané v 11:45 hod. zdůrazňoval, že to musí vědět, protože neví, zda měla dvojí život. Ve 12:31 hod. opět na ni naléhal, že to je důležité pro tragédii, k níž došlo. Když mu odepsala, že neví, že se s Monikou dlouho nebavila, tento svůj požadavek v následné SMS opakoval s tím, že ho zajímá doba, kdy mezi nimi bylo vše dobré a přitom poznamenal, že aféra s Jánem je pravdou. V další SMS ho zajímalo, zda mu musela svědkyně ještě v něčem lhát a zda to po ní Monika žádala. Vrtalo jí hlavou, proč to všechno v tak tíživé situaci pro něj řeší. V SMS ze dne 7.8.2013 jí pak sděloval, že se děsí toho, co se o Monice dozví. Uváděl, že v ČR to vyšetřuje kriminálka, Monika měla mít více facebooku a měla na nich trávit hodně času. Svědkyni to připadalo, že obžalovaný u ní sonduje, co ví a tahá z ní informace. Mimo jiné mu sdělila, že s manželem mu chtěli říci o nevěře Moniky, ale on tehdy nepřišel, na což obžalovaný reagoval, že teď už ví, že to byla chyba. Později na jeho žádost mu sdělila i profily Moniky na facebooku, o kterých neměl vědět. Svědkyně ve své výpovědi konstatuje i další komunikaci v následném období včetně komunikace týkající se fotografií se striptérem, kdy obžalovaný připustil, že se tehdy s manželkou pohádal, že jí dal na výběr, zda facebook nebo on a když se jí to nelíbí, tak ji vyzval, ať se sbalí a vypadne. Způsob, jakým obžalovaný s ní komunikoval, u ní vzbuzoval dojem, že zkouší její reakce a z toho usuzuje, jak na určité věci bude reagovat zbytek národa. Přestala mu věřit a distancovala se od něj v době, kdy byl ještě v Egyptě a sousedka Katka G. jí sdělila, že obžalovaný je v pohodě, že se i nasmáli, že spolu komunikovali i přes Skype a dokonce z jeho strany snad měly zaznít i nějaké návrhy na sex, prostě s ní flirtoval. Při popisu událostí, jak došlo k tragédii, se snažil vše svalit na Moniku, svědkyně s ním nepolemizovala. Po návratu z Egypta ji obžalovaný zklamal svým chováním opětovně. Nikomu nepoděkoval za podporu, krátce po návratu odvážel věci od dcery a manželky z bytu a neměl vůbec žádnou úctu k zemřelým. Kromě toho svědkyně poznamenává, že v jednom z e-mailů, které jí zaslal obžalovaný z Egypta, uváděl, že již půl roku předtím, než je, myšleno C., poznal, měl mít s manželkou ve vztahu problémy, jakého charakteru se nezmínil. I to u ní vzbudilo jisté pochybnosti, neboť dříve všude tvrdil, že měl s Monikou ideální manželství. Co se týče intimní stránky soužití manželů K., domnívá se podle sdělení Moniky, že se jí vůbec do toho s obžalovaným nechtělo. Koneckonců obžalovaný si jí z Egypta stěžoval, že Monice musel za sex platit. Poprvé to bral jako nějakou hru a zaplatil snad 1.000 Kč. Když chtěla peníze za sex podruhé, měl již odmítnout. V neposlední řadě svědkyně zdůraznila, že nevěří, že by měla Monika nějaké sebevražedné sklony, neboť měla strašně ráda život. Obžalovaného charakterizovala jako klidného, hodného, zároveň podivínského, tajemného. Byl i poněkud vypočítavý, hodně na sebe dbal. Moniku přes veškerá nedorozumění, která mezi nimi byla, svědkyně hodnotí jako laskavou, obětavou a starostlivou, která chtěla lidem pomáhat. Obžalovaný byl manuálně zručný, na úpravy bytu si žádnou firmu nevolal, prováděl si vše sám.

Z výpovědi svědka **Natala C.** mimo jiné plyne, že v rodině K. žádné problémy neviděl. Monika byla motorem a organizátorem této rodiny, věci plánovala, měla nápady a obžalovaný se jí podřizoval. Nebyl příliš společenský a komunikativní. Mohl s ním hovořit pouze o mužských věcech, což byly auta, elektronika, měl poněkud zúžený okruh zájmů. Ve shodě se svou manželkou popisuje, že obžalovaný měl Monice zakazovat facebook a ona pak měla tajný profil na facebooku, o kterém on nevěděl. Na něm měla fotky ve spodním prádle a různé příspěvky, především od mužů. Svědek se taktéž zmiňuje o fotkách, na nichž měla být zobrazena Monika na nějaké akci s kamarádkami a striptéry. Se striptérem byla v těsném kontaktu ve vyzývavých pozicích, což svědka naštvalo. Jelikož obžalovaného bral jako kamaráda, telefonicky jej o těchto fotkách informoval. Měli se ohledně toho sejít, ale obžalovaný nepřišel. V podstatě mu chtěl sdělit, že mu je manželka nevěrná, ale obdržel od obžalovaného SMS, že to nemíni nějak projednávat, že bezmezně věří své manželce, že mu řekla, že mu nevěrná není a přísahala mu na smrt své dcery. Od té doby se přestali s K. stýkat a kamarádství bylo ukončeno. U hlavního líčení svědek upřesnil, že v popisovaném telefonátu o nevěře Moniky obžalovanému nic neřikal, zmínil se mu jen o fotkách se striptérem. Co se týče skutečné nevěry Moniky K., o té měl informace pouze zprostředkované od manželky. Zmiňovala se o Jánovi ze Slovenska, s nímž byli jednou na chatě. Pokud jde o komunikaci s obžalovaným v době jeho pobytu v Egyptě, výpověď svědka rámcově koresponduje s výpovědí jeho manželky. Svědek rovněž zdůraznil, že dle jeho vnímání Monika byla starostlivá, měla ráda život, k dceři Klárce se chovala vždy pěkně, jen když se s ní učila, tak byla slyšet z jejich bytu křik, což je do určité míry pochopitelné. Stejně tak obžalovaný se choval k dceři hezky.

Svědčce **Denisa B.** uvedla, že dle jejího vnímání byl obžalovaný nespolečenský, působil na ni arogantně, chladně a majetnicky. S Monikou K. se znala od školních let, měla ji svým způsobem ráda, protože každému ráda pomáhala, mohla se rozdat, ale zároveň chtěla lidi i ovládat. Při vzájemných kontaktech s K. jí připadalo, že se k sobě chovají chladně, neprojevovali si vzájemně city. Z výpovědi svědkyně dále plyne, že žila s přítelem Jánem R., přičemž v roce 2009 nebo 2010 zjistila, že se měl sejít s Monikou K. Několik dnů poté poslala obžalovanému SMS zprávu, kde jej o tom informovala. Obžalovaný jí odpověděl, že se má starat o svůj život. Monika jí napsala, že jí chce zničit rodinu. Pak jí tvrdila, že s Jánem nic neměla, že s ním pouze hovořila o tom, jak má dát R. dohromady vztah s ní. Pravdou je, že v té době s Jánem R. měli krizi a později se i rozešli. V následné době se pak sešla s Monikou ještě jednou, tehdy šly spolu na dámskou jízdu - pánský striptýz, bylo to v Karvině. Obžalovaný o tom, že jdou na striptýz, věděl. Tehdy Moniku vyfotila, jak tancuje se striptérem, prostě byla opět středem pozornosti. Při této příležitosti přespávala u K., přičemž obžalovaný shlédl fotky ve fotoaparátu a spatřil i fotku Moniky se striptérem, začal jí vyhrožovat rozvodem, jakož i tím, že jí vezme všechny kreditní karty a že ji odřízne od financí. Jí pak obžalovaný osočoval, že tam Moniku zatahla. Obžalovaný po Monice tehdy křičel, ale fyzicky ji nijak nenapadl. Svědkyně dále potvrzuje, že Monika každou chvíli měnila svůj profil na facebooku na nový a měla nejmíň tři. Obžalovaný jí na jeden z nich přišel a přikázal jí, aby ho zrušila. Monika měla na facebooku většinou samé muže. Od zmíněného nedorozumění s fotkami již nebyla s Monikou v kontaktu. Až koncem července 2013 jí Světlana C. SMS zprávou sdělila, že Monika a Klárka jsou mrtvé, což se jí velmi dotklo, byť se s Monikou rozešla ve zlém. Svědkyně rovněž potvrzuje, že v následné době z přeposlaných e-mailů od Světlany C. a Lenky V. zjistila, že obžalovaný po nich stále požadoval informace o Jánovi z Žiliny a byl jím úplně posedlý. Z obsahu e-mailu bylo patrné, že chtěl za každou cenu zjistit, kde bydlí a chtěl zjistit i jeho příjmení. U hlavního líčení svědkyně dále dodala, co se týče případných sebevražedných sklonů Moniky K., že dle jejího

mínění měla ráda život, užívala si ho, měla ráda pozornost, ráda se líbila a určitě neměla sebevražedné sklony.

Soudem byla vyslechnuta rovněž svědkyně **Dana Z.**, z jejíž výpovědi plyne, že se seznámila s manželi K. na dovolené v Tunisku v roce 2008, a poté se rodiny začaly vzájemně navštěvovat. S Monikou K. byla velmi často v telefonickém kontaktu, přes facebook apod. Po seznámení se jí Monika jevila šťastná, měla velké srdce, byla temperamentní. Obžalovaný byl k ní tehdy velmi pozorný. Nikdy si nevšimla, že by měla nějaké deprese či psychické problémy. Obžalovaný byl silný introvert, byla s ním těžká komunikace, jen seděl a mlčel. Když ho později viděla vyjadřovat se v televizi k té tragické události, byla z toho v šoku, protože poprvé jej viděla takto souvisle hovořit. V srpnu roku 2012 se jí Monika svěřila, že obžalovaný je hrozně žárlivý. Dal jí i podmínku, buď ona nebo facebook. Monika tehdy zrušila facebookový profil a potom se jí přihlásila pod jiným jménem. Tento nový profil měla tajně. Jelikož sousedka Světlana měla údajně obžalovanému prozradit, že má tento tajný facebookový profil, musela ho zrušit a časem se jí ozvala pod uživatelským jménem Monika K. Tehdy jí sdělila, že se s obžalovaným na užívání facebooku domluvila pod podmínkou, že i on bude mít k jejímu profilu přístup. V únoru 2013 jí Monika oznámila, že mají objednaný a zaplacený pobyt v Egyptě a nabízela jí, zda nechtějí letět s nimi. Z důvodu pracovního vytížení musela nabídku odmítnout. O smrti dvou Čechů v Egyptě se dozvěděla z rádia, ihned Monice volala, ale nikdo to nevzal. Tentýž dne 30. nebo 31.7.2013 jí pak večer z telefonního čísla Moniky volal obžalovaný, plakal a krátce jí popsal, co se stalo s tím, že se zrovna vrátil z nemocnice, kde byl na výplachu žaludku. Z médií na Slovensku věděla, že měli být všichni otráveni. Ve zmíněném telefonátu jí obžalovaný tvrdil, že se vzbudil, šel nad ránem pro vodu, protože měl žízeň, a když si chtěl lehnout ke Klárce, zjistil, že je studená. Když ji začal oživovat, křičel na Moniku, ta nereagovala, tak ji otočil a v obličeji byla celá modrá, chrčela z úst, i ji pak bezvýsledně oživoval. Potom běžel do sousedního pokoje volat o pomoc. V následné době jí obžalovaný volal z Moničina telefonního čísla obden, vždy na účet volaného. Svědkyně zdůraznila, že chování obžalovaného na ni působilo divně, byl v pohodě, ač mu zemřela manželka a především dítě. Obžalovaný jí tehdy uváděl, že užívá léky na uklidnění a hovořil i s psychologkou, přesto se pozastavovala nad tím, že o tragédii je schopen vyprávět s naprostým klidem. Dle mínění svědkyně obžalovaný nepočítal s tím, že by ho mohli v Egyptě držet, myslel si, že odletí domů s ostatními členy zájezdu. Co se týče popisu události ze strany obžalovaného, ten se vyjma shora uvedeného zásadně nelišil od jeho popisu jiným osobám. Po získání přístupu na internet obžalovaný začal hledat informace o Monice i touto cestou a průběžně svědkyni informoval o svých výsledcích, například že jeho manželka měla facebookový profil, o kterém nevěděl, že tam měla hodně chlapů, poslal jí i fotku Moniky s nějakým striptérem, zmiňoval se o hádce ohledně facebooku apod. Nerozuměla tomu, proč tak pátrá po informacích o ní za situace, kdy již je i s dcerou mrtvá. Obžalovaný si to ale nedal vymluvit, tvrdil jí, že chce zjistit, kdo byl její milenec, nakonec se mu to i podařilo, měl to být nějaký Ján z Čadce. Uváděl, že se o nevěře Moniky dověděl až po těch tragických událostech v Egyptě, svědkyni ale připadalo, že to věděl již dříve. Také se jí obžalovaný zmiňoval, že měl mrtvé Moniku a Kláru na posteli vyfotit. Po návratu obžalovaného zpět do ČR jej s manželem hned první sobotu navštívila. Ze začátku obžalovaný sice hodně plakal a říkal, že mu Monika s Klárkou moc chybí, pak ale začal vyprávět o Monice v negativním světle. Zdůrazňoval, že měla psychické problémy, navštěvovala psychiatra, užívala léky, měla milence, o kterém mu řekli až sousedé. Připadalo jí to, jako by se chtěl sám očistit. Uváděl rovněž, že před dovolenou byli v parku a Monika mu měla dát otázku, co by na to říkal, kdyby jí nějaký muž nabídl 1.000 EUR za sex. Byl z toho úplně hotový. Vyprávěl jim i o intimním životě s Monikou, že v poslední době, když on chtěl sex, tak po něm požadovala peníze. Dle něj se nestarala o dceru a pořád seděla u počítače.

V poslední době také měla mít takové stavy, že seděla na sedačce a z ničeho nic začala brečet, byla hodně depresivní. Svědkyni ale Monika nikdy nepřipadala psychicky labilní, byla plná života, člověk s velkým srdcem, když potřebovala, tak vždy přišla s pomocí. Při této návštěvě jí obžalovaný přísahal, že má svědomí čisté. Dále uváděl, že nevěří, že to udělal někdo z Egypta, dle něj to padá na Moniku. Ona mu tehdy oponovala, že tomu nevěří, že Klárku Moniku milovala a neublížila by jí. I tehdy obžalovaný zdůrazňoval, že nejhůře toho kritického dne mělo být jemu, jeho dcera s manželkou na tom byly mnohem lépe. Žádnou lítost nad tím, co se v Egyptě stalo, v dalším průběhu návštěvy neprojevoval, jen hanobil manželku. Z výpovědi svědkyně dále plyne, že byla s poškozenou Monikou K. ještě před dovolenou domluvena, že ihned po návratu přijedou k nim o víkendu na návštěvu, přičemž při setkání s obžalovaným zjistili, že v bytě je nachystaná taška s věcmi pro její dceru od Moniky, kterou tam musela připravit ještě před odjezdem. Na tašce bylo papírové srdce s nápisem Laurince. Obžalovaného také pozvala k nim na vánoce, aby nebyl sám. Telefonicky se jim omluvil, že bude v práci. Když posunula termín pozvání na 26.12., nepřišel a omluvil se jí, že má depresivní náladu, myslí na Moniku a Klárku. Následně se z televize dověděla, že trávil vánoce s nějakou ženou a jí tedy lhal. Svědkyně rovněž potvrdila, že při vzájemné komunikaci s obžalovaným ještě z Egypta jí ten několikrát emotivně sděloval, že měl raději zemřít on než Monika s Klárkou a také se zmiňoval, že už to tam nevydrží a vezme si život, což lze dovozovat i z jejich e-mailové komunikace doložené svědkyní (viz č.l. 928-940).

Ze čtené výpovědi svědkyně **Lenky Marie V.** soud mimo jiné zjistil, že se znala s Monikou K. 20 let, byly dobré kamarádky, navštěvovaly se, rozuměly si. Monika se snažila dříve prosadit v modelingu, chtěla být vidět. Obžalovaný jí k Monice moc neseseděl, protože on byl klidný, tichý, nedokázal se zapojit do konverzace, měl stále stejný výraz ve tváři, jakoby neměl žádnou mimiku, připadal jí, že je pouze takový pozorovatel. Oproti tomu Monika byla živá a dle mínění svědkyně jí chyběly city, projev lásky ze strany manžela. Byl to takový chladný vztah, byť svědkyně připustila, že od roku 2001 pravidelně jezdila do USA, kde se zdržovala cca 1-2 měsíce v roce, někdy i déle, tudíž nebyla s nimi stále ve styku. Uvádí, že na Monice bylo vidět, že rozdává lásku dceři Klárce, otci, bratrovi Radmilovi a sama ji také potřebuje. Připadalo jí, že od obžalovaného se jí lásky moc nedostává. Ten ji zabezpečoval po materiální stránce, ale chyběly tam city. Když se jí na obžalovaného ptala, vyhýbavě sdělovala „jo, dobrý“ a dál toto téma nechtěla rozvádět, což u ní nebylo normální. Bylo vidět, že tam je nějaký problém. O intimním životě s obžalovaným se jí nikdy nezmiňovala, což ji rovněž udivovalo, neboť o sexu s bývalými partnery se s ní otevřeně bavila. Svědkyně připustila, že s obžalovaným byla Monika po materiální stránce spokojená, ale šťastná nebyla, protože po citové stránce v manželství strádala. Projevilo se to, když poznala Jána. Tento vztah začal v roce 2011 a trval půl až třičtvrtě roku. Tehdy jí Monika psala, že Ján vypadá božsky, že ho zbožňuje, že z něj šílí. Poslala jí i jeho fotky a svěřovala se jí rovněž o intimnostech v tomto vztahu. Měla opět radost ze života, byla taková jak v době, než poznala obžalovaného. Zároveň se však bála, aby jí na to obžalovaný nepřišel, že by ji asi zabil. Časem jí Monika napsala, že vztah s Jánem ukončila, že by to nemohla udělat Klárce, zruinovat rodinu. Po tomto sdělení bylo na ní vidět, že je smutná, na facebook dávala citáty, jak kdyby umírala, byla opět bez života. V roce 2010 nebo 2011 se jí rovněž Monika svěřila, že jí obžalovaný vyhrožoval rozvodem, protože jí přišel na facebook. Chtěl po ní, aby ho zrušila, což tehdy učinila. Obžalovaný šíleně žárlil a nepřál si, aby si psala s nějakými muži. Monika se jí několikrát zmínila, že obžalovaný je chorobně žárlivý. V roce 2012 jí obžalovaný rovněž vyhrožoval rozvodem, protože přišel na to, že má facebook pod nějakou přezdívku. Tehdy byla svědkyně v Karviné, setkala se s Monikou a bylo vidět, že ji to hodně rozhodilo, údajně se s obžalovaným velmi pohádala. Svědkyně potvrzuje, že nový facebookový účet si potom Monika založila s tím, že na něj měl přístup i její manžel, jenž ji

dle jejího sdělení stále hlídal. Naposledy se s Monikou viděla v červenci 2013, den před jejím odletem do Egypta. Její chování před tímto setkáním jí připadlo zvláštní. Do ČR tehdy přijela 26.6.2013, chtěla se s Monikou sejít už dne 1.7.2013, ta jí však tvrdila, že má šílený zánět očí, vypadá hrozně, že by se jí lekla a nechtěla ani, aby za ní přišla, což bylo zvláštní, protože vždy se na jejich setkání těšila. Následně při tom posledním setkání byla nervózní, celá nesvá, neposedná, nesvěřila se však, co ji trápí. Uvedla jen, že nechce jet do Egypta, že se bojí, že má strach, ale z čeho, neřekla. Když ji vybídla, aby tam nejela, řekla, že pobyt nemohou zrušit, protože stál 50 tis. Kč, o které by přišli. Slíbily si, že si po návratu z dovolené napíšou. Ještě dne 23.7.2013 po 20:00 hod. jí Monika napsala na facebook, že je ráda, že se viděly a děkovala za dárky pro Klárku. Co se týče zdravotního stavu Moniky, ta se jí už dříve svěřila, že má problémy se srdcem a bere na to léky. Uváděla, že měla stav, kdy to s ní tzv. seklo a nemohla dýchat, že jí museli volat záchranku. Co se týče události po odletu do Egypta, svědkyně vypověděla, že o smrti Moniky a Kláry se dověděla od kamarádek, předtím ještě ve dnech 2.8. a 4.8.2013 psala Monice na facebook, že jí chybí. Tyto zprávy si někdo přečetl dne 5.8.2013, napadlo ji, že obžalovaný má přístup na Moničin facebook, proto ho oslovila a on jí potvrdil, že to byl on. Stalo se tak 11.8.2013, kdy se jí zároveň dotazoval, zda někdo ví, co si na facebooku píšou s tím, že neumí s ním pracovat. Ubezpečila ho, že komunikaci nikdo další nevidí. Na žádost obžalovaného mu sdělila svou e-mailovou adresu, čímž začala jejich komunikace přes e-mail. Následně policii nahlásila, že je v kontaktu s obžalovaným a poskytla jejich e-mailovou komunikaci. Svědkyně se pozastavuje nad tím, že na jednu stranu v této komunikaci obžalovaný tvrdil, jak moc Moniku miloval a na druhou stranu ji velmi špinil. Akcentoval, že to byla ona, kdo byl nevěrný, kdo mu zahýbal. Uváděl, že teď se dozvídá, co byla zač, že žila dvojí život a věděla, že kdyby se s ní rozvedl, skončila by s holou prdelí. V e-mailech se rovněž zmiňoval o intimních věcech, mimo jiné i o tom, že po Monice chtěl různé praktiky v sexu, které ona nechtěla, že si nechávala platit, když chtěl něco extra, on chtěl po ní víc a víc a ona za to více peněz. Tím měla nasadit vysokou laťku a on jí na to řekl, ať jde do prdele. Svědkyně se domnívá, že tato zjištění nasvědčují tomu, že Monika v manželství trpěla a bála se jí svěřit, respektive se styděla. Připadalo jí, že obžalovaný se jí snaží zmanipulovat a přesvědčit o tom, že on nic neudělal, ale Monika byla ta špatná, která nepečovala o dceru a žila dvojím životem. Když obžalovanému sdělila, že kontaktovala policii a policistům uvedla, co jí Monika sdělila před odletem, obžalovaný jí začal okamžitě a nepřetržitě vyzvánět na Skype a vyptávat se, co jí měla Monika říct a o čem tedy informovala policii, to mu ale nikdy neřekla. Dále svědkyně poukázala rovněž na to, že po události zjistila, že na facebooku Moniky byly vymazány její fotky, byli skryti její přátelé a její příspěvky na zdi byly vymazány. Domnívá se, že to udělal obžalovaný, aby policie nepřišla na to, že byla její kamarádka a zřejmě poslední osoba, která s ní hovořila. S obžalovaným po návratu do ČR již nekomunikovala, prostřednictvím facebooku byla v kontaktu s Kateřinou G., která se jí svěřovala, že jí obžalovaný každý večer brečí do telefonu a mimo jiné se též zmínila, že Monika během manželství s obžalovaným měla mít intimní vztah také s pronajímatelem hotelu v Petrovicích u Karviné.

Další osobou, která se často stýkala s Monikou K. v posledních letech před šetřenou událostí, byla svědkyně **Šárka M.**, jejíž výpověď byla soudem k důkazu přečtena. Z její výpovědi plyne, že s Monikou měly stejně staré dcery, které chodily spolu do kroužku mažoretek. Obžalovaný zprvu nebyl rád, že se s jeho manželkou stýká, seznámila ho proto se svým manželem, oba totiž hráli tenis, čímž se začaly stýkat i jejich rodiny. Obžalovaný ji nepovažoval za kamarádku vhodnou pro jeho ženu, nakonec ji toleroval, ale nemuseli se. Z uvedeného důvodu si taky Monika nepřála, aby chodila k nim domů. Obžalovaný si nepřál, aby Monika s ní sama někam šla. Když jednou šly spolu na oslavu narozenin kamarádky, obžalovaný tam Moniku přivezl a zase ji odvezl. Časem však Monika poznala, jak to funguje

v jejich domácnosti a nevěřila tomu, že to může fungovat i jinak a muž se může více podílet na domácích pracích. Vybidla jej, aby obžalovaného více zapřáhla, ona ale tvrdila, že on to má nějak nastaveno a ona se tím řídí. Z 90 % to v domácnosti K. vypadalo tak, že obžalovaný měl navařeno, upečeno, uklizeno, když přišel z práce, tak mu Monika nachystala oběd, pak šli spolu ven a opět se vrátili domů. Koncem roku 2009 šla Monika s ní a dalšími kamarádkami na travesti show. Svědkyně uvádí, že tehdy pochopila, že u K. to nefunguje tak, jak by to asi fungovat mělo, proto Monice řekla, ať se odreaguje a hodí vše za hlavu, což byla asi chyba, neboť po té akci nastal zásadní zlom, pokud jde o jejich vztah s obžalovaným, ale také Moniky k němu. Příčinou toho bylo, že Monika si dala nějaké víno a pak byla vyfocená, jak tančí se striptérem. Následující den se rozpoutalo peklo, Monika jí napsala, že se s manželem pohádali a ten svědkyni označil za strůjkyni jejich neštěstí. Potom jí volala, brečela do telefonu, že obžalovaný viděl fotky, je nepřičetný a vyhazuje ji z bytu. Obžalovaný dokonce hovořil na toto téma i s jejím manželem, byl rozhořčený, jak se chovaly na popisované akci a nevybíravě se o nich vyjadřoval. Zmiňoval se, že se Monice za to pomstí, že jí udělá to samé. Nenechal si vysvětlit, že se byly jen pobavit. Časem si to zřejmě Monika s obžalovaným nějak vyříkali, dál se s ním stýkala, občas zašli i na nějakou akci, ale Monika musela vždy říci obžalovanému, kde jde, že bude ve společnosti více holek a on pro ni jezdil. Nikdy nezjišťovala, jak to mezi sebou mají nastavené, ale ví, že obžalovaný své manželce vyčítal všechno možné, předhazoval jí, že se jí chce vyrovnat, že pokud by ho měla ráda, tak nikam nechodí atd. Monika však viděla i u ostatních kamarádek, že se dá žít jinak a z jejich slov vycítila, že když se časem situace u K. zklidnila, jejich rodiny se navštěvovaly dál, byli i na společných akcích, kterých se účastnil i obžalovaný, choval se vstřícněji, což ji překvapilo. V roce 2012 nebo 2013 se začala Monika fotit, fotky zveřejňovala na svém facebooku, obžalovaný o tom nevěděl. Také se jí přiznala, že v jejím životě je i jiný muž, jistý Ján R., kterého měla i na facebooku. Jmenovaný za ní jezdil do Karviné a ona jí pomáhala, aby se s ním mohla sejít. Doma Monika nebyla spokojena, tak chtěla, aby byla šťastná alespoň takto. Přesně neví, kdy ten vztah začal a kdy skončil. Monika pouze časem prohlásila, že takto žít dál nejde, ať je obžalovaný jaký chce, má ho ráda, má se s ním dobře, srovnala si to v hlavě a vztah s R. ukončila. Svědkyni je známo, že pak měla Monika konflikt s kamarádkou Světlanou, jejíž manžel měl říct obžalovanému, že Monika není svatá. Došlo tam pak i ke změně profilu na facebooku. V posledním období před dovolenou v Egyptě se s ním viděla na oslavách jejich narozenin v květnu 2013, tehdy byla v dobré náladě, veselá, obžalovaný tam s ní nebyl. V červnu 2013 s ní chtěla Monika hovořit o samotě, svěřila se jí, že má nějaké problémy s matkou, že jí vyčítá, že se ona má dobře a její bratr špatně. Chtěla, aby jí poradila, jak to má s matkou urovnat. Také se jí tehdy zmínila o svých zdravotních problémech, kdy asi před půl rokem měla být na kapačkách v nemocnici, obžalovaný údajně tehdy volal rychlou, protože měla nějakou arytmii srdce. Přemýšleli, zda to nemá souvislosti s její psychikou, o jiných zdravotních problémech neví. Naposledy se potkaly den před odletem do Egypta. Tehdy jí Monika volala, byla s dcerou Klárkou, říkala, ať za ní přijde, že jí chce něco říct, že se jí něco nelíbí. Protože neměla moc času, řekla jí, zda to nemůže počkat, až se vrátí z dovolené, a rozešly se. Ke kontaktu s obžalovaným po tragických událostech vypověděla, že ji několikrát kontaktoval z Egypta, chtěl po ní, ať mu řekne, s kým se Monika tahala, zkoušel to několikrát, ale vždy mu dala najevo, že od ní se nic nedoví, protože to Monice život nevrátí. Pak následovaly z jeho strany výhrůžné SMS, že si pro ni přijde policie a bude muset říci vše, co ví. V poslední SMS jí sděloval, že si to zjistil už jinde, zná polovinu pravdy a opět chtěl, ať mu sdělí zbytek. Potom už s ním nekomunikovala. Potvrdila, že se takto obžalovaný zjišťoval informace o své manželce i u jiných jejich kamarádek.

K věci byla vyslechnuta rovněž **Kateřina G.**, která se s Monikou K. znala od školních let a obžalovaného poznala v zaměstnání v lázních Darkov, kde dříve pracoval u ochranky.

Od roku 2011 jmenovaná bydlela ve stejném domě jak manželé K., byla jejich sousedkou. S Monikou se navštěvovaly do té doby, než zjistila, že ji pomlouvá a přestaly se proto stýkat. S K. nebyla v kontaktu ani před dovolenou v Egyptě v roce 2013. Po tragických událostech v Egyptě jí sousedka C. sdělila, že je v kontaktu s obžalovaným, který byl v té době stále v Egyptě. Zmiňovala se jí, o čem si píše a že je na tom obžalovaný špatně. Proto, že jí bylo obžalovaného líto, požádala ji o kontakt a e-mailem mu vyjádřila podporu. On jí za to poděkoval, napsal, že ho to strašně zasáhlo a je z toho špatný. V následné době se jejich kontakty stupňovaly, až to dospělo do stádia, že si psali každý den. Později komunikovali rovněž přes Skype. Svědkyně rovněž potvrdila, že v září 2013 založila internetovou petici s cílem, aby obžalovaného pustili z Egypta domů, kterou zaslala na ministerstvo zahraničních věcí. Obžalovaný v e-mailech popisoval, jak se stala ta nešťastná událost, že se zprvu domníval, že Moniku s Klárkou chtěl někdo otrávit, a jelikož ty byly štíhlé oproti němu, jejich těla to neunesla, proto zemřely a on přežil. Zcela detailně jí průběh posledního dne před jejich smrtí nepopisoval. Jediné, co ji zajímalo a on jí to sdělil, byl přesný čas, kdy byl z pokoje pryč a šel pro vodu. K tomu jí sdělil, že to trvalo sedm minut, což určil podle písničky, která hrála na diskotéce, jejíž délku si dodatečně zjistil. Stále tvrdil, že to byla otrava, ale nevěděl, jak se to celé mohlo stát. Zmiňoval se, že mimo hotelový komplex nic nekonzumovali. Zdůrazňoval, že ze smrti Moniky a Klárky nemá nic společného, popsal jejich zdravotní problémy v Egyptě, tedy průjemy, zvracení, že dívkám již bylo pak lépe, že si šly lehnout a usnuly. V této souvislosti uváděl, že když byli doma a šel někdy v noci na záchod, tak se Monika vzbudila a říkala mu, ať jde zkontrolovat Klárku, když bývala nemocná. V Egyptě se však Monika takto nechovala, nežádala ho o to. Že dcera Klárka nejeví známky života, měl zjistit za situace, kdy si k ní lehl a byla studená. Pak jí popisoval, že volal i na Moniku, ta nereagovala a byla taky mrtvá. Poté měl vyběhnout na chodbu, klepat na sousední dveře a volat o pomoc. Následně byl odveden do nemocnice na výplach žaludku. Ze sdělení obžalovaného vyrozuměla, že poté zjišťoval různé věci o Monice, zřejmě od svých známých a známých Moniky. Vyjadřoval se tak, že nevěděl dříve o tom, že se Monika léčila u psychiatra nebo psychologa. Svědkyně připustila, že jí mohl obžalovaný naznačit, že mu snad Monika byla nevěrná, ale na toto téma se s ním nebavila. Od sousedky C. věděla, že K. měli nějaké společné známé někde z Čadce, že to bylo pár a Monika si měla něco začít s tím mužem, který se jmenoval Jano. Svědkyně rovněž zdůraznila, že nevěděla nic o tom, že by obžalovaný plánoval z Egypta i přes zákaz vycestovat. Dále z její výpovědi plyne, že po návratu z Egypta jej brala jako svého kamaráda, žádný poměr spolu neměli. Působil na ni tak, že ho smrt Moniky a Klárky zasáhla. Při rozhovorech s ním si všimla, že má oči zalité slzami, bylo to poznat i na hlase, nechtěl o tom mluvit. Dále svědkyně doplnila, že z počátku o Monice a Klárce nic špatného neříkal, ale později se objevila z jeho strany úvaha, jestli to nemohla spáchat Monika, tedy že by chtěla otrávit jeho a Klárku a odejít za nějakým jiným mužem. Že by chtěla usmrtit vlastní dceru, však nechápali. Na druhé straně, když byla Monika psychicky nemocná, tak nikdo nemůže vědět, co se jí honilo v hlavě. Obžalovaný rovněž zvažoval i variantu, že chtěla otrávit jenom jeho a Klárka se omylem něčeho napila, co nebylo pro ni určené. Svědkyně vyjádřila přesvědčení, že obžalovaný to neudělal, že by nebyl schopen zabít své nejbližší. Na druhé straně ji zarazilo, že vcelku brzy po návratu z Egypta začal navazovat vztah s ženami. Jí však žádný návrh nikdy neučinil. Probírala s ním trochu, z jakého důvodu po návratu hledá nový vztah, přičemž se jí zmínil, že s Monikou to po intimní stránce nebylo ideální, nepožadovala sex tak často, jak on by si představoval. Poškozenou Moniku K. pak charakterizovala jako ženu, která dávala na odiv, že mají peníze, ale jak to ve skutečnosti bylo, neví. Dle jejího mínění byla panovačná, závistivá, jinak ale uměla dobře vařit, pořád uklízela, byla starostlivá, co se týče domácnosti a ke Klárce měla normální vztah jako matka k dceři. Oproti obžalovanému byla takový akční typ, ráda chodila na zábavy apod. K. navenek působili jako spokojená rodina. V rámci hlavního líčení připustila, že když obžalovaný

pobýval již delší dobu v Egyptě, zazněly tam nějaké řeči o tom, že by chtěl z Egypta přes zákaz odjet, byly to jen takové řeči, nemyslela si, že to někdo myslí vážně a v momentě, když to přerostlo do vážnějších úvah, tak s tím nechtěla mít nic společného. V tomto směru se jednalo zejména o komunikaci mezi obžalovaným a panem Š. Dále doplnila, že po návratu spatřovala u obžalovaného možná nějaké náznaky smutku, ale že by byl nějak výrazněji zhroucený, si nevšimla. Co se týče zájmu médií, vyslovila názor, že jí přišlo, že si to obžalovaný dokonce užíval, že měl z toho radost, zejména po tom návratu zpět do ČR. Výpověď svědkyně je dokreslována e-mailovou komunikací, kterou vedla s obžalovaným v době od 11.9.2013 do 13.10.2013, jak ji vydala policii a je založena na č.l. 661-704 spisu. Z této komunikace je zřejmá zejména vděčnost ze založení petice na jeho podporu, jsou zde zachyceny pocity obžalovaného i to, že svědkyni ubezpečoval o svém čistém svědomí. Za zmínku stojí rovněž obsah e-mailu ze dne 20.9.2013, v němž uvádí... Případá mi, že mě chtějí dohnat k totálnímu zoufalství a sebevraždě. Abych řekl pravdu, už k tomu nemám moc daleko... Nevím, jestli se dokážu vyrovnat, že jsem ztratil Klárinku a Moniku. To, co jsem se před pár dny dozvěděl o Monice, mě ranilo tak, že nemůžu tomu uvěřit, jak mi to mohla udělat.

Svědkyně **Martina K.**, zdravotní sestra a spolupracovnice Moniky K. v domově důchodců, uvedla, že z pracovního kolektivu byla Monice nejbližší, stýkali se i mimopracovně. Půl roku chodila i s jejím bratrem Radmílem. Monika byla pohodová, vysmátá, optimistická, starala se dobře o domácnost i svou dceru Klárku. Dceru milovala, snažila se, aby měla dobré školní výsledky, byla pracovitá. V domově důchodců byla zaměstnána jako pečovatelka, v zaměstnání se jí jevila být spokojená, práce ji bavila, nestěžovala si. Byla společenský typ, potřebovala být v kolektivu s lidmi a řešila to přes internet. Potvrdila, že Monika užívala v nějaké době léky na uklidnění, když její mladší bratr Martin se zadlužil a ji to trápilo. Na pracovišti neměla přístup k lékům pro klienty domova. Nikdy si na nic nestěžovala, až na žárlivost obžalovaného. Od ní se též dověděla, že jí měl obžalovaný zakázat facebook, pak ho měla pod jiným uživatelským jménem a snad ji i více kontroloval. Oproti Monice byl obžalovaný dle svědkyně málomluvný, uzavřený, bez výrazné mimiky, choval se stále stejně. Radmil N., bratr Moniky K., tvrdil, že od té doby, co si našla obžalovaného, začala být na peníze, více to však nerozváděl. Žádné konkrétní poznatky o nevěře Moniky neměla, ta se jí pouze sama zmínila, že sousedi měli obžalovanému říci, že má nějakého milence, což popřela a od té doby s nimi nemluvila. Co se týče letní dovolené v roce 2013, objednávali ji se značným časovým předstihem už někdy v jarních měsících a Monika se do Egypta těšila. Byly domluvené, že po návratu Monika přijede za ní do Rožnova pod Radhoštěm, kde si spolu posedí a kde ona měla trávit dovolenou se synem, čili měly společné plány do budoucna. Po těch tragických událostech jí bylo ze začátku obžalovaného líto, ale když byl zadržen v Egyptě, nebyla s ním v žádném styku. Obžalovaný si pouze dopisoval e-mailem s Radmílem N.. Po jeho návratu Radmil říkal, že se obžalovaný chová nějak divně, jak by se tam nic nestalo, ona se s ním nesetkala. Ze sdělení Moniky věděla, že v poslední době před dovolenou měla mezi ní a obžalovaným drhnout komunikace, ale na sexuální stránku vztahu si nestěžovala. Nikdy se jí Monika nezmínila, že by chtěla obžalovaného opustit. Svědkyně též vyjádřila přesvědčení, že Monika by nikdy nebyla schopna sebevraždy a vraždy dcery.

Ze čtené výpovědi svědkyně **Gabriely N.** z přípravného řízení soud zjistil, že se cca od roku 2009 začala věnovat focení a s Monikou K. se domluvily, že by ji mohla nafotit. Začaly focením portrétů obličeje, Monika se nestyděla, proto pokračovaly tzv. „glamour“ fotografiemi. Monika jí za focení neplatila, bylo to založeno pouze na to, že se ona učila takto fotit. Časem si pak nechávala od dívek platit náklady na focení, tato částka nikdy nepřesáhla

400 Kč. Svědkyně popsala, jaké další způsoby focení s Monikou K. praktikovala, přičemž některé tyto fotky Monika zveřejňovala na internetovém portálu „fotoparta“. Ví, že Monika tam prezentovala, že by ráda nafotila i akty a stala se modelkou. V roce 2012 ji fotila 2x, jednou v lednu a podruhé v červenci. U toho posledního focení byla i její dcera Klárka, fotilo se v parku. Tehdy byla Monika v pohodě, usměvavá a radostná. K dalšímu focení došlo až v březnu roku 2013, při němž zaznamenala velkou změnu v chování Moniky, což je dle jejího názoru vidět i vizuálně na fotografiích, má tam smutné oči, vypadá nerozhodně. Tenkrát už pracovala v domově důchodců. Ač viděla, že Monika je smutná, neptala se jí na důvody. S obžalovaným přišla do styku asi 3-4x, na pohled jí připadal chladný, když se potkali, ani nepozdravil. Monika o manželovi nikdy nehovořila ve zlém. Až po smrti Moniky se dověděla, že po dovolené v Egyptě měla domluvena další dvě focení u jiných fotografů. Pokud jde o komunikaci s Monikou na facebooku, svědkyně potvrdila, že v průběhu let 2011-2012 došlo k opakované změně profilu, který Monika užívala. Někdy před dovolenou v roce 2013 se jí Monika rovněž svěřila, že bere nějaké léky, antidepresiva, proč, to svědkyně netuší. Vztah k dceři měla velmi hezký. Dále zdůraznila, že poškozená Monika K. patřila k ženám, které jsou velmi nespokojené samy se sebou a přitom nemají k tomu důvod. Po tragické události nebyla nikdy v žádném kontaktu s obžalovaným Petrem K.

V průběhu hlavního líčení bylo přistoupeno rovněž k výslechu svědka **Jána R.**, jenž potvrdil, že poškozená Monika K. byla obžalovanému nevěrná s ním a popsal okolnosti, za nichž k tomu došlo. S manželi K. se seznámil prostřednictvím své dřívější přítelkyně Denisy B., s níž se rozešel někdy na jaře 2010. Proběhly i nějaké návštěvy u K., společné výlety a grilování. V Karviné byl i na diskotéce, kde byla jeho přítelkyně společně s Monikou, zastavil se tam jen na chvíli. Tehdy se dostal k telefonnímu číslu od Moniky. Připustil, že byl v následné době s ní v písemném kontaktu přes facebook a když měl problémy s přítelkyní Denisou, chtěl, aby mu poradila, jak vztah zachránit. Už předtím si však všiml, že Monika po něm tzv. pokukovala, ale v té době to nějak neřešil. Manželé K. na něj působili nemasným, neslaným dojmem, jejich vztah mu připadal chladný, jakoby žili vedle sebe, nikoliv spolu. Měli však krásnou, úžasnou, ale trochu rozmazlenou dceru, která byla hodně vázána na Moniku, stále okolo ní chodila. V následné době se zmínil jednou před Monikou, že bude pracovně ve Frýdku-Místku či Ostravě, načež mu ona odepsala, že bude také v Ostravě, potkali se na parkovišti a on ji vezl do Karviné. Z iniciativy Moniky začali spolu laškovat, ale tehdy k intimnímu styku ještě nedošlo, Monika se jen pokoušela o orální sex. To bylo v době, kdy již měl problémy s přítelkyní Denisou. Tehdy mu přítelkyně vyčítala, že ví, že byl s Monikou a tvrdila, že o tom ví i její manžel. Poté si psali dále přes sociální sítě, čas od času si i zavolali, Monika mu říkala, že jí manžel kontroluje facebook, tak si začali psát e-maily, pak zase chtěla, ať jí píše na jiný facebook, zřejmě z důvodu zmíněné kontroly ze strany obžalovaného. Naposledy se setkali v Českém Těšíně, byli společně v nějaké kavárně a pak odjeli do penzionu, kde spolu měli intimní poměr. Strávili tam 4-6 hodin, Monika byla po celou dobu dost nervózní, ale strašně náruživá, bylo dle svědka vidět, že nemá možnost si tzv. užít. Během té doby jí obžalovaný opakovaně volal snad 3-5x, kdy za této situace byla vidět na Monice okamžitá změna chování, zbledla, měla kamennou tvář, změnila tón hlasu a klidně sdělila obžalovanému, že je v práci, proto nemohla telefon hned zvednout. Tehdy mu rovněž darovala dražší pánský parfém. Od té doby se s ní už nesetkal. Svědek zdůraznil, že dle jeho vnímání Monika v té době trpěla absolutním nedostatkem citu ze strany jiné osoby směrem k ní. Z výpovědi svědka plyne, že potom si ještě s Monikou 2x telefonoval. Poprvé mu sdělila, že nafotila nějaké fotky a že měla nějakou „afěrku“, což neměl být ojedinělý případ. Pochopil, že měla s někým poměr. Ve druhém případě byla úplně hotová, protože jí měl obžalovaný na něco přijít. Bylo to někdy v roce 2011-2012, tehdy ho prosila, aby všechno zapřel, pokud mu bude obžalovaný volat. Byla skutečně zoufalá a prosila ho, ať o nich

nikomu nic neříká. O událostech v Egyptě se dověděl s nějakým časovým odstupem. Hovořil o tom s Denisou B. a Světlanou C., přičemž posledně jmenovaná mu přeposlala i e-maily, které jí psal obžalovaný, v nich tvrdil, že je nevinný. Denisa mu později rovněž telefonovala, že má e-maily, ve kterých mu obžalovaný vyhrožuje smrtí. Přesný obsah těchto e-mailů si nepamatuje, jelikož jich bylo hodně. V podstatě v nich zaznívalo, že si ho najde, že ho zabije, že za všechno může on. E-maily jen četl, nemá je k dispozici. Osobně mu obžalovaný nevyhrožoval, ani jej nekontaktoval.

Svědčce Kateřina J. a Šárka L. se vyjádřily toliko k událostem, které nastaly po návratu obžalovaného Petra K. z Egypta do ČR, o okolnostech navázání kontaktu s ním, obsahu jejich komunikace a potvrdily, že s ním měly intimní poměr.

Z výpovědi svědkyně **Kateřiny J.** plyne, že obžalovaného znala od vidění z dřívější doby. Informace o událostech v Egyptě měla jen z médií, obžalovaného jí bylo líto, proto po jeho návratu v měsíci listopadu jej oslovila a pak navázali bližší vztah. Obžalovaný zprvu uváděl, že není na nějaký vztah připravený po tom, co se mu stalo a že si váží její podpory. Posléze se začali pravidelně stýkat, ze začátku 1x týdně, později 3-4x týdně. Byli i v telefonickém spojení, obžalovaný jí volal každý den a psal jí SMS zprávy. Jelikož obžalovaný byl mediálně známou osobou, vyhýbali se při schůzkách místům s větší kumulací lidí, restauracím apod. Přesto byli novináři přistiženi dne 13.12.2013. V bytě obžalovaného byla asi 3-4x, naposledy se setkali na Štědrý den, kdy u něj i přespala. O tom, co se stalo v Egyptě, se nebavili. O nějakých manželských problémech se jí obžalovaný nezmiňoval. Koncem listopadu nebo začátkem prosince došlo mezi nimi poprvé k intimnímu styku, ale už dříve měl obžalovaný dvousmyslné narážky s erotickým podtextem. Při sexu se choval normálně. K sexuálním stykům docházelo jen v bytě obžalovaného. První a druhý svátek vánoční jí obžalovaný již neotevřel dveře bytu, telefonicky jí sdělil, že nemá náladu, pak jí sdělil, že chce být nějakou dobu sám a nakonec se od pana Š. dověděla, že ho oslovila nějaká jiná žena z Čech, což sice obžalovaný popřel, ale dál se již nekontaktovali. Dle svědkyně byl obžalovaný až moc klidný, pořádkumilovný, velmi dbal na svůj zevnějšek, byl takový narcis. V soukromí se choval normálně, byť navenek působil důležitě a nepřístupně.

Svědčce **Šárka L.** dosvědčila, že obžalovaného oslovila jako první, protože ji fyzicky přitahoval. V listopadu 2013 mu napsala dopis, v němž mu nabídla svou podporu, poslala mu také svou fotku (viz č.l. 550-551). Napsali si potom pár e-mailů a následně se obžalovaný zase odmlčel až do 25.12.2013, kdy jí opět napsal. Potom si psali téměř každý den, začali si i telefonovat a poprvé se setkali 2.1.2014, kdy za ní obžalovaný přijel autem, tehdy je přistihli novináři, kterým ujeli. Již při prvním setkání došlo k intimnostem a pohlavnímu styku, obžalovaný byl nervózní, stále se díval z okna, zda náhodou tam nejsou novináři. Tvrdil jí, že má sex poprvé od události v Egyptě. Jí to ale přišlo zvláštní, neboť samotný styk trval dlouho, přes hodinu, bez toho aniž by obžalovaný dosáhl vyvrcholení. V dalších hovorech s obžalovaným se ptala i na jeho sestru, zda jsou v kontaktu, na což jí sdělil, že ne. Tvrdil jí, že se od něj odpojila, protože měla přístup na jeho e-mail a našla tam, že rozprodává věci po zemřelé manželce a taktéž tam našla nějaké pornografické fotky. Svědkyně dále vypověděla, že o své manželce před ní hovořil velmi nepěkně. Mimo jiné uváděl, že chtěl mít s ní orální sex, ale ona řekla, že jen za 1.000 Kč, načež on vstal, vytáhl peníze z peněženky a hodil je na noční stolek. Zmiňoval se i o její závislosti na facebooku, měla si psát s nějakými muži, měla mít deset e-mailů a snad deset profilů na facebooku, ale o tom, že by se s ním chtěla manželka rozvést před odjezdem do Egypta, prý nevěděl. Dále z výpovědi svědkyně je zřejmé, že se jí obžalovaný zmiňoval v podstatě o všech negativních informacích ohledně Moniky K. Tvrdil jí, že si je jistý tím, že to byla Monika, kdo je chtěl

všechny otrávit. Když mu oponovala, zdůrazňoval, že neví, čeho jsou ženy matky schopny, že většinou travičky jsou ženy. Zmiňoval se rovněž o tom, že během dovolené měli mít s manželkou nějakou hádku a rovněž se jí svěřil s tím, že manželka s ním na dovolené nechtěla spát. K jejímu dotazu, jak se mohl s její smrtí tak rychle vypořádat, argumentoval tím, že truchlil celé tři měsíce v Egyptě. O dceři Klárce nechtěl příliš hovořit, když začali na toto téma mluvit, tak se rozplakal. Prohlašoval, že pokud to v Egyptě udělala jeho manželka, tak má sto chutí ji z hrobu vyhrabat a oddělit ji od Klárky. Svědkyně rovněž poukázala na podrážděnost obžalovaného za situace, kdy mu vyčetla, že jako chlap se měl o nemocné postarat, i kdyby mu bylo sebehůř. Taktéž ji vyzval, aby vymazala všechny jejich e-maily, přesto si některé uchovala. Dále svědkyně popsala další dvě setkání s obžalovaným i intimnosti, které probíhaly po telefonu, jejichž intenzita se postupem času zvyšovala a v některých hovorech docházelo i k sexu po telefonu. Tato problematika byla náplní většiny jejich hovorů. Časem si uvědomila, že něco není v pořádku, když obžalovaný stále hovořil o svém ukájení se při pohledu na její fotku apod. Při poslední schůzce někdy v únoru 2014 v autě prováděli praktiky, o nichž se dříve bavili po telefonu, ale obžalovaný již byl k ní odtažitější, jako by ho to již nezajímalo. V dalších dnech frekvence i délka jejich telefonátů se snižovala, obžalovaný se při nich projevoval jinak, při posledním kontaktu byl velmi nervózní a pak přišlo jeho zadržení a obvinění, což byl pro svědkyni velký šok, protože mu věřila. Výpověď svědkyně je dokreslována nadto doloženou e-mailovou komunikací s obžalovaným a hovory přes Skype (viz č.l. 552-643), jakož i záznamy o odposlechu telefonických hovorů, jak bude zmíněno níže.

Z výpovědi svědka **Martina K.**, reportéta spol. CET 21 s.r.o., soud zjistil, že společně s kamarádem přiletěli do Hurghady dne 2.8.2013. V následujících dnech navázali kontakt s obžalovaným a překvapilo je, že chtěl komunikovat a spolupracovat s médií za situace, v níž se nacházel. Obžalovaný mu připadal při prvním setkání vyloženě pokleslý, ale nepřišlo mu, že by prožíval to, že přišel o manželku a dceru. Na nic si před ním nestěžoval a ani neplakal. Neprojevil city, které by svědek očekával. Již v den jejich prvního setkání ve večerních hodinách proběhl obsáhlejší rozhovor s obžalovaným do živého televizního vysílání. Od 7.8. do 17.8.2013 s ním pak byli v každodenním kontaktu, řešili, co se bude v daný den vysílat ve zprávách, někdy si šli společně vyčistit hlavu, obžalovaný většinou ležel na pláži pod slunečníkem a pracoval s tabletem a také společně chodili na večeri. Byli s ním v kontaktu téměř 12 dnů, pořád natáčeli rozhovory a reportáže, přičemž obžalovaný, byť se ho ptali, nechtěl ani jeden den vysadit nebo odpočinout si. Po celou dobu neprojevil lítost nad tím, co se stalo. Dle názoru svědka litoval jen sám sebe a nejvíce ho zajímalo, co bude s ním, pořád se jej na to dotazoval. O manželce se zmiňoval dost negativně. Hovořil o jejím facebooku, kde měla jenom nějaké chlapy. Pronášel své úvahy, jestli v tom nemohla mít prsty, že třeba chtěla zabít celou rodinu, přičemž ho stále zajímalo, co si o tom myslí on. Stále operoval s tím, že se jednalo o otravu a že sám byl v nemocničním zařízení. Do detailu jim popisoval dění od předcházejícího dne, než jim začalo být špatně a zmiňoval hlavně sebe, pak že bylo špatně Monice, o Klárce mluvil minimálně. V podstatě pořád dokola vedl řeč o tom, komu bylo více zle a komu méně. Z výpovědi svědka dále plyne, že při jejich prvním setkání mu obžalovaný rovněž předal nahrávku, kterou měl ve svém telefonu, v níž podrobně popisoval, co se stalo a jeho pocity. Požádal jej, aby nahrávku poslali jeho sestře a aby si ji rovněž poslechl. Pak ho zajímalo, co si o tom myslí. Často se ho ptal i formou, „proč by to Monika udělala“ a vzhledem k tomu, jak se o ní vyjadřoval, mu bylo kolikrát divné, proč spolu žili, když na ní nenechal niť suchou. Z jeho vyjadřování mu nepřišlo, že by měl svou manželku rád, spíše, jako by nad ní stál jak policajt. Stále se opakoval a stále řešil, proč by to udělala, když měla všechno. Chování obžalovaného vnímal tak, že ji chce nějakým způsobem do toho dostat, aby mu jeho úvahy potvrdil nebo vyvrátil. Velmi ho rovněž překvapilo, že když sledoval pohřeb

manželky a dcery na internetu, na otázku, zda chce být u toho sám, odpověděl mu, že ne, že je to v pořádku, že ho mohou dokonce natáčet. Tehdy si poprvé všiml, že projevil nějakou emoci. Vypadalo to, že potahuje, ale plakat ho neviděl. Seděl na posteli a podpíral si hlavu rukou. Zakoupil mu předplacenou kartu na 20 GB dat, kterou využíval ve svém tabletu a velmi byl rozhořčen, když neměl signál na internetu, protože nemohl sledovat, co se o něm píše. Zprávy na internetu četl i během noci a druhý den ráno mu vykládal, co si o něm myslí veřejnost, média a co kde o sobě četl. Pak na to nějakým způsobem v reportáži reagoval v tom smyslu, že když se psalo, že nebrečí, tak na druhý den v reportážích brečel. Když z Hurghady odlétali, tak se s nimi šel rozloučit a ač své emoce do té doby nedával najevo, u toho brečel. Dále svědek poznamenal, že ještě v Egyptě tvrdil, že se nemůže vrátit do svého bytu, že tam nebude moci spát, ale po návratu se choval zcela jinak.

Obdobně svědek **Etienne Michel B.**, redaktor primárně píšící do deníků Blesk, Aha!, se vyjádřil ke kontaktům s obžalovaným z titulu své profese, kdy poprvé se s ním setkal koncem srpna 2013 v Egyptě. Při prvním kontaktu jim obžalovaný sdělil, že je očekával, zřejmě měl informace od své sestry, která věděla, že se za ním chystají. Sdělili mu, že s ním chtějí udělat rozhovor, přičemž on reagoval tak, že jim zakázal jakékoliv nahrávky a mluvil s nimi pod podmínkou, že se nikde nic neobjeví. Působil zoufale, stále opakoval, že neví, jak mohly umřít a že mu vadí, že ho všichni odsoudili. V tomto duchu se nesl rozhovor možná dvě až tři hodiny. Dohodli se na dalších schůzkách s tím, že obžalovaný silně trval na tom, že oni jsou jedni z těch, kteří můžou za to, že je pronásledován v tisku. Měl snahu vytvořit o sobě lepší obraz. Při schůzce následující den kvitoval, že článek byl dobrý a byl překvapen z diskusních příspěvků pod článkem, že vyznívaly v jeho prospěch, pokud šlo o důvody, proč to udělal nebo neudělal. Rozhovor s obžalovaným pokračoval ve stejném duchu, ale s větší otevřeností, vysvětloval jim různá svá vystoupení v médiích, litoval se a mluvil o Monice a Klárce. I toho dne nepořídili žádný rozhovor, jenž by byl nahrán, ale bylo znát, že obžalovaný je rád za přítomnost Čechů. Na večeri se nenechal pozvat, jediné, o co si řekl, byla cola, což mu přišlo zvláštní u člověka, který se měl údajně otrávit z coly, že z ní nemá strach. Následující den již souhlasil s napsáním článku i s jeho vyjádřením, ale vše, co chtěli publikovat, mu museli předložit k přečtení. Tato praxe fungovala i v následné době. Jelikož si obžalovaný stěžoval na dluh 60.000 Kč u společnosti O2, jeho žádost o snížení dluhu předal redakci Blesku. Další věc, kterou pro něj zařídil, byl internet. Již dříve měl od redaktorů NOVY nějakou kartu na využívání internetu a on s kolegou fotografem mu ve vestibulu hotelu Sae Garden našli místo, kde se dal chytat zdarma internet přes wi-fi z vedlejší restaurace, zároveň mu nainstalovali Skype do jeho tabletu, čímž měl možnost obžalovaný celou dobu sledovat v tabletu články a diskuse, což ho enormně zajímalo. Nikdy je nechtěl pustit do svého pokoje, až nakonec ho fotograf přemluvil, že jej chce vyfotit, jak žije. V pokoji měl sbalený kufr, údajně kdyby kdykoliv přišlo nařízení jet domů. Nahoře v kufru měl obrázky, které kreslila Klárka, přičemž před nimi je zničehonic vzal, začal v nich listovat a při tom se rozbrečel. Z výpovědi svědka plyne, že před ním plakal několikrát, bylo to vždy, když mluvil o Monice a Klárce. Při jejich odjezdu z Egypta 10.9. nebo 11.9.2013, byl obžalovaný evidentně smutný, zvykl si na ně. Svědek dále poznamenal, že se snažili dostat do hotelu Titanic Palace, ale bylo jim řečeno, že tento hotel ani sousední hotel Titanic Beach, které jsou propojeny chodbami, nejsou v provozu kvůli úbytku turistů, což bylo zapříčiněno zřejmě nepokoji v Egyptě. Po návratu do ČR obžalovanému občas zavolal a po Skypu řešili články, všechny mu posílal, on si je předem četl a lze tedy říci, že vycházely z jeho strany autorizované. Hlídal si, co se o něm píše. Tato spolupráce fungovala až někdy do 3.10.2013, kdy se dověděl, že mu egyptský prokurátor prodloužil lhůtu ještě o měsíc. Tehdy jej obžalovaný kontaktoval, byl zoufalý a dotazoval se, zda svědka nenapadá, jak by se mohl dostat z Egypta. Rozhovor byl ukončen bez nějakého výsledku. Následně se na ně začal

vztekat, že mu stejně nepomohli, čímž myslel Blesk, a nemá smysl s nimi mluvit. Od té doby se odmlčel. Po návratu z Egypta se jim zprvu vyhýbal, následně jim naznačil, že by nebylo špatné, kdyby z jejich další spolupráce tzv. něco kápl, byť takto přímo to neuvedl. Svědek potvrzuje, že si obžalovaný představoval částku asi 100.000 Kč, ale po jednání se dohodli na 30.000 Kč. Konkrétně se jednalo o částky 10.000 Kč za fotku u hrobu, za rozhovor a fotku, jak jde poprvé do práce. Tím se dostaly jejich vztahy na dřívější úroveň. O kontaktech s ženami v prosinci 2013 a lednu 2014 se vyjadřoval, že šlo jen o kamarádky. Obžalovaný jej rovněž kontaktoval s tím, že má zajímavé téma ohledně dědictví po manželce a dceři. Taktéž byl obžalovaný nadšený, když se někdy v té době objevila informace o tom, že jeho manželka měla deprese, chodila k psychiatrovi a měla v Egyptě spáchat sebevraždu i s dcerou s tím, že chtěla zřejmě otrávit i jeho. K tomu svědek uvedl, že tato informace měla údajně pocházet přímo od obžalovaného, který pak před ním vyjadřoval svou radost a úlevu nad tím, že o tom vyšel článek. Dle svědka byl obžalovaný hodně přemýšlivý člověk a přepočítával vše na hodně tahů dopředu, měl rovněž manipulativní sklony. Svědek byl v Hurghadě ještě jednou v polovině května 2014 s fotografem, jenž pořídil fotky k případu Petra K., přičemž fotografie pořízené v září 2013 a květnu 2014 v celkovém počtu 300 ks poskytl policii, kdy mezi nimi jsou i fotky z hotelu Titanic Palace, nikoliv však z pokoje č. 6343, kde v kritické době byla ubytována rodina K. Z výpovědi svědka plyne, že všechny pokoje hotelu Titanic Palace jsou stejné, mají stejnou dispozici, čímž má na mysli umístění koupelny a postelí. Fotografie pak pocházejí z obou pokojů orientovaných jak napravo, tak nalevo. Poznamenal, že pokoj s balkonem, jenž byl taktéž vyfocen, byl na stejném patře i stejně orientován, jak pokoj K. a byl od tohoto pokoje vzdálen asi 50-100 metrů. Zmíněné fotografie jsou založeny ve spise ve složkách „Egypt květen 2014“ a „Egypt září 2013“ na č.l. 1143-1182.

Další svědek **Lukáš Č.**, vyšetřovatel Policie ČR v Praze se specializací na domácí násilí a synovec Stanislava Š. potvrdil, že byl posledně jmenovaným požádán, zda by si nemohl promluvit s obžalovaným, jenž měl být údajně zdrčen úmrtím manželky a dcery v Egyptě. Za tím účelem strýc zprostředkoval snad 3x jeho hovor s obžalovaným přes Skype v době, když se ještě nacházel v Egyptě, přičemž obžalovaného vždy zajímalo, jak a čím mohly být jeho blízké otráveny, nebo zda na pozvráceném triku mohou být stopy jedu. Sdělil mu, že možností otravy je hodně a triko ať nevyhazuje a poskytne policii. Po návratu obžalovaného do ČR svolil i k osobnímu setkání s podmínkou, že nebudou hovořit o jeho kauze, přesto obžalovaný opakovaně vznesl otázky týkající se tohoto případu, vždy mu však řekl, že do uzavření případu na toto téma s ním nebude hovořit. Řešili rovněž problém ohledně nálezů marihuany ve skřínce obžalovaného na pracovišti. Při schůzce na něj působil klidně a vyrovnaně, ale dával najevo, že se trápí tím, že se dosud nezjistilo, čím byly jeho dcera a manželka otráveny. Jeden nebo dva dny po jeho setkání byl pak obžalovaný zadržen Policií ČR.

Svědčyně **Alena V.** vypověděla, že byla v roce 2014 na dovolené v hotelu Titanic Beach, jenž je propojen s hotelem Titanic Palace a ze zvědavosti se byla podívat do míst, kde bydleli K., včetně zázemí tohoto hotelu, neboť chtěla vidět, kde k tragédii došlo. Na pokoji č. 6343 přímo nebyla. Pouze obecně se vyjádřila k elektrovybavení pokojů s tím, že toto je stejné v obou hotelích, dále k elektroinstalaci, rozmístění zásuvek, vypínačů apod. Nikde na pokoji nebyla žádná pojistková skříň, ta se nacházela na chodbě vždy společná pro dva pokoje, ve skřínce byly jističe a elektroměr. Jelikož se vyučila prodavačkou elektrotechnického zboží, jističe pozná. Pořídila rovněž fotodokumentaci mimo jiné zmíněných skříněk s jističi vedle vstupních dveří do jejího pokoje a videozáznam mimo jiné cesty od pokoje K. k místu s pitnou vodou, které následně poskytla policii (viz fotografie označené „kauza Egypt, V. Alena, nová složka“ a přiložené DVD č.l. 1184-1198).

Výpovědi z přípravného řízení posledních šesti zmíněných svědků, jakož i výpovědi svědků, kteří budou zmíněni níže, vyjma svědka Petra J. a Mgr. Richarda B., byly postupem dle § 211 odst. 1 tr. řádu v rámci hlavního líčení přečteny. Z výpovědí těchto dalších svědků nebyly zjištěny poznatky zásadního významu pro posouzení předmětné trestní věci.

Svědék **Petr J.**, profesí elektrikář a v dřívější době spolupracovník obžalovaného, uvedl, že ve spol. Damia v Karviné, kde s ním pracoval, ten vykonával pouze práci řidiče a není si vědom toho, že by se jej ptal na nějaké elektrověci. Při provádění elektro-instalačních prací nebyl obžalovaný přítomen.

Svědék **Mgr. Richard B.** potvrdil, že v letech 1992-1995 působil jako učitel na SOU technickém v Karviné, učil elektrotechniku a stroje a zařízení. Na žáka Petra K. si nepamatuje, po předložení katalogového listu k jeho osobě vyloučil, že by jej učil a taktéž vyloučil, že by obžalovaný absolvoval v rámci svého oboru mechanik, opravář strojů a zařízení výuku elektrotechniky. Nevzpomíná si, zda učební osnovy zmíněného oboru obsahovaly témata typu elektrotechnické výkresy, elektrospojky či elektromotory. Na odborném výcviku učňů se nepodílel.

Svědék **Martin S.**, vedoucí zákaznického centra CK Blue Style se mimo jiné vyjádřil k přijatým opatřením po zjištění úmrtí dvou klientů v Egyptě a taktéž ke zjištěním týkajících se obžalovaného Petra K. Uvedl, že každý klient sjednávající smlouvu o zájezdu s CK Blue Style má automaticky v ceně základní pojištění léčebných výloh a repatriaci u ERV pojišťovny. Obžalovaný měl ještě druhé cestovní pojištění u Allianz pojišťovny a.s. a ví, že došlo k nahlášení pojistné události u ní. ERV pojišťovna vyslala snad druhý den po tragické události lékaře, jenž je ujistil po prošetření na místě, že na předmětném hotelu není dle jeho zjištění žádný náznak nějaké epidemie. Další pobyt obžalovanému se zaručila zajistit jejich cestovní kancelář. Opakovaně rovněž komunikovali s jeho sestrou paní K. Následně od jejich resident managera v Egyptě se dozvěděl, že obžalovaný ponechal kufry s osobními věcmi své dcery a manželky na recepci v hotelu Titanic Palace s tím, že si je mohou vzít zaměstnanci hotelu. To mu přišlo trochu zvláštní, když v tomto hotelu zemřela jeho manželka a dcera. Resident manager následně na základě instrukcí od majitele CK převzal od hotelu tyto kufry a byly poslány do ČR za účelem předání pozůstalým. Nakonec oba kufry osobně vydal policii.

Další svědek **MUDr. Karel K.**, jenž vlastní firmu působící v oblasti výzkumu léků a žije v Rakousku, popsal, jaké kroky činil vůči obžalovanému poté, co se dověděl z médií o vyšetřované události a prezentaci případu v neprospěch obžalovaného. Potvrdil, že v listopadu 2013 napsal obžalovanému podpurný dopis, přiložil do obálky 5.000 Kč a nějaké doplňky stravy proti stresu, zároveň ho pozval na krátkou návštěvu Vídně a nabídl mu v případě zájmu zodpovězení nějakých medicínských otázek. Asi za tři týdny dostal děkovaný e-mail. Asi za 14 dnů v dalším dopise se snažil obžalovanému poradit, jak za dané situace přežít vánoční svátky a opět mu nabídl možnost konzultace. Nějak v prvním týdnu měsíce ledna 2014 mu obžalovaný zavolal, že by se rád s ním setkal a domluvili se, že se sejdou v Novém Jičíně, což se i stalo. Obžalovaný mu detailně popsal průběh jejich dovolené v Egyptě, zejména co se dělo předtím, než jim začalo být špatně, co vše dělali a jak se cítili poté. Lze konstatovat, že popis sdělený svědkem se ničím zásadním nevymyká tomu, jak obžalovaný zpravidla popisoval události jiným osobám. Jelikož celou dobu hovořili o tématu otravy, rozcházel se s obžalovaným se závěrem, že k úmrtí manželky a dcery došlo pravděpodobně na základě infekce, náhodné nebo úmyslné otravy. Z výpovědi svědka je rovněž patrné, že i jemu obžalovaný záměrně uváděl nepravdu, pokud jde o charakter kontaktu s Kateřinou J., kdy

tvrdil, že šlo o přítelkyni jeho manželky Moniky, které jen k její žádosti poskytl na ples manželčiny šaty. I toto svědčí o tom, že obžalovanému nečiní žádný problém upravovat si sdělované informace tak, aby vyznívaly v jeho prospěch.

Svědék **Jan K.**, manažer výroby na lakovně v automobilce Hyundai v Nošovicích, popsal pracovní náplň obžalovaného a jednotlivé úkony, které zpravidla vykonával. Zdůraznil, že byl šikovný, manuálně zručný, uměl řešit problémy, a proto mu nabídl, zda by mu nepomohl s rekonstrukcí svého rodinného domu. Pokud jde o elektrikářskou práci, k jeho dotazu mu obžalovaný sdělil, že to nedělá. V automobilce byli na tuto práci vyčleněni přímo vyškolení lidé.

V rámci hlavního líčení byla vyslechnuta k návrhu obhajoby rovněž psychologka Vazební věznice Ostrava **Mgr. Lenka H.**, která vysvětlila, že obžalovanému byla věnována větší pozornost, neboť se jedná o osobu stíhanou pro zvláště závažný zločin, byl proto u něj zvýšený režim kontrol a kromě vstupního pohovoru za ním v počátcích psycholog pravidelně docházel každý den. Kromě toho si obžalovaný požádal i o individuální pohovory, což je u osob ve vazbě běžné. Individuální pohovory probíhaly u obžalovaného zhruba 1x týdně půl až jednu hodinu. Jednalo se o řešení jeho aktuálního psychického stavu, jeho zklidnění a ventilační pohovory. Obžalovaný chtěl být zejména ujištěn, že pokud nic nespáchal, nemůže být odsouzen. Při pohovorech, které prováděla s obžalovaným ona, se destruktivní myšlenky neobjevily, maximálně se jednalo o různé rozlady a psychickou nepohodu odvislou od vývoje vyšetřování. Svědkyně zdůraznila, že diagnostiku ani psychologické vyšetření u obžalovaného nedělala, pouze s ním provedla několik testů pro svou potřebu, a pokud se jedná o deprese, testy neukázaly nic závažného, jen lehké deprese. Obžalovaný měl zájem stále řešit, jak mohlo dojít k úmrtí jeho manželky a dcery, kdo to mohl udělat, co bylo toho příčinou, a chtěl znát, jaký má na to názor.

Dalšími důkazy zásadního významu pro posouzení předmětné trestní věci jsou znalecké posudky. Především se jedná o **znalecké posudky z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství a toxikologie** podané znalci **MUDr. Markem Dokoupilem, MUDr. Margitou Smatanovou, Ph.D. a RNDr. Marií Staňkovou, Ph.D.** zabývající se příčinami úmrtí poškozených Moniky K. a nezl. Kláry K. Ze závěrů těchto znaleckých posudků a výpovědí znalců u hlavního líčení, včetně jejich vyjádření ke znaleckým posudkům předloženým v průběhu hlavního líčení k důkazu obhajobou, jak bude zmíněno konkrétně v pasážích týkajících se těchto znaleckých posudků, bylo zjištěno, že provedli prohlídky a pitvy, respektive repitvy těl obou poškozených ihned po jejich přepravě do ČR dne 9.8.2013, o čemž byl mimo jiné pořízen kamerový záznam založený na č.l. 2524 spisu, a při pitvě odebrali biologický materiál k následnému histologickému, sérologickému, chemickému a toxikologickému vyšetření. Repitva byla provedena s odstupem 10 dnů od úmrtí.

U poškozené **Moniky K.** byly **zevní prohlídkou** z úrazových změn zjištěny změny nasvědčující zasažení elektrickým proudem, a to na zadní straně krku, v dolní části zad a na levém bérce. Na zadní straně krku na hranici se zády byla šedohnědá popálenina podminovaných okrajů, která byla naznačeně pásovitá délky 7 cm a šířky až 1 cm. Téměř v návaznosti na dolní okraj popáleniny byly přítomny velmi povrchní čárovité oděrky kůže, které byly vzájemně rovnoběžné a tvořily pás šíře až 5 cm táhnoucí se šikmo dolů k pravostranné lopatce. V oblasti křížové krajiny zad na hranici s kostrčí byl defekt charakteru stržení pokožky velikosti 1x0,5 cm, spodina defektu byla šedo zelená. Na levém bérce vnitřně, na hranici s lýtkem se v horní třetině jeho délky nacházel svislý lehce zaoblený čárovitý pruh povrchního narušení kůže délky 10 cm. Byl hnědé barvy, téměř v pravidelných vzdálenostech

s drobnými tečkovitými hlubšími defekty. Kromě toho byly zjištěny krevní podlitiny na přední straně pravého bérce o velikosti 8x4 cm a na zevní ploše ve střední třetině levého stehna, v tomto případě se jednalo o podlitinu kruhovitou o průměru 6 cm. Zevní obvodová část paty pak byla s ložiskem černé barvy velikosti 4x3 cm. Kůže téměř celého těla byla nazelenalé barvy vzhledem k počínající autolýze. Ve vlasaté části hlavy a v celé délce přední strany trupu byly zjištěny stopy po již provedené pitvě. Při **vnitřní prohlídce** byla konstatována částečná fixace orgánů konzervační látkou (formolem), stav po neúplné pitvě (částečné odpreparování krčních orgánů, úplné odejmutí žaludku, části dvanáctníku, části slinivky břišní, části levého jaterního laloku, levé ledviny a močového měchýře). V kličkách tenkého střeva byl formol, v tlustém střevu se nacházela stolice. Repitvou byl prokázán těžký hemoragický otok plic, těžký otok mozku a výrazné překrvení všech orgánů těla, srdce bylo diletované, plněno větším množstvím krve. Provedenou pitvou nebylo zjištěno žádné morfologicky se projevující onemocnění přirozené povahy, žádné poranění mechanického charakteru ani stopy po požití korozivní látky. Následným **mikroskopickým vyšetřením** vzorků orgánů odebraných při soudní pitvě byl tento nález potvrzen, zvláště pak překrvení, hemoragický otok plic a těžký otok mozku. Histologickým vyšetřením myokardu byla v podélném řezu zastížena výrazně překrvená příčně pruhovaná srdeční svalovina bez známek hypertrofie a bez zánětlivé celulizace. Intersticiium bylo nápadně rozvolněné, svalová vlákna místy až chaoticky fragmentovaná, vytvářející obraz popisovaný jako bark-lyke myokard, tzv. vzhled stromové kůry. Jinde svalová vlákna vytvářela opticky zahuštěné hyperkontrakční pruhy a ložiska nápadného zvlnění vytvářející tzv. wave syndrom, neboli cik-cak uspořádání myokardu. V okolí drobných cév byly prokázány opticky prázdné prostory s eozinofilně se barvícími hmotami amorfního charakteru, místy i s jemnými kapénkami tuku. **Nález na myokardu svědčí pro úraz elektrickým proudem.** V příčném řezu kůže z míst defektu na krku byla zachycena epidermis korium, přičemž v centrální části řezu byla epidermis skokovitě zeslabena, téměř bez rohové vrstvy naznačeně homogenního vzhledu, s deformací bazofilně zbarvených jater. Konstatuje se rovněž i niťovité protažení jader v bazální vrstvě zeslabeného úseku, avšak jen málo vyznačené, jádra jsou nahuštěná, tyknotická. V místě defektu je pak pojivová tkáň podkoží ložiskovitě rozvolněná, v místě zeslabené epidermis s výrazně pozitivní reakcí v barvení Kongo červení a bez reakce v Alcianové modři. **Popisovaný obraz defektu na krku dle znalců odpovídá místu zasažení elektrickým proudem.** Ze závěrů znaleckého posudku je rovněž patrné, že znalci měli k dispozici zdravotní dokumentaci poškozené Moniky K., z níž plyne, že byla v roce 2004 vyšetřena v neurologické ambulanci pro bolesti krční páteře, v roce 2009 a 2011 pro bolesti hlavy a v letech 2011-2013 byla léčena Eliceou (antidepresivum) pro panickou úzkostnou poruchu. V dubnu 2013 byla vyšetřena pro občasná bušení srdce. Dle komplexního kardiologického vyšetření byl zjištěn normální nález na srdci bez poruch rytmu. Lékařem byla doporučena kontrola s odstupem čtyř měsíců bez nutnosti léčby či jakýchkoliv opatření. Co se týče **mechanismu nástupu smrti**, znalci na podkladě nálezů při soudní pitvě a výsledků komplementárních vyšetření dospěli k závěru, že poškozená Monika K. zemřela na akutní selhání srdce. Pitva včetně následného histologického vyšetření neprokázala žádné onemocnění přirozené povahy, která by selhání srdce vysvětlilo. Stejně tak podrobným kardiologickým vyšetřením z dubna 2013, tedy několik málo měsíců před šetřenou událostí, nebylo zjištěno žádné onemocnění ani žádná funkční porucha srdce. Na základě těchto zjištění lze konstatovat, že k selhání srdce poškozené došlo v důsledku zevní noxy a ze soudně lékařského hlediska se jedná o násilnou smrt. Znalci dále závěrují, že při negativní kompletní toxikologické analýze a současném zohlednění změn na kůži krku, zad a levého bérce na těle zemřelé se v daném případě jeví jako reálné a možné akutní selhání srdce v souvislosti s úrazem elektrickým proudem. Tento závěr pak z jejich pohledu velmi dobře koresponduje s histologickým nálezem především na myokardu. V této souvislosti znalci zdůrazňují, že

průkaz elektrického proudu z důvodu rychlého nástupu smrti, a tedy ne vždy se vznikem typických proudových známek v místě jeho vstupu a výstupu, patří mezi velmi problematické. Vnitřní nález při pitvě je totiž nespecifický a vytvoření proudových známek či naopak jejich nevytvoření (náhodný kontakt s osobou zasaženou proudem) je ovlivněno řadou nejrůznějších faktorů. Konečnou diagnózu elektrickým proudem lze stanovit až poté, co jsou vyloučeny jiné příčiny selhání srdce, a stejně tak bylo postupováno i v tomto konkrétním případě. Navíc se upozorňuje, že pokud v soudně lékařské praxi dochází k usmrcení dvou a více osob současně, pak kromě prudkých jedů či otrav plyny jde téměř výhradně právě o úraz elektrickým proudem. Na těle zemřelé nebyly zjištěny úrazové změny, které jsou přítomny a jsou sledovány při sebeobraně obětí. Na základě výše uvedených zjištění pak byl učiněn závěr, že **bezprostřední příčinou smrti je akutní selhání srdce při úrazu elektrickým proudem**, přičemž jde o smrt násilnou, která je v příčinné souvislosti se zasažením elektrickým proudem. Dobu smrti stanovil prohlížející lékař MUDr. Mostafa Ibrahim A. na 30.7. 2013.

U poškozené **nezletilé Kláry K.** byly **zevní prohlídkou** těla zjištěny známky po provedené pitvě s preparačními řezy ve vlasaté části hlavy, na přední straně trupu i krku. Tělo vykazovalo i známky rozvoje autolitických změn. Z úrazových změn byly na těle zjištěny pouze krevní podlitiny v oblasti levého kolena a pravého bérce. **Vnitřní prohlídkou** nebyly prokázány na mozku, krčních orgánech, orgánech dutiny hrudní a břišní, ani na skeletu lbi, trupu a končetinách žádné vitální úrazové změny způsobené hrubým mechanickým násilím, ani známky onemocnění přirozené povahy. Pod orgánovým listem osrdečníku byly tečkovité i drobné plošné krevní výrony. Komory srdeční byly dilatovány, vyplněny velkým množstvím tekuté krve, v trámčině komor se pak nacházely i kypré krevní sraženiny. Po pitvě provedené již v Egyptě byly mozek i orgány dutiny hrudní a břišní zachovány v anatomickém postavení, částečně fixovány provedenou balzamací. Na mozku byl proveden řez přes polokoule, rozštížen byl osrdečnickový vak. Odebrána byla levá ledvina, žaludek a dvanáctník. Dále byla odebrána část levého jaterního laloku a odstřižena byla i vrcholová část močového měchýře. V dutině hrudní i břišní se kromě orgánů nacházely nahnědlé hmoty želatinovitého charakteru. Na orgánech byly patrné známky po balzamací, kdy fixované okrsky byly tuhé, šedé i šedohnědé barvy. Dalším **mikroskopickým vyšetřením** byl ve vzorcích orgánů odebraných při soudní pitvě nález potvrzen. Ve vzorcích všech orgánů byly známky svědčící pro překrvení. V preparátech mozku a plic pak byly i známky otoku. Histologickým vyšetřením myokardu byla zastížena překrvená příčně pruhovaná srdeční svalovina bez známek hypertrofie, bez zánětlivé celulizace, intersticiem bylo rozvolnění, svalová vlákna místy až chaoticky fragmentovaná vytvářející obraz popisovaný jako bark-lyke myokard, tedy obdobně jak u poškozené Moniky K. Jinde svalová vlákna vytvářela opticky zahuštěné hyperkontrakční pruhy a ložiska nápadného zvlnění vytvářející tzv. wave syndrom. V okolí drobných cév byly prokázány opticky prázdné prostory s eozinofilně se barvícími hmotami amorfního charakteru, místy i s jemnými kapénkami tuku. **Nález na myokardu svědčí pro úraz elektrickým proudem.** Dále se ve znaleckém posudku konstatuje, že na podkladě skutečností uvedených ve zdravotní dokumentaci nezletilé, tedy ve zdravotní kartě vedené lékařkou pro děti a dorost MUDr. M, je možno uvést, že poškozená nezl. Klára K. za svého života netrpěla žádným závažným onemocněním postihujícím životně důležité orgány, čímž se má na mysli zejména choroby srdce včetně poruch tvorby a převodu srdečního rytmu, neurologická a psychiatrická onemocnění, tedy choroby postihující centrální nervovou soustavu a onemocnění plic. V dokumentaci nebyly nalezeny ani známky, které by popisovaly léčbu chorob provázených poruchami vnitřního prostředí, zejména onemocnění endokrinních orgánů, poruchy krvetvorby a systémová onemocnění. Poškozená tedy netrpěla žádnými chorobami, které způsobují náhlá úmrtí, tedy taková úmrtí, která nastávají zdánlivě z plného zdraví. Ve zdravotní kartě jsou toliko záznamy popisující recidivující banální infekční

onemocnění dýchacího systému, banální poranění a periodické prohlídky včetně aplikace vakcín navozujících imunitu proti přenosným chorobám. Uvedená byla i ojedinělá infekční průjemová onemocnění a poruchy močení, kdy však byly vyloučeny organické změny vylučovacího systému a následně bylo indikováno psychologické vyšetření. **Mechanismem rozhodným pro nástup smrti** bylo dle znalců zasažení poškozené elektrickým proudem, který vstoupil do těla oběti v místě se sníženým odporem kůže. Je důvodné předpokládat, že šlo o zasažení se vstupem a výstupem proudu v místě vlhké či mokré pokožky oběti na větší ploše. V souvislosti s tímto závěrem znalci zdůrazňují, že jde o úmrtí osmiletého dítěte, k němuž došlo současně s úmrtím jeho matky, tedy jde o současnou náhlou smrt dvou mladých zdravých jedinců. Provedenou pitvou nebyly na těle oběti prokázány zjevné úrazové změny ani onemocnění přirozené povahy, které by mohly vysvětlit nástup smrti. Po prostudování zdravotnické dokumentace poškozené je zřejmé, že tato nebyla léčena ani nevykazovala příznaky skrytých onemocnění, zejména pak chorob životně důležitých orgánů, které mohou způsobit náhlé úmrtí. Současné náhlé úmrtí dvou mladých zdravých jedinců lze považovat ze soudně lékařského hlediska za nereálné. Z uvedeného se pak logicky dovozuje, že šlo o současné úmrtí dvou mladých zdravých osob zapříčiněné působením zevních vlivů. Nález zjištění při pitvě svědčí pro nástup smrti při náhlém diastolickém selhání srdce, k němuž došlo bezprostředně po působení zevního faktoru, který navodil bezprostřední zástavu základních životních funkcí (srdeční činnost s krevním oběhem a dýcháním). Popsaný nástup smrti lze ze soudně lékařského hlediska vysvětlit poměrně úzkou skupinou zevních faktorů. Dále se konstatuje, že působení jedu provázené bezprostřední zástavou základních životních funkcí a rychlým nástupem smrti po aplikaci (plynné jedy, látky obsahující kyanidové ionty, některé rostlinné alkaloidy a léky způsobující bezprostřední zástavu srdce), které jsou standardně dobře prokazatelné toxikologickou analýzou, bylo vyloučeno. Vzhledem k místu úmrtí lze vyloučit i hypotetickou možnost udušení inertními plyny, k němuž může docházet v hermeticky uzavřených prostorách průmyslových provozů, v jeskyních, studních či vinných sklepech. Po vyloučení všech výše uvedených zevních činitelů, které by mohly způsobit bezprostřední zástavu základních životních funkcí, se tak zbývající reálně přípustitelnou alternativou jeví zasažení poškozených elektrickým proudem. Právě průchod elektrického proudu se zasažením srdce by dobře vysvětlil komplexní nález zjištěný při pitvě. Předestřený mechanismus by rovněž dobře korespondoval zejména s prokázanou současnou bezprostřední zástavou srdce dvou osob v diastolické fázi společně s histologickým nálezem, který se vyskytuje při úrazech elektrickým proudem. Daný mechanismus by korespondoval i s nálezem krevních výronů pod orgánovým listem osrdečníku, masívním překrvením orgánů a plicním otokem. U nezl. Kláry K. by pak zasažení elektrickým proudem korespondovalo i s přítomností krevních podlitin na obou dolních končetinách pro případ pádu na pevnou podložku standardně provázející průchod elektrického proudu kosterní svalovinou. Nepřítomnost nálezu proudových známek u nezl. Kláry K. v místě vstupu a výstupu elektrického proudu lze vysvětlit sníženým odporem pokožky, k čemuž mohlo dojít v důsledku vlhkého či mokrého povrchu těla či oděvu v místě vstupu proudu, případně vzhledem k vrstvě vodivého gelu na povrchu oběti, i výstupem proudu na větší tělesné ploše. Za takto předestřených podmínek totiž nedochází zejména k termickému působení elektrického proudu, což je podmínka vzniku kožních proudových známek. **Bezprostřední příčinou smrti** nezl. Kláry K. bylo **náhlé selhání srdce při zasažení elektrickým proudem**. Vzhledem k sekundárním změnám (provedení pitvy a balsamace těla) v daném případě nelze na podkladě zjištěného nálezu stanovit přibližnou dobu smrti. Ta byla stanovena prohlížejícím lékařem, stejně jak u poškozené Moniky K., na 30.7.2013. Ze zjištěného nálezu lze však dovodit, že smrt poškozené nastala v krátkém časovém úseku po započetí působení vyvolávajícího inzultu, bez předchozího postupného vyhasínání životních funkcí, což je charakteristické zejména pro smrt způsobenou infekčními chorobami včetně

infekčních onemocnění zažívacího traktu i většiny alimentárních otrav s postupným selháváním orgánových systémů.

Toxikologickým vyšetřením biologických vzorků poškozených Monika K. a nezl. Kláry K., jakož i z vlasů a skvrn z trika obžalovaného Petra K. byla učiněna následující zjištění. Ve vzorku krve obou poškozených odebrané při soudní pitvě byla stanovena nulová koncentrace alkoholu. K toxikologickému vyšetření byla dodána od obou poškozených část jaterní tkáně, část ledviny, část plic, střevní obsah, krev odebraná ze splavů lebních, krev odebraná z dolní končetiny a obsah jícnu Kláry K. S negativním výsledkem byla provedena komplexní toxikologická analýza na průkaz léků ze skupiny analgetik, psychofarmak, hypnotik, alkaloidů (nikotin, strychnin, atropin, skopolamin aj.), opiátů (morfin a jeho deriváty, fentanil, buprenorfin, metadon aj.), kardiak (digoxin, oleandrin aj.). Byla rovněž provedena toxikologická analýza psychofarmak, která nelze zachytit GC-MS technikou. Stejně tak v biologickém materiálu zemřelých nebyla prokázána přítomnost těkavých látek, kyanidu ani jeho metabolitu, karbonilhemoglobinu, etylenglykolu, kovů, spor hub a amanitinů. Nebyla prokázána ani zvýšená koncentrace inzulinu. Ve vzorcích jater krve a obsahu jícnu (u Kláry K.) byla vyloučena přítomnost toxikologicky významných extraktivních látek a jedů. **Na základě provedeného komplexního toxikologického vyšetření byl učiněn závěr, že v době, kdy došlo ke smrti poškozených, tyto nebyly pod vlivem toxikologicky významných látek.** Kromě toho se znalci (zejména znalkyně z odvětví toxikologie) vyjádřili k lékům, čisticím prostředkům a dalším chemikáliím, které byly užívány v domácnosti rodiny K. nebo na pracovišti obžalovaného a poškozené Moniky K., kdy seznam látek za tímto účelem poskytl jejich zaměstnavatelé, přičemž závěrovali, že toxikologickým vyšetřením biologického materiálu odebraného při pitvách nebyla prokázána přítomnost žádné z takovýchto látek či jejich účinných složek. Rovněž byl toxikologickému zkoumání podroben materiál zajištěný na tričku žluté barvy, který ještě z Egypta zaslal Policii ČR obžalovaný s tím, že ve skvrnách odebraných z tkaniny předloženého trička nebyla prokázána přítomnost žádných toxikologicky významných extraktivních látek. Negativně vyzněla rovněž toxikologická analýza vlasů obžalovaného.

Z dodatku výše zmíněného znaleckého posudku pak mimo jiné plyne, že repitva zemřelých provedená na Ústavu soudního lékařství FN Ostrava probíhala literárně stanovenou standardní metodikou a byla provedena pitva všech orgánů a vnitřních struktur kromě pitvy žaludku, který byl odpreparovaný v Egyptě, a bez možnosti zhodnocení obsahu močového měchýře, který byl po předchozí pitvě otevřený. Rozsah a průběh pitev poškozených zemřelých Moniky a Kláry K., zadokumentovaných ve Zprávě lékařské patologie pro proces číslo 3410, rok 2013, ředitelství odd. Al Ghardaquah (egyptské pitvy), není v hrubém rozporu se zjištěnými konstatovanými v době před provedením repitev zemřelých. Poukázali však na to, že je ve zprávě uveden nálezný na orgánových systémech, které nebyly podrobeny reparaci. Pitva zemřelých provedená v Egyptě, ani následná fixace těl, respektive balsamace za účelem zpomalení posmrtné autolýzy, neměly vliv na nálezy zjištěné při repitvě zemřelých ani na jejich hodnocení. Při repitvě bylo zajištěno dostatečné množství vzorků biologického materiálu za účelem laboratorního vyšetření, především provedení komplexní toxikologické analýzy. Z tohoto pohledu chybějící žaludek, respektive obsah žaludku či močového měchýře, nebyly nezbytné pro toxikologickou analýzu. Sekundární změny včetně rozvoje autolýzy, provedené balsamace, dříve provedené preparace apod. vyžadují vždy důsledné dodržení literárně stanovených preparačních metodik a rozšířenou standardní paletu doplňujících komplementárních vyšetření odebraného biologického materiálu. Co se týče samotných závěrů egyptské pitvy, znalci konstatují, že tyto nemají žádný vliv na závěry ze soudní repitvy jimi provedené. Dále zdůrazňují, že bez provedení komplexní pitvy včetně preparace všech

orgánových systémů nelze stanovit známky snížení hydratace, zvracení či nález svědčící pro průjemové onemocnění probíhající těsně před úmrtím. Hypotetická možnost subakutní či chronické letální otravy vyslovená na podkladě absence specifických morfologických příznaků i negativního výsledku toxikologických vyšetření nekoresponduje s nálezem zjištěných preparací orgánů svědčící pro náhlý, rychlý nástup smrti. Dále zdůrazňují, že popisovaný průběh otravy s dominujícími, řadu hodin trvajících gastrointestinálními obtížemi, jak tyto prezentoval obžalovaný ve své výpovědi, by byl vysvětlitelný skupinou jiných látek s dávivými účinky či anorganickými látkami. Tyto jsou však dobře známé a jsou standardně stanoveny toxikologickou analýzou. Zvláště anorganické látky jsou pak stanovitelné i v dlouhém časovém horizontu po úmrtí, jak též vysvětlila znalkyně toxikoložka RNDr. Marie Staňková, Ph.D. u hlavního líčení, kde rovněž poznamenala, že by analytické přístroje, které mají k dispozici, byly schopny detekovat i takové jedy, které jsou v ČR neznámé a vyskytují se jinde ve světě, avšak žádná taková látka se v odebraném biologickém materiálu nevyskytovala. Mimo to se znalci rovněž vyjádřili k otázkám souvisejícím s posmrtnými skvrnami obou poškozených, kdy na podkladě lokalizace posmrtných skvrn na těle zemřelé nezl. Kláry K. dovozují, že tato se primárně po smrti nacházela v poloze na břiše, z níž byla v časovém horizontu cca 10 hodin přemístěna do polohy na znak. Tato manipulace by vysvětlila vytvoření posmrtných skvrn a fixaci v obličeji, na přední straně levé dolní končetiny a na zadních částech trupu a končetin. Nález na těle zemřelé nezl. Kláry K. tedy svědčí pro posmrtnou manipulaci ve smyslu přemístění z polohy vleže na břiše do polohy na záda. Pakliže ze spisu vyplývá, že smrt jmenované byla zjištěna dne 30.7.2013 v době kolem 03:00 hod. ranní, lze uvést, že časový interval nutný k fixaci posmrtných skvrn nejméně 10 hodin nekoresponduje se skutečnostmi uvedenými obžalovaným ve spise, tedy že s ní komunikoval mezi 21:00-22:00 hod. dne 29.7.2013. Z nálezů na těle zemřelé Moniky K. nelze dovodit jednoznačnou polohu těla v době smrti. Pokud jde o působení elektrického proudu, znalci konstatují, že po vyloučení všech možných kardiotoxických nox bylo přihlédnuto ke změnám na kůži Moniky K., které měly charakter proudových změn. Účinky elektrického proudu pak byly potvrzeny mikroskopickým vyšetřením srdce obou zemřelých. Na dalších vnitřních orgánech úraz elektrickým proudem ke změnám morfologického charakteru standardně nevede. Absence typických proudových známek u poškozené nezl. Kláry K. je velmi dobře vysvětlitelný přímým plošným kontaktem poškozené s druhou osobou, v daném případě konkrétně s matkou, v danou chvíli zasaženou elektrickým proudem. Dále se v doplňku uvádí, že vzhledem k prokázané příčině smrti nelze vyloučit, že tmavé zabarvení na levé patě zemřelé Moniky K. mohlo být místem výstupu elektrického proudu.

Znalkyně MUDr. Margita Smatanová, Ph.D. u hlavního líčení nadto doplnila, že úrazové změny zjištěné na krku a dalších částech těla poškozené Moniky K. v následné době prochází ještě vývojem, dochází k jejich dokreslování a mohou být zpočátku méně markantní, tudíž mohly být při pitvě v Egyptě přehlédnuty. Pokud jde o úraz na zadní části krku, pak na fotografiích zaslaných prostřednictvím TV NOVA (viz č.l. 4784-4798) není tato oblast dostatečně zadokumentována a pro špatný úhel nafocení jsou tato místa hůře hodnotitelná (viz zejména foto č. 17), přesto je na těchto místech změna viditelná. Zdůraznila, že změny na zadní části krku, v dolní části zad a na levém bérce zmíněné poškozené jevíly známky vitální reakce a vznikly za jejího života. K závěrům prezentovaným v doplňku soudně lékařského posudku zpracovaného k případu číslo 3410 pro rok 2013 Hurghada, kde se uvádí, že pitva v ČR nepřišla s jasným průkazem známek zasažení elektrickým proudem, uvedla, že provedenou pitvou a navazujícími vyšetřeními odebraného materiálu byly u poškozené Moniky K. jednoznačně objektivizovány proudové známky, přičemž souhrn učiněných nálezů a jejich komplexní vyhodnocení spolehlivě umožňuje učinit závěr, že příčinou smrti

poškozených je akutní selhání srdce při úrazu elektrickým proudem. Zároveň akcentovala ve vztahu k závěrům prezentovaným egyptskou stranou v tom směru, že příčinou smrti byla celková dehydratace a deficit tekutin v těle, že pitevní nález u poškozených, který učinili, je zcela v rozporu s udávanou diagnózou dehydratace.

Během hlavního líčení byl obhajobou zprvu předložen k důkazu ve věci úmrtí poškozených Moniky a Kláry K. **znalecký posudek** z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství zpracovaný **Prof. MUDr. Jiřím Štefanem, DrSc.**, v němž se zabýval posouzením posudků podaných egyptským soudním lékařem a znalci příbranými orgány činnými v trestním řízení - soudními lékaři z Ústavu soudního lékařství FN v Ostravě. V případě egyptského znaleckého posudku jen stručně zrekapituloval jeho závěry včetně doplňku. Pokud jde o závěry, které se opírají o soudní pitvu prováděnou v ČR, že poškozené zemřely jednoznačně v důsledku působení elektrického proudu, znalec uvedl, že k příčině smrti elektrickým proudem se nemůže vyjádřit, avšak znaky uvedené v posudku jako jednoznačné pro úraz elektrického proudu nejsou jednoznačně specifické, když histologické vyšetření, o které se tento závěr opírá, to nemůže jednoznačně prokázat, neboť podobné histologické změny na myokardu mohou být přítomny i u jiných příčin srdečního selhání. V podstatě se znalec takto vyjádřil jen o změnách zjištěných na srdci a zda tyto mohou být vyvolány výhradně působením elektrického proudu, aniž by v podaném posudku komplexně hodnotil všechny nálezy učiněné v souvislosti s provedenými pitvami poškozených Moniky a Kláry K., což je zřejmé i z jeho výpovědi u hlavního líčení. Tímto znalcem učiněný závěr, že elektrický proud nezpůsobuje na srdci jednoznačně specifické úrazové změny, však není v rozporu se závěru prezentovanými znalci MUDr. Dokoupilem a MUDr. Smatanovou, jak rovněž potvrdila posledně jmenovaná znalkyně v rámci vyjádření se k jeho znaleckým závěrům u hlavního líčení, kdy vyslovila plný souhlas s tím, že nález při vyšetření myokardu není specifický pouze pro úraz elektrickým proudem, ale tento nález v daném případě zapadá mezi další nálezy, které při pitvě učinili, zejména zjištění proudových známek na těle jedné ze zemřelých, jakožto jediných specifických známek pro úraz elektrickým proudem, které byly toliko diskrétní a současné vyloučení všech možných vyvolávajících nox, jak bylo rozvedeno v jejich znaleckém posudku, tedy vyloučení působení jedů, plynu, kardiální smrt. Zdůraznila, že vyšetření provedli ve velké šíři a rozsahu, přičemž učiněná zjištění do sebe zapadají a umožňují vyslovit spolehlivý závěr, že příčinou smrti bylo akutní selhání srdce při úrazu elektrickým proudem. Znalec obhajoby po vyslechnutí této argumentace proti postupu znalců příbraných orgány činnými v trestním řízení při hodnocení pitevního nálezu a provedených vyšetření nevznesl žádné výhrady, ba naopak dokumentaci zpracovanou znalci z Ústavu soudního lékařství FN Ostrava v dané trestní věci označil za velmi pečlivou. Jinak tomu však je v případě pitvy provedené egyptským patologem a jeho závěru. Zde poukázal mimo jiné na to, že nebyla provedena celá pitva, protože to není popsáno v protokolu, tedy nebyla pitvaná celá těla a z jeho pohledu nebylo postupováno správně. Víceméně dle jeho vnímání šlo o odběr orgánů na toxikologické vyšetření, které bylo negativní. S ohledem na rozsah provedeného zkoumání zpochybňuje rovněž možnost učinit závěr o tom, že poškozené trpěly průjmy a dehydratací, odmítá tvrzení egyptského patologa o trvalém spasmu po zásahu elektrickým proudem a v neposlední řadě konstatuje, že při negativní toxikologické analýze by si nedovolil učinit závěr, který zaujal egyptský patolog o otravě neznámou toxickou látkou. V podstatě tedy i tento znalec obhajoby zpochybňuje závěry učiněné ve znaleckém posudku egyptským soudním lékařem.

V průběhu hlavního líčení obžaloba předložila další **znalecký posudek** z téhož oboru, tedy oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství zpracovaný znalci **MUDr. Radkem Matlachem a MUDr. Igorem Fargašem**. Pro úplnost se poznamenává, že tito znalci měli

k dispozici ke studiu celý trestní spis, taktéž měli k dispozici videodokumentaci z pitev a měli možnost si prohlédnout histologické preparáty k pitvám Moniky K. a Kláry K., což považoval soud za postačující podklady pro vypracování posudku a postup odpovídající ustanovení § 110a věta 2. tr. řádu. Pomineme-li určité formální nedostatky tohoto znaleckého posudku, zejména absenci popisu histologického vyšetření zkoumaných preparátů a neúplnost fotodokumentace zkoumaných histologických preparátů, na které bylo následně v posudku odkazováno, a vycházíme-li toliko z učiněných znaleckých závěrů, je zde zřejmý v několika směrech rozpor se závěry znaleckého posudku zpracovaného znalci MUDr. Markem Dokoupil, MUDr. Margitou Smatanovou, Ph.D. a znalkyní toxikoložkou RNDr. Marií Staňkovou, Ph.D. (dále jen znalci ÚSL FN Ostrava). Předně tito znalci nepotvrdili místo kožního vstupu na hranici krku a horní části zad poškozené Moniky K. jako místo vstupu elektrického proudu. Dále nezjistili přítomnost vitálních změn v místě popisovaného defektu kůže, z čehož dovozují, že tento defekt vznikl po smrti a s příčinou smrti nijak nesouvisí. Naopak zjistili rozsáhlou lymfocitární infiltraci různých orgánů (srdce, střev, plíce) a počínající tvorbu zárodečných center ve slezině, tedy povšechnou nespecifickou aktivaci imunitního systému. Zdůrazňují, že ve znaleckých posudcích zpracovaných znalci ÚSL FN Ostrava uvedený závěr, že se nejedná o otravu (s odkazem na velké množství toxikologických vyšetření), je zavádějící. Z jejich pohledu by bylo korektní, kdyby závěrovali, že se nejedná o otravu žádnou z testovaných látek. V této souvislosti poukazují na bakteriální endotoxiny, které mají zcela odlišnou povahu a způsob detekce, což nebylo možno provedeným vyšetřením ani zachytit, přičemž se jedná o toxickou látku, která je schopna člověka usmrtit. Zmínění znalci konstatují, že stanovit bezprostřední příčinu smrti u obou zemřelých si nedovolí jednoznačně určit, protože žádnou variantu nelze 100% nebo téměř 100% potvrdit a současně ostatní vyloučit. Dle jejich znaleckých závěrů v případě Moniky a Kláry K. přicházejí v úvahu jako **příčina smrti** alimentární šok, dehydratace, otrava neznámou látkou, zánět či kombinace těchto možných příčin. Nelze rovněž zcela vyloučit i působení elektřiny, avšak pouze tak, že nelze vyloučit, nikoliv že by ji bylo možno potvrdit, protože usmrcení elektřinou působením na velké ploše těla nemusí zanechat zjistitelné stopy. Dále ve vztahu k morfologickým změnám, které byly přičítány průchodu elektrického proudu, poukazují, že tzv. „bark-lyke myocard“ není jednoznačně (specificky) změnou proudovou, ale jedná se o změny, které postihují tzv. těsné spoje buněk, vyskytují se při různých chorobných stavech a bývají zastíženy i na jiných orgánech. Dále poukazují i na možnost nerovností na noži krájecího mikrotomu při zhotovování mikroskopických preparátů, který může taktéž způsobit segmentování svalových vláken. Ohledně nitřovitého protažení jader pak poukazují, že se nejedná o známku proudovou, ale o známku termickou, která může být jak hypertermická (přehřátí, var), tak i hypotermická (podchlazení, zmrznutí). Kromě těchto zobecňujících závěrů se znalci vyjádřili téměř k třem desítkám otázek položených zadavatelem v návaznosti na závěry učiněné znalci ÚSL FN Ostrava, jak je velmi rozsáhle popsáno v podaném znaleckém posudku. V této souvislosti se považuje za potřebné zde poukázat pouze na konstatace znalců k některým z problematik. Pokud se jedná o závěr znalců ÚSL FN Ostrava, že zemřelé před smrtí neměly průjem a nezvracely, k tomu se uvádí, že i když v klíčkách tlustého střeva a v konečníku Moniky K. byla nalezena stolice mazlavého charakteru, lze konstatovat, že 24 hodin před smrtí mohla mít průjmové ataky, které však vzhledem k nálezu stolice netrvaly až do smrti, přičemž jako nejkratší doba, kdy musel průjem ustát, se uvádí přibližně 12 hodin před smrtí. Poté se Monika K. mohla najíst a již za 12 hodin mohla být potrava strávena a její nestrávené zbytky přeměněny ve stolici. Zde je však třeba poznamenat, že toto tvrzení nekoresponduje s výpovědí obžalovaného, jenž uvedl, že nic nejedl od 18:00 hod. 28.7.2013. Znalci je nastíněna i druhá možnost, že dříve, než začaly průjmové ataky, mohla jmenovaná pozřít nějakou stravu, průjmem nemusel být postižen úsek tenkého střeva navazující na žaludek a snědená potrava zůstala v tenkém střevě, přičemž po skončení průjmu

pokračovala do tlustého střeva a konečníku, kde pak byla při pitvě zjištěna. Zmiňované ataky průjmu obžalovaným tedy nelze vyloučit, avšak rozhodně netrvaly až do smrti. Znalci MUDr. Matlach a MUDr. Fargaš dále tvrdí, že prohlídkou mikroskopických preparátů ze vzorků odebraných při pitvě zjistili zejména u Kláry K. (méně u Moniky K.) ve střevní stěně shluky polynukleárů, tedy druhu bílých krvinek, které se nacházejí v místech s akutně čerstvě probíhajícím zánětem, což však znalci ÚSL FN Ostrava nepopsali a uvádějí jen drobná dispersní ložiska kulatobuněčné celulizace, což však není obraz akutně probíhajícího zánětu. Dále konstatují, že na základě popisu jícnu pitvajícimi lékaři nelze rozhodnout, zda 24 hodin před smrtí zemřelé mohly či nemohly zvracet. Příměs tráveniny v jícnu Kláry K. může být známkou zvracení, avšak mohla se tam dostat i po smrti z žaludku v poloze těla vleže, po povolení jícnového svěrače. K zjištěnému poranění kůže na hranici krku a horní části zad se těmito znalci uvádí, jak již bylo zmíněno shora, že vrstvy kůže nevykazují tzv. vitální známky, tj. vakuolizaci, a zejména není porušena kontinuita cév, jak při průchodu elektrickým proudem nastává. Poukazuje se zde, že v preparátu není patrna buněčná reakce tkáně na poškození (vycestování buněk monocitomakrofagového systému z cév směrem k poškozenému ložisku), proto se znalci domnívají, že popsané ložisko mohlo vzniknout delší dobu před smrtí a že by mohlo jít o popáleninu např. kulmou, případně ložisko vzniklé až po smrti. Další možností je v tomto ložisku termická změna způsobená výrazným chladem, tedy logicky až po smrti. Do této varianty zapadá i to, že pitvajícím egyptským lékařem tuto morfu nepopsal, i když znalci připouštějí, že jeho popis posmrtných změn je velmi chudý a tato morfa mu mohla uniknout pozornosti. Vzhledem k uvedenému je třeba zmínit, že z fotodokumentace doložené obžalovaným, např. viz fotografie Moniky K. ze dne 27.7. 2013, je zcela zřejmé, že tato neměla ve výše popisovaných místech žádné zranění či známky popáleniny. Co se týče ložiska na rozhraní zad a křížové krajiny, dle znalců se jeví jako otlak či oděrka kůže vzniklá po smrti s hnilobnými změnami a drobné škrábancovité morfy v okolí levé lopatky mají vzhled posmrtných změn a nejspíše mohly vzniknout smýknutím těla po drsném povrchu. V obou případech se poukazuje, že mikroskopické vyšetření nebylo znalci ÚSL FN Ostrava provedeno. K defektu na kůži zemřelé Moniky K. v oblasti krku se dále uvádí, že nebyla porušena souvislost kožního krytu, nebyly zjištěny ani žádné jiné známky, které s jistotou mohou stanovit průchod elektrického proudu v místě, jediné, co je možné považovat za jednoznačně stanovenou změnu, je nitřovité protažení jader, které však není nijak masivní, přičemž k tomu nedochází pouze v důsledku průchodu elektrickým proudem, ale jedná se o změnu obecně termickou ve smyslu tepla i mrazu. V tomto směru jsou však závěry znalců poněkud rozporné s další částí jejich posudku, kde se uvádí, že v histologickém preparátu z krku Moniky K. jsou sice zaznamenány termické změny, nejedná však o změny hypertermické (působení tepla), ale o změny hypotermické (působení chladu). Dále se znalci uvádí, že povrchová vrstva kůže navíc nebyla porušena, je pouze stištna, některé její části jsou možná sedřeny, ale pokožka jako taková není přerušena a nedošlo tedy k jejímu roztavení. Znalci se též zabývali otázkou metalizace, kdy konstatují, že zkoumáním zjistili částičky železa v malém množství v místě popisovaného úrazu. Při usmrcení elektřinou by však bylo možno očekávat nejspíše metalizaci mědi. Dále se znalci vyjádřili i k specifickým známkám defektu kůže v místě zásahu elektrickým proudem, kdy obecně uvádějí, že v těchto místech se vytvoří puchýř jako u spáleniny, sraštění kůže, vkleslina, hluboký kráter až zuhelnatění kůže, a to závisle podle napětí, intenzity procházejícího proudu a doby jeho průchodu, tedy podle intenzity vzniklého tepla. Může docházet rovněž i ke zmíněné metalizaci. V okolí proudových známek se může jednat o poškození drobných cév v podobě trhlin, jejich stěny, krvácení do okolí a vznik krevních sraženin, což u Moniky K. bylo vyloučeno. Na těle jmenované byly některé výše uvedené známky nalezeny (tepelný účinek na kůži v rozhraní krku a zad), avšak nejsou ve shodě s dalším nálezem, kdy v této souvislosti je znalci poukazováno na otok plic a mozku. Znalci zároveň připouštějí, že v místě vstupu

mohou být změny jen velmi diskrétní a nepřítomnost tzv. proudových změn nesvědčí ani proti, ale ani pro průchod elektrického proudu. Dále se znalci vyjádřili rovněž k zjištěnému masivnímu překrvení orgánu s tím, že pokud bylo makroskopicky zjištěno, mělo by být zjištěno shodně i v mikroskopických preparátech. V souvislosti se zmiňovaným překrvením orgánů konstatují, že znalci provádějící pitvu se vyjádřili v tom směru, že došlo k selhání srdce a že celý proces trval velmi krátkou dobu (vteřiny). Z jejich pohledu překrvení vnitřních orgánů, zvláště břišních, vznikne nikoliv při selhání rychlém. Pokud by se vše událo podle toho, jak to prezentují pitvající lékaři, nevzniklo by překrvení vnitřních orgánů, nevznikl by otok mozku ani otok plic, protože tyto projevy se nevytvoří během několika vteřin. Dále se znalci ve znaleckém posudku rovněž vyjádřili, zda nález zjištěný při repitvách, tzn. těžký hemoragický otok plic, těžký otok mozku a výrazné překrvení všech orgánů těla, srdce dilatované, plněno větším množstvím krve, mohl způsobit výhradně zásah elektrickým proudem. V tomto směru poukazují, že pokud vznikne hemoragický otok plic, jde o známku selhání levé srdeční komory. Stejně tak ovšem otok plic vzniká při zánětu plicní tkáně, jenž u Moniky K. nebyl prokázán, avšak u Kláry K. zánětlivé změny v plicích prokázány byly. Otok mozku pak vzniká při jeho úrazu, což v daném případě se nestalo, a rovněž v důsledku funkční poruchy v krevním oběhu, tzn. při selhávající činnosti srdce. Vzhledem k v obžalobě konstatované příčině smrti by to znamenalo, že poškozené po zásahu elektrickým proudem přeživaly, protože k rozvoji popsaných výrazných otokových změn je potřeba doba nejméně 10 minut. Selhávající činnost srdce však může nastat při jakékoliv jiné příčině, kdy ve vztahu k projednávanému případu se znalci domnívají, že mohlo jít o otravu chemickou látkou nebo biologickým toxinem z potravy. Dále tvrdí, že pokud by mělo dojít k okamžité zástavě srdce po zásahu elektrickým proudem u Moniky K., jak je tvrzeno znalkyní MUDr. Smatanovou, potom se otok plic a mozku nemůže vyvinout. Shrnují, že výše konstatovaný nález nesvědčí pro úraz elektrickým proudem, byť u úrazu elektrickým proudem mohl být za určitých okolností rovněž přítomen, ale shodný obraz je i u většiny chorobných stavů vedoucích ke snižování obsahu kyslíku v krvi a de facto k postupnému dušení organismu. Znalci dále konstatují, že smrt Moniky a Kláry K. působením elektřiny je krajně nepravděpodobná, pokud se komplexně zhodnotí všechny chorobné nálezy a podle některých samostatně posuzovaných změn je až téměř vyloučena. V této souvislosti mimo jiné uvádějí, že pokud dojde k nálezu otoku plic a mozku, znamená to, že nedošlo k náhlému selhání srdce v pravém slova smyslu, ale že došlo k jeho postupnému selhávání po dobu nejméně několika minut, má-li se vytvořit tak masivní otok plic a mozku. Považují za pozoruhodné, že tento nález u obou zemřelých byl totožný, když nedovedou si představit možnost usmrcení elektřinou tak, aby obě osoby přeživaly zhruba stejnou dobu. Při zasažení elektřinou, pokud zasažených není okamžitě poskytována resuscitace, dle jejich názoru není důvod ke vzniku otoku plic a mozku, protože fibrilující srdce krev prakticky vůbec nečerpá. Dle jejich názoru příčinou smrti bylo velmi pravděpodobně něco jiného, a to taková látka, která aktivovala imunitní systém v rámci celého těla, tzv. superantigen, kdy o tom svědčí jak histologické preparáty, kde v různých částech více orgánů je patrné zmnožení lymfocytů a dalších složek imunitního systému, dále pak počínající tvorba zárodečných center ve slezině a konečně i průběh potíží, tak jak je obžalovaný popsal. Zmiňují možnost rozvoje otravy bakteriálními toxiny z potravy. Dále uvádějí, že v histologických preparátech Moniky a Kláry K. je jednoznačně patrný zánět sliznice střeva (nepopsaný v původních znaleckých posudcích) a dále pak infiltrace lymfocytů především v srdečním svalu, ale i v jiných orgánech (střevo, játra a v jednom preparátu i plíce) a rovněž v preparátech sleziny je patrna počínající tvorba tzv. zárodečných center. Morfologické změny, které měli znalci MUDr. Matlach a MUDr. Fargaš najít v histologických preparátech spolu s anamnestickými údaji uvedenými obžalovaným dle nich zcela zapadají do typického průběhu uvedeného onemocnění tzv. alimentární intoxikací jídlem. Závěr toxikologa z ÚSL FN Ostrava, že se nejedná o otravu, považují v kontextu

s tím, co uvedli oni, za zcela chybný, protože látky bílkovinné povahy nebyly toxikologickým vyšetřením vůbec sledovány, zachycovány a testovány. Znalci tedy s ohledem na výše uvedené nastiňují, že se mohlo jednat o syndrom toxického šoku. To, že by taková situace nastala u obou zemřelých najednou, vysvětlují jejich genetickou příbuzností (matka - dcera) a tedy i zděděnými dispozicemi imunitního systému. V neposlední řadě se znalci vyjádřili rovněž ke vzniku a fixaci posmrtných skvrn, kdy se uvádí, že začnou vznikat v době od půl hodiny do dvou hodin po smrti, v době od jedné do 5-6 hodin po smrti jsou úplně přemístitelné při změně polohy těla a do cca 20 hodin po smrti jsou částečně přemístitelné, přičemž blíže ke 20 hodině jen zcela výjimečně a nepatrně. Pokud se se zemřelým manipuluje do šesti hodin po smrti, pak se posmrtné skvrny zcela přesunou dle gravitace na nejnižší položené místo, při manipulaci v intervalu 6-12 hodin se nepřesunou zcela, na původně vytvořeném místě zůstane část skvrny (které jsou již fixovány do tkáně). Při manipulaci v intervalu delším než 12 hodin po úmrtí se posmrtné skvrny nepřemísťují. Podle lokalizace posmrtných skvrn, zda se Klára K. nacházela nejprve ležící na přední ploše těla a poté na zadní nebo naopak, je nemožné určit. Jelikož stejný nález vznikne i několikerou manipulací s mrtvolou, nelze dovozovat, že příčinou neúplného přesunu posmrtných skvrn byla manipulace se zemřelými obžalovaným. V této souvislosti se příkladmo uvádí, že pokud by například poškozené zemřely v intervalu do šesti hodin před manipulací s jejich těly, a poté v době, kdy již nebyl obžalovaný na pokoji přítomen, by došlo k další manipulaci, pak zbylé posmrtné skvrny v oblasti břicha mohou být důsledkem této další manipulace a nikoliv té prvotní.

V rámci hlavního líčení byl znalec MUDr. Radek Matlach rovněž vyzván, aby se vyjádřil k jednotlivým alternativám jimi nabízených příčin úmrtí poškozených, jak již byly zmíněny shora, s rozvedením průvodních jevů, klinickému obrazu a časového úseku, v němž v těchto případech dochází k nástupu smrti, a to v návaznosti na konkrétní zjištění učiněná v projednávaném případě včetně případného rozvedení na základě jakých poznatků z odborné literatury své závěry opírá. Nutno konstatovat, že podaná vysvětlení z pohledu vnímání soudu nevyznívala přesvědčivě, nejen v případě zmiňované možnosti dehydratace, zánětu či otravy neznámou látkou (zde se znalcem odkazuje na znalecký posudek z oboru toxikologie, jenž zadala ke zpracování a má k dispozici obhajoba, aniž by byl k důkazu soudu předložen), ale též u intoxikace jídlem se znalcem zdůrazňovanou možností rozvoje syndromu toxického šoku, u něhož znalec připustil, že se dosud ani v literatuře nesetkal s popisem či zmínkou o případu současného nebo téměř současného úmrtí dvou jedinců, v daném případě navíc v krátkém časovém intervalu cca 20 hodin od prvních projevů zdravotních potíží.

K závěrům prezentovaným v posledně zmíněném znaleckém posudku předloženém obhajobou se opět vyjádřili u hlavního líčení znalci provádějící rekvizitu zemřelých Moniky a Kláry K. MUDr. Margita Smatanová, Ph.D. a MUDr. Marek Dokoupil, přičemž plně setrvali na svých původních znaleckých závěrech s tím, že tento nově předložený znalecký posudek považují za zmatečný, zavádějící a věcně nesprávný, kterýžto závěr má oporu i v odborných konzultacích, o které požádali a které k doplnění svého znaleckého posudku předložili. Konkrétně se jedná o konzultační vyšetření histologických preparátů z pitev obou zemřelých provedená Doc. MUDr. Markem T., CSc. z Fakultní nemocnice Olomouc a Doc. MUDr. Janou D., Ph.D. MIAC, přednostou Ústavu patologie FN Ostrava, dále konzultace týkající se úmrtí v souvislosti se syndromem toxického šoku poskytnuté RNDr. Petrem P., CSc., vedoucím NRL pro stafylokoky Státního zdravotního ústavu Praha a Mgr. Terezou P. ze Zdravotního ústavu Ostrava, Centra klinických laboratoří - laboratoře bakteriologie, jakož i odborné vyjádření klinického genetika MUDr. Jana V. Jako zmatečné a zavádějící znalci označují tento nově předložený znalecký posudek z toho důvodu, že na stejnou problematiku

je odpovídáno na různých místech znaleckého posudku protichůdně. Týká se to otázky doby vzniku změny na zadní straně krku Moniky K., mechanismu vzniku této změny, problematiky metalizace a problematiky čárovitých změn na zádech Moniky K. Věcná nesprávnost pramení z toho, že znalci MUDr. Matlach a MUDr. Fargaš vycházejí z mylných závěrů učiněných na podkladě nesprávně vyhodnocených mikroskopických nálezů u obou zemřelých. Dále vycházejí z mylně interpretované patofyziologie syndromu toxického šoku a stafylokokové enterotoxikózy, jakož i mylné interpretace o přenosu dědičnosti matka a dcera v rámci reakce na infekční agens. Z výsledků konzultačních vyšetření histologických preparátů jasně plyne, že mikroskopický nález svědčí pro náhlé selhání srdce, kdy změny svědčící pro enterokolitidu (zánět střev) nebyly prokázány. Taktéž nebyly prokázány žádné další nálezy, které by nasvědčovaly pro jiné probíhající onemocnění přirozené povahy - celulizaci zmiňovanou znalci obhajoby, když v srdečním svalu zemřelých je i dle konzultačních vyšetření nález fyziologický a odpovídající věku zemřelých. Tedy nebylo shledáno nic, co by napovídalo tomu, že by v srdečním svalu probíhal zánět. Stejný závěr se týká i nálezů v plicích zemřelých. Taktéž znalci obhajoby tvrzená zánětlivá aktivace sleziny nebyla zjištěna ani u jedné ze zemřelých v průběhu pitvy, ani při histologickém vyšetření. Žádný zánět nebyl shledán rovněž ve střevech zemřelých. Pokud jde o zmiňovaný syndrom toxického šoku a stafylokokovou záležitost ve smyslu enterotoxikózy, konstatuje se, že v nově předloženém posudku obhajobou je spekulativním způsobem vyložena možnost náhlého úmrtí dvou do té doby zdravých jedinců, navíc mladých, na syndrom toxického šoku co měli utrpět tzv. otravu jídlem. Stafylokoková enterotoxikóza, neboli otrava jídlem, se projevuje zvracením, průjmami, žádné další klinické příznaky nejsou přítomny, tento dyskomfort mají postižené osoby zhruba 24 hodin, někdy i 2-3 dny, pak se uzdraví, aniž by bylo třeba speciální léčby. Jedná se o nezávažný zdravotní stav, který může ohrozit na životě pouze hendikepované jedince. V případě syndromu toxického šoku se jedná o život ohrožující stav, kdy dochází na podkladě reakce s tzv. superantigenem k imunitní reakci v organismu, což má své klinické příznaky, které byly u hlavního líčení podrobně popsány. Jedná se o závažný stav, jenž pokud není včas odhalen a pokud není včas a adekvátně léčen, může skončit i smrtí, avšak i z konzultací jednoznačně vyplývá, že z patogenetického hlediska souběžné úmrtí dvou osob na syndrom toxického šoku po otravě jídlem lze pokládat za vyloučené. Aby mohlo dojít k rozvoji syndromu toxického šoku při otravě jídlem, musel by se v zažívacím traktu rozvinout fokus neboli ložisko, které by produkovalo enterotoxin ve smyslu superantigenu, avšak takový fokus nemohl vzniknout v daném případě, neboť k tomu je potřeba určitý čas, který nekoresponduje s časovým údajem o poslední pozřené stravě a návazných obtížích udávaných ze strany okolí zemřelých. Chyběly též další doprovodné příznaky, které jsou považovány za hlavní, dotčené osoby by musely mít projevy šoku, být hypotenzní, mít horečku a být celkově zchvácené, navíc ve střevech ani jedné ze zemřelých žádný zánět ve smyslu enterokolitidy nebyl prokázán ani mikroskopicky, ani makroskopicky. Poukazuje se, že Národní referenční laboratoř v Praze od 80 let minulého století zaznamenala celkem 200 případů syndromu toxického šoku, přičemž nebyl zaznamenán ani jeden případ rodinného výskytu dvou případů tohoto syndromu. Nic takového není popsáno ani v literatuře. Závěr o možné přirozené příčině smrti Moniky a Kláry K. je tak spekulativní a v naprostém rozporu se závěry klinických specialistů. Nadto bylo opět zdůrazněno, že na těle Moniky K. byly nalezeny změny, které svědčí pro průchod elektrického proudu. V této souvislosti byla znalci MUDr. Smatanovou a MUDr. Dokoupilem předložena rovněž fotodokumentace lokalizace změn zjištěných na těle Moniky K. ve srovnání s nálezy u jiných případů, již prokázaných úrazů elektrickým proudem, kdy tyto se z pohledu těchto znalců neliší.

Vzhledem k rozpornosti výše zmíněných znaleckých posudků ohledně možných příčin úmrtí poškozených Moniky K. a nezl. Kláry K. byl soudem přibrán k přezkoumání správnosti

tam uvedených znaleckých závěrů, správnosti postupu znalců při provedených repitvách obou poškozených, dále k posouzení, zda lze reálně připustit jiný mechanismus rozhodný pro nástup smrti, než akutní selhání srdce při úrazu elektrickým proudem, jakož i zodpovězení další otázky ohledně posmrtných skvrn, znalecký ústav Oddělení soudního lékařství Nemocnice České Budějovice. **Revizní ústavní znalecký posudek** jednoznačně určil jako jedinou reálnou příčinu smrti u poškozených Moniky K. a nezl. Kláry K. náhlé selhání srdce při úrazu elektrickým proudem (tedy shodně, jak znalci MUDr. Margita Smatanová, Ph.D a MUDr. Marek Dokoupil), kdy k takovému závěru vede zejména nález proudové známky na přechodu šíje a zad vpravo u Moniky K. s patognomonickým pruhovitým výbledem podél této proudové známky, přičemž je zdůrazněno, že tento výbled je pro úraz elektrickým proudem zaživa spolu s mikroskopickým nálezem protažení jader zárodečné vrstvy epidermis typickým a nevyskytuje se u jiného druhu zranění. Tomuto odpovídá i mikroskopický nález na srdečním svaly obou zemřelých (výrazně vlnění svalových vláken a jejich fragmentace se zahuštěnými zónami), který sice není patognomonický pouze pro úraz elektrickým proudem, ale vyskytuje se především u stavů, které byly u obou poškozených vyloučeny (ischemie, resuscitace s použitím elektrických výbojů). Navíc takto masivní výskyt těchto známek je u jiných příčin smrti vzácný. Dále je rovněž akcentováno, že podrobné toxikologické vyšetření bylo negativní, přičemž byly vyloučeny prakticky všechny toxikologicky významné látky, které se projevují způsobem, jaký je dokumentován u obou zemřelých (zvracení, průjem, doba několika hodin od začátku příznaků do smrti, akutní srdeční selhání). Jednoznačně se v ústavním znaleckém posudku vylučuje jako příčina smrti dehydratace, tzv. otrava potravinami i syndrom toxického šoku. Úraz elektrickým proudem dobře vysvětluje i prakticky současnou smrt dvou mladých lidí. Nepřítomnost jednoznačných proudových známek na těle nezl. Kláry K. není překvapující, proudové známky nemusí být přítomny, zejména tehdy, je-li zasaženo místo výrazně vodivé, například vlhké, zpocené nebo proud vstupuje na větší ploše a hustota proudu je tedy nízká a nezpůsobuje výrazné zahřátí. Tento závěr zpracovatele ústavního soudu řádně a srozumitelně vysvětlili i u hlavního líčení a taktéž doložili odbornou literaturou. Vzhledem k výše uvedenému lze konstatovat, že zpracovatelé ústavního znaleckého posudku jsou dokonce ještě kategoričtější, co se týče příčin úmrtí poškozených Moniky K. a nezl. Kláry K., než znalci primárně přibráni orgány činnými v trestním řízení k provedení repitvy zemřelých a posouzení příčin jejich úmrtí, tedy MUDr. Margita Smatanová, Ph.D. a MUDr. Marek Dokoupil. Pokud byly vysloveny dílčí výhrady vůči jejich znaleckému posudku, ty nemají zásadní význam na správnost jimi vyslovených znaleckých závěrů, když v podstatě bylo toliko zmíněno, že dokumentace nálezu obsahu zaživačního traktu z pohledu ex post mohla být podrobnější, popis mohl být rozčleněn a popsán po jednotlivých úsecích tenkého a tlustého střeva a měl být učiněn pokus o mikrobiologické vyšetření, jakkoliv se vzhledem k odstupu času od smrti nemusel zdařit. Vhodné by rovněž bylo zajištění vzorků k histologickému vyšetření z různých úseků tenkého a tlustého střeva i přesto, že makroskopicky známky zánětu nebyly přítomny. Dále se poukazuje, že měly být zajištěny vzorky k histologickému vyšetření ze všech míst, kde byly zevní prohlídkou nalezeny změny na kůži, neboť by to mohlo přispět k určení či alespoň k odhadu mechanismu jejich vzniku. Za správné tvrzení nebylo shledáno pouze to, že na podkladě lokalizace posmrtných skvrn na těle Kláry K. lze dovodit, že se primárně nacházela v poloze na břiše, z níž byla v časovém horizontu cca 10 hodin přemístěna do polohy na znak. Všechny ostatní závěry v posudcích, v dodatku k těmto posudkům, i to, co znalci MUDr. Margita Smatanová, Ph.D a MUDr. Marek Dokoupil uvedli u hlavního líčení dne 7.7.2015 a 5.11. 2015 včetně doložených příloh, jsou hodnoceny jako správné.

Oproti tomu ke znaleckému posudku znalců MUDr. Radka Matlacha a MUDr. Igora Fargaše vznesli zpracovatelé ústavního znaleckého posudku řadu podstatných výhrad a

poukázali na zásadní nesprávnosti, protože se závěry těchto znalců nelze souhlasit a jejich posudek nelze považovat za správný. K těmto nejzávažnějším chybným tvrzením patří zejména to, jakým způsobem vysvětlují možnost nálezu stolice mazlavého charakteru v kličkách tlustého střeva a konečníku poškozené Moniky K., což bylo popsáno již při konstataci závěrů těchto znalců shora. Zde zpracovatelé ústavního posudku zdůrazňují, že je krajně nepravděpodobné, aby při úporném zvracení a průjmu trvajícím od rána nejméně několik hodin při poslední požití stravě předešlého dne večer byla v tlustém střevě nalezena mazlavá stolice, pokud ke smrti došlo následujícího dne v ranních hodinách, což bylo konzultováno i s MUDr. Olgou S., primářkou Gastroenterologického oddělení Nemocnice České Budějovice. Za zcela mylné je označeno tvrzení, že v mikroskopických preparátech odebraných oběma zemřelým ze střeva jsou ve střevní stěně „shluky poly-nukleárů“, tj. druhu bílých krvinek, které se nacházejí v místech s akutně (čerstvě) probíhajícím zánětem. V těchto preparátech totiž je pouze lymfatická tkáň běžně přítomna ve střevní stěně, která je mikroskopicky jednoznačně a snadno rozeznatelná od znalci zmiňovaných polynukleárů. V případě chybného posouzení zmíněných polynukleárů znalec doc. MUDr. František Vorel, CSc. u hlavního líčení poznamenal, že jde u znalců MUDr. Matlacha a MUDr. Fargaše buď o zásadní neznalost, nebo o úmyslné zkreslení. Nesprávné je rovněž jejich tvrzení ohledně pruhovité známky zjištěné na hranici krku a horní části zad poškozené Moniky K. v tom směru, že vrstvy kůže v tomto ložisku nevykazují tzv. vitální známky, tj. vakuolizaci, a není porušena kontinuita cév, jak při průchodu elektrickým proudem nastává, přičemž je znalci nabízeno, že zmíněné ložisko mohlo vzniknout delší dobu před smrtí (např. popálením kulmou) nebo až po smrti. V tomto směru se v revizním znaleckém posudku zdůrazňuje, že předmětné ložisko nemohlo vzniknout delší dobu před smrtí právě proto, že chybí buněčná reakce na toto poškození, jak sami znalci, jejichž posudek byl přezkoumáván, poznamenávají. Ložisko nemohlo vzniknout jinak než působením elektrického proudu před smrtí, neboť dle fotodokumentace je lemováno výbledem kůže, což je jediná prakticky patognomonická (typická, nezaměnitelná a jinde se nevyskytující) diagnostická známka úrazu elektrickým proudem způsobeným zaživa. Nadto zdůrazňují, že ani skutečnost, že egyptský lékař tuto známku nepopsal, nesvědčí proti tomu, že byla způsobena zaživa, když jednak o kvalitě prohlídky a pitvy v Egyptě mají značné pochybnosti, kvalita pořízených fotografií je velmi nízká, a jednak obdobné změny na kůži mnohdy v prvních několika hodinách po smrti bývají špatně patrné a teprve později se zvýrazňují postupujícími posmrtnými změnami, zejména vysycháním, jak koneckonců shodně uvedla u hlavního líčení rovněž znalkyně MUDr. Margita Smatanová, Ph.D. Taktéž nelze souhlasit s jejich konstatací, že nalezené některé proudové známky (tepelný účinek na kůži na rozhraní krku a zad) není ve shodě s dalším nálezem, například s otokem plic a mozku. Právě otok plic a mozku je u úrazu elektrickým proudem dle závěru ústavního posudku nalézán pravidelně, a to i tehdy, kdy dojde ke smrti prakticky okamžitě. Doc. MUDr. František Vorel, CSc. zdůraznil, že z vlastní praxe ví, že se vyskytuje u více než 50 % případů a považuje za vyloučené, aby se znalec MUDr. Matlach při uváděné praxi nesešel během desítek pitev těl zasažených proudem s otokem plic a mozku, jak by z jeho výpovědi vyplývalo. Taktéž není pravdivé tvrzení, že k rozvoji výrazných otokových změn je potřeba doba nejméně 10 minut. Naopak k takovému nálezu postačuje doba řádově desítek vteřin. Zásadně nesprávné je rovněž tvrzení, že zánětlivé známky byly prokázány v plicích zemřelé Kláry K., neboť v histologických preparátech žádné zánětlivé známky revizní znalci nenalezli. Stejně tak zcela nesprávné jsou závěry uvedené v bodě 23/ znaleckého posudku znalců MUDr. Matlacha a MUDr. Fargaše, že v histologických preparátech je jednoznačně patrný zánět sliznice, střeva, dále pan infiltrace lymfocytů, především v srdečním svaly, ale i v jiných orgánech (střevo, játra a v jednom případě i plíce) a rovněž v preparátech sleziny, že je patrna tvorba tzv. zárodečných center. Žádný takový nález v histologických preparátech není. Ve většině případů jde o fyziologickou přítomnost

lymfatické tkáně (ve stěně střeva, plicích) a rovněž v srdci není přítomna zánětlivá infiltrace. Z pohledu revizních znalců jde o nesprávnou interpretaci fyziologického vzhledu dětského myokardu s přítomností lymfocytů a plazmocytů. V neposlední řadě byla zcela vyloučena úvaha, že poškozené zemřely následkem syndromu toxického šoku a koneckonců i všechny další těmito znalci zmiňované možné příčiny smrti (viz bod 29/ jejich znaleckého posudku), když tyto závěry nemají žádnou oporu v pitevních protokolech, v dostupných literárních poznatcích a koneckonců ani zjištěných učiněných v rámci trestního řízení. V rámci hlavního líčení bylo znalcem doc. MUDr. Františkem Vorlem, CSc. mimo jiné doplněno, že pokud jde o proudové známky na ústech nezl. Kláry K. a bérci Moniky K., jak byly zachyceny na fotografiích, tyto nemůže označit jako proudové známky, ale zároveň nemůže vyloučit, že o takové známky se jedná, přičemž poznamenal, že vždy lékaři, kteří vidí takovou známku in natura, mají daleko větší možnost je správně označit. Dále poznamenal, že z těchto míst nebyl odebrán histologický vzorek, což je určitě nedostatek, avšak ten nemá vliv na učiněné závěry ohledně příčin úmrtí obou poškozených. Co se týče výroku v pitevní zprávě egyptského patologa MUDr. Walida Mohamada N., tyto jsou z jeho pohledu naprosto nepřezkoumatelné, když nebyla provedena řádná pitva a vyjádření zmíněného patologa v pitevním protokolu (nálezu) a v jeho výpovědi jsou rozporné. Pokud znalec z oboru elektrotechniky uvedl, že postačí dvě vteřiny, aby nastal smrtelný účinek působením elektrického proudu, pak s tím lze plně souhlasit. Časové údaje ohledně vzniku a rozvoje posmrtných skvrn, jejich úplného či částečného přemístění nebo vymizení jsou dokladovány přehlednou tabulkou. Konstatuje se, že polohy těl, jak je obžalovaný popsal ve svých výpovědích v době údajného jeho zjištění, že poškozené nejeví známky života, korespondují s vytvořenými posmrtnými skvrnami, zároveň se však zdůrazňuje, že v té době byly obě poškozené již několik hodin po smrti. Od smrti do otočení těla na záda, jak byla nalezena při dostavení se dalších osob do pokoje obývaného rodinou K., uběhlo nejméně $\frac{3}{4}$ hodiny a maximálně 11 hodin, avšak nelze určit s ohledem na způsob ohledání místa činu a těl zemřelých, jak dlouho se poškozené nacházely v této definitivní poloze. Rovněž tak nelze určit, zda polohy těl poškozených na postelích (nezl. Klára K. na levém boku s obličejem dolů, Monika K. na pravém boku s obličejem dolů) byly polohami, v nichž nastala smrt, když teoreticky mohlo být v době brzké po smrti s poškozenými manipulováno i opakovaně.

Znalcem z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství **MUDr. Igorem Dvořáčkem, Ph.D.** byl posouzen rovněž **celkový zdravotní stav obžalovaného Petra K.**, zejména pak charakter jím udávaných zdravotních potíží v inkriminované době s ohledem na lékařské zprávy Thebes Hospital, toxikologické vyšetření odebraných vzorků z výplachu žaludku, výpověď svědka MUDr. K. a další poznatky plynoucí z provedených důkazů. Dle doložené zdravotnické dokumentace obžalovaný trpěl dlouhodobě sennou rýmou a hypertenzní chorobou I. stupně, kteréžto choroby byly kompenzovány medikamentózně. Pokud jde o zdravotní potíže obžalovaného během dovolené v EAR, znalec konstatuje, že zdravotní potíže popisované obžalovaným nelze objektivizovat, tedy doložit lékařským nálezem. Hotelový lékař MUDr. Mahmoud Ahmad M. dle zprávy patologa pro oblast Rudé moře uvedl, že vzhledem k úmrtí dvou českých turistek převezl obžalovaného do Nemocnice Thebes za účelem výplachu žaludku, a to preventivně z obav ze stejných následků. Dne 30.7.2013 byl v této nemocnici proveden výplach žaludku nasogastrickou sondou zavedenou nosem. Obsah žaludku byl odsát do sběrného sáčku a zajištěn pro účely toxikologické analýzy. Dále byl proveden vlastní výplach fyziologickým roztokem, obžalovanému byla zavedena kanyla a podána nitrožilní infuzní terapie se základní bazální léčbou, která se v obdobných náhlých situacích, kdy není známá jakákoliv noxa, používá. Po provedeném výplachu žaludku a nitrožilní infuzní terapii obžalovaný sdělil, že je bez potíží, přesto byl ošetřujícím lékařem nechán ve zdravotnickém zařízení ke sledování. K žádnému dalšímu

ošetření již nedošlo. Ze zprávy ředitele Nemocnice Thebes ze dne 30.7.2013 podané státnímu zástupci plyne, že ve dnech 28. až 29.7.2013 kromě jiných řešili i případ manžela zemřelého, který se dostavil s nervovým šokem a tvrdil, že je mu na zvracení. Zdůrazňuje se, že celou dobu hospitalizace až do rána nezvracel. Toxikologická analýza žaludečního obsahu obžalovaného byla taktéž negativní. Na základě toho bylo znalcem shrnuto, že klinickým vyšetřením ani toxikologickou analýzou nebyla u obžalovaného prokázána intoxikace a nebyly prokázány ani žádné příznaky jakéhokoliv orgánového onemocnění, které by souviselo s případnou intoxikací. Jak plyne z výše uvedeného, krátkodobé zvracení a průjmy, které popsal obžalovaný, nebyly nijak objektivizovány. Vzhledem k jejich krátkému trvání, asi 20 hodin, by bylo dle znalce logické uvažovat o náhlých zažívacích obtížích, nikoliv však o intoxikaci, která by jej ohrožovala na životě. Tomu odpovídá i ta skutečnost, že zdravotní stav obžalovaného byl v průběhu krátkodobé hospitalizace plně kompenzovaný, čili byl bez průjmu a bez zvracení. Ohledně alimentární intoxikace znalec vysvětlil, že tyto jsou většinou bakteriálního charakteru, mohou být způsobeny i chemickými látkami a jejich průběh záleží vždy na charakteru požití látky, na množství této látky a řadě dalších faktorů. Zdůraznil, že tyto intoxikace jsou obvykle doprovázeny i poškozením orgánů (ledvin, jater), gradují a vyžadují vysoce specializovanou lékařskou péči. Takováto kritéria udávané potíže obžalovaného Petra K. nespĺňovala. Znalec zdůrazňuje, že v případě alimentárních intoxikací dochází obvykle ke kumulaci a gradaci obtíží, přičemž příznaky bývají podle charakteru jedu specifické a nepřehlédnutelné. Obtíže obvykle trvají více dnů, nezdřídka přecházejí až v orgánové postižení, u obžalovaného však žádné déle trvající obtíže objektivizovány nebyly. Jeho stav nevyžadoval následnou hospitalizaci ani vysoce odbornou léčbu. Nelze vyloučit možnost, že mohl krátkodobě trpět zažívacími potížemi, avšak udávané příznaky a průběh těchto obtíží neodpovídají symptomům alimentární ani jiné intoxikace, tak jak jsou z praxe známy, přičemž naprosto v souladu s tímto závěrem je i negativní toxikologická analýza zajištěného žaludečního obsahu, která byla provedena ve dvou forenzních laboratořích ve městě Assiutu a v hlavním městě Káhiře.

Soud dále při posuzování předmětné trestní věci vzal v potaz také **znalecké posudky z oboru elektrotechniky, specializace silnoproud**, podané znalcem **Prof. Ing. Karlem Sokanským, CSc.**, jakož i jeho výpověď u hlavního líčení. Jedná se o dva znalecké posudky ze dne 14.2.2014 a 20.2.2015. První posudek především blíže rozvedl, jaké fyzikální parametry musí splňovat elektrický proud, aby byl způsobit k usmrcení člověka a zda mohlo k úmrtí Moniky K. a nezl. Kláry K. dojít v důsledku úrazu elektrického proudu bez lidského zásahu, tedy nešťastnou náhodou, a to při zohlednění místa jejich nálezů (hotelový pokoj v užším slova smyslu, čili prostor s postelemi) a jejich nálezových poloh (každá z poškozených se nacházela na samostatné posteli od sebe oddělených uličkou a nočním stolem). Ze závěrů znaleckého posudku plyne, že elektrická síť pro nízkonapěťové rozvody v budovách je v Egyptě stejná jak v ČR, tedy 3x 380/220 V, 50 Hz. Z fotodokumentace je zřejmé, že v hotelových pokojích se nachází typ zásuvek C, které slouží k připojení spotřebičů s dvojitou izolací, které nevyužívají zemní vodič. Prostředí hotelových pokojů jsou znalcem zařazeny mezi prostředí normální, které svým charakterem zabraňuje vzniku úrazu elektrickým proudem a svým vybavením je považován za nevodivé okolí. Naopak koupelna je zařazena do prostředí nebezpečného, jedná se o prostory, kde působením vnějších vlivů je buď přechodné, nebo stále nebezpečí úrazu elektrickým proudem. Vysvětleny byly prostředky základní ochrany před nebezpečným dotykem živých částí a neživých částí, pokud se v důsledku poruchy stanou částmi živými, a účinky střídavého elektrického proudu na lidský organismus. Ze znaleckého posudku plyne, že práh vnímání elektrického proudu u člověka je asi 0,5 mA. Při normálních podmínkách proud o velikosti 183 mA naprosto postačuje k usmrcení člověka, avšak již proud o velikosti 30 mA a vyšší při působení déle než 5 sekund

spadá do kategorie AC-4, tedy vyvolává nebezpečné patofyziologické účinky, jako je zástava srdce, zástava dýchání a těžké popáleniny. Pravděpodobnost komorové fibrilace za těchto podmínek nastává u 5 % populace, při velikosti 50 mA se tato pravděpodobnost zvyšuje na cca 50 % a při velikosti 80 mA je nad 50 %. Elektrický proud, který je schopen usmrtit člověka, je podle Ohmova zákona závislý na impedanci uzavřeného okruhu, kterým proud protéká, a tzv. dotykovém napětí, které se může rovnat napětí sítě, která je v EAR, jak již bylo shora zmíněno, 220 V. Jelikož dle tvrzení obžalovaného Petra K. v hotelovém pokoji běžně používali během dovolené své elektrospotřebiče dovezené z ČR, síť byla z tohoto pohledu v pořádku. Dále znalec uvedl, že aby mohl proud lidským tělem protékat, musí být uzavřen okruh, přičemž z hlediska druhu okruhu mohou nastat dva případy. V prvním případě se okruh uzavírá cestou živá část nebo neživá část, např. kostra spotřebiče, na kterou je napětí zavlečeno (buď z důvodu poruchy, nebo úmyslně), lidské tělo a vrací se středním vodičem, neboli nulovým. V tomto případě, i když je elektrická síť vybavena proudovým chráničem, ten nefunguje. Aby se proudový okruh uzavřel, musí dojít k současnému dotyku živé části nebo neživé části se zavlečeným napětím ať již neúmyslně či úmyslně a středního vodiče. V popisovaném případě je dána impedance okruhu impedancí lidského těla, dotykové napětí se rovná v tomto případě 230, respektive 220 V. Ve druhém případě se okruh uzavírá mezi živou částí a uzemňovací soustavou. Zde je procházející proud ovlivněn (zmenšuje se) přechodovou impedancí mezi lidským tělem a zemí. Tato impedance se může v prostředí mokřím, jako je sprcha, rovnat téměř nule, naopak v prostředí nevodivém (obývací pokoj) se rovná téměř nekonečnu. V případě vybavení sítě proudovým chráničem by měl tento proudový chránič vypnout a k úrazu elektrickým proudem by nemělo dojít. Z hlediska posouzení možnosti náhodného úrazu v prostředí hotelového pokoje je znalcem zdůrazněno, že se jedná o prostředí s nevodivým okolím, tzn. s vysokou přechodovou impedancí. Proud v okruhu zde nemůže dosáhnout nebezpečných hodnot. Současný náhodný dotyk mezi fází a středním vodičem je velmi nepravděpodobný, což je dovozováno i z doložené fotodokumentace. Z této je zřejmé, že mezi postelemi se nachází jedna zásuvka v provedení C, k níž lze připojit pouze zařízení třídy II, tedy s dvojitou či zesílenou izolací. I kdyby byl nějaký spotřebič, který používaly postižené v poruše, pořádk by nebyl uzavřen proudový okruh, tudíž nemůže jím protékat proud, který by byl nebezpečný. Vzhledem k tomu, že v pokoji v blízkosti postelí se nacházela pouze jedna zásuvka, tak případné používání spotřebičů, které by byly v poruše a současně by byly využívány oběma postiženými, je vyloučeno. Na základě výše uvedených poznatků znalec **s pravděpodobností hraničící s jistotou vyslovil závěr, že v prostředí pokoje, při zohlednění poloh těl obou postižených, nemohlo dojít k úrazu elektrickým proudem náhodně bez lidského zásahu.**

V pořadí druhém znaleckém posudku již byly využity fotodokumentace elektrozařízení pokoje č. 6343, kterou na základě žádosti o právní pomoc poskytly orgány EAR, jakož i fotografie poskytnuté svědky B. a V. Po opětovném posouzení napěťové soustavy, prahu komorové fibrilace v závislosti na fyziologických a elektrických parametrech, dále možných drah průchodu proudu v lidském těle, impedance lidského těla, se zohledněním všech významných faktorů, objasnění, jaké jsou druhy nebezpečného dotyku s elektrickým zařízením, konkrétně dotyku dvoupólového a jednopólového přímého a nepřímého, jakož i po provedení konkrétních výpočtů, znalec Ing. Karel Sokanský, CSc. jak v písemném znaleckém posudku, tak u hlavního líčení potvrdil, že v podmínkách hotelového pokoje hotelu Titanic Palace v Hurgadě bylo možno způsobit elektrickým proudem v důsledku vzniku komorové fibrilace smrt dvou osob, a to jak jednopólovým, tak dvoupólovým dotykem, kdy modelové výpočty potvrdily ve všech případech fakt, že vypočtené velikosti proudu postačovaly k takovému usmrcení. Pro způsobení úrazu dvoupólovým dotykem připadá z technického hlediska v úvahu jakákoliv část pokoje, u jednopólového dotyku je nepravděpodobnější vznik

úrazu v koupelně. Při větších kontaktních površích mohou být proudové hodnoty natolik nízké, že nedojde ke způsobení jakýchkoliv změn na kůži i při hodnotách proudu způsobujících smrt. Z modelového případu vypočteného pro dráhu proudu krk záda, resp. spodní část trupu, dle pitevního nálezu poškozené Moniky K., vyplývá, že pro plochy elektrod řádově 10 mm² a méně budou patrné popáleniny, v případě dráhy proudu pravá ruka třísko a při plochách elektrod 10 mm² a více nemusí být stopy proudu na těle zasažené osoby již patrné. Při úrazech elektrickým proudem v důsledku tzv. přímého dotyku, tedy dotyku s fázovým vodičem, realizovaném jak jednopólovým dotykem, tak dvoupólovým dotykem nedojde k vybavení nadproudového jisticího prvku - jističe. Dále ze závěrů znaleckého posudku plyne, že dle doložené fotodokumentace se s největší pravděpodobností jedná o síť TN-C, jednofázový rozvod s napětím 220 V/50 Hz, jak již bylo zmíněno shora, kdy jištění proti nadproudům je realizováno jističi (údaje však nejsou identifikovatelné) a ochranná opatření proti úrazu elektrickým proudem zjištěná z fotodokumentace v pokojích jsou tzv. dvojitá nebo zesílená izolace. Přítomnost ochrany automatickým odpojením od zdroje nebylo z fotodokumentace možno posoudit. Instalace není chráněna proudovým chráničem, nebylo tudíž nutné omezit nebo vyřadit funkci jisticích a chránících prvků. Pokud by v instalaci byl použit proudový chránič, tak pro vznik úrazu elektrickým proudem vlivem dvoupólového dotyku by nebylo nutné vyřadit či omezit jeho funkci. Dále se zdůrazňuje, že došlo-li k úmrtí poškozených Moniky K. a nezl. Kláry K. vlivem, úrazu elektrickým proudem, lze s jistotou vyloučit násobnou nešťastnou náhodu, byť doprovázenou manipulací se zraněnou osobou. Smrtelný úraz jednopólovým dotykem v ložnici hotelového pokoje není dle znalce pravděpodobný, ve své výpovědi u hlavního líčení jej v podstatě vyloučil. Za nejpravděpodobnější vznik úrazu elektrickým proudem znalec pokládá dvoupólový dotyk. Smrt obou poškozených v důsledku toho, že se například vzájemně držely v okamžiku přiložení napětí, nelze vyloučit, pokud se takto držely poblíž míst přiložených elektrod. Pro zmíněný dvoupólový dotyk se jeví jako nejpravděpodobnější varianta usmrcení elektrickým proudem postupně, a to každé osoby zvlášť, což znalec opírá i o polohy těl poškozených, jak byly zaznamenány při ohledání místa činu egyptskými orgány. Jako nástroj pro provedení takového činu může sloužit například odizolovaná šňůra kabelu s vidlicí, která se připojí do zásuvky u nočního stolku. Tento případ byl ve znaleckém posudku i modelově vypočten. V rámci hlavního líčení znalec doplnil, že k usmrcení působením elektrického proudu dvou osob mohlo dojít případně i dotykem ústy, dlaní, rukou, nelze to vyloučit. V případě úst přechodový odpor by byl minimální. Pokud zasažené osoby ležely spolu na posteli v úzkém fyzickém kontaktu, mohlo dojít k usmrcení obou v důsledku dvoupólového dotyku. V případě druhé oběti nemusí být shledány nějaké výrazné známky průchodu či zasažení elektrickým proudem. Dle znalce, aby došlo ke smrtelnému následku nebo k fibrilaci vedoucí k smrtelným následkům, při dvoupólovém dotyku postačí, pokud ten trvá velice krátce, i dvě sekundy. Fakt, že nemohl být na místě činu, v zásadě nijak jím učiněné závěry změnit nemohou, nejedná se o ojedinělý případ, kdy byl vypracován znalecký posudek, aniž by provedl prohlídku místa činu.

I v tomto případě obhajoba předložila vlastní **znalecký posudek z oboru elektrotechniky včetně dodatku zpracovaného znalcem Ing. Jiřím Stanislavem Kalivodou**. Lze konstatovat, že tento znalecký posudek nesplňuje všechny formální náležitosti, když v něm zcela chybí nálezková část a v podstatě se omezuje na přezkum znaleckého posudku prof. Ing. Karla Sokanského, CSc. dle zadání znaleckého úkonu zadavatelem. Nutno poznamenat, že navíc je tento znalecký posudek i vnitřně rozporný, když na zcela identickou otázku pod body 1) a 4), zda mohlo dojít tak, jak to popisuje znalec Ing. Sokanský ve svém znaleckém posudku ze dne 20.2.2015 a znalecké výpovědi u soudu dne 8.7.2015 k zásahu poškozených Moniky K. a nezl. Kláry K. elektrickým proudem, v prvním případě uvádí, že to je teoreticky

proveditelné, ve druhém případě uvádí jednoznačně ne, neboť veškeré závěry ve znaleckém posudku znalce prof. Ing. Sokanského se opírají o hypotetické úvahy. V bodě 3) znaleckého posudku dochází ke zpochybňování charakteristiky elektrické sítě na místě činu v Egyptě, ač je zcela zřejmé, že jde o síťové napětí 220 V/50 Hz, což uvádí znalec Ing. Sokanský s odkazem na literaturu a taktéž i s odkazem na údaje sdělované obžalovaným, aniž by znalec Ing. Kalivoda sám alespoň zjistil, jaké je v Egyptě síťové napětí. Lze konstatovat, že napětí, jak jej zmínil znalec Ing. Sokanský, není důvod jakkoliv zpochybňovat. V bodě 5) je pak znalcem Ing. Kalivodou v podstatě potvrzováno, že je reálná pravděpodobnost úrazu elektrickým proudem s následkem smrti způsobem hypoteticky popsáným znalcem Ing. Sokanským, je-li napětí v rozvodové síti hotelu Titanic Palace totožné jak v ČR, což nutno dodat, výsledky dokazování nezpochybňují. Dále například v odpovědi na otázku č. 7) se vytýká znaleckému posudku Ing. Sokanského, že nebyl objektivním a plnohodnotným způsobem zjištěn druh proudu, jeho intenzita, velikost napětí a frekvence s tím, že jeho znalecký posudek vychází pouze z matematických modelů pro výpočty proudu tekoucích jednotlivými částmi lidského těla v závislosti na vnitřní impedanci těla, aniž by byla změřena intenzita - velikost proudu probíhající určitou částí zasaženého lidského organismu na místě samém. Tato výhrada znalce Ing. Kalivody je naprosto neopodstatněná, když stěží si lze představit zjišťování měření impedance těla u již zemřelé osoby, když navíc impedance člověka mrtvého je jiná než za života. Soud má zato, že je zcela logické, že se vychází z matematických modelů založených na výzkumech a dlouholetých empirických poznatcích, samozřejmě za použití platných norem, což koneckonců připustil i sám znalec Ing. Kalivoda. Takto by bylo možno v rozboru výhrad vznesených znalcem Ing. Kalivodou pokračovat. Obecně však lze konstatovat, že znalec Ing. Kalivoda nezpochybňuje teoretickou správnost tvrzení znalce Ing. Sokanského, tato považuje za sofistickou a výhrady vznáší pouze v tom směru, že se jedná toliko o hypotézy, protože nejsou opřené o konkrétní zjištění znalce a poznatky získané na místě činu, což ze svého pohledu považuje za nepřípustné a nestandardní při podávání znaleckého posudku. Závěrem nutno poznamenat, že znalec Ing. Kalivoda neuvedl ani v rámci hlavního líčení konkrétní skutečnosti, které by vylučovaly, že k zásahu poškozených elektrickým proudem nemohlo dojít tak, jak popsal a rozvedl znalec Ing. Sokanský.

V souvislosti se zmíněnými znaleckými posudky z oboru elektrotechniky nutno uvést rovněž **odborné vyjádření Policie ČR, OKTE Brno z oboru kriminalistika, odvětví elektrotechnika**, z něhož plyne, že veškerá vnitřní zapojení žehličky na vlasy zn. Remington (nikoliv kulmy, jak bylo uvedeno v žádosti) a cestovní žehličky zn. Melissa, které vydal obžalovaný Petr K. dne 31.10.2013, jsou průmyslové výroby a nenesou stopy dodatečných úprav či zásahů. Žádný z vnitřních dílů těchto elektrospotřebičů nenesou stopy nadměrného tepelného namáhání. S jistotou lze konstatovat, že ani jeden ze spotřebičů nemohl způsobit úraz elektrickým proudem. Dále se konstatuje, že žehlička na vlasy může být používána v síti 120-240 V, 50/60 Hz, cestovní žehlička v síti 230 V/50 Hz.

Obžalovaný Petr K. byl podroben rovněž **znaleckému vyšetření** dvěma znalci **z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a znalkyní se specializací klinická psychologie**. Z písemných závěrů znaleckých posudků v části psychiatrické, jakož i z výpovědi znalkyně **MUDr. Dany Skřontové** u hlavního líčení soud zjistil, že obžalovaný v minulosti, v inkriminovanou dobu ani v současnosti netrpěl a netrpí žádnou závažnou duševní poruchou chorobného rázu. Nebyly zachyceny dlouhodobé výkyvy nálad ve smyslu deprese nebo mánie. Nebyly zjištěny poruchy myšlení nebo vnímání, které by svědčily pro probíhající psychotický proces. Nejsou u něj známky narušení nervové soustavy organickým procesem. Jeho intelektové schopnosti jsou v normě. V inkriminovanou dobu žádná závažná duševní

porucha neměla vliv na jeho rozpoznávací ani ovládací schopnosti, tyto jeho schopnosti byly plně zachovány. Z psychiatrického hlediska nebyla zjištěna patologická motivace jednání, nejednal pod vlivem duševní poruchy a je schopen chápat smysl trestního řízení i eventuálně uloženého trestu. Z prostého medicínského hlediska není pobyt obžalovaného na svobodě nebezpečný, není navrhována žádná forma ochranného léčení. Resocializace se u něj nebude odvíjet od medicínských prostředků. Znalkyně sexuoložka **MUDr. Šárka Grussmannová** ve svém znaleckém posudku doplnila, že klinickým i laboratorním vyšetřením nebyla zjištěna u obžalovaného sexuální deviace. Nekonstantně pozitivní reakce na sexuálně agresivní podněty se na falopletysmografickém vyšetření rozvíjely po latenci a mohou být projevem sadomasochistických praktik v rámci partnerských aktivit. U obžalovaného nebyla zjištěna chorobně podmíněná agresivita, je heterosexuálně orientován na dospělé ženské objekty.

V rámci hlavního líčení byla vyslechnuta také znalkyně psychologička **PhDr. Helena Khulová**. Z výpovědi této znalkyně, jakož i z písemně vypracovaného znaleckého posudku vyplývá, že aktuální intelektová kapacita obžalovaného odpovídá pásmu průměru. Rozložení v užitém neverbálním testu inteligence je vcelku rovnoměrné a vyjadřuje dostatečné predispozice odpovídající průměrnému jedinci daného věkového období pro řešení praktických běžných problémů v reálném životě. S odkazem na diagnostické metody uplatněné při znaleckém vyšetření obžalovaného znalkyně konstatuje, že lze u něj sledovat určité problematické rysy osobnosti, z nichž dominující se jeví zejména zvýrazněná potřeba závislosti. Vedle toho jsou sledovány v jeho jednání, které následovalo po inkriminované události a které odkrývají zejména odposlechy, rysy narcistické. Spolu se zvýrazněným egocentrismem a chudou, povrchní emotivitou, zároveň zvýrazněnou vztahovačností, se jedná o řadu maladaptivních vzorců chování, které spadají do obrazu příznaků poruchy osobnosti. Typologicky obžalovaný inklinuje lehce k pólu introverze. Zřejmě i pod vlivem situačních faktorů vystupují u něho v současnosti do popředí obranné mechanismy, vedle vědomého stylizovaného naplnění obrazu konformního jedince, rovněž potlačení, popření a projekce, kdy se jedná víceméně o nevědomé obranné mechanismy, které mají posloužit k získání určité psychické rovnováhy. Testově byly u něj zachyceny jako dominující pocit strach, zároveň sebezpochybnosti, ostražitost, nejistota a nedostatečná sebedůvěra. Jeví se emočně i sociálně nevyzrálý. Inklinuje k závislé roli jako zdroji jistoty. Vykazuje sklon k obavám a zároveň k ústupkům, aby se vyhnul problémům. Postrádá řadu emočních i sociálních dovedností potřebných k vytváření a udržování zralých a symetrických blízkých vztahů s druhými. Nechybí u něj zájem o druhé lidi, ale nerozumí jim. Jeho emotivita je chudá a povrchní, chybí schopnost empatie, schopnost prožití spokojené sounáležitosti a důvěryhodné spjatosti. Zdůrazňuje se, že obžalovaný je ochoten snadno se podvolovat a vyžaduje pomoc při rozhodování. Ač je ve velké míře soustředěný na sebe, hodnotí se nepříznivě, druhé považuje za schopnější, atraktivnější, nadanější a soustředění na sebe je spojeno více s nepříjemnými pocity. Jeho sebeobraz se zakládá více na fantazijních představách než na skutečnosti. Pro okolí může působit jako zranitelný a závislý, vedle toho distancovaný a rezervovaný, méně společenský, jakoby na okraji dění, což však u něj nevylučuje jeho potřebu těsného vztahu s druhými s uspokojením pocitů uznání. Limitovanost jeho emočních a sociálních dovedností je příčinou značných těžkostí v sociální sféře. Jeho neschopnost porozumět sobě i druhým může u něj vést k neúspěchům a následnému odcizování. Celkově se dá očekávat, že zažívá málo pracovních nebo interpersonálních úspěchů. Sám obžalovaný se na základě předkládaných vlastností hodnotí jako ponížená, hyperkonformní, hyperprotektivní osobnost. V maladaptivních projevech nabírá tato osobnost podoby pasívní poníženosti, spojené se slabostí, submisivitou a manifestovanou inferioritou, kterýžto mechanismus slouží k vytvoření pocitu bezpečí, v okolí však provokuje punitivní, arogantně nadřazené reakce. Pokud obžalovaný přijde do styku se silnými autoritativními jedinci, sděluje vyhýbání se projevům

hostility a moci, zároveň usiluje o popularitu a přijetí a snaží se popřít své úzkostné pocity frustrace, nebrat v úvahu případnou hostilitu nebo slabost u sebe i ostatních. Jak již bylo zmíněno shora, na pozadí se u něj prosazují narcistické tendence, tedy vyhnutí se konfliktu a tím možnosti prohrát, osvědčeným manévrem se u něj stává především pasivní agresivita - přehlížení protivníka.

Co se týče **psychického stavu obžalovaného** v době před a po spáchání žalované trestné činnosti, lze dle znalkyně u něj usuzovat na období emoční zátěže a napětí, předcházející inkriminované události, které obžalovaný sám popisuje frustracemi, jež měly pramenit jak z určitých jeho zafixovaných představ o partnerství, kdy chování poškozené přes jeho snahu zavděčit se a získat potvrzení vlastní sebehodnoty, těmto představám neodpovídalo, tak rovněž z obav ze ztráty partnerky. Obžalovaný odmítá obvinění, jeho chování, které následuje po inkriminované události, je však psychologicky málo pochopitelné a srozumitelné. Zdůrazňuje se, že u obžalovaného chybí pocit viny a není odpovídající reaktivita na prožité trauma, tedy ztrátu dvou nejbližších osob. Jen člověk, který je se smrtí blízké osoby vyrovnán dříve, než nastane, se dle znalkyně netrápí výčitkami svědomí typu ...kdybych býval udělal to či ono... Za předpokladu, že obžalovaný byl přítomný smrti své ženy a dcery, by se dal očekávat pocit viny velmi masivní, po kterém následuje trauma s depresivním prožíváním a dlouhé trápení. Zármutek u náhlé a neočekávané smrti je dlouhý a nelze očekávat ani u vyhýbavého introverzivního typu prožívání s vyhýbáním se emocí, že se obejde bez depresivních prožitků. Nelze též očekávat u závislé osoby, kterou obžalovaný je, že se obejde bez prožitků zoufalství a beznaděje. Celkově sice lze shledávat u obžalovaného určité signály prožité traumatické události, ne však bolestí nad ztrátou blízkých osob. Ke vztahové oblasti znalkyně uvedla, že obžalovaný anamnesticky vyjadřuje pozitivní vztah k společensky uznávaným hodnotám, snahu o konformitu, zahrnující dosud pozitivní pracovní anamnézu, zodpovědnost a dodržování závazků. Poněkud v rozporu s tím je však relativně krátce po ztrátě dvou blízkých osob navazování nových známostí s tendencí k nepokrytému uspokojování sexuálních tužeb. Vyjadřuje egoismus s nedostatkem citu a vnitřních zábran a je vyjádřením nedostatečně rozvinuté morální složky osobnosti. Jeho vztah k zemřelé manželce je aktuálně odmítavý, převážně negativní s uvolněním kritických postojů a obviňování, jako ke zdroji frustrace a problémů současných i z doby společného soužití. Nabízí hodnocení své partnerky tak, aby byl sám vnímán v co nejlepším světle. Devalvace manželky slouží k posílení jeho sebeobrazu a zbavení se pocitu viny. Ze spisového materiálu se dá zároveň usuzovat, že vztah s manželkou nesl v době manželství znaky rozdílných vzájemných očekávání a malé schopnosti kritického náhledu na vlastní problémové projevy v rámci partnerského vztahu ze strany obou. Ve vztahu k zemřelé dceři Kláře lze u něj zachytit určité prožitky psychické bolesti, rovněž vyhýbavou reaktivitu při hovoru o ní, což lze považovat za důsledek přetrvávajícího traumatického prožitku, bez provázejícího depresivního prožívání.

Znalkyně se rovněž zabývala otázkou, zda u obžalovaného jsou zřejmé eventuálně nějaké násilné sklony, kdy v tomto směru konstatuje, že u něj je viditelná potřeba závislosti v rámci partnerského vztahu, strach z konfliktu, hádky, stejně tak z odmítnutí a opuštění. Snaží se druhému přizpůsobit, podřídit se, tím neutralizovat případné negativní reakce a takto přetvářet odmítnutí. Není osobností primárně agresivní, frustrace pramenící z pocitu ztráty jistoty může však vést k uvolnění dlouhodobě potlačované agrese a může vyvolat u člověka s rysy poruchy osobnosti násilné impulsy, které mohou být obráceny jak proti sobě, tak proti druhé osobě. Obžalovaný vyjadřuje charakteristiku osobnosti s vyhraněnou potřebou jistoty a vazby. Vztah je ze strany osoby tohoto typu manipulován a zajišťován snahou o vyvolání pocitu vděčnosti, v případě ohrožení vztahu pak kontrolou nad vším, co by mohlo stabilitu vztahu ohrozit. V pozadí se rýsují pasivní agresivní tendence, které mají podobu závislostního

latentního agresivního vynucování vztahu, a to jak vůči své zemřelé manželce, tak i u ostatních vztahů zmíněných ve spisovém materiálu. Nelze zaznamenat agresivní impulsy ve vztahu k dceři Kláře. K odolnosti obžalovaného vůči zátěžovým situacím bylo ze znaleckého posudku zjištěno, že testově vykazuje dostatečnou kapacitu pro kontrolu a zvládání stresových situací, a to zejména v jasně strukturovaných a předvídatelných podmínkách. Málo se znepokojuje nad událostmi, nad kterými má malou kontrolu a jeho vyhýbavé chování má zvláštní kvalitu lhostejnosti nebo nevnímavosti i v situacích, které kladou velmi nepříjemné nároky, čímž se má na mysli například vazba, nebo v situacích, kdy důležitá rozhodnutí, která se ho týkají, dělá někdo druhý. Může se tak jevit v popisovaných situacích jako zcela nemotivující, nenáročný a nevzrušivý. Nevyzpytatelným se však stává v komplexních a nejednoznačných situacích. Stres a podnětová přetíženost způsobují u něj zhoršení schopnosti usuzovat, úsudky jsou ovlivněny zaujetími nebo přesvědčeními, které ignorují realitu a jeho myšlení se stává méně logickým. Snižuje se u něj schopnost adekvátně přijímat i zpracovávat informace a v důsledku toho neschopnost účinně se rozhodovat a jednat. Napětí pod vlivem stresu se hromadí až k hranici nesnesitelnosti, aby se posléze uvolnilo nepřiměřeným způsobem. Ze znaleckého posudku dále plyne, že pokud se obžalovaný dopustil jednání, které se mu klade za vinu, jeví se nastartováno prožitkem odmítnutí v rámci partnerského vztahu. Odvíjí se od specifík vztahu obžalovaného a poškozené Moniky K. a od jeho osobnostních rysů. Ze strany obžalovaného lze zaznamenat vztah vyjádřený snahou přizpůsobit se, podřídit se, zahrnout láskou, tím si zavázat svoji partnerku a předcházet tak možným negativním reakcím, a to jak opuštění a odmítnutí, tak znehodnocení. Z dynamiky jejich vzájemného vztahu lze vyčíst zároveň již déleodobější potřebu kontroly nad partnerkou ze strany obžalovaného a její snahu k odpoutání. Ve vztahu k bývalé manželce se u obžalovaného prosazují zjevné rysy již dříve zmíněné závislé poruchy osobnosti, nadměrná snaha o udržení její náklonnosti, strach z odmítnutí a neschopnost nést ztrátu její přízně. K tomu přistupují zaznamenané rysy narcistické, spoléhání na symbiotický vztah s úspěšným, silným jedincem, vedle toho manifestace pocitu ponížení a hněvu. Právě pocit bezmoci a ztráta naděje, zároveň pocit silného ukřivdění a zklamání vede k uvolnění dlouhodobě potlačované agrese a může vyvolat až vražedné impulsy, které jsou obrácené často proti vlastní osobě, eventuálně proti dalším zúčastněným osobám. Motivací k takovému činu bývají představy o nesnesitelnosti dalšího života bez partnera. K úvahám o rozšířené sebevraždě přispívají představy o nesnesitelnosti života dítěte bez rodičů, avšak úmysl zemřít nemusí být jednoznačný. Pokud chybí tento jednoznačný postoj ke smrti, zvláště při absenci hluboce depresivních prožitků, je strach sám na sobě použit prostředek vedoucí k letálnímu konci. Ve vztahu k možnostem resocializace znalkyně uvádí, že vzhledem k věku obžalovaného lze jeho osobnostní vývoj považovat v hlavních rysech za víceméně ukončený. Lze u něho shledávat určité znaky osobnosti, které se vyznačují chováním terapeuticky obtížně ovlivnitelným. Je to zejména nejistá vazba, neschopnost řešit závislost v partnerském vztahu vyvrážděním způsobem, nedostatek sebereflexe v tomto ohledu, nedostatek schopnosti sebekritiky a tím i neochota převzít zodpovědnost a být motivovaný k zásadní změně svého chování. Je zřejmé, že partnerství bude pro obžalovaného i do budoucna zátěžovou a citlivou oblastí, která bude snadno u něho aktivovat frustrační prožitky. V rámci hlavního líčení znalkyně doplnila, že pokud bude obžalovaný dobře motivován, resocializace je u něj možná, je nadějná a není vyloučena. V případě bude-li obžalovaný shledán vinným, je podmínkou této resocializace přijetí viny a zpracování toho pocitu viny, bez přijetí viny je nebezpečí určité psychopatizace osobnosti a s tím i větší manifestace nepříznivých rysů. V době vyšetření žádné známky sebereflexe a známky přijetí viny nebyly shledány. Znalkyně rovněž blíže rozvedla otázku zmíněné možné rozšířené sebevraždy s tím, že se jedná o sebevraždu, kdy úvahy se dotýkají všech vztahových osob. O tom, že obžalovaný se mohl zabývat úvahami ohledně rozšířené sebevraždy, svědčí dle znalkyně výsledky jeho testového vyšetření, kdy v tomto směru

skóruje nadprůměrně, až v patologických hodnotách, sděluje aktuální nebo suicidní myšlenky. Sice pouze tímto způsobem sděluje, přímo neříká, že spáchá sebevraždu, ale v podstatě svými pocity, jak se zobrazily při vyšetření, a prožitky naplňuje tu škálu, z níž se dovozuje, že sděluje sebevražedné myšlenky. Čili je to výsledek počítačového vyhodnocení jeho odpovědí. K tomuto poznatku se pak přidružují prokázané narcistické tendence obžalovaného, dále v projektivních testech vyjevený velký prožitek sebedegradace, který je spojený jednoznačně nejen s vlastní sebedestrukci, ale i s případně sebedestrukci vůči druhým osobám. Skutečnost, že obžalovaný navenek ve vztahu k okolí neprezentuje nějaké takové myšlenky, nemá u osobnosti jeho typu vůbec žádný význam, neboť se jedná o osobnost introverzní a o svých pocitech nekomunikuje, nechává si je pro sebe, tudíž je málo pravděpodobné, že by zrovna sebevražedné úvahy navenek ventiloval. Na druhou stranu k plné realizaci těchto úvah chybí u něj deprese či zřetelná beznaděť v psychickém prožívání. Pokud jde o pocit viny u obžalovaného, pak lidé, kteří se na čin (v daném případě usmrcení svých blízkých) připraví dopředu, tak pocit viny jakoby tam nebyl, je velmi krátkodobý a daný jedinec okamžitě vinu svádí na někoho jiného. Naopak u lidí, kteří zaviní smrt z nedbalosti, tam ten pocit viny přetrvává, ti to racionalizují, hledají logické důvody, proč nemohli udělat něco jiného nebo tomu zabránit. A nejmasivnější pocit viny, který trvá dlouho a následuje další fáze odčinění a vyrovnání, je u lidí, kteří jsou přítomni smrti při nedbalostním činu jako nechtění diváci. V případě obžalovaného však je právě absence takového pocitu viny.

Znaleckému zkoumání byly rovněž podrobeny **fotografie poškozených** Moniky K. a Kláry K., které zaslal TV NOVA v dubnu 2015 Kerolless Ezzad B. a byly dne 29.4.2015 vydány orgánům činným v trestním řízení (viz protokol o vydání č.l. 4713). Ze znaleckého posudku z oboru kriminalistiky, odvětví zkoumání fotografií a fotografické techniky, zpracovaného Kriminalistickým ústavem v Praze, a výpovědi znalce kpt. **Mgr. Tomáše Doubka** u hlavního líčení, soud zjistil, že se jednalo o 40 digitálních fotografických souborů, dále jen fotografie, které byly vytvořeny jedním multifunkčním zařízením, konkrétně mobilním telefonem zn. Samsung, model GT-i9300. Všechny předložené fotografie obsahovaly Exif dat a podle dat v Exifu vznikly všechny fotografie předložené ke zkoumání dne 31.7.2013 v rozmezí od 13:45 hod. do 14:35 hod. V této souvislosti znalec u hlavního líčení k dotazu vysvětlil, že konkrétní čas pořízení fotografií nelze zjistit, časy, které jsou uvedeny v posudku, jsou časy, jak byl nastaven přístroj v okamžiku pořízení fotografií. Deset fotografických souborů označených číslo 1 až 10 v příloze znaleckého posudku bylo dodatečně upraveno, konkrétně bylo provedeno překrytí intimních částí fotografovaného objektu, respektive začernění části obrazu. Nezakryté části těchto deseti fotografií nevykazují známky dodatečných zásahů nebo obrazové manipulace s obsahem snímků. Ostatní fotografie, nacházející se na DVD předloženém ke zkoumání, označené čísla 11 až 40, nevykazují známky dodatečných zásahů nebo obrazové manipulace s obsahem snímků. Fotografické soubory předložené ke zkoumání jsou seřazeny postupně ve sledu, ve kterém byly pořízeny, nelze však určit, zda byl nebo nebyl některý fotografický soubor (fotografie) v této řadě snímků vymazán. Z důvodu nízké kvality předložených fotografických souborů předložených ke zkoumání, zejména jejich nízkého rozlišení, nelze provést stávajícími metodami užívanými kriminalistickým ústavem vylepšení obrazové kvality těchto fotografických souborů. Příloha se zkoumanými fotografiemi je založena na č.l. 4785-4798.

V průběhu hlavního líčení byly v souladu s ust. § 211 odst. 5 tr. řádu se souhlasem obžalovaného a státního zástupce **přečteny** dále **znalecké posudky** z oboru kybernetiky, odvětví výpočetní technika, znalce Ing. Jiřího Kováře (viz č.l. 2583-2610) a z oboru kriminalistiky, odvětví analýzy dat a zkoumání nosičů dat Policie ČR, OKTE Frýdek-Místek (viz č.l. 2711-2713, 2751-2754, 2806-2811).

Znalcem Ing. Jiřím Kovářem z oboru kybernetiky bylo provedeno **zkoumání** navigace GARMIN nüvi 200 s paměťovou kartou, minikamery s paměťovou kartou, mobilního telefonu zn. NOKIA 2220s se SIM kartou, jedná se o telefon nezletilé Kláry K., a notebooku Packard Bell ZE6, kteréžto věci byly zajištěny při domovní prohlídce bytu K. a při prohlídce osobního automobilu zn. Chevrolet Orlando. Z těchto nosičů byla extrahována a zajištěna elektronická data obsažená na přiložených datových nosičích DVD. Jedná se o přehled volaných, přijatých a zmeškaných hovorů, přehledy telefonních čísel, seznamy e-mailových kontaktů, zejména se jedná o kontakty e-mailové schránky monkramna@centrum.cz, zprávy na Skype uživatele monkramna, fotografie z uživatelského portálu Monika, videozáznamy uložené na paměťové kartě minikamery instalované ve vozidle Chevrolet Orlando, fotografie Moniky K., rodinné fotografie a historie navštívených webových stránek. Mimo jiné je takto dokumentován rozhovor obžalovaného Petra K. se svědkem Milošem K. dne 14.6.2013, jak na něj bylo odkazováno při konstatování výpovědi tohoto svědka.

Policíi ČR, OKTE Frýdek-Místek bylo provedeno **znalecké zkoumání** tabletu Samsung Galaxy Tab GT-P1000, paměťové karty SanDisk Ultra II SDHC zaslané obžalovaným Petrem K. a mobilního telefonu Samsung GT-S3350 Petra K. Zkoumáním tabletu bylo mimo jiné zjištěno, že obžalovaný se zajímal o dokumenty typu skripta soudního lékařství, zánik organismu, posmrtné změny. V říjnu 2013 před návratem do ČR jej zajímalo kopírování razítek. Jsou rovněž zajištěny SMS zprávy a chaty se svědky Š., K., M., B., K., G., G. a C., které byly vzaty v úvahu při výpovědích těchto svědků. Na tomto nosiči byly nalezeny rovněž fotografie osobních dokladů Vladislava M. a Petra K. pořízené zřejmě v souvislosti se zamýšleným vycestováním obžalovaného z Egypta přes vyslovený zákaz, jakož i fotky z diskotéky, kde zemřelá Monika K. tančila se striptérem. Z paměťové karty byly zálohovány všechny fotografie, jak jsou doložené na č.l. 2833-2959. Jedná se o fotografie pořízené na dovolené v Egyptě do dne 28.7.2013, kdy mimo jiné je z nich patrné, že na odhalených horních i dolních končetinách Moniky a Kláry K. do večerních hodin zmíněného dne nebyly zjevné známky žádného poranění, obě jsou usměvavé, jeví se spokojené. Z fotografie zachycující poškozenou Moniku K. při koupání dne 27.7.2013 je též patrné, že nemá žádné zranění na zadní části krku a zádech v místech nálezu následně znalci z odvětví soudního lékařství popisovaných známek úrazu elektrickým proudem. V mobilním telefonu vydaném obžalovaným se pak nacházejí nahrávky schůzky obžalovaného s velvyslancem a konzulkou ze dne 20.10.2013, kde opět mimo jiné popisuje průběh dne 28.7.2013, zdravotní potíže a chování zúčastněných osob, poukazuje, že Monika K. se chovala zcela jinak než obvykle, čemuž nerozuměl a v podstatě uvádí průběh událostí obdobně, jak ve svých výpovědích či nahrávce ze dne 6.8.2013. Kromě toho jsou na tomto nosiči zachyceny i zvukové nahrávky rozhovorů s dalšími neznámými muži včetně hovoru nejméně s dvěma osobami hovořícími arabsky s přítomností tlumočnicka, kdy zřejmě se jedná o právníky, s nimiž rozebírá obžalovaný opět šetřenou trestní věc.

Na tyto znalecké posudky navazuje rovněž **odborné vyjádření Policie ČR, OKTE Frýdek-Místek** taktéž z oboru kriminalistiky, **odvětví analýzy dat a nosičů dat** (viz č.l. 2695-2697), které se zabývá zkoumáním dat obsažených v mobilním telefonu zn. NOKIA 200 Moniky K., jež vydal po návratu z EAR obžalovaný Petr K. včetně paměťové a SIM karty. Výsledkem zkoumání je zejména přehled hovorů a SMS zpráv proběhlých v období od 24.7. do 31.7.2013, SMS komunikace obžalovaného s Etiennem B. a Martinem K. koncem října 2013, dále jsou zachyceny hovory o petici na jeho podporu, jakož i další hovory vztahující se k předmětné trestní věci uskutečněné z tohoto mobilního telefonu během pobytu v EAR.

Z odborného vyjádření Policie ČR, OKTE Frýdek-Místek z oboru kriminalistiky, odvětví chemie (č.l. 2962-2963) soud zjistil, že v rozpité láhvi Coca-Coly zajištěné z lednice bytu K. nebyla zjištěna přítomnost cizorodých látek a v lékovce s označením Rivotril tablety 2 mg s tekutinou a usazeninou, která byla zajištěna v garáži obžalovaného, byla zjištěna bílá nátěrová hmota. Přítomnost omamných a psychotropních látek ve zkoumaném materiálu prokázána nebyla.

Z dalšího **odborného vyjádření Policie ČR, OKTE Frýdek-Místek z oboru kriminalistiky, odvětví genetiky** (č.l. 2971-2974), jehož předmětem zkoumání byly biologické vzorky poškozených Moniky a Kláry K., k jejichž zajištění došlo při pitvě (výškraby z pod nehtů pravé a levé ruky, stěry z úst, pochvy, konečníku, kostní a svalová tkáň), srovnávací biologický materiál obžalovaného a jeho žluté triko zaslané z EAR, bylo zjištěno, že ve výtěrech z pochvy poškozených nebyla zjištěna přítomnost lidského prostatického specifického antigenu jako jedné ze složek spermatu. Na předním dílu trika v oblasti písmene M v nápisu a na zadním dílu trika u lemu pravého rukávu byly nalezeny červenohnědé skvrny. Ve skvrně na zadním dílu trika byla zjištěna lidská krev a DNA obžalovaného Petra K. Ve výškrabu z pod nehtů pravé i levé ruky poškozené Kláry K. byl stanoven úplný smíšený profil polymorfismů DNA odpovídající minimálně dvěma osobám, z nichž alespoň jedna je mužského pohlaví. Tento profil však není vhodný pro další porovnání. V dalších biologických vzorcích poškozených nebyl zjištěn cizí biologický materiál, nebo se z nich nepodařilo stanovit profily DNA. Zkoumáním se naopak potvrdilo otcovství obžalovaného Petra K. ve vztahu k nezl. Kláře K.

Soud rovněž vzal na zřetel řadu **dalších listinných důkazů**. Předně se jedná o **spisový materiál získaný cestou právní pomoci z EAR**, jímž je dokumentován vývoj událostí po úmrtí poškozených Moniky a Kláry K., jednotlivé úkony činěné egyptskými orgány i jejich poslušnost. Konkrétně lze poukázat na **zápis z ohledání místa nálezu těl**, k němuž došlo dne 30.7.2013 ve 12:00 hod. (viz č.l. 3378-3380). Ze zápisu plyne, že pokoj, v němž byla nalezena těla poškozených, se nacházel ve 2. patře hotelu Titanic Palace. Ohledání byli přítomni prokurátor, vyšetřovatel a zástupce turistické policie. Vpravo od vchodu do pokoje byla koupelna a záchod, vlevo dřevěná skříň žluté barvy a uvnitř malá lednice. Při vstupu do pokoje se napravo nacházela postel a na ní tělo dívky Kláry K. a vedle ní tělo Moniky K. Naproti postele jsou umístěny dveře vedoucí na balkon beze stopy násilí, vniknutí, nepoškozené. Balkon je s výhledem na hotelový bazén. Vedle postele, na místě, kde se nacházelo tělo dívky, stál koš na odpadky, v němž zaznamenány zvratky pravděpodobně patřící dívce. Byl odebrán vzorek těchto zvratků. Na posteli vedle dívky se rovněž nacházely zvratky, stejně tak na koberci u postele, z obou těchto míst byly odebrány vzorky. K ohledání mrtvol se uvádí, že první tělo patří dívce ve věku do 10 let, bílé pleti, žlutých vlasů, bez stop úrazu či násilí. Druhé tělo patří ženě ve věku přes 30 let, která má na sobě černé tričko a spodní část těla je neoděna. Je bílé pleti, žlutých vlasů, střední výšky. Nedýchá, beze stop úrazu či násilí. Z **protokolu zevního ohledání** (viz č.l. 3541) soud zjistil, že dne 30.7.2013 provedl v hotelu Titanic Palace ohledání těla zemřelé Moniky K. zdravotní inspektor v Hurghadě a konstatoval, že na těle zemřelé nejsou žádné řezné rány, žádné podlitiny, taktéž nebyly shledány na krku známky škracení. Rty, jazyk a končetiny jsou namodralé barvy. Pravděpodobnou příčinu smrti nelze určit. Ze zprávy z téhož dne založené na č.l. 3382 spisu lze dovozovat, že ohledáno bylo rovněž tělo nezl. Kláry K., u níž se konstatuje, že měla na sobě bílé tričko s hnědými kresbami, avšak další popis tam chybí. Z **dokumentu Nemocnice Thebes** ze dne 30.7.2013 (viz č.l. 3516) se zjišťuje, že Petru K. byl proveden výplach žaludku nasogastrickou sondou, obsah žaludku byl odsát do sběrného sáčku od permanentního

močového katetru a obsah byl uchován. Dále byl proveden výplach žaludku fyziologickým roztokem, obžalovanému byla zavedena kanyla a podány léky intravenózně, jak již bylo popsáno ve znaleckém posudku MUDr. Dvořáčka, Ph.D. Z další **zprávy Nemocnice Thebes o ošetřených pacientech** z téhož dne (viz č.l. 3521) bylo zjištěno, že ve dnech 28.7. a 29.7.2013 bylo ošetřeno v tomto zařízení osm osob, jednalo se o případ cestovatelského průjmu, defektu nohy, přecitlivělosti, výplach středního ucha, luxace ramenního kloubu, zánětu zvukovodu, cizího tělesa v noze a případ manžela zemřelého, který se dostavil dne 30.7.2013 s nervovým šokem a tvrdil, že je mu na zvracení. Ve zprávě se však zdůrazňuje, že celou dobu zadržení od rána nezvracel. V další **zprávě téže Nemocnice Thebes** ze dne 30.7.2013 (viz č.l. 3746) se pak uvádí, že počet ošetřených případů v ambulanci hotelu Titanic Beach ve dnech 28.7. a 29.7.2013 byl sedm, konkrétně čtyři případy kožní přecitlivělosti, případ bolesti ucha a případ akutní bronchitidy. Z **rozhodnutí prokuratury ze dne 30.7.2013** (viz č.l. 3542) plyne, že byl pověřen soudní lékař z Ústavu soudního lékařství pro oblast Rudé moře k podepsání protokolu zevního ohledání a k provedení soudní pitvy těl zemřelých Kláry K. a Moniky K. s tím, aby byly popsány jakékoliv úrazy, jejich příčiny, způsob vzniku a případné použití předmětu. Dále bylo zadáno, aby soudní lékař určil, zda zemřelé požíly jakékoliv jedované látky. **Zápisem prokurátora ze dne 30.7.2013** v 11:45 hod. (viz č.l. 3486-3487) je doloženo, že z oddělení archívu obdržel věcné důkazy (kus koberce, ručník, kus látky, tři prázdné plastové láhve minerální vody, plná láhev vody, sběrný sáček od permanentního močového katetru, plná láhev vody a množství léků), které byly po dalším roztrídění zapečetěny do krabice s tím, že vzorky zvratků a léky budou odeslány do oddělení archívu a po jejich označení dál do Ústavu soudního lékařství. Doložen byl dále **zápis prokurátora ze dne 1.8.2013** (viz č.l. 3489), v němž je konstatováno, že obdrželi zprávu Ústavu soudního lékařství, ve které se uvádí, že bylo prokázáno, že příčinou smrti jmenovaných je otrava požitím jedovaté látky, která způsobila selhání kardiovaskulárního systému, přičemž lze dovozovat, že zmíněnou zprávou se má na mysli zpráva MUDr. Walida Mohamada N. ze dne 13.7.2013 (viz č.l. 3738 a 3739), kdy u tohoto dokumentu došlo zjevně k chybě v datování, překlepu, kdy správně má být uvedeno datum 31.7.2013. Z této zprávy vyplývá, že dne 31.7.2013 došlo ve Všeobecné nemocnici v Hurghadě k provedení vnějšího ohledání a soudní pitvě Moniky a Kláry K. V nálezu bylo vysloveno podezření na otravu toxickou látkou, která způsobila selhání oběhového systému a dýchání, přičemž byl proveden odběr vzorků tkání k provedení toxikologického vyšetření. V dalších **zápisech prokurátora ze dne 21.8. a 25.8.2013** se uvádí, že z informace Chemických laboratoří v Assiutu plyne, že případ je zatím ve fázi rozpracování, jelikož záležitosti jedů vyžadují delší čas k prozkoumání. Vzorky budou odeslány Generální správě v Káhiře k analýze speciálními analyzátory, které se v Assiutu nenacházejí. Stejná informace vyplývá rovněž ze **zprávy Generálního ředitelství chemických laboratoří v Assiutu ze dne 20.8.2013** (viz č.l. 3664). Další **zpráva o případu z Ústavu soudního lékařství datovaná dne 24.9.2013** (viz č.l. 3543-3546) obsahuje výsledky toxikologického rozboru vzorků tkání a krve zemřelých a léků a vzorků zvratků s negativním výsledkem.

Ředitel Ústavu soudního lékařství pro oblast Rudé moře MUDr. Walid Mohamad N. provedl dne 31.7.2013 pitvu těl obou poškozených, o čemž byl sepsán pod č. 110 pro rok 2013 **soudně lékařský posudek k případu č. 3410 pro rok 2013 - Hurghada** (viz č.l. 3556-3566). Tento dokument je datován dnem 9.10.2013. Jelikož byl zaslán opakovaně v různé době, byl pořízen jeho překlad dvěma různými tlumočníky, protože došlo k tomu, že název tohoto dokumentu je přeložen ve druhém případě jako **Zpráva lékařské patologie pro proces č. 3410 rok 2013 ředitelství oddělení Al Ghardaqah** (viz č.l. 3354-3361), avšak obsahově jsou tyto překlady v podstatě shodné. U obou poškozených konstatovány v rámci zevního ohledání posmrtné skvrny (lyvor mortis) na zadní straně těla a známky celkové

dehydratace. U Moniky K. z čerstvých úrazových změn je popisována pouze podlitina velikosti 2x2,5 cm na zevní straně levého stehna v jeho střední části. Na těle Kláry K. pak podlitina kulovitého tvaru s průměrem 2 cm na přední straně pravého bérce v jeho střední části. Při vnitřní prohlídce bylo konstatováno u obou poškozených k jednotlivým tělesným orgánům, že jsou bez viditelných úrazových či patologických změn, v normálu. Jen v případě žaludku Moniky K. se uvádí, že je silně překrvený, na sliznici, která obaluje lumen žaludku, se nacházely podlitiny. Žaludek je prázdný. Obdobně u Kláry K. byl žaludek silně překrvený, na sliznici, která obaluje lumen žaludku, se nacházely podlitiny, přičemž žaludek obsahoval malé množství tmavé tekutiny, u které nebyli schopni určit původ. Byl proveden odběr vzorků z orgánů těl obou zemřelých, vzorky byly odeslány do Chemické laboratoře v Assiutu. V dokumentu jsou dále uvedeny vzorky, které byly zajištěny k analýze, jednalo se o skupinu důkazů obsahujících vzorky zvratků, vzorky z výplachu žaludku, několik léků a několik láhví s tekutinou. Co se týče tekutin, konkrétně se jednalo o láhev Coca-Coly - 1 litr s menším obsahem, láhev Sprite - 1 litr s menším obsahem, láhev vody Siwah - 750 ml obsahující trochu vody, láhev coly 1,5 litr s menším obsahem, z medikamentů se pak jednalo o lék Antenal, Ophtalmo-septonex, Algifen Neo, Ibalgin, Paralen a Monopril. Kromě toho byl zajištěn rovněž bílý ručník, koberec bělavé barvy, lahvička s lakem na nehty, lahvička pleťové vody a krabička s voskovou parafínovou hmotou. V závěrech posudku se uvádí, že na těle zemřelých nebyly nalezeny žádné větší úrazy, které by mohly prokázat použití násilí jako příčiny smrti. Těla byla celkově dehydratovaná z důvodu zvracení a průjmu. Závěrečná zpráva Chemických laboratoří neprokázala v obdržených vzorcích, odebraných z těl zemřelých, ani v ostatních vzorcích, žádné toxické alkalické látky, anestetika jako je morfium či heroin, sedativa jako jsou benzodiazepiny, klonazepam či imipramin, hypnotika jako jsou deriváty kyseliny barbiturové, insekticidy či parafiny z přípravků na barvení vlasů. Jako příčina smrti je konstatována celková dehydratace a deficit tekutin v těle způsobený průjmy a silným zvracením po dobu dvou dnů. V samotných závěrech se pak dále uvádí, že nelze zcela vyloučit otravu toxickou látkou jako příčinu smrti. Je medicínsky známo, že negativní toxikologické vyšetření může být následkem toho, že smrt nastala až několik dnů po absorpci toxické látky a během toho mohla být tato látka zcela vyloučena organismem nebo přeměněna na jiné látky, které nelze toxikologickou analýzou prokázat.

Na žádost egyptské strany byly této poskytnuty výsledky pitev realizovaných v ČR. Na závěry českých soudních lékařů poté reagoval opět soudní lékař MUDr. Walid Mohamad N. v **doplňkovém soudně-lékařském posudku** k případu č. 3410 pro rok 2013 - Hurghada vedeném pod č. 4939 **ze dne 19.8.2014** (viz č.l. 3794-3795), v němž se konstatuje, že na tělech zemřelých Moniky K. a Kláry K. nebyly nalezeny žádné hrubé úrazové změny způsobené nadměrným násilím, také nebyly nalezeny žádné čerstvé lokalizované změny, které by nasvědčovaly úrazu elektrickým proudem a které se předpokládají, že budou na jejich těle přítomny při úrazu elektrickým proudem, ať je místo vstupu malé či rozsáhlé. Tyto změny by měly charakter popálenin kožního povrchu, jejich tvar má většinou stejný tvar, jako má elektrický zdroj, který se dotýká kůže, bývá kulatý, oválný či hvězdicový. Kůže bývá v tomto místě suchá a bledá, palpačně tuhé konzistence a kolem ní je zarudlý lem. Někdy vznikne na povrchu těla tzv. elektrický strom. Tělo je zjevně celkově překrvené. Vnitřní známky, které bývají u zasažení elektrickým proudem, jsou většinou nespecifické a podobají se jiným příčinám, jako je překrvení vnitřních orgánů, zvláště plic s nálezem drobných prokrvácení na perikardu obalujícího srdce směřujících dle směru elektrického proudu. Tyto zmíněné známky nebyly během pitvy nalezeny, čímž se má na mysli pitvu provedenou v Egyptě. Dále se v tomto dodatku posudku konstatuje, že pitva těl provedená v ČR nepřišla s jasným průkazem těchto známek. Pitvou těl v Egyptě zjistili při zkoumání žaludku přítomnost silného překrvení a drobné podlitiny sliznice, žaludky neobsahovaly žádné zbytky

stravy. Těla byla bez svalových spasmů, který je specifickou známkou úrazu elektrickým proudem. Proto nic nevylučuje to, že úmrtí nastalo v důsledku intoxikace, která nebyla prokázána při toxikologickém vyšetření, přičemž důvody, proč byl negativní nález toxikologického vyšetření, se opakují jak v původním posudku. Na tento doplněk navazuje další **zpráva s informacemi Prokuratury pro oblast Rudého moře** zaslaná Ministerstvem zahraničí EAR, Velvyslanectví ČR v Káhiře (viz č.l. 3804-3810), z níž je zřejmé, že MUDr. Walid Mohamad N. byl po doplnění svého posudku znovu vyslechnut, přičemž uvedl, že nemůže potvrdit či vyloučit to, že úmrtí nastalo následkem úrazu elektrickým proudem, jelikož on sám neprováděl histologické vyšetření myokardu a při pitvě těla Moniky K. nenalezl úrazovou změnu na zadní straně jejího krku popsanou v českém pitevním protokolu. Na základě výsledků pitvy a dalších vyšetření uvedených v českém soudně-lékařském posudku nelze vyloučit správnost toho, že úmrtí Moniky K. a Kláry K. bylo způsobeno zasažením elektrickým proudem. Výsledky soudní pitvy, histologického vyšetření a popis úrazových změn na krku těla Moniky K. zhotovené soudními lékaři v ČR mohou znamenat, že úmrtí nastalo následkem úrazu elektrickým proudem. Po předložení svědectví správce údržby v hotelu ohledně toho, že nebyly nalezeny žádné volné elektrické dráty ve zdech pokoje, uvedl, že tato skutečnost potvrzuje závěr posudku, který připravil on. Ze zmíněné zprávy dále plyne, že po tragické události nebyly údržbou v hotelu Titanic zjištěny žádné poruchy elektroinstalace v pokoji obývaném rodinou K. a taktéž nebyly zjištěny známky žádných změn ve vedení elektroinstalace či zásuvek v tomto pokoji. V dalším dokumentu poskytnutém egyptskou stranou, konkrétně Prokuraturou v Hurghadě, označeném jako **zpráva týkající se případu č. 3410 pro rok 2013 - Hurghada** (viz č.l. 3699-3703), jež obsahuje vyhodnocení vyšetřování dané věci na území EAR, se mimo jiné uvádí ve vztahu k výsledkům pitvy poškozených, že soudní pitva neprokázala úmrtí otravou, proto je závěr soudně-lékařského posudku a výpověď soudního lékaře nepodložený a nestačí k průkazu viny podezřelého Petra K. a k zahájení trestního řízení primárně z toho důvodu, že nezvratný materiální důkaz (protokol Chemických laboratoří) neprokázal přítomnost toxických látek v obdržených vzorcích tkání a dalších vzorcích. Trestní řízení proti podezřelému Petru K. nebude vedeno pro nedostatek důkazů. V posledním dokumentu zaslaném egyptskou stranou, jež je označen opět jako **soudně-lékařský posudek k případu č. 3410 pro rok 2013 - Hurghada ze dne 16.6.2015** (viz č.l. 5372-5383), kdy se fakticky jedná v podstatě o přezkum věci (závěrů egyptského soudního lékaře MUDr. Walida Mohamada N. a českých soudních lékařů MUDr. Margity Smatanové, Ph.D. a MUDr. Marka Dokoupila) soudně-lékařskou komisí z hlediska příčin úmrtí obou poškozených, je obsažen závěr, že nelze určit příčinu smrti Moniky K. a Kláry K. a nelze s jistotou posoudit, který ze závěrů výše zmíněných posudků ohledně příčiny úmrtí je správnější. V tomto dokumentu není obsaženo žádné hodnocení práce, postupů a závěrů egyptského soudního lékaře a koneckonců ani soudních lékařů českých.

Další poznatky o situaci na místě činu, zejména pokud jde o vybavení pokoje č. 6343 včetně jeho elektroinstalace, byly zjištěny ze **zápisu o ohledání pokoje ze dne 19.8.2014 a tehdy pořízené fotodokumentace** (viz č.l. 4073, 4088-4097). Nálezové okolnosti na místě činu po zjištění úmrtí poškozených Moniky K. a Kláry K., jakož i polohy jejich těl, vzhled atd. je dokumentován rovněž **fotodokumentací získanou českou policií dne 5.3.2014** při zahraniční služební cestě v EAR, s jejímž využitím v této trestní věci egyptská prokuratura vyslovila souhlas (viz č.l. 5228-5242). Ohledně fotografií těl zemřelých Moniky a Kláry K. zaslaných TV NOVA egyptským právníkem Kerolsem Ezzatem B., jak již na ně bylo poukazováno shora, je potvrzováno zprávou prokurátora ze dne 13.7.2015 (viz č.l. 5372), že předmětné fotografie pořídil ředitel Ústavu soudního lékařství pro oblast Rudé moře MUDr. Walid Mohamad N. v pitevně Nemocnice v Hurghadě před zahájením pitvy těl obětí.

Z **registračních karet hotelu Titanic Palace** založených na č.l. 3529-3532 je zřejmé, že rodina K. byla od 25.7.2013 ubytována skutečně v pokoji č. 6343 jako klient CK Blue Style, předpokládaný pobyt byl do 5.8.2013. V sousedních pokojích č. 6339 a 6342 byly ve stejném termínu ubytovány dvě české rodiny s dětmi a v pokoji č. 6341 byla od téhož dne ubytována státní občanka Polska Magdalena L.

Způsob, jakým obžalovaný prožíval úmrtí své manželky a dcery a čím se zaobírala jeho mysl po jejich smrti ještě během pobytu v Egyptě a následně po návratu do ČR, zejména změna jeho nazírání na příčiny úmrtí, hloubka jeho lítosti na ztrátu nejbližších osob, resp. faktická absence nelíčeného zármutku, absence výčitek, že jim neposkytl náležitou pomoc, absence projevu nějaké snahy získat objektivní informace o příčinách úmrtí a naopak zvýrazňování negativ v chování zemřelé Moniky K. a úporné pídění se po negativních informacích ohledně její osoby či záměrné rozšiřování těchto informací, podporujících variantu, že tragická událost byla jejím dílem a ona se je snažila otrávit, je patrna nejen ze svědeckých výpovědí, nýbrž také z **e-mailové a jiné komunikace** vydané slyšenými svědky a z hovorů či SMS zpráv zaznamenaných při odposleších telefonních hovorů, na něž bylo shora již namnoze odkazováno v souvislosti se svědeckými výpověďmi. Tuto komunikaci e-mailovou nebo přes Skype svědci k důkazu i vydali a soud z ní vycházel.

Co se týče **telefonické komunikace**, ta byla získána procesním způsobem na základě příkazu k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu vydaného soudkyní Okresního soudu v Karviné dne 30.8.2013 pod sp.zn. Nt 17/2013 a příkazu soudce Krajského soudu v Ostravě ze dne 27.11.2013 sp.zn. 5Nt 852/2013, jímž došlo k prodloužení lhůty. Odposlechy byly realizované v době od 2.9.2013 do 1.3.2014 a konkrétně se týkaly účastnického čísla uživatele obžalovaného Petra K. 725 646 640. V odposlechu je patrna u obžalovaného určitá chladnost v nazírání na tragické události, kdy jeho způsob komunikace je v kontrastu s verbálně vyjadřovanou bolestí nad ztrátou manželky a dcery. Je zřejmá rovněž líčenost smutku před zástupci médií, což je patrna např. v hovorech proběhlých během příletu do Prahy dne 31.10.2013, kdy volá nejen svým rodinným příslušníkům, nýbrž i spoluprací-
níkům a dalším osobám, přičemž v jeho sděleních nelze zaznamenat nějaký náznak smutku, bolesti nad smrtí svých nejbližších, naopak je zde radost z návratu, těší se ze zájmu médií o jeho osobu. V tomto směru lze poukázat i na hovor s Danielem B. ze dne 5.11.2013, kde uvádí v souvislosti s natáčením TV NOVA, že když byl u hrobu, tak nebrečel, protože mu to nešlo, ale kolem něho stáli lidé, domnívá se, že by to nemělo vadit, že venku už byla tma a nebylo vidět. U obžalovaného je rovněž patrna snaha finančně těžít z nastalé situace, docílit materiálních zisků, pro což je ochoten předstírat, že je událostí hluboce zasažen či dokonce předstírat psychickou vyčerpanost, o čemž svědčí například hovory o setkání s léčitelkou Žanou Š. a možností získat od ní darem 100 tis. Kč, které vedl s Danielem B. a Stanislavem Š. ve dne 5.11. a 7.11.2013, či hovory týkající se spolupráce s bulvárním deníkem Blesk s vidinou finančních odměn. Do obrazu osoby, která by měla být hluboce zasažena náhlými tragickými událostmi, nezapadají ani negativní odezvy vůči rodině N. (rodičům a bratrovi Moniky K.) za situace nevyhovění jeho požadavku, aby se vzdali dědictví. Výmluvné je například vyjádření obžalovaného v hovoru se Stanislavem Š. ze dne 12.11.2013 v 17:50 hod., kde se nejen nadšeně vyjadřuje o setkání s jednou kočkou, sexbombou, která mu přinesla belgické pralinky (jedná se o Kateřinu J.), ale za situace, kdy byl z legrace upozorněn, že by mohly být pralinky otrávené, vtipkuje, že je pošle tchýni, ať se z toho posere. Pozoruhodné je rovněž jeho vyjádření v souvislosti s probíhajícím dědickým řízením, že bude tvrdit, že Monika umřela jako první, že byla ztuhlejší než Klárka, když se ji snažil oživit. Dle názoru soudu z vyjádření je patrné, že přizpůsobování svých vyjádření o tragických událostech podle toho, co mu prospívalo, obžalovanému nečinilo žádný problém.

Veselou a bezstarostnou komunikaci, navíc obohacenou sexistickými poznámkami, vedl obžalovaný soustavně zprvu s Kateřinou G. Ze zachycených hovorů je dále zřejmé, že tato veselá nálada a bezbřehé užívání si nabízených erotických zážitků je patrně rovněž z masivní komunikace s Šárkou L. v období po vánočních svátcích roku 2013. Během této komunikace se zmíněnými ženami se dotýká i témat souvisejících se zemřelou Monikou K., zabývá se jejím chováním v době předcházející dovolené a taktéž hovoří o vyšetřování události v Egyptě. V těchto hovorech zaznívají úvahy obžalovaného o tom, že je chtěla otrávit Monika - viz hovor s G. dne 10.11.2013 ve 21:24 hod., kde mj. uvádí, že by mohl bez Moniky s Klárkou normálně žít, ale asi mu ji nechtěla dát, nebo to chtěla ukončit pro všechny tři, pročež zdůrazňuje, že Monika nechtěla vůbec nic řešit, prostě nechtěla se doma o ničem bavit. V hovoru s Šárkou L. ze dne 28.12.2013 v 19:21 hod. uvádí, že ostravská kriminálka má už jasno, ale nemůže nic zveřejnit, dokud něco nezveřejní Egypt. Vyslovuje úvahu, že spousta lidí bude pak překvapena a zdůrazňuje, že on jediný ví, co se tam stalo, ale nemůže to říct. Lidé by mu stejně nevěřili, s tím musí přijít policie. On však neměl žádný důvod to udělat. Dále v hovoru ze dne 4.1.2014 v 15:31 hod. zaznívá mj. k popisu chování Moniky K. před a během dovolené, že měla deprese, blbě nálady, brala léky, říkala, že ji nebaví život, on si na to vzpomíná a vybavuje si tyto věci až teď. Popisuje další situace, které měl zažít se zemřelou Monikou K., a vykresluje ji jako osobu věčně nespokojenou. O jejím sexuálním životě pak z jeho úst zaznívá, že před dovolenou byla Monika stále unavena z práce, když se jí zeptal, zda něco bude, odkazovala ho na večer a pak mu řekla, že ona to nepotřebuje, když tak to udělá jen jemu. Dokonce na dovolené nic nebylo, byla chladná jako led. V hovoru ze dne 8.1.2014 v 19:46 hod. za situace, kdy Šárka L. vyjadřuje obavy, že případ se uzavře bez výsledku, aniž by ona věděla, že on je opravdu neviný, obžalovaný mj. uvádí, že to někdo asi naplánoval a nevěděl, jaké to bude mít důsledky, přičemž potvrzuje úvahy Šárky L., že to bylo dobře naplánováno a promyšleno s tím, že on to ale nebyl. Za významnou soud považuje rovněž pasáž hovoru ze dne 9.1.2014 ve 22:23 hod., v níž popisuje, jak byl k Monice vstřícný, že normálně má muž po příchodu domů na stole oběd, pivo, zapne televizi a ženská kmitá, uklízí, pere, chodí do obchodu, ale to dělat nemusela. On byl takový vůl, měl být na ni přísnější, vše jí kupoval, přičemž zdůrazňuje, že se mu to stalo již podruhé, dříve měl tříletý vztah, kdy té ženě také kupoval všechno, měla, co chtěla a odvděčila se mu tak, že mu řekla, že si málo užila, že si chce užít víc a musel se odstěhovat. Dále zdůrazňuje, že se od někoho dozvěděl, že žena, myšleno svědkyně W., byla s někým na večeři, přičemž ona mu lhala, že ne, on ji však opravdu viděl, když nastupovala do vozidla u nemocnice a pak jí to dokázal, že tam byla. Tehdy také se staral jako vůl, dával první a poslední, nechápe to, proč se to stalo. V závěru konstatuje, že na tu svou dobrotu už doplatil dvakrát. Obžalovaný v hovorech s Šárkou L. také rozebírá otázku motivu k usmrcení Moniky a Kláry K., kdy právě motiv by měl policii přivést k osobě, která je vrahem. A ten motiv podle něj je v počítači, který zajistila policie. V hovoru z 23.1.2014 v 15:35 hod. pak nastiňuje variantu, že to mohl být pokus o vraždu, vražda a následná sebevražda. Nakonec dospívá k závěru, že nikdo cizí je nemohl otrávit, že jedinou variantou, jak se to stalo na pokoji, je ta, že bylo dáno něco do pití a musela to být Monika. V této souvislosti poukazuje, že právě ona mu pořád říkala, ať se napije coly, že mu to pomůže. Zřejmě Monika spoléhala na to, že se to svede na střevní problémy a udělala to až čtvrtý den dovolené, aby si ještě užila, a pak by odjela domů s tím, že se o to nikdo nebude zajímat, že se to tam nějak uzavře. Pozornost zasluhuje rovněž hovor z 16.1.2014 v 19:25 hod., kde se Šárka L. ptá obžalovaného, jestli se někdy zveřejní výsledky detektoru lži v souvislosti s tím, že se obžalovaný podrobil vyšetření na detektoru lži. Ten je přesvědčen, že ne, že se určitě nezveřejní, jestli lhal. Podle něj bude akorát závěr, že případ je vyřešen a udělal to ten nebo onen, ale nic konkrétního určitě nebude.

Ve věci byla provedena na základě příkazu soudce Okresního soudu v Karviné sp.zn. 0Nt 1727/2013 ze dne 13.8.2013 **domovní prohlídka** v bytě obžalovaného Petra K. v xxx, kde došlo k zajištění netbooku zn. Packard Bell, léků Neurol, Monopril, Elicea, Tramal, Aulin, kartičky návštěv u MUDr. V., dále čtyř lékařských zpráv týkající se Moniky K. a dvou lékařských zpráv týkajících se obžalovaného Petra K. (všechny vyjma jediné byly z roku 2012, zpráva z července 2013 se pak týkala problému se zarudnutím očí Moniky K.), dále byly zajištěny PET láhev Coca-Coly a mobilní telefon zn. NOKIA 2220S se SIM kartou operátora Blesk mobil. Na základě příkazu soudce téhož soudu vydaného pod sp.zn. 0Nt 1726/2013 ze dne 13.8.2013 byla provedena rovněž **prohlídka jiných prostor a pozemků**, konkrétně garáže obžalovaného Petra K., jeho dvou automobilů a prostor, které užívali Petr a Monika K. na svých pracovištích. Výsledkem těchto prohlídek bylo zajištění lékovky s označením Rivotril tablety 2 mg s usazenou tekutinou v garáži a navigace zn. GARMIN nüvi a minikamery z vozidla zn. Chevrolet Orlando. Provedené prohlídky jsou dokumentovány protokoly o prohlídkách a fotodokumentací (viz č.l. 1773-1801, 1808-1814, 1815-1827, 1848-1861, 1862-1871, 1875-1881). Z **protokolu o ohledání věci**, konkrétně trička žluté barvy, které zaslal v balíčku z Egypta obžalovaný, jakož i přiložené fotodokumentace (viz č.l. 1509-1512) je patrné, že se jedná o triko bez rukávů s potiskem a se dvěma viditelnými červenými skvrnami. Jak již bylo popsáno shora v souvislosti s prováděnými genetickými a toxikologickými expertizami, tyto skvrny byly podrobeny odbornému zkoumání. Fakt, že obžalovaný po svém příletu do Prahy dne 31.10.2013 na letišti dobrovolně vydal některé věci, které měl u sebe, mj. kulmu na vlasy, resp. žehličku na vlasy, cestovní žehličku a mobilní telefon zn. NOKIA 200 s nabíječkou, SIM kartu a paměťovou kartu je doloženo **protokolem o vydání věci** (viz č.l. 1528-1563). Další protokoly o vydání věci pak dokladují, že obžalovaný vydal tablet zn. Samsung Galaxy, Irena R. mobilní telefon zn. Samsung Petra K. bez SIM karty, zástupce CK Blue Style Martin S. dva kufry vesměs s oděvními svršky a Andrea K. balíček, jenž zasílal policii z Egypta obžalovaný.

Z **lékařských zpráv MUDr. Michala V.** (viz č.l. 1580-1581) soud zjistil, že v jeho psychiatrické ambulanci byla Monika K. vyšetřena pouze jednou 7.7.2011 pro záchvatovitou úzkost. Její potíže měly úzkostný a lehce depresivní charakter, byly předepsány léky Elicea a Neurol. Při vyšetření udávala problémy s bratrem a jeho dluhy, protože hrozí exekuce i u rodičů a ona se mu snažila pomoci. Neudávala žádné sebevražedné myšlenky, u psychiatra byla prvně, což koresponduje s **výpisem VZP ČR** o čerpání zdravotní péče Monikou K. (č.l. 1585-1586), kde není evidován žádný psychiatrický výkon. Zdravotní stav Moniky K. je dále dokumentován lékařskými **zprávami o ošetření v Karvinské hornické nemocnici a.s.** na oddělení interním a neurologickém (viz č.l. 1593-1607).

Ze zprávy ze služební cesty PhDr. Blanky Č. (viz č.l. 977-978) je patrné, že jmenovaná s obžalovaným Petrem K. hovořila v Egyptě 2x. Poprvé dne 2.8.2013 cca 2 hodiny a následně dne 3.8.2013 cca 1,5 hodiny. Cílem byla stabilizace jeho psychického stavu. Při prvním pohovoru v nemocnici hovořila také s jeho ošetřujícím lékařem, přičemž se shodli na tom, že k pobytu v nemocnici není důvod. U jmenovaného probíhala totiž očekávaná posttraumatická reakce na stres. Tato zpráva koresponduje i s výpovědí svědkyně, jak již byla zmíněna shora.

Soud dále vzal v potaz i celou řadu **listinných důkazů získaných v součinnosti s CK Blue Style k.s.**, kdy tato cestovní kancelář jednak doložila cestovní dokumentaci týkající se manželů K. Ze zmíněné dokumentace plyne, že měli uhrazenou dovolenou v 5* hotelu Titanic Palace v Hurghadě v době od 25.7. do 5.8.2013 ve standardním pokoji se službami al inkclusive. Z obsahu uvítací obálky, taktéž poskytnuté touto CK, bylo zjištěno, že její součástí

jsou instrukce pro klienta, co má dělat v případě zdravotních potíží včetně telefonických kontaktů na jednotlivé delegáty. Je tam rovněž uveden telefonický kontakt na asistenční službu Evropské pojišťovny s česky hovořícími operátory, u níž má každý klient sjednáno základní cestovní pojištění. Klienti jsou rovněž informováni o tom, že mají k dispozici i hotelového lékaře, kde za ošetření budou muset zaplatit na místě. V užitečných informacích je rovněž zmínka o tom, že klíč od pokoje (klíč či magnetická karta) - jeho plastový aktivátor - je nutno nejprve vsunout do otvoru na zdi vedle dveří, jinak nebude fungovat elektřina (klimatizace, světlo, televize). V neposlední řadě z dokumentů plyne, že se Egypt sice nachází v jiném časovém pásmu než ČR (+1 hodina), avšak v roce 2013 se v Egyptě neměnil čas na letní, proto tam zůstává stejný čas jak v ČR. Z doložených seznamů cestujících (viz č.l. 1675-1695) plyne, že v období od 25.7. do 30.7.2013 bylo v hotelu Titanic Palace ubytováno 132 klientů této cestovní kanceláře. Ze sdělení této CK ze dne 29.7.2014 a přiložených protokolů (viz č.l. 989-991) pak bylo zjištěno, že obžalovaný dne 6.8.2013 zanechal dvě zavazadla na pokoji č. 5111 pro uklízeče jako dárek. Kufry následující den převzal resident manager CK k transportu do ČR.

Doložena je rovněž **souhrnná zpráva Velvyslanectví ČR v Káhiře** (č.l. 1384-1393) obsahující přehled komunikace konzulky Sylvy P. s obžalovaným Petrem K. v době jeho přítomnosti v Egyptě a zjištění zaměstnanců zastupitelského úřadu v souvislosti s projednávaným případem. Dle této zprávy konzulka poprvé hovořila telefonicky s obžalovaným dne 30.7.2013 v 11:45 hod. a tehdy jí sdělil, že s policií ještě nehovořil, cítí se dobře a chce odcestovat do ČR dříve. Nutno poznamenat v této souvislosti, že takto se vyjadřuje přesto, že jak tvrdí, měl mít enormní zájem na objasnění příčin úmrtí svých nejbližších. Dne 31.7.2013 konzulka přicestovala do Hurghady, jednala osobně s obžalovaným, který se nacházel ve stabilizovaném stavu, ve večerních hodinách ho lékař mohl i propustit z nemocnice, avšak na své přání zůstal hospitalizován i přes noc. Konzulka hovořila s ošetřujícím lékařem, který jí sdělil, že obžalovaný je zdravý, z rozboru krve nebylo nic zjištěno (žádné poškození ledvin, jater). Lékař nepotvrdil ani zvracení. Obžalovaný si přeje co nejdříve odletět. Dne 5.8.2013 prokurátor sdělil obžalovanému v přítomnosti konzulky, že nemůže vycestovat z Egypta po dobu dvou měsíců s možností prodloužení o jeden měsíc. Dne 6.8.2013 došlo k zapečetění rakví s ostatky Moniky a Kláry K. za účelem jejich odeslání do ČR. Při rozhovoru dne 3.10.2013 jí obžalovaný mj. sdělil, že nic neudělal, že vše ukazuje na manželku. V této souvislosti tvrdí, že se léčila u psychiatra, brala léky, přičemž vše se dozvídá až nyní. Zajímá se mimo jiné, jak by mohl vycestovat z Egypta. Ve dnech 20.10. a 21.10.2013 vykonal velvyslanec Pavel K. s konzulkou služební cestu do Hurghady, opakovaně se setkal i s obžalovaným Petrem K., přičemž cílem této jízdy ověřit, v jaké fázi se nachází vyšetřování. Dne 30.10.2013 byl zastupitelský úřad egyptskou prokuraturou informován o tom, že obžalovaný může kdykoliv vycestovat ze země. Tuto informaci získali ve 14:30 hod., ta byla ihned předána obžalovanému, který následující den v 06:00 hod. odletěl zpět do ČR. Dne 8.1.2014 hovořili s generálním prokurátorem příslušného gubernorátu ohledně zjištění stavu vyřízení dožádání Nejvyššího státního zastupitelství v případě Petra K. a při této příležitosti jim bylo ústně sděleno, že je případ uzavřen a nikdo není z právního hlediska oprávněn jej znovu otevřít.

K majetkovým poměrům obžalovaného Petra K. soud zjistil z výpisu z katastru nemovitostí (viz č.l. 1733, 1736), že je vlastníkem garáže na pozemku parc. čísl. xxx v xxx včetně tohoto pozemku o výměře 21 m² a dále spoluvlastníkem bytu č. 4 v obytném domě xxx, kterýžto byt je ve společném jmění manželů Petra a Moniky K. na základě kupní smlouvy ze dne 29.9. 2010. Z výpisu z registru vozidel (viz č.l. 1758-1762) bylo zjištěno, že Petr K. figuruje jako provozovatel dvou osobních motorových vozidel zn. Chevrolet Orlando

RZ xxx s datem první evidence 14.11.2011 a zn. Škoda Felicia RZ xxx s datem první evidence 1.1.1998. Monika K. není v registru vozidel jako provozovatel vozidla uvedena.

K osobě obžalovaného Petra K. bylo zjištěno, že v letech 1992-1995 absolvoval Střední odborné učiliště v učebním oboru mechanik, opravář se zaměřením pro stroje a zařízení. Z učebních dokumentů mj. plyne, že absolvent by měl dokázat provádět základní ruční i strojní operace při rozpojování, spojování a opravách strojních částí a taktéž provádět jednoduché elektrotechnické práce přímo související s opravou příslušného zařízení. Dále by měl být schopen aplikovat poznatky z elektrotechniky při posuzování funkce různě složitých elektrických zařízení a měl by být schopen provádět běžné, střední a generální opravy strojů a zařízení s mechanismy kinematickými, hydraulickými a elektrickými. Do učebních osnov spadalo též svařování plamenem a svařování elektrickým obloukem včetně obeznámení se s bezpečnostními předpisy a postupy při úrazech elektrickým proudem včetně poskytnutí první pomoci. Z dalších doložených materiálů je zřejmé, že absolvoval kurs svařování elektrickým obloukem včetně odborného výcviku. Zprávou Českého svářečského ústavu s.r.o. (viz č.l. 4451) je potvrzeno, že obžalovaný složil svářečské zkoušky ZP 111-98 a ZK 135 1.1. V prvním případě o zkoušku tzv. zaškoleného pracovníka, což je určeno pro výkon pouze velmi jednoduchých svářečských činností metodou ruční obalová elektroda. V případě druhém jde o základní kurs svařování tavící se elektrodou v ochranné atmosféře aktivního plynu.

Naposledy byl obžalovaný zaměstnán od 1.4.2008 jako operátor na oddělení lakovny ve spol. Hyundai Motor Manufacturing Czech v Nošovicích a do listopadu 2013 zastával pozici procesního údržbáře, poté byl přesunut na pozici operátora mícháren barev. Je hodnocen jako průměrný zaměstnanec. Patrná u něj byla neochota v činnostech nad rámec pracovních povinností. Občas se projevovala snaha práci si zjednodušit. Docházku měl bezproblémovou. V kolektivu spolupracovníků byl oblíbený, po návratu z Egypta se však kolegů stranil. Občas působil poněkud egocentrickým dojmem, v běžných situacích se projevoval většinou bezkonfliktně. V případě kritiky ze strany nadřízeného měl tendenci prohrěšek či pracovní nedostatek zlehčovat, vymlouvat se a svalovat vinu na kolegy. V krajním případě reagoval na kritiku ze strany nadřízeného slovním útokem. Z doložených mzdových listů je zřejmé, že v roce 2013 před odjezdem na dovolenou pobíral čistou mzdu v rozmezí od 23.481 Kč za měsíc únor do 34.145 Kč za měsíc červen. Každý měsíc v tomto období vykazoval přesčasové hodiny v rozmezí od 22,5 hodin v lednu do 45 hodin v červnu. Od počátku roku 2013 až do nástupu na dovolenou dne 24.7.2013 míval pravidelně, téměř každý týden v sobotu i neděli přesčasovou směnu. V místě trvalého bydliště nebyl projednáván v posledních pěti letech pro přestupek, v opise rejstříku trestů nemá záznam. Ve výkonu vazby se chová slušně a své povinnosti si plní. Do 6.3.2015, kdy byla podána zpráva Vazební věznicí Ostrava, využil služeb psychologa celkem v 50 případech, jednalo se o tzv. ventilační pohovory.

Návrhy obhajoby na doplnění dokazování výslechy řady dalších osob, konkrétně Renáty O. (sestřenice Moniky K.), Nikol K. (vedoucí mažoretek, kde docházela nezl. Klára K.), Andriany K. (manželky již vyslechnutého svědka Petra K.), sousedek Evy H. a paní Š., Euniky S. (známé rodiny K.), ředitele Kojeneckého ústavu Domeček Ostrava-Vítkovice (jednal s obžalovaným a převzal oděvní svršky a hračky po jeho zesnulé dceři Kláře K.), advokáta Kerolése Ezzata B. (zda měl přístup k egyptskému spisu ve věci úmrtí Moniky a Kláry K., zda fotografie zaslané zpravodajství TV NOVA byly součástí tohoto spisu, jak se k nim dostal a zda v současné době je vedeno trestní řízení v předmětné věci vůči nějaké osobě v Egyptě), ředitele Ústavu soudního lékařství sekce Rudé moře MUDr. Walida

Mohamada N. (zejména proto, aby uvedl, co ho skutečně vedlo k závěrům vtěleným do jeho posudku ohledně příčin úmrtí poškozených), jakož i návrh na doplnění dokazování dodatkem č. 1 ke znaleckému posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství vypracovaného na zemřelé Moniku K. a Kláru K. znalci MUDr. Radkem Matlachem a MUDr. Josefem Fargašem včetně opakovaného výsledku těchto znalců jak k dodatku, tak k závěrům revizního znaleckého posudku znaleckého ústavu a návrh na doložení postupu na pracovišti Ústavu soudního lékařství FN Ostrava při barvení histologických preparátů byly jako nadbytečné a neopodstatněné zamítnuty. Z konstantní judikatury Ústavního soudu (viz např. usnesení sp.zn. I.ÚS 234/04, I.ÚS 972/09) plyne, že není procesní povinností obecných soudů vyhovět každému důkaznímu návrhu, který účastník řízení navrhne, přičemž neprovedení takového důkazu, jestliže je důvodně nadbytečný nebo nemá relevantní vypovídací hodnotu a souvislost s trestním řízením, neznamená, že řízení jako celek není spravedlivé a že nebyla zachována rovnost stran. Nalézací soud je toho názoru, že v případě zamítnutých návrhů se o takový případ jedná. Co se týče výsledků prvních šesti shora zmíněných svědků z okruhu vzdálených příbuzných, známých a sousedů rodiny obžalovaného za účelem zjištění dalších poznatků o manželském soužití Moniky a Petra K., případně i zjištění, jakým způsobem se chovali k dceři Kláře apod., zde nutno uvést, že charakter soužití manželů K. a vše s tím související již bylo dostatečně osvětleno a popsáno výpověďmi mnoha svědků slyšených v rámci hlavního líčení, resp. jejichž výpovědi byly k důkazu přečteny, ať již se jednalo o nejbližší příbuzné, sousedy a též větší okruh známých, kteří byli s nimi téměř v denním nebo periodickém styku. Tato problematika byla široce objasňována a stěží lze očekávat, že by mohly být zjištěny navrženými důkazy nějaké nové poznatky zásadního významu. Stejně tomu je i v případě ředitele kojeneckého ústavu, jenž měl s obžalovaným jednat ohledně převzetí věcí po zemřelé dceři. Výslech tohoto svědka, navíc za situace, kdy možné důvody, které obžalovaného mohly vést k tomuto kroku, rozvedla již ve své výpovědi psychologka provádějící s ním krizovou intervenci svědkyně PhDr. Blanka Č., je nadbytečný. V případě navrženého svědka Kerolesse Ezzata B. lze uvést, že zjišťování jeho motivace k odeslání fotografií do zpravodajství TV NOVA není podstatné pro předmětnou trestní věc. V případě jím předložených fotografií navíc již bylo cestou právní pomoci ověřeno, že tyto zhotovil patolog provádějící pitvu MUDr. Walid Mohamad N., jak bylo zmíněno v dřívější části odůvodnění tohoto rozsudku, přičemž se nejednalo o oficiální fotografie z průběhu pitvy a navrhovaný svědek je nezískal procesním způsobem. Z obsahu zpráv poskytnutých Velvyslanectvím ČR v Egyptě plyne, že šetření předmětné trestní věci v Egyptě již bylo ukončeno a nikdo nebyl obviněn. Totéž lze dovozovat ze sdělení samotného Kerolesse Ezzata B., vedoucímu redakce TN.cz Vladimíru R. (viz č.l. 4724-4725), tudíž vše významné, co obhajoba považovala za potřebné jeho výsledkem objasnit, již dostatečně objasněno bylo. U navrženého výsledku MUDr. Walida Mohamada N. je jeho stanovisko ohledně příčin úmrtí i postup při provádění pitev zemřelých Moniky K. a Kláry K. dostatečně prezentováno v jeho posudku včetně doplňku, kde měl možnost plně rozvést, jakými úvahami se řídil a tyto jsou obsaženy i v několika zprávách zaslaných egyptskými orgány cestou právní pomoci, jež tvoří obsah spisu. Za dané situace je výslech tohoto svědka nadbytečný. Pokud jde o dodatek č. 1 ke znaleckému posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství znalců MUDr. Radka Matlacha a MUDr. Igora Fargaše, není jím řešena žádná nová problematika, ke které by se již tito znalci velmi obsáhle nevyjadřovali ve své výpovědi v rámci hlavního líčení při prezentování svého původního znaleckého posudku a taktéž ve svých reakcích na otázky jim kladené zúčastněnými stranami. V další části tohoto doplňku se pak jedná pouze o bližší vysvětlení užitě odborné terminologie. Tito znalci měli nejen velký prostor pro uvedení své argumentace na podporu učiněných znaleckých závěrů, nýbrž měli možnost se vyjádřit i ke znaleckým závěrům znalců MUDr. Margity Smatanové, Ph.D. a MUDr. Marka Dokoupila, tedy závěrům znalců, kteří prováděli repitvu poškozených Moniky K. a Kláry K. a kteří zpracovali ve věci původní

znalecký posudek k žádosti orgánů činných v trestním řízení. S přihlédnutím i k tomu, že ve věci byl zpracován revizní znalecký posudek znaleckým ústavem zapsaným v části II seznamu znaleckých ústavů, se jeví návrh na doplnění dokazování zmíněným dodatkem znaleckého posudku za zcela nadbytečný. Z procesního hlediska rovněž není žádný důvod vyslyšet k závěrům revizního znaleckého posudku znalce, kteří zpracovali znalecké posudky, jejichž správnost je přezkoumávána znaleckých ústavem. Opětovný výslech znalců MUDr. Matlacha a MUDr. Fargaše je v tomto případě nikoliv jen nadbytečný, ale i nedůvodný a dle názoru nalézacího soudu odporující smyslu zákonné úpravy.

Po takto **provedeném dokazování**, doplněném i nad rámec přípravného řízení dalšími znaleckými posudky a výslechy svědků, a po **vyhodnocení všech důkazů** jednotlivě i v jejich vzájemných souvislostech, jak to předpokládá ustanovení § 2 odst. 6 tr. řádu, dospěl nalézací soud k závěru, že zde existuje dostatečné množství právně relevantních a procesně použitelných důkazů, které při plném respektování zásady volného hodnocení důkazů a zásady formální logiky tvoří ucelený řetěz, jehož jednotlivé články do sebe zapadají, navazují na sebe, navzájem se podporují a dovolují v konečném důsledku bez důvodných pochybností dovodit závěr, že se skutkový děj odehrál tak, jak byl popsán ve výrokové části rozsudku, přestože zde absentují přímé důkazy o tom, že obžalovaný svou manželku a dceru usmrtil a jeho vina je dovozována toliko z důkazů nepřímých. Je-li obhajobou v této souvislosti namítáno, že obžaloba nahradila důkazní nouzi znaleckými posudky, pak je skutečností, že znalecké posudky především soudně lékařské, toxikologické, psychologické a z oboru elektrotechniky jsou stěžejní pro posouzení předmětné trestní věci, tyto však nestojí osamoceny, nýbrž zapadají do okruhu řady dalších důkazů. Zároveň nutno zdůraznit, že ve smyslu ustanovení § 89 odst. 2 tr. řádu jsou znalecké posudky důkazem neméně významným než výpovědi svědků, listiny, odposlechy, protokoly o ohledání a další, když za důkaz může sloužit vše, co může přispět k objasnění věci, pokud z trestního řádu či jiného právního předpisu nevyplývá nepřípustnost určitého důkazního prostředku či postupu. Soud vyhodnocoval provedené důkazy v jejich logických návaznostech a po zohlednění všech okolností případu nemá pochybnosti o tom, že osobou, která úmyslně usmrtila Moniku a nezl. Kláru K., byl obžalovaný Petr K., že k usmrcení došlo vystavením poškozených působení účinků elektrického proudu, a to prostřednictvím dvoupólového nebo jednopólového dotyku v širším časovém rozpětí od 22:00 hod. dne 28.7.2013, kdy se vrátili na pokoj z večerního programu, do večerních hodin dne 29.7.2013, byť z důvodu, o nichž bude pojednáno níže, je možné a pravděpodobné, že poškozené již byly mrtvé mnohem dříve, což neodporuje ani výkladu jednoho ze zpracovatelů ústavního znaleckého posudku doc. MUDr. Františka Vorla, CSc. Dále je též nepochybné, že k činu došlo na pokoji č. 6343 v hotelu Titanic Palace, přičemž toto jednání obžalovaný předem zvažoval a za tím účelem si připravil i smrtící nástroj - přesně nezjištěný elektrický vodivý prostředek a že poškozené usmrtil vzhledem k prohlubující se krizi jeho manželského soužití s Monikou K., jehož vztah k ní jevil zjevné rysy závislé poruchy osobnosti, jak bylo vyloženo znalkyní psycholožkou PhDr. Helenou Khulovou, za situace, kdy se odcizování manželky prohlubovalo včetně odmítání intimních kontaktů, což přetrvávalo i během dovolené a obžalovaný to ve své následné komunikaci například se svědkyněmi G. a L. sám doznává. Takto se u něj utvrzovalo přesvědčení, že zde není naděje, že se situace zlepší, a zároveň to u něj vyvolalo pocit silného ukřivdění a zklamání z jeho jednání, obavy z opuštění, což dle názoru soudu nechtěl připustit, kdy právě pocity degradace a ponížení i pocity vlastního selhání jej vedly k rozhodnutí pro radikální řešení nastalé situace, které v sobě zahrnovalo i úvahy o možném spáchání rozšířené sebevraždy, přičemž v konečném důsledku při akutní absenci hlubokých depresivních prožitků ze smrti poškozených se neodhodlal k usmrcení sebe sama, načež vykonstruoval příběh o možné otravě, čemuž podřídil své další jednání.

Ač obžalovaný žalovanou trestnou činností popírá, obvinění považuje za absurdní, zdůrazňuje, že své manželce a dceři neublížil, neměl k tomu důvod, protože svoji rodinu miloval, dělal vše pro to, aby jim nic nechybělo po materiální stránce, jeho manželství nebylo rozhodně rozvrácené a staví se do pozice oběti otravy, které se podařilo shodou okolností přežít, kdy zprvu nabízí variantu nešťastné náhody či možného záměrného jednání nějaké třetí osoby (uvádí, že něco mohlo být v pití v láhvích na pokoji), přičemž záhy začíná vytvářet dokonce dojem, že to musela udělat zemřelá Monika K., aniž by uvedl logický a přesvědčivý motiv pro takové jednání, soud této jeho obhajobě neuvěřil, jelikož nekoresponduje s provedenými důkazy.

Verze možné otravy byla spolehlivě vyvrácena především znaleckými posudky z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství a toxikologie zpracovanými znalci MUDr. Margitou Smatanovou, Ph.D., MUDr. Markem Dokoupilem a RNDr. Marií Staňkovou, Ph.D. i revizním znaleckým posudkem znaleckého ústavu Oddělení soudního lékařství Nemocnice České Budějovice a.s. včetně výpovědi a přesvědčivé argumentace těchto znalců u hlavního líčení, mající oporu ve výsledcích provedených vyšetření a ve výsledcích laboratorních zkoumání. Těmito znaleckými posudky bylo prokázáno, že příčinou smrti u Moniky K. a Kláry K. bylo náhlé selhání srdce při úrazu elektrickým proudem. S tímto závěrem se soud ztotožnil, považuje ho za dostatečně podložený, a to při plném vědomí toho, že znalecký posudek znalců MUDr. Radka Matlacha a MUDr. Igora Fargaše, který předložila jako v pořadí již druhý soudně-lékařský znalecký posudek obhajoba, vyznívá odlišně a dříve zmíněné závěry zpochybňuje, když mimo jiné tyto znalci tvrdí, že ložisko zjištěné při repitvě u poškozené Moniky K. na zadní straně krku na hranici se zády sice makroskopicky má vzhled popáleniny, avšak vrstvy kůže nevykazují tzv. vitální známky, tedy vakuolizaci, není porušena kontinuita cév, jak při průchodu elektrickým proudem nastává, v preparátech není patrna buněčná reakce tkáně na poškození, pročež se tyto znalci domnívají, že ložisko mohlo vzniknout delší dobu před smrtí, mohlo jít například o popáleninu kulmou, případně se jedná o ložisko vzniklé až po smrti. Dále nabízejí, že se může jednat o termickou změnu způsobenou chladem, přičemž poukazují na zjištění, že pitvající egyptský lékař tuto morfu nepopsal, i když i oni připouštějí, že jeho popis posmrtných změn je velmi chudý a tato morfa mohla uniknout jeho pozornosti. Dále nabízejí několik variant možných příčin smrti poškozených v podobě syndromu toxického šoku, alimentární otravy, otravy neznámou látkou, zánětu, dehydratace s tím, že příčinu smrti poškozených nelze dle jejich názoru jednoznačně určit. Na tomto místě je třeba zdůraznit, že závěry těchto znalců vyznívaly již při jejich prezentaci u hlavního líčení nepřesvědčivě ve světle argumentace znalců, kteří byli při brání orgány činnými v trestním řízení, tedy znalců MUDr. Smatanové a MUDr. Dokoupila, kteří prováděli repitvu těl poškozených, byli tak v přímém kontaktu s těmito těly a kteří své závěry podpořili i vyžádanými a doloženými konzultačními stanovisky z řady souvisejících oborů, na což znalci MUDr. Matlach a MUDr. Fargaš zcela rezignovali a lze říci, že takový postup dokonce zlehčovali jako nepotřebný. Věcná nesprávnost jejich tvrzení pak byla v celé své šíři potvrzena vyžádaným revizním znaleckým posudkem znaleckého ústavu, jenž zcela jednoznačně určil jako příčinu smrti obou poškozených náhlé selhání srdce při úrazu elektrickým proudem, potvrdil v tomto směru správnost závěrů znaleckého posudku MUDr. Smatanové a MUDr. Dokoupila, a nadto bylo zdůrazněno, že ložisko na hranici krku a horní části zad Moniky K. nemohlo vzniknout jinak, než působením elektrického proudu před smrtí, neboť z fotodokumentace je patrné, že je toto ložisko lemováno výbledem kůže a právě tento výbled podél proudové známky je typickou, nezaměnitelnou, jinde se nevyskytující diagnostickou známkou úrazu elektrickým proudem, jenž byl způsoben zaživa, přičemž ani skutečnost, že egyptský patolog tuto známku nepopsal, nemůže na tomto závěru nic změnit.

Zpracovateli ústavního znaleckého posudku bylo u hlavního líčení vysvětleno, že obdobné změny na kůži mnohdy v prvních hodinách po smrti bývají špatně patrné a teprve se zvýrazňují postupujícími posmrtnými změnami, přičemž o kvalitě prohlídky a pitvy těl v Egyptě mají důvodně značné pochybnosti, na což koneckonců upozorňovali již také znalci MUDr. Smatanová a MUDr. Dokoupil a v podstatě se s tím ztotožnil i znalec obhajoby prof. MUDr. Jiří Štefan, DrSc., jak je patrné z jeho výpovědi u hlavního líčení. Nelze pominout, že v revizním znaleckém posudku bylo poukázáno na celou řadu dalších zjevných nesprávností v závěrech znalců MUDr. Matlacha a MUDr. Fargaše, ať již se jednalo o otázku vzniku otoku plic a mozku při úrazu elektrickým proudem, překrvení vnitřních orgánů, jimi tvrzené zánětlivé změny v histologických preparátech plic, sliznice střev, jater či srdce poškozených, až po způsob vysvětlení nálezu stolice mazlavého charakteru v kličkách tlustého střeva a konečniku Moniky K. Vzhledem k množství zjištěných zjevných nesprávností, zejména pak nesprávného posouzení polynukleárů, tedy druhu bílých krvinek, které se nacházejí v místech v čerstvě probíhajícím zánětu, kde znalec doc. MUDr. František Vorel, CSc. dokonce zdůraznil, že se jedná ze strany znalců obhajoby buď o základní neznalost, nebo o záměrné zkreslení, lze dle soudu usuzovat o zřejmé tendenčnosti ze strany výše zmíněných znalců uvést závěry prospívající obžalovanému a jeho obhajobě, které nemají oporu v nálezech, pročež byl soudem tento znalecký posudek vyhodnocen jako nesprávný, zavádějící a účelový. Nadto lze dodat, že tito znalci měli k dispozici spis včetně fotografií poškozených pořizených dne 27.7.2013 (viz č.l. 2844), na nichž je opakovaně zachycena zadní strana krku poškozené Moniky K. nevykazující žádné známky popálení či jakéhokoliv poranění, což si znalci mohli ověřit při studiu spisu, než začali fabulovat o možném vzniku morfy na krku v delší době před smrtí v důsledku popálení kulmou. Nelze též přehlédnout, že revizní znalecký posudek byl zpracován znaleckým ústavem, v jehož čele je obecně uznávaná autorita v oboru soudního lékařství - současný předseda České lékařské společnosti Jana Evangelisty Purkyně, společnosti soudního lékařství a soudní toxikologie doc. MUDr. František Vorel, CSc., přičemž i ten považoval za potřebné konzultovat, respektive znalecký ústav konzultoval, s dalšími odbornými pracovišti a stejně tak činili i znalci MUDr. Smatanová a MUDr. Dokoupil, tudíž závěry, o něž soud opírá své rozhodnutí, jsou výsledkem činnosti celé řady odborníků z různých odvětví a tyto závěry zároveň jednoznačně vylučují, že by se jednalo u poškozených o otravu. Vzhledem k učiněným závěrům soudu ohledně průběhu skutkového děje se dodává, že za jednoznačně prokázanou proudovou známku na těle Moniky K. byla určena i revizním znaleckým posudkem toliko změna na zadní straně krku, ohledně dalších změn nasvědčujících zasažení elektrickým proudem nalezených v dolní části zad, bérce a patě levé nohy znalec doc. MUDr. Vorel, CSc. připustil, že ani jednu nemůže s jistotou označit za proudovou známku, protože nebyly zajištěny vzorky z těchto míst k histologickému vyšetření a těla zemřelých neviděl in natura, zároveň však dodal, že nelze ani vyloučit, že se o proudovou známku jedná, přičemž zdůraznil, že lékaři, kteří vidí takovou změnu na kůži při pitvě in natura, jako v daném případě znalci MUDr. Smatanová a MUDr. Dokoupil, mají daleko více šancí ji správně označit, což tito znalci ve svém posudku s pravděpodobnostním závěrem učinili a soud z tohoto závěru vycházel, když zapadá do zjištění plynoucích z dalších poznatků.

Pokud jde o obžalovaným nastíněnou verzi o otravě a jím prezentované zdravotní potíže, kterými měly trpět nejen poškozené, ale rovněž on, přičemž u něj průjmy a zejména zvracení měly přetrvávat nejdéle, měl zvracet ještě i po zjištění úmrtí své manželky a dcery, které se naopak dle jeho tvrzení cítily v odpoledních hodinách dne 29.7.2013 již lépe, je jeho obhajoba vyvrácena kromě již shora zmíněných znaleckých posudků, z nichž plyne, že poškozené neměly průjem v intenzitě, jak popisuje obžalovaný a nebyly otrávené, i toxikologickými analýzami provedenými v egyptských laboratořích, které vyzněly taktéž

zcela negativně, přičemž toxikologické zkoumání, na rozdíl od samotné pitvy těl poškozených provedených v Egyptě, rozhodně nebylo egyptskou stranou podceněno, když rozboru byl podroben nejen biologický materiál poškozených odebraných při jejich pitvě dne 30.7.2013 včetně odebraného žaludku, ale rovněž obsah žaludku obžalovaného zajištěný při jeho výplachu v nemocnici v časných ranních hodinách dne 30.7.2013 i materiál zajištěný na hotelovém pokoji obývaném rodinou K., tedy zejména obsah jednotlivých láhví a údajně zvratky zemřelých. Rozboru byla podrobena posléze v ČR i skvrna z trika obžalovaného, které zaslal z Egypta, kdy výsledky zkoumání byly taktéž negativní. Svědci, s nimiž přišel obžalovaný do styku po oznámení úmrtí, tj. svědkyně Iwona L., Alžběta C. či lékař Nemocnice Thebes, kde obžalovaný krátce pobýval, jej taktéž neviděli zvracet. Jeho verze o déle trvajících průjmech a zvracení tedy byla komplexem těchto důkazů prakticky vyloučena, když stejný závěr lze učinit i z obsahu znaleckého posudku znalce soudního lékaře MUDr. Igora Dvořáčka, Ph.D., jenž byl zaměřen na posouzení zdravotních obtíží obžalovaného. Tento závěr byl učiněn s odkazem na obsah lékařských zpráv Nemocnice Thebes, výpovědi MUDr. K., jenž byl vyslán asistenční službou do hotelu Titanic Palace za účelem poskytnutí lékařské pomoci a vyšetření klientů CK Blue Style, na základě toxikologických expertiz, jakož i sdělení ředitele zmíněné nemocnice, že obžalovaný po celou dobu hospitalizace nezvracel. Taktéž po MUDr. K. nepožadoval odbornou pomoc, nebyly zjištěny žádné podstatné potíže u ostatních klientů CK Blue Style ani žádný jiný smrtelný případ v resortu. Tyto poznatky vedly k závěru, že obžalovaný sice mohl trpět krátkodobými potížemi, ale jím udávané příznaky o průběhu obtíží neodpovídají symptomům alimentární ani jiné intoxikace, čímž se jen potvrzuje to, co bylo zjištěno i u poškozených. Vzhledem k uplatněné obhajobě se opětovně poznamenává, že obžalovaným uváděná verze o otravě byla i tímto vyloučena a nic na tom nemění ani zjištění, že egyptský patolog vydal v den pitev, tj. 31.7.2013, zprávu o podezření na otravu toxickou látkou a po provedení toxikologického vyšetření v Egyptě s negativním výsledkem (nutno podotknout v době, kdy již neměl k dispozici těla poškozených, která byla dne 6.8.2013 odeslána do ČR), ve svém soudně-lékařském posudku k případu č. 3410 pro rok 2013 přes tuto skutečnost tvrdí, že nelze zcela vyloučit otravu toxickou látkou jako příčinu smrti, která se neprojevila v chemickém rozboru a jako příčinu smrti určuje celkovou dehydrataci a deficit tekutin v těle způsobené průjmy a silným zvracením po dobu dvou dnů, kterýžto závěr nemá oporu v žádném z dalších provedených důkazů a koneckonců ani v nálezové části jeho posudku, neodpovídá zjištěním učiněným při pitvě, kdy soudní lékař MUDr. Walid Muhamad N. ani neprováděl histologické vyšetření myokardu, neprováděl reparaci střev, jak sám připustil, a jeho závěry nejsou objektivně ničím podloženy. Z pohledu argumentace obsírně uvedené jak znalci MUDr. Smatanovou a MUDr. Dokoupilem, tak i zpracovateli ústavního znaleckého posudku a koneckonců i vzhledem k obsahu znaleckého posudku zpracovaného v Egyptě, lze rozhodnutí egyptské soudně-lékařské komise ze dne 16.6.2015 označit za alibistické, pokud se fakticky nepřiklonila k žádné straně, co do stanovení správnosti závěrů prezentovaných v jednotlivých posudcích.

Poté, co soud vzal za prokázáno, že příčinou smrti u obou poškozených bylo akutní selhání srdce při úrazu - zásahu elektrickým proudem, se soud samozřejmě zabýval otázkou, zda mohlo dojít k tomuto zasažení nešťastnou náhodou, což považuje za vyloučené s ohledem na závěry znalce z oboru elektrotechniky, specializace silnoproud prof. Ing. Karla Sokanského, CSc., dále vzhledem ke zjištěním plynoucím z výpovědi samotného obžalovaného, jakož i svědkyň, které byly na místě činu i zjištěním plynoucích z doložené fotodokumentace pokoje. V blízkosti těl zemřelých, ležících každá na jedné posteli, nebyly nalezeny žádné elektrospotřebiče. Znalec prof. Ing. Karel Sokanský, CSc. ve své rozvaze a po provedených výpočtech potvrdil, že v hotelovém pokoji lze elektrickým proudem způsobit smrt v důsledku komorové fibrilace několika různými způsoby, ať jednopólovým či

dvoupólovým dotykem, avšak zároveň s jistotou vyloučil, že k úmrtí poškozených mohlo dojít násobnou nešťastnou náhodou, byť doprovázenou manipulací se zraněnou osobou a rozhodně též vyloučil, že na místech a v polohách, v nichž měly být poškozené nalezeny mrtvé, mohly být zasaženy elektrickým proudem bez lidského zásahu, tedy zásahu další osoby, což koneckonců potvrdil i znalec obhajoby Ing. Jiří Stanislav Kalivoda. Vysvětlil rovněž, jak snadno k usmrcení poškozených mohlo dojít, například pomocí odizolované prodlužovací šňůry či jiného obdobného prostředku. Byť obžalovaný popírá, že by měl zkušenosti a odborné znalosti ohledně elektroinstalace a účinků elektrického proudu, soud je toho názoru, že k přípravě smrtícího nástroje nebylo zapotřebí žádných zvlášť sofistikovaných znalostí, svědecky bylo navíc doloženo, že obžalovaný byl manuálně velmi zručný, koneckonců, jak připustil i znalec Ing. Kalivoda, návody na sestavení takového nástroje jsou dostupné na internetu, a co se týče účinků elektrického proudu, ty jsou obecně známé, přičemž obžalovaný byl v tomto směru osobou mající možnost získat širší znalosti v této oblasti, neboť absolvoval rovněž kurs svařování elektrickým obloukem a v této souvislosti byl informován a poučen o účincích elektrického proudu. Znalec obhajoby Ing. Kalivoda znalecké závěry Ing. Sokanského zásadním způsobem nerozporuje, v podstatě vyslovil s těmito souhlas a toliko jim vytýká, že se jedná o pouhé hypotézy vzhledem k tomu, že vycházejí z matematických výpočtů a modelů, aniž by byl znalec Ing. Sokanský přítomen na místě činu, provedl tam potřebná měření a vycházel tak z konkrétních údajů. Tyto námitky nejsou způsobilé zpochybnit zmíněné znalecké závěry znalce Ing. Sokanského, a to jak vzhledem k obecně známým a daným poznatkům ohledně napětí elektrické sítě v EAR 220 V/50 Hz, jednak vzhledem k informacím obžalovaného ohledně bezporuchové funkčnosti elektrospotřebičů během dovolené a jednak i z poznatků plynoucích z pořízené foto-dokumentace hotelového pokoje. Zde je patrné, kde jsou umístěny zásuvky, o jaký typ zásuvek se jedná, přičemž nutno zdůraznit, že při dvoupólovém dotyku, který soud považuje za nejpravděpodobnější, není zapotřebí znát barevné značení vodičů, ani to, ve které zdířce je fázový vodič.

Ke konstatované příčině smrti v důsledku akutního srdečního selhání při působení účinků elektrického proudu se dále uvádí, že obžalovaný měl dostatek časového prostoru i příležitostí ve dnech předcházejících kritické události, kdy byl opakovaně na pokoji sám, aby si mohl smrtící nástroj připravit, a poté i na samotnou realizaci útoku, tedy přiložení na nezbytnou dobu kontaktů elektrických vodičů k tělům zemřelých, přičemž, jak plyne nejen z výpovědi znalce prof. Ing. Sokanského, CSc., ale též mimo jiné znalce doc. MUDr. Vorla, CSc., ke způsobení smrtícího účinku stačila velmi krátká doba v řádu sekund. Faktem je, že smrtící nástroj nebyl nalezen a taktéž výsledky dokazování neumožňují s jistotou určit, zda smrt poškozených byla vyvolána dvoupólovým či jednopólovým dotykem, byť, jak již bylo řečeno shora, nejpravděpodobnější se jeví dotyk dvoupólový. Tato omezená vícevariantnost možných způsobů vyvolání úrazu elektrickým proudem a na to navazující komorové fibrilace, vedoucí ke smrtelným následkům, nebrání učinit závěr o vině obžalovaného, přičemž tato skutečnost byla zohledněna v popisu skutku rozsudku.

Z dosud provedeného rozboru důkazní situace lze považovat za prokázáno, že k usmrcení poškozených došlo v důsledku působení elektrickým proudem na hotelovém pokoji č. 6343 v hotelu Titanic Palace a že k tomu muselo dojít působením třetí osoby. Z provedených důkazů dále plyne, že na pokoji se v rozhodnou dobu nacházeli pouze obžalovaný, jeho manželka Monika K. a dcera Klára K., když přítomnost další osoby byla spolehlivě vyloučena. Vyloučit to lze na základě **následujících poznatků a zjištění:**

- elektronická karta k otevírání dveří byla vydána jen jedna,
- obžalovaný ji měl při vzdalování se z pokoje vždy u sebe, což sám uvedl,

- tato karta sloužila k propojení elektroinstalace v době přítomnosti hostů na pokoji, což bylo potvrzeno i svědecky,
- jen při jejím vložení do spínače fungovaly světelné a zásuvkové okruhy v pokoji (vyjma lednice, která byla v chodu vždy),
- jen za této podmínky tedy bylo možno poškozené usmrtit zásahem elektrickým proudem,
- z výpovědi obžalovaného plyne, že po návratu do pokoje u jím popisovaných dvou vzdáleních se z něj vždy následně s manželkou a dcerou komunikoval, respektive projevovaly známky života,
- obžalovaný tak musel být přítomen na pokoji v době usmrcení a měl kontrolu nad děním v pokoji, ať již samotná realizace smrtícího zásahu elektrickým proudem proběhla jakýmkoliv způsobem,
- i při ryze teoretické úvaze, že by nějaká další cizí osoba vnikla na pokoj a chtěla usmrtit manželku obžalovaného (což je obžalovaným rovněž naznačováno v souvislosti s výpovědí znalce Ing. Sokanského), je zcela absurdní a nereálná představa, že by zároveň smrtící útok směřoval vůči bezbrannému dítěti a stejně tak je nepředstavitelné, že by obžalovaný za této situace nezasáhl, respektive že by někdo cizí takto jednal, aniž by to obžalovaný zaznamenal,
- pokud obžalovaný v souvislosti s výpovědí znalce Ing. Sokanského u hlavního líčení se zmínil, že někdo mohl nepozorovaně vniknout do pokoje s připraveným smrtícím nástrojem, ve tmě tento instaloval a postupně usmrtil manželku s dcerou ležící na samostatných postelích, aniž by to on zaregistroval, protože se nacházel na WC, soud považuje tuto argumentaci za výsledek jeho naprosté argumentační tísně,
- navíc zde nebyl shledán žádný motiv pro to, aby někdo cizí usmrtil dvě neznámé turistky s několika set hostů ubytovaných v hotelu, když dokazováním nebylo ani zjištěno, že by vyjma problému s ubytováním na začátku pobytu, během několika následných dnů pobytu v letovisku rodina K. tam měla jakýkoliv konflikt, rozepří s někým apod.

To, že pachatelem je obžalovaný, podporují i poznatky plynoucí ze závěrů znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie, v němž jsou mimo jiné blíže rozvedeny možné motivy činu. Je zde i řada dalších poznatků, které zapadají do toho obrazce a které plynou z rozporů ve výpovědích obžalovaného i z výpovědí svědků, obsahu odposlechů telefonních hovorů či e-mailové a skypové komunikace, kdy operátorce Allianz pojišťovny při prvním hovoru v 03:47 hod. dne 30.7.2013 uvádí „před chvílí jsem vstal a zjistil jsem, že manželka a dcera jsou mrtvé“, svědkovi Patriku M. uváděl, že ležel na posteli s Klárkou, chtěl se potom nějak otočit a jak Klárka byla vedle něj, zjistil, že je studená, oproti tomu ve své výpovědi v přípravném řízení i u hlavního líčení opakovaně uváděl, že toto zjištění učinil, když si šel k ní lehnout poté, co zvracel v koupelně. Dále uklízeče kritického dne nepustil na pokoj, ač se to přímo nabízelo za situace, kdy měli mít všichni zdravotní potíže, průjmy, zvraceli a jeho dcera pozvracela i prostěradlo. Obžalovaný tvrdí, že měli mít všichni průjem, v nahrávce jím pořízené dne 6.-7.8.2013 doslova uvádí, že jim došel papír, tak používali ubrousky, proto požádal uklízeče o dvě role toaletního papíru, ty však zůstaly nedotčené, odložené před zrcadlem v pokoji, jak soud zjistil z fotodokumentace pokoje pořízené po činu, přičemž v místnosti WC visí prázdná rolka od toaletního papíru. Stejně tak není na fotodokumentaci vidno, že by poškozené na nočním stolku, posteli či někde v blízkosti měly nějaké kapesníky, ubrousky, aby si mohly otřít ústa a obličej za situace, kdy měly zvracet přímo do kyblíku u postelí. Koneckonců svědkyně C. uvedla, že v nich viděla jen to, jak by tam bylo napliváno, nikoliv tedy nějaké objemné zvratky. Do obrazce osoby hluboce zasažené a překvapené smrtí svých nejbližších rovněž nezapadá zjištění, že obžalovaný ihned poté volá

prvně matce do ČR, ptá se jí, co má dělat, přičemž sám následně kromě zabušení na dveře vedlejšího pokoje a požádání o pomoc nedělá nic, naopak vzápětí klidně volá na asistenční linku Allianz pojišťovny, má připravené smlouvy, plynule komunikuje s operátorkou, sděluje požadované údaje atd. Znalkyně psychologka sice u hlavního líčení zmínila, že za dané situace by byla na místě akutní reakce na stres, což přináší sebou zúžené vědomí a vnímání, orientaci pouze na nejdůležitější aspekty, do toho však nezapadá jednání s pojišťovnou a schopnost takto jednat se vymyká stavu momentální akutní reakce na stres. Nelze přehlédnout rovněž výpověď sestry obžalovaného Lenky K., že když obžalovanému časem řekla, že mu nevěří a že si myslí, že vše bylo jinak, on se na ni pouze ironicky usmál a řekl jí, že nejsou žádné důkazy. V této souvislosti nelze nevidět i další výpovědi obžalovaného zaznamenané v rámci odposlechu a záznamu telefonických hovorů, například když sděluje své tetě Vlastě D. v hovoru ze dne 22.11.2013, že on cítí, že bude ten vysmátý a bude se mít dobře, že mu všechno vyšlo i v tom Egyptě. Co se týče pravdivosti výpovědi obžalovaného ohledně popisu událostí v inkriminovanou dobu na hotelovém pokoji a okolností usmrcení manželky a dcery, soud je toho názoru, že vypovídací hodnotu má i hovor zaznamenaný s Šárkou L. ze dne 16.1.2014, v němž se vyjadřuje k vyšetření na tzv. detektoru lži, kterému se podrobil 6.1.2014, přičemž uvádí, že je přesvědčen, že určitě se nezveřejní, jestli lhal, tedy nikoliv jestli mluvil pravdu, byť by se to při jeho postoji k žalované trestné činnosti přímo nabízelo. Obžalovaný dále v rámci trestního řízení deklaroval svůj velký zájem o zjištění, co se v Egyptě skutečně stalo, přesto jen několik málo dnů po události, v době, kdy ještě nejsou ani výsledky toxikologických expertiz prováděných v egyptských laboratořích, spřádá plány a vyvíjí snahu přes výslovný zákaz vycestovat z Egypta, což svým způsobem lze logicky odůvodnit tím, že si byl vědom toho, že poškozené nebyly obětí otravy a bude to toxikologickým vyšetřením zjištěno. Tento závěr je podporován i obsahem telefonního hovoru se sestrou Lenkou ze dne 4.8.2013 ve 20:32 hod.

K motivu, který vedl **obžalovaného** k páčání žalované trestné činnosti, předně lze uvést, že z výpovědi svědků z okruhu známých a přátel je zřejmé, že soužití nebylo tak idylické a bez vážnějších konfliktů, jak se snaží prezentovat obžalovaný. Z výpovědi svědků a zaznamenané komunikace lze usuzovat, že obžalovaný byl žárlivý, vykazoval sklony ke zvýšené závislosti na poškozené Monice K., ke kontrole jejího chování, jejich kontaktů a v posledních měsících před šetřenou událostí tam byl i zjevný nesoulad v intimním životě manželů K., kdy manželka odmítala intimní styk rozhodně po delší dobu, než připouští obžalovaný, což dle něj mělo být cca období tři týdnů. Obžalovaný měl též prokazatelně poznatky nasvědčující tomu, že manželka mu byla nevěrná. V tomto směru měl soud k dispozici celou řadu poznatků, přičemž lze poukázat např. na výpověď svědka Vladimíra M., jenž uvedl, že po návratu z Egypta se mu obžalovaný přiznal, že když se svědek rozváděl, tak mu lhal a u něho to bylo ještě horší, on už s Monikou půl roku před Egyptem nespál. Taktéž svědek Petr K. potvrdil, že si mu obžalovaný párkrát stěžoval na Moniku, že je k němu chladná, že s ním nechce mít žádný intimní vztah, že na něj byla jako na cizího i o dovolené. Obdobně nesoulad v soužití manželů K. uvádí rovněž Šárka M. a Lenka V., které potvrzují, že obžalovaný šíleně žárlil a opakovaně vyhrožoval Monice rozvodem. Zvýšenou kontrolu nad manželkou lze vysledovat i z výpovědi svědka Jána R., přičemž tyto tendence jsou naznačovány také bývalou přítelkyní Lucíí W. Koneckonců je to zřejmé i z rozhovoru s Šárkou L. ze dne 9.1.2014 (viz č.l. 2159), v němž se dle názoru soudu vyjevují i známky toho, že obžalovaný vykazuje rysy závislé poruchy osobnosti s nadměrnou snahou o udržení náklonnosti své partnerky, se strachem z odmítnutí i problémy unést ztrátu přízně takové osoby. V tomto směru svědkyně W. dosvědčila, že obžalovaný měl velkou snahu jejich vztah udržet, těžce to nesl, o čemž svědčí i jeho bušení hlavou do skříně při zjištění, že rozchod je definitivní. Že obžalovaný nebyl s problémem ochlazujících se vztahů s manželkou Monikou

K. a její nevěrou ve své mysli rozhodně vyrovnán, nasvědčuje i situace, kdy mu manželka musela přísahat na smrt dcery Kláry, že mu nebyla nevěrná, přesto, jak plyne ze skypové komunikace se svědkyní G. ze dne 17.10.2013, jej to uvnitř pořád štvalo, zda to je nebo není pravda. Takových příkladů by bylo možno uvést více.

S ohledem na tyto poznatky, psychologický profil osobnosti obžalovaného, jak byl vykreslen znalkyní psycholožkou PhDr. Helenou Khulovou včetně jeho postavení v manželském vztahu s Monikou K., kdy lze vysledovat déle trvající snahu Moniky K. k odpoutání se a déledobější potřebu obžalovaného kontroly nad ní, kdy se u něj prosazují rysy závislé poruchy osobnosti, nadměrná snaha o udržení její náklonnosti, strach z odmítnutí, kdy se snažil obžalovaný dělat vše pro to, aby si zajistil udržení manželského svazku, protože opak by pro něj znamenal ztrátu jistoty, ponížení a znehodnocení, a kdy se u něj během dovolené vzhledem k přetrvávající chladnosti manželky prohlubuje frustrace, napětí a obava ze ztráty partnerského vztahu, což u lidí s takovou osobnostní výbavou lze přirovnat k prožitku ztráty života, lze právě v této nesnesitelné obavě ze ztráty partnera a ze své degradace shledávat **motiv činu**. Násilné jednání vůči poškozeným je pak výsledkem toho, že u obžalovaného za této situace dochází k postupnému uvolnění potlačované adresy.

Znalecky bylo rovněž potvrzeno, že vražedné impulsy u lidí se závislou poruchou osobnosti často směřují nejen proti vlastní osobě, nýbrž také proti dalším zúčastněným osobám, kdy motivací bývá představa o nesnesitelnosti dalšího života bez partnera i představa o nesnesitelnosti života dítěte bez rodičů. Právě k této variantě se soud s ohledem na zjištěnou důkazní situaci přiklonil. Do tohoto rámce totiž zapadá rovněž i ten poznatek vyslovený znalkyní, že rozhodnutí zemřít při spřádání těchto úvah nemusí být u takového jedince jednoznačné, a pokud chybí jednoznačný postoj ke smrti, zvláště při absenci hluboce depresivních prožitků, které soud u obžalovaného neshledal, nastupuje u takto dotčené osoby strach na sobě použít prostředek vedoucí k letálnímu konci, což byl případ obžalovaného Petra K. Obžalovaný sice odmítá spáchání skutku, ale jeho chování, které následovalo po inkriminované události, je i z pohledu znalkyně málo pochopitelné, chybí u něj pocit viny, není odpovídající reaktivita na prožité trauma ze ztráty dvou nejbližších osob a jen člověk, který je se smrtí blízké osoby vyrovnán dříve, než nastane, netrápí se výčitkami svědomí, což opět odpovídá chování obžalovaného po inkriminované události. V opačném případě totiž bývá zármutek u náhlé a neočekávané smrti dlouhý a ani u introverta nelze očekávat, že se obejde bez výraznějších depresivních prožitků, prožitků zoufalství a beznaděje, což, jak plyne z provedených důkazů, u obžalovaného rozhodně nenastalo.

Při zvažování možnosti rozšířené sebevraždy soud dále vzal v potaz, že v tomto směru obžalovaný při testovém vyšetření dle znalkyně skóroval nadprůměrně a sděloval výrazné sebevražedné sklony. Byť sám popírá, že by kdy uvažoval o sebevraždě, takové jeho úvahy lze vysledovat rovněž v doložené komunikaci s dalšími osobami, např. ze zaznamenaných hovorů se svědkyněmi Šárkou L., Danou Z. a Kateřinou G. Jinak je dle názoru soudu vcelku pochopitelné, že tyto své niterné myšlenky neměl potřebu sdělovat jiným osobám. Ač se může na první pohled jevit, že člověk pár dnů po tragédii, která se stala a mohla fatálně dopadnout i na něj, nemůže komunikovat způsobem, jak to následně činil obžalovaný, např. pokud jde o sexuální a erotickou oblast, odlehčené hovory, vtipkování apod. I v tomto směru závěry znalkyně psycholožky takovéto jednání nevylučují, když podstatou motivace k rozšířené sebevraždě, jak bylo vyloženo znalkyní, je především prožitek strachu ze ztráty vztahu, ale následný pocit viny je krátkodobý, respektive osoby se chovají tak, jako by tam ani nebyl a okamžitě na někoho nebo na něco vinu svedou, což opět víceméně koreluje s tím, jakým způsobem se projevoval obžalovaný po činu. Závěr o rozšířené sebevraždě dle názoru

nalézacího soudu posiluje i ten fakt, že obžalovaný zvolil jako místo činu hotelový pokoj, tedy místo, kde se na malém prostoru nacházely všechny tři zúčastněné osoby. Pokud by totiž chtěl usmrtit pouze manželku, pak logicky by k tomu nepřistupoval v přítomnosti dcery na pokoji, která by mohla dosvědčit, čeho se dopustil, mohla by vyjevit, že neměli zdravotní potíže a nebyl důvod, aby setrvali na pokoji, a mohla by se vyjádřit i ke komunikaci otce s matkou v rozhodné době. Tedy obžalovaný by přistoupil v případě úmyslu usmrtit toliko manželku k tomuto kroku za jiných okolností. Pokud tak neučinil, musel uvažovat rovněž o usmrcení dcery, pokud se nechtěl vystavit nebezpečí usvědčení přímým svědkem. Při variantě usmrcení manželky v afektu by byla přítomnost dítěte sice ještě nějak pochopitelná, ale při vraždě po předchozím uvážení a přípravě nikoliv. Z hlediska **subjektivní stránky** tedy obžalovaný jednal u obou poškozených **v přímém úmyslu** je násilným způsobem usmrtit ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, když tento následek způsobit chtěl.

Jelikož úmyslně usmrtil dvě osoby, spáchal tento čin navíc na dítěti mladším 15 let a jednal po předchozím uvážení, když před spácháním činu musel nutně zvážit rozhodující okolnosti jeho provedení včetně přípravy prostředků, respektive nástroje pro usmrcení a volby místa činu, naplnil tak po **objektivní i subjektivní stránce** všechny **znaky skutkové podstaty zvláště závažného zločinu vraždy** podle § 140 odst. 2, odst. 3 písm. a), písm. c) tr. zákoníku, jímž byl **uznán vinným**, když tohoto činu se dopustil jako **plně trestně odpovědná osoba**, což plyne ze závěrů psychiatrického znaleckého posudku vypracovaného na jeho osobu. Jeho rozpoznávací i ovládací schopnosti totiž byly v době činu plně zachovalé.

Dříve, než bude přistoupeno k odůvodnění výroku trestu, se **upozorňuje**, že při vyhlášení rozsudku **došlo k přeřeknutí** předsedkyně senátu, v důsledku čehož bylo v rozporu s protokolem o hlasování mylně vysloveno, že trest byl ukládán podle § 140 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 54 odst. 2 tr. zákoníku, ač správně a v souladu s protokolem o hlasování mělo být uvedeno, že se trest ukládá podle 140 odst. 3 tr. zákoníku, což si vyhlášující uvědomila až dodatečně po přehrání zvukového záznamu z průběhu hlavního líčení, z něhož je také zřejmé, že při ústním odůvodnění trestu soud vycházel z trestní sazby stanovené právě v § 140 odst. 3 tr. zákoníku, tedy ve shodě s tím, jak se senát při poradě usnesl. Jelikož tento rozpor nelze odstranit opravným usnesením, je ve výroku rozsudku tato nesprávnost obsažena. Odůvodnění trestu však bude odpovídat tomu, na čem se senát dle protokolu o hlasování usnesl a jak bylo jednání obžalovaného právně kvalifikováno.

Při ukládání trestu hodnotil soud ve smyslu § 39 odst. 1, 2, 3 tr. zákoníku v návaznosti na § 38 odst. 1 tr. zákoníku všechny zákonné okolnosti rozhodné pro **druh a výměru trestu**. Bylo přihlédnuto k povaze a závažnosti spáchaného činu, ke způsobu jeho provedení, k poměrům obžalovaného, jeho dosavadnímu způsobu života, možnostem nápravy i chování po činu. Nutno konstatovat, že obžalovaný se dopustil trestného činu velmi vysokého stupně společenské škodlivosti, neboť svým činem způsobil ten nejzávažnější a nezvratný následek - smrt dvou osob, navíc čin spáchal vůči vlastnímu dítěti velmi útlého věku, které bylo vůči němu bezbranné, které svého otce milovalo, pro které měl být zárukou a oázou bezpečí. Není nic výjimečného a nepochopitelného, že si dva lidé přestanou v manželství rozumět, že se odcizí, zcela nepochopitelné a neakceptovatelné však je řešit tento stav způsobem, jaký zvolil obžalovaný a vzít život dvěma svým nejbližším osobám. Faktem je, že závažnost projednávaného činu daná způsobem provedení a následky je u trestné činnosti tohoto druhu z podstaty velmi vysoká, což má odraz v zákonem stanovené trestní sazbě, která činí u zvláště závažného zločinu vraždy u § 140 odst. 3 tr. zákoníku 15 až 20 let odnětí svobody nebo výjimečný trest, jímž se rozumí jednak trest odnětí svobody nad 20 až do 30 let, jednak trest odnětí svobody na doživotí. Soud se proto musel zabývat i otázkou, zda byly splněny zákonné

podmínky pro uložení zmíněného výjimečného trestu a po zvážení všech kritérií pro ukládání trestu i okolností případu dospěl k závěru, že v daném případě nutně musí vystupovat do popředí prvek represivní a na obžalovaného Petra K. je nezbytné působit již výjimečným trestem, když každý pachatel takového trestného činu si musí být vědom toho, že bude a musí následovat v zájmu ochrany života a zdraví lidí za toto společensky velmi nebezpečné jednání adekvátní trest, tedy trest dostatečně důrazný, jenž bude nejen represivně a výchovně působit na dotčeného jedince, tedy obžalovaného, ale zároveň bude účinný i z hlediska generální prevence.

Pro uložení **výjimečného trestu** byla splněna obecná podmínka uvedená v § 54 odst. 1 tr. zákoníku, což znamená, že v případě vraždy dle § 140 odst. 3 tr. zákoníku se jedná o požadovaný zvlášť závažný zločin, u něhož uložení výjimečného trestu zákon dovoluje. Podle § 54 odst. 2 tr. zákoníku pak lze výjimečný trest v podobě trestu odnětí svobody nad 20 až do 30 let uložit pouze tehdy, jestliže závažnost zvlášť závažného zločinu je velmi vysoká nebo možnost nápravy pachatele je obzvláště ztížena, přičemž stačí splnění jedné z těchto podmínek, což se v daném případě stalo, protože závažnost činu, které se dopustil obžalovaný Petr K., je velmi vysoká. Co se týče další alternativní podmínky pro uložení tohoto druhu trestu, tedy že možnost nápravy pachatele je obzvláště ztížena, pak tato vzhledem k dosavadnímu způsobu života obžalovaného, jeho bezúhonnosti i závěrům znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie, naplněna nebyla. Z hlediska psychiatrického není pobyt obžalovaného na svobodě nebezpečný, neboť netrpí žádnou závažnou duševní poruchou chorobného rázu, resocializaci z medicínského hlediska nic nebrání. Jak plyne ze závěrů znalkyně psychologičky, obžalovaný je vybaven vcelku dobrým intelektem, není osobností obecně agresivní, jsou však u něj patrné znaky osobnosti, které se vyznačují chováním terapeuticky obtížně ovlivnitelným, jedná se zejména o neschopnost řešit závislost v partnerských vztazích vyzrálejším způsobem, nedostatek schopnosti sebekritiky a tím i neochota být motivován k zásadní změně svého chování. Je konstatováno, že resocializace je možná, ale její předpoklady za situace nepřijetí viny jsou výrazně oslabené, což však nelze dle názoru nalézacího soudu postavit do roviny resocializace obzvláště ztížené. Uvedené skutečnosti vedly zároveň soud k závěru, že u obžalovaného nejsou splněny ani podmínky pro případné uložení trestu odnětí svobody na doživotí, konkrétně těch, které jsou zmíněny v ustanovení § 54 odst. 3 písm. b) tr. zákoníku, když soud má zato, že uložení této formy výjimečného trestu nevyžaduje účinná ochrana společnosti a lze důvodně předpokládat, že zmíněného efektu lze dosáhnout a obžalovaného napravit trestem odnětí svobody v rámci **sazby nad 20 do 30 let**.

Při úvaze o konkrétní **výměře trestu** v rámci tohoto zákonného rozpětí obžalovanému přitěžovalo, že současně naplnil více okolností podmiňující použití vyšší trestní sazby, když čin spáchal vůči dvěma osobám a navíc vůči dítěti ve velmi útlém věku, neprojevil dosud žádnou lítost nad svým činem, naopak se snažil vinu svést i na usmrcenou Moniku K., neprojevil žádnou sebereflexi, přičemž, jak zdůraznila znalkyně psychologička, předpokladem úspěšné resocializace je sebezpřijetí viny, což u něj chybí, o čemž svědčí i chování obžalovaného v širším časovém horizontu po činu. Rozhodně nelze připustit, aby se manželské krize, odcizení a neshody řešily způsobem, jaký zvolil obžalovaný, což by si měl obžalovaný v plné šíři uvědomit. Oproti tomuto v jeho prospěch svědčí jedině to, že před spácháním činu vedl bezúhonný život, nebyl soudně trestán, což je **polehčující okolnost** podle § 41 písm. o) tr. zákoníku, kterou je třeba obžalovanému přiznat. Po vyhodnocení všech těchto okolností dospěl soud k závěru, že z hlediska nejen individuální, ale též generální prevence lze považovat za přiměřený a odpovídající trest odnětí svobody vyměřený již v horní polovině zákonné trestní sazby blíže horní hranice, byť nikoliv na samé horní hranici, jak bylo

navrhováno státním zástupcem, a proto obžalovanému uložil **trest odnětí svobody ve výměře 28 let**, přičemž pro účely výkonu tohoto trestu byl obžalovaný v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. d) tr. zákoníku zařazen do **věznice se zvýšenou ostrahou**.

Poškozená společnost **Allianz pojišťovna, a.s.** se sídlem Ke Štvanici 656/3, Praha 8 se připojila k trestnímu řízení s **nárokem na náhradu škody**, která jí vznikla v souvislosti s uzavřenou pojistnou smlouvou cestovního pojištění č. 612213895, z tohoto pojištění uplatněných pojistných událostí č. 2013604734 u Petra K. (pojistné plnění za nemoc - Hospitalizaci, náklady na transport aj.), č. 2013604735 u Moniky K. (pojistné plnění - úmrtí, repatriace) a č. 2013604736 u Kláry K. (pojistné plnění - úmrtí, repatriace). Škodu vzniklou vyplacením pojistného plnění vyčíslila poškozená společnost celkem na částku 330.419,73 Kč a nepřímé náklady na částku 55.913,11 Kč. Celkem byl uplatněn nárok na náhradu škody ve výši 386.332,84 Kč. Tato částka představuje různé náklady vynaložené v souvislosti s žalovanou trestnou činností, např. léčebné výlohy za ošetření a hospitalizaci obžalovaného, převoz ostatků, různé blíže nespecifikované služby atd. Uplatněný nárok však nebyl přesně specifikován co do důvodů a výše, nebyly doloženy konkrétní podklady, které by soudu umožňovaly přezkoumat správnost požadovaných částek i odůvodněnost vynaložených nákladů, proto byla **odkázána** společnost Allianz pojišťovna, a.s. podle § 229 odst. 1 tr. řádu se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

V trestním řízení uplatnili řádně a včas prostřednictvím společného zmocněnce své **nároky na náhradu škody** rovněž poškození **Erich N., Radmil N. a Martin N.** Učinili tak ve dvou alternativách, a to pro případ postupu dle původního občanského zákoníku, tedy zákona č. 40/1964 Sb. (dále jen OZ) platného v době spáchání činu, i pro případ postupu soudu dle ustanovení § 3079 odst. 2 zákona č. 89/2012 Sb. - nového občanského zákoníku účinného od 1.1.2014 (dále jen NOZ), jenž umožňuje, nerozhodl-li soud ke dni nabytí účinnosti tohoto NOZ o náhradě škody vzniklé porušením povinnosti stanovené právními předpisy, k němuž došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, na návrh poškozeného, jsou-li pro to mimořádné důvody hodné zvláštního zřetele (§ 2 odst. 3), přiznat poškozenému i náhradu nemajetkové újmy podle NOZ.

Důvody zvláštního zřetele jsou vyjádřeny v § 2 odst. 3 NOZ tím způsobem, že výklad a použití právního předpisu nesmí být v rozporu s dobrými mravy a nesmí vést ke krutosti nebo bezohlednosti urážející obyčejné lidské cítění.

Podle § 2959 NOZ při usmrcení nebo zvlášť závažném ublížení na zdraví odčiní škůdce duševní útrapy manžel, rodiči, dítěti nebo jiné osobě blízké (v daném případě se jedná o Radmila N. a Martina N.) peněžitou náhradou vyvažující plně jejich utrpení a nelze-li výši náhrady takto určit, stanoví se podle zásad slušnosti.

V intencích těchto zákonných ustanovení se primárně připojili s nároky na náhradu škody poškozený Erich N. s částkou ve výši 4,018.418 Kč, což představuje částku 18.418 Kč za nesenou polovinu nákladů pohřbu a 2x 2,000.000 Kč jako peněžitou náhradou nemajetkové újmy za ztrátu jediné dcery a vnučky. Poškozený Radmil N. se připojil s nárokem na náhradu škody s částkou 2,770.466 Kč, což představuje náklady na zhotovení a montáž náhrobku po zásahu obžalovaného na hrobě zemřelých ve výši 70.466 Kč a peněžitou náhradou nemajetkové újmy ve výši 1,500.000 Kč za ztrátu sestry a 1,000.000 Kč za ztrátu neteře. Poškozený Martin N. pak požaduje pouze náhradu nemajetkové újmy za ztrátu sestry ve výši 1,200.000 Kč a neteře ve výši 1,000.000 Kč.

Soud je toho názoru, že poškození v důsledku úmyslné zvlášť závažné trestné činnosti obžalovaného Petra K. utrpěli zcela **nenahraditelnou ztrátu** svých nejbližších osob (dcery a vnučky, sestry a neteře) a není tudíž v rozporu s dobrými mravy, aby byla přiznána poškozených **náhrada nemajetkové újmy** podle nové právní úpravy, tedy zákona č. 89/2012 Sb. Faktem je, že peněžní zadostiučinění plní hlavně určitou satisfakční roli, má odrážet intenzitu nepříznivého následku způsobeného dotčené osobě, tedy poškozeným, která se však stěžejší dá při ztrátě nejbližších osob vyčíslit, objektivně je však tato intenzita zásahu velmi vysoká. Soud má za to, že v projednávaném případě požadavek vznesený poškozenými na náhradu nemajetkové újmy a jeho výše není v rozporu s hloubkou zásahu do jejich osobnostní sféry i skutečnosti, že k usmrcení došlo úmyslným zvlášť zavrženíhodným jednáním obžalovaného. Navíc nelze přehlédnout ani negativní postoj obžalovaného jak ke způsobenému neodčinitelnému následku, tak k rodině pozůstalých, kdy neprojevil dosud žádnou lítost a je zde i absence jakékoliv omluvy. Vzhledem k tomu, že obžalovaný nemá žádnou vyživovací povinnost, je mladý a zdravý jedinec, jenž i ve výkonu trestu může pracovat, bude-li chtít, a má i určitý majetek (garáž s pozemkem, osobní vozidla, byt ve spoluvlastnictví), soud vyhodnotil vznesený požadavek na náhradu škody jako odpovídající nejen zmíněné hloubce zásahu, ale i jako odpovídající reálným možnostem obžalovaného s výhledem do budoucna. Toliko v případě poškozených Martina N. a Radmila N. dospěl k závěru, že intenzita zásahu, vzhledem k popisované situaci a výsledkům provedeného dokazování, do jejich osobnostní sféry, kterou jim obžalovaný způsobil, byla srovnatelně stejná, a proto rozhodl přiznat jim náhradu nemajetkové újmy za ztrátu sestry a neteře ve stejné výši tak, jak ji uplatnil mladší z bratrů Martin N. Co se týče uplatněného nároku na náhradu škody ve výši uhrazené poloviny nákladů pohřbu poškozeným Erichem N., zde bylo v průběhu hlavního líčení i výpovědi matky obžalovaného Ireny R. potvrzeno, že skutečně uhradil částku 18.418 Kč, tudíž o této částce nejsou pochyby. V případě uplatněné náhrady škody za úhradu nákladů na zhotovení a montáž náhrobku ze strany poškozeného Radmila N., tato škoda byla objektivizována doloženou fakturou ze dne 17.7.2014 vystavenou Kamenictvím Josef F. (viz č.l. 4562), čili výše škody byla v tomto směru řádně doložena. Mezi jednáním obžalovaného a vzniklou škodou, respektive nemajetkovou újmou, je **příčinná souvislost**. Vzhledem k uvedeným skutečnostem rozhodl soud, že se poškozenému Erichu N. **přiznává** nárok na náhradu škody v plné výši 4,018.418 Kč, poškozenému Martinu N. byl přiznán nárok na náhradu škody taktéž v plné výši 2,200.000 Kč a poškozenému Radmilu N. jen ve výši 2,270.466 Kč a ve zbytku jej podle § 229 odst. 2 tr. řádu odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání **do 8 (osmi) dnů** ode dne doručení jeho písemného vyhotovení u Krajského soudu v Ostravě. O odvolání rozhoduje Vrchní soud v Olomouci.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku a obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká.

Odvolání musí být ve lhůtě 8 (osmi) dnů od doručení písemného vyhotovení rozsudku odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytykány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Právo podat odvolání má i poškozený, ale toliko do výroku o náhradě škody, pro nesprávnost tohoto výroku nebo proto, že tento výrok učiněn nebyl.

V Ostravě dne 7.1.2016

Za správnost vyhotovení:
Hana Borutová

JUDr. Renata Gilová, v. r.
předsedkyně senátu